

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ
ΒΕΡΟΙΑΣ, ΝΑΟΥΣΗΣ ΚΑΙ
ΚΑΜΠΑΝΙΑΣ

ΓΡΑΦΕΙΟ ΝΕΟΤΗΤΟΣ

η ζωή του Χριστού

ΣΕΙΡΑ ΚΑΤΗΧΗΤΙΚΩΝ
ΒΟΗΘΗΜΑΤΩΝ

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ
ΒΕΡΟΙΑΣ, ΝΑΟΥΣΗΣ ΚΑΙ ΚΑΜΠΑΝΙΑΣ
ΓΡΑΦΕΙΟ ΝΕΟΤΗΤΟΣ

η ζωή του Χριστού

ΣΕΙΡΑ ΚΑΤΗΧΗΤΙΚΩΝ ΒΟΗΘΗΜΑΤΩΝ

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ
ΒΕΡΟΙΑΣ, ΝΑΟΥΣΗΣ ΚΑΙ ΚΑΜΠΑΝΙΑΣ
ΓΡΑΦΕΙΟ ΝΕΟΤΗΤΟΣ

η ζωή του Χριστού

ΣΕΙΡΑ ΚΑΤΗΧΗΤΙΚΩΝ ΒΟΗΘΗΜΑΤΩΝ
1

A' έκδοση 2007
B' έκδοση 2011

email: grafeio_neotitas_imveroias@yahoo.gr

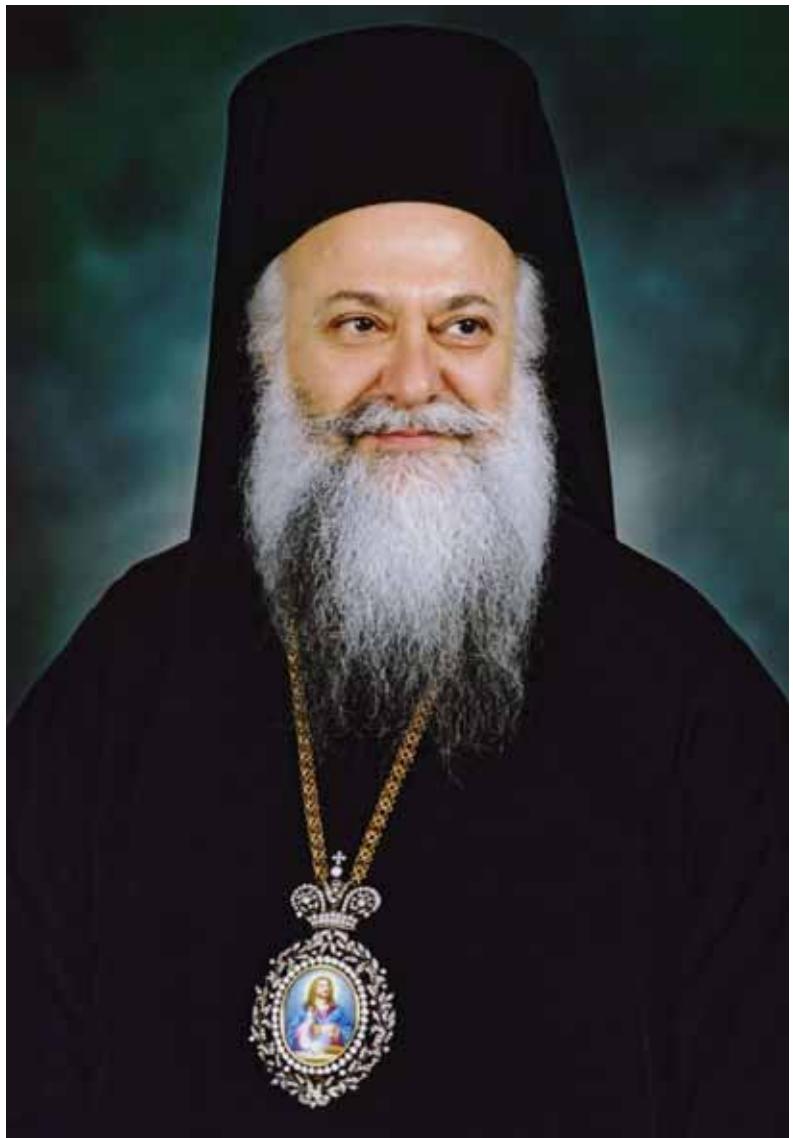
Ψυχαγωγικό υλικό
Τσακλίδου Δήμητρα

Συγγραφή κειμένων
Αρχιμανδρίτης Διονύσιος Ανθόπουλος
Үπεύθυνος Γραφείου Νεότητος

Επιμέλεια κειμένων - εκδόσεως
Αρχιμ. Διονύσιος Ανθόπουλος, Πόπη Καραμανλίδου

Εικονογράφηση
Χατζηιωάννου Νικόλαος

Εκτύπωση - Βιβλιοδεσία
TYPE PRESS - Νέα Νικομήδεια Ημαθίας

Πρόλογος

Αγαπητά μου παιδιά,
μετά τίς καλοκαιρινές διακοπές ή Έκκλησία μας σᾶς καλεῖ καί πάλι μέ στοργή
καί ἀγάπη στό κατηχητικό σχολεῖο.

Σᾶς καλεῖ γιά νά σᾶς προσφέρει μιά ζεστή ἀγκαλιά, νά σᾶς διδάξει τίς
ἀλήθειες τῆς πίστεώς μας, νά σᾶς γνωρίσει τή λειτουργική καί τή μυστηριακή
ζωή τῆς Έκκλησίας μας, νά λύσει τίς ἀπορίες σας καί νά δώσει ἀπαντήσεις στά
ἐρωτήματα πού ἀπασχολοῦν τήν ψυχή σας.

Οί συζητήσεις θά εἶναι καί φέτος πολλές, τά διδάγματα καί οί σκέψεις πού θά
ἀκούσετε καί θά διατυπώσετε, εἶμαι βέβαιος δτι θά σᾶς συντροφεύουν καθημερινά
καί θά σᾶς στηρίζουν.

Τό μικρό αύτό βιβλίο πού κρατᾶτε στά χέρια σας θά σᾶς βοηθήσει νά
θυμᾶστε «ὅσα ἀγνά, ὅσα προσφιλῆ, ὅσα εὐφημα» θά ἀκοῦτε, θά συζητᾶτε καί θά
ἀποφασίζετε ὅλη τή χρονιά.

Σᾶς τό προσφέρει ή Ιερά Μητρόπολη Βεροίας, Ναούσης καί Καμπανίας μέ
πολλή ἀγάπη καί μέ τήν ἐγκάρδια εύχή ὅλες οἱ ἀποφάσεις καί τά συνθήματά σας
νά γίνουν μιά ὡραία πραγματικότητα τῆς ζωῆς σας.

Καλή καί καρποφόρα κατηχητική χρονιά.

Μέ πατρική ἀγάπη

fb Βεροίας και Ναουσης / Αντελεύθερον

A' Ενότητα

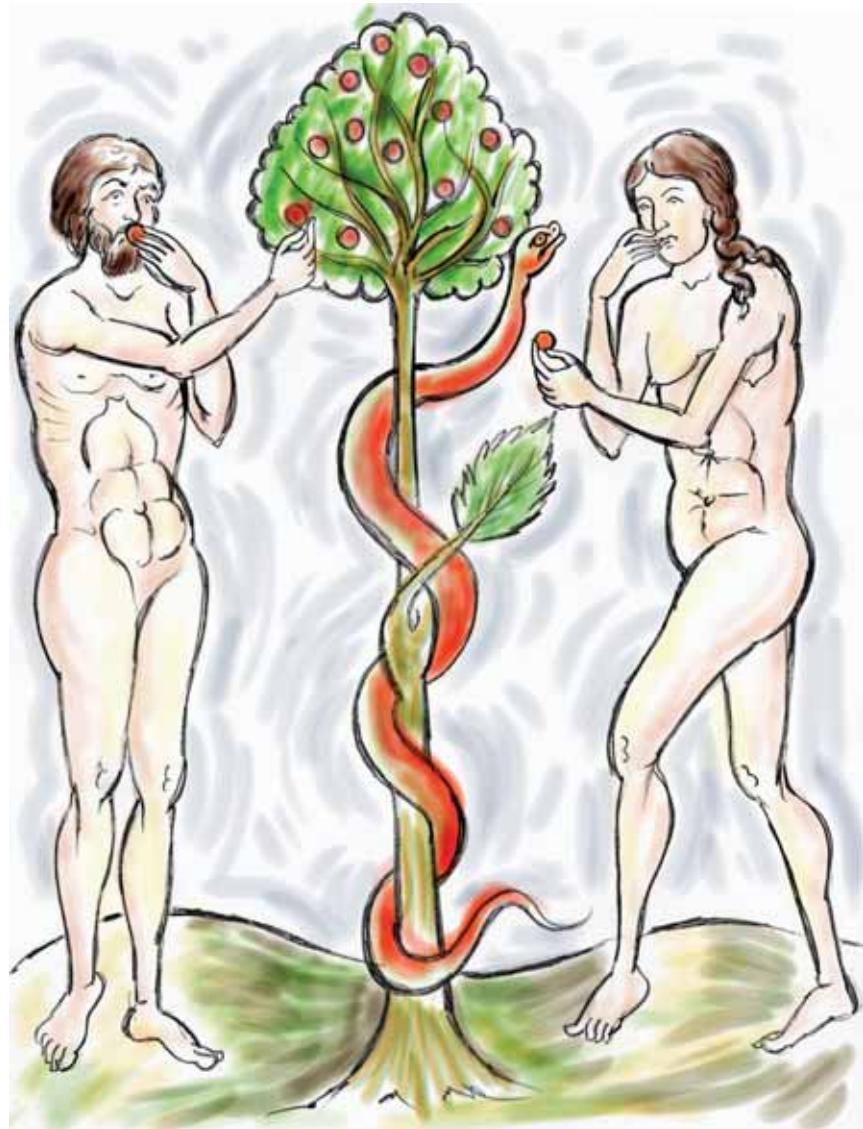

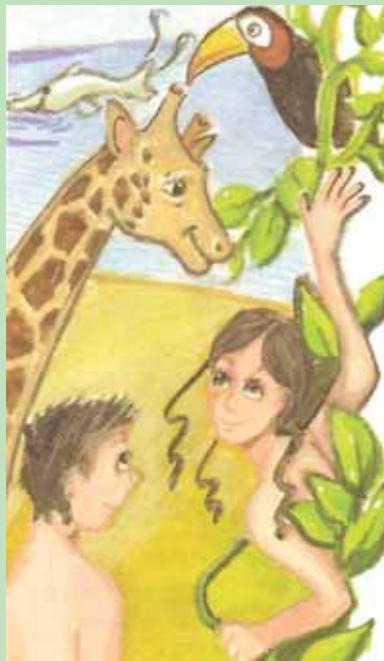
μαθήματα κατηχητικών συνάξεων

Έξαποστειλάριο
όρθρου Κυριακῆς τῆς
Τυροφάγου

Τῆς ἐντολῆς σου
Κύριε, παρήκουσα
ό ἄθλιος· καὶ
γυμνωθεῖς τῆς σῆς
δόξης, αἰσχύνης
πέπλησμαι, οἴμοι!
Καὶ τῆς τρυφῆς
ἐκβέβλημαι,
τοῦ Παραδείσου
Εὕσπλαχνε.
Ἐλεῆμον ἐλέησον,
τὸν στερηθέντα
δικαίως, τῆς σῆς
Οἰκτίρμον ἀγάπης

"Ηχος β'. Γυναῖκες
ἀκουτίσθητε.

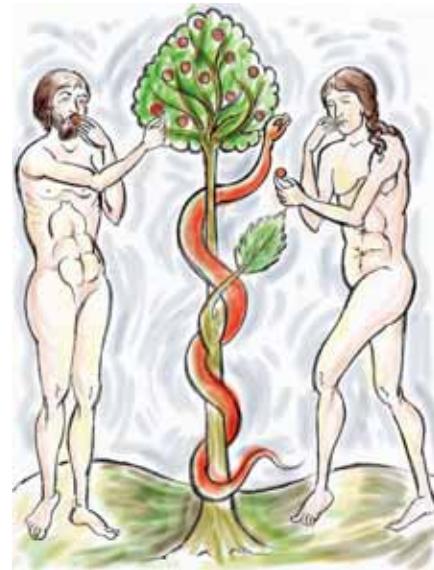
Ο Αδάμ και η Εύα

Το όνομα Αδάμ προέρχεται από την αρχαία εβραϊκή λέξη «αδαμά» που σημαίνει «γη». «Χωματένιος» θα το λέγαμε απλά και δηλώνει χαρακτηριστικά την προέλευση του ανθρώπου από τη γη, αλλά και την άμεση εξάρτησή του από το Δημιουργό Θεό ο οποίος τον πλάθει και τον ζωγονεί.

Από την άλλη, το όνομα Εύα που ο Αδάμ έδωσε στη σύντροφό του μετά την πτώση, σημαίνει στα εβραϊκά «ζωή» και φυσικά δηλώνει την ξεχωριστή ευλογία του Θεού στη γυναίκα να φέρνει στον κόσμο νέους ανθρώπους.

Η προσδοκία του Λυτρωτή.

Όλα ξεκίνησαν πολλά πολλά χρόνια πριν από τη δική μας εποχή, όταν ο Δημιουργός του κόσμου Θεός, τελειοποιώντας τη Δημιουργία Του έπλασε με πολύ αγάπη και ιδιαίτερη φροντίδα το πρώτο ζευγάρι των ανθρώπων, τον **Αδάμ** και την **Εύα** και τους τοποθέτησε να κατοικούν στον κήπο της Εδέμ, στον Παράδεισο της χαράς και της ευτυχίας.

Δυστυχώς όμως οι άνθρωποι δεν στάθηκαν άξιοι της αγάπης και της εμπιστοσύνης του Θεού Πατέρα και γρήγορα -με τη συνεργεία του πονηρού- παρήκουσαν την εντολή Του και αμετανόητοι για τα λάθη τους, βρέθηκαν μακριά Του. Έκτοτε η λύπη για τη στέρηση της ουράνιας εκείνης χαράς κατέκλυζε τις ψυχές όχι μόνο εκείνων των πρωτοπλάστων, αλλά και όλων των μετέπειτα ανθρώπων. Όσο μάλιστα περνούσαν τα χρόνια και οι αιώνες, τόσο οι άνθρωποι βούλιαζαν μέσα στο βούρκο της αμαρτίας, της αθεϊας και πολυθεϊας, ενώ η κακία και ο θάνατος είχαν γίνει οι μόνιμοι σύντροφοί τους.

Ομως ο καλός Θεός δεν τους άφησε απαρηγόρητους. Μέσα στο διάβα της ιστορίας εντόπιζε πάντα πιστούς και αγαθούς ανθρώπους, γεμάτους αγάπη για Εκείνον και τους συνανθρώπους τους, στους οποίους ανανέωνε την υπόσχεση που είχε δώσει στον Αδάμ και την

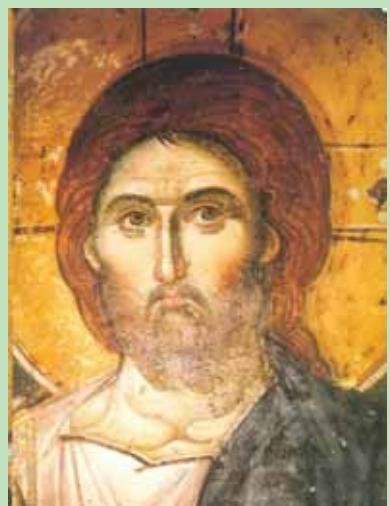
Εύα, πως μια ημέρα θα έστελνε στον κόσμο τον Μονογενή Υιό Του, τον **Μεσσία**, για να λυτρώσει τον κόσμο από την αμαρτία, να τον απαλλάξει από την εξουσία του διαβόλου και του θανάτου και να του ανοίξει πάλι το δρόμο για το χαμένο Παράδεισο, την ποθητή πατρίδα των ανθρώπων.

Τέτοιοι άνθρωποι σαν τον Νώε, τον Αβραάμ, τον Ιωσήφ, τον Ιακώβ, τον Μωυσή και τόσους άλλους που μένανε πιστοί στο Θεό, είχανε μέσα στην καρδιά τους μεγάλη επιθυμία για τον ερχομό του Λυτρωτή. Ανάμεσα σ' αυτούς ιδιαίτερη θέση κατέχουν οι φωτισμένοι από το Άγιο Πνεύμα προφήτες, οι οποίοι εκατοντάδες χρόνια πριν την έλευση του Μεσσία, στήριξαν στην πίστη τους συναθρώπους τους, μιλώντας με ακρίβεια για το πρόσωπο και το έργο Του. Έτσι κρατήθηκε στο πέρασμα των αιώνων άσβεστη η φλόγα της ελπίδας για τη στιγμή που θα έφτανε Εκείνος που θα έφερνε στον κόσμο την πολυπόθητη λύτρωση. Και δεν διαψεύσθηκαν. Ήρθε...

ΔΙΔΑΓΜΑ:

Ο Μεσσίας

Εξελληνισμένη μορφή της εβραϊκής λέξης "μασιάχ" που σημαίνει "χριστός", δηλαδή χρισμένος με λάδι. «Χριστοί Κυρίου» ήταν οι ιερείς και οι προφήτες που χρίονταν συμβολικά με λάδι για την άσκηση του λειτουργήματός τους. Κυρίως όμως ο χρακτηρισμός αφορούσε το βασιλιά ο οποίος με αυτή την τελετή του χρίσματος ανελάμβανε το αξιώμα του. Στην Π.Δ. το αναμενόμενο πρόσωπο του Μεσσία αποτελούσε τον τύπο του τέλειου ιηγεμόνα που θα αποκαταστούσε το βασίλειο του Ισραήλ. Στην Κ.Δ. όμως ο Ιησούς Χριστός σταδιακά αποκαλύπτει πως ο Μεσσίας είναι ο ίδιος. Είναι ο λυτρωτής όλων των ανθρώπων και αρχιλγός του νέου λαού του Θεού, της Εκκλησίας.

1. Βρες τις κρυμμένες λέξεις:

ΑΒΡΑΑΜ, ΝΩΕ, ΑΔΑΜ, ΕΔΕΜ, ΙΩΣΗΦ,
ΠΡΟΦΗΤΕΣ, ΕΥΑ.

Δ	Ο	Λ	Α	Σ	Ε	Ρ	Τ	Φ	Ε
Ο	Ε	Τ	Υ	Α	Ι	Ο	Π	Α	Υ
Ι	Σ	Δ	Φ	Δ	Γ	Η	Ξ	Κ	Α
Ω	Λ	Ζ	Ε	Α	Χ	Ψ	Ν	Ω	Β
Σ	Δ	Ν	Ο	Μ	Ε	Ν	Ω	Η	Ε
Η	Ρ	Τ	Υ	Θ	Ω	Ι	Ε	Ο	Π
Φ	Α	Σ	Δ	Φ	Γ	Υ	Η	Ξ	Κ
Λ	Α	Β	Ρ	Α	Α	Μ	Σ	Ζ	Χ
Ψ	Ω	Β	Ν	Μ	Γ	Τ	Ψ	Η	Π
Ρ	Π	Ρ	Ο	Φ	Η	Τ	Ε	Σ	Α

3. Ποιά απ' όλα είναι σωστό;

Οι Πρωτόπλαστοι ήταν:

- α. ο Αβραάμ και η Σάρα
- β. ο Χριστός και η Παναγία
- γ. ο Αδάμ και η Εύα

Ο Μεσσίας θα λύτρωνε τον κόσμο από:

- α. τα χρέη
- β. τους εχθρούς
- γ. την αμαρτία

Οι προφήτες μιλούσαν για:

- α. τον καιρό
- β. την Δευτέρα Παρουσία
- γ. το έργο και τη ζωή του Χριστού

2. Βρες ποιές λέξεις κρύβονται πίσω από τους αναγραμματισμούς

ΣΔΑΡΠΣΕΙΑΟ :

ΙΓΑΕΥΖΡ :

ΑΤΑΙΜΑΡ :

ΡΜΑΔΙΗΓΥΟ :

ΗΣΠΣΥΕΟΧ :

ΝΑΑΟΟΤΤΕΜΗΙ :

4. Συμπλήρωσε το κείμενο:

..... ξεκίνησαν πολλά
 πριν από τη μας
 , όταν ο του
 Θεός τη
 Του έπλασε με πολύ
 το πρώτο των
 .. τον και την και τους
 τοποθέτησε να στον
 της χαράς και της

Απολυτίκιο τοῦ
Γενεθλίου τοῦ
Άγιου Ιωάννου τοῦ
Προδοτόμου

**Προφῆτα καὶ
Πρόδρομε, τῆς
παρουσίας
Χριστοῦ, ἀξίως
εὐφημῆσαι σε, οὐκ
εὐποροῦμεν ἡμεῖς,
οἱ πόθῳ τιμῶντές
σε· στείρωσις γάρ
τεκούσης, καὶ
πατρός ἀφωνία,
λέλυνται τῇ
ἐνδόξῳ, καὶ σεπτῇ
σου γεννήσει, καὶ
σάρκωσις Υἱοῦ
τοῦ Θεοῦ, κόσμῳ
κηρύττεται.**

'Ηχος δ'. Ταχύ
προκατάλαβε.

Ο ναός του Σολομώντα

Ο ναός της Ιερουσαλήμ χτίστηκε από τον τρίτο βασιλιά του Ισραήλ τον Σολομώντα και αποτέλεσε το κέντρο της λατρείας του αρχαίου Ιουδαϊσμού.

Οι οικοδομικές εργασίες ξεκίνησαν ίσως το 962 π.Χ. και κράτησαν είκοσι χρόνια ενώ τα εγκαίνιά του έγιναν το 1004 π.Χ.. Εργάσθηκαν για την κατασκευή του 183.600 εργάτες. Ο πρόναος ήταν ένας χώρος όπου κυκλοφορούσαν οι πιστοί. Τα άγια ήταν ο χώρος όπου τελούνταν οι θυσίες. Τα άγια των αγίων ήταν οι ειρητέος χώρος του ναού όπου φυλάσσονταν η κιβωτός της διαθήκης.

Ο πρώτος αυτός ναός καταστράφηκε το 586 π.Χ. από τους Βαβυλωνίους. Ξαναχτίστηκε το 516 π.Χ. από τον κυβερνήτη Ζοροβάβελ με διάταγμα του βασιλιά των Περσών Κύρου του Μεγάλου, ενώ ο βασιλιάς Ηρώδης το 20 π.Χ. τον ανακαίνισε και τον τελειοποίησε. Τελικά καταστράφηκε από τους Ρωμαίους στις 4 Αυγούστου του 70 μ.Χ. με την καταστολή της επανάστασης των Ζηλωτών.

Ο κήρυκας της μετανοίας.

Μία από τις πολλές προφητείες τις σχετικές με τον Χριστό, μιλούσε για έναν απεσταλμένο του Θεού ο οποίος θα ερχόταν πριν από τον Μεσσία για να Του ετοιμάσει το δρόμο (τις ψυχές δηλαδή των ανθρώπων). Την προφητεία αυτή την είχε κάνει ο προφήτης Μαλαχίας πεντακόσια περίπου χρόνια πριν από τη γέννηση του Χριστού. Αυτός ο απεσταλμένος, ο Πρόδρομος του Μεσσία, ήταν ο Ιωάννης ο γιος του ιερέα-του ναού του Σολομώντα- Ζαχαρία και της Ελισάβετ.

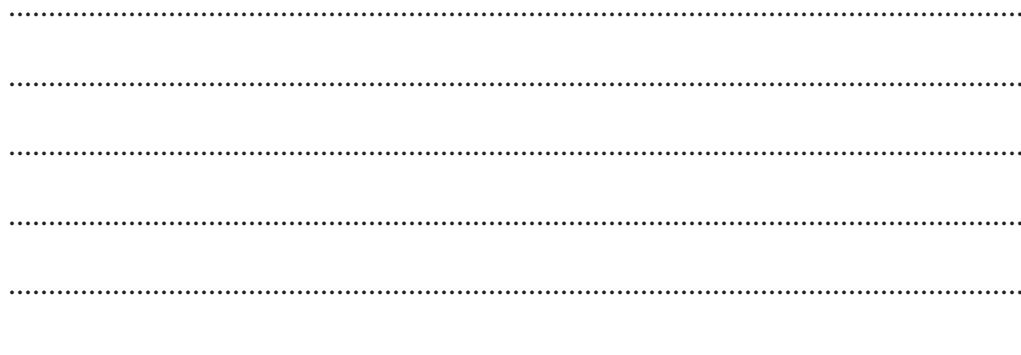
Ο Ιωάννης που γεννήθηκε κατά παράδοξο τρόπο, όταν οι γονείς του ήταν ήδη σε μεγάλη ηλικία, καθώς μεγάλωνε φρόντιζε να αυξάνει και στις αρετές που αγαπά ο Θεός να βλέπει στους ανθρώπους. Σε μικρή ακόμα ηλικία (κατά τη σφαγή των νηπίων από τους στρατιώτες του Ήρωδη) εγκατέλειψε τον κόσμο και οδήγησε τα βήματά του στην έρημο του Ιορδάνη, όπου έζησε με πολύ μεγάλη άσκηση. Αφιέρωσε όλη την ύπαρξή του στο Θεό, στον οποίο ανέπεμπε μέρα και νύχτα προσευχές και δοξολογίες. Η τροφή του ήταν ελάχιστη κι αυτή περιορίζονταν σε λίγες ρίζες και άγριο μέλι. Το ρούχο του, καμωμένο από τρίχες καμήλας, ήταν σκληρό και δένονταν σφιχτά στη μέση με ένα δερμάτινο λουρί.

Ο “γιος της ερήμου” όπως τον αποκαλούσαν οι άνθρωποι, με την ασκητική ζωή του, έγινε γρήγορα κατοικητήριο του Αγίου Πνεύματος και ο Θεός του έδωσε πλούσια τη Χάρη Του, ώστε με το λόγο του να βοηθήσει τους ανθρώπους να αλλάξουν τρόπο ζωής.

Πολύς ήταν ο κόσμος που έτρεχε στις ερημιές του Ιορδάνη για να ακούσει τη διδασκαλία του. Ο Ιωάννης καλούσε τους ανθρώπους σε μετάνοια. Κήρυγγε πως πλησιάζει η Βασιλεία του Θεού στο πρόσωπο του αναμενόμενου Μεσσία και πως οι άνθρωποι θα έπρεπε να ετοιμάσουν τις ψυχές τους, απομακρυνόμενοι από την αμαρτία και πράττοντας στη ζωή τους το θέλημα του Θεού. Αποκορύφωμα της διδαχής του ήταν το **βάπτισμα** στα νερά του Ιορδάνη, όπου λάμβαναν από τον ίδιο οι άνθρωποι, αφού πρώτα εξομολογούνταν τις κακές τους πράξεις. Συνήθιζε μάλιστα να τους θυμίζει τα λόγια του προφήτη Ησαΐα:

“...Ετοιμάστε το δρόμο για τον Κύριο, ισιώστε τα μονοπάτια να περάσει...”. Και άλλοτε πάλι έλεγε: “Εγώ σας βαπτίζω με νερό, έρχεται όμως αυτός που ... θα σας βαπτίσει με Άγιο Πνεύμα...”.

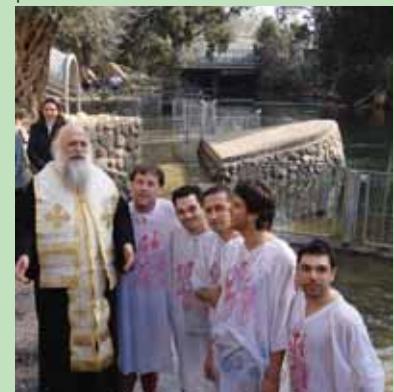
ΔΙΔΑΓΜΑ:

Το βάπτισμα του Ιωάννου

Η βάπτιση αποτελούσε στην εποχή της Παλαιάς Διαθήκης μία συμβολική πράξη η οποία είχε άμεση σχέση με την μετάνοια. Άνθρωποι οι οποίοι είχαν μετανώσει για τις αμαρτίες και τα σφάλματά τους κατέφευγαν σε ενάρετους ανθρώπους όπου ομολογούσαν τις κακές πράξεις τους. Στη συνέχεια βυθίζονταν στο νερό θέλοντας να δείξουν πως πνίγουν πλέον τον κακό τους εαυτό και ξεκινούν μια νέα ζωή, προσέχοντας περισσότερο τον εαυτό τους, προσπαθώντας να εφαρμόσουν καλύτερα το θέλημα του Θεού στη ζωή τους.

Αυτό έκανε και ο Ιωάννης ο Βαπτιστής στις όχθες του Ιορδάνη ποταμού. Στις όχθες αυτές προσέρχονται σήμερα πλήθος χριστιανών από όλο τον κόσμο προκειμένου να βαπτιστούν στα αγιασμένα νερά του ιερού ποταμού.

1. Βρες τις κρυμμένες λέξεις:

ΒΑΠΤΙΣΜΑ, ΜΕΤΑΝΟΙΑ, ΙΟΡΔΑΝΗΣ,
ΕΡΗΜΟΣ, ΑΣΚΗΣΗ, ΝΗΣΤΕΙΑ.

A	B	P	O	A	S	K	H	S	H
E	P	I	T	Y	Θ	B	I	O	P
Σ	Δ	Ο	Φ	Γ	Η	Α	Ξ	Κ	Μ
Υ	Z	P	X	Ψ	Ω	Π	Ω	Β	Ε
M	N	Δ	E	M	E	T	P	Y	T
E	Θ	A	I	P	O	I	P	S	A
T	Δ	N	Γ	Ξ	H	Σ	Φ	K	N
A	Λ	H	A	Σ	Δ	M	B	Y	O
N	H	Σ	T	E	I	A	O	T	I
I	O	P	Δ	A	N	I	A	S	A

3. Ποια απ' όλα είναι σωστό;

Ο Ιωάννης ζούσε στην έρημο:

- α. του Νείλου
- β. της Σαχάρας
- γ. του Ιορδάνη

Οι πιστοί βαπτίζονταν αφού πρώτα:

- α. πλένονταν
- β. εξομολογούνταν
- γ. νήστευαν

Ο Ιωάννης πίστευε πως ήταν:

- α. η φωνή στην έρημο
- β. ο Μεσσίας
- γ. ο εκλεκτός

2. Κύκλωσε το Σωστό ή Λάθος:

1. Ο Ιωάννης σε νεαρή ηλικία αποφάσισε να ζήσει ακητικά στην έρημο. Σ Λ

2. Πάρα πολύς κόσμος επισκεπτόταν τον Ιωάννη και άκουγε το κήρυγμά του. Σ Λ

3. Ο Ιωάννης βάπτιζε τους πιστούς επειδή ήταν ο αναμενόμενος Μεσσίας. Σ Λ

4. Ο Ιωάννης κήρυξε στους ανθρώπους να μετανοήσουν για τις αμαρτίες και τα σφάλματά τους. Σ Λ

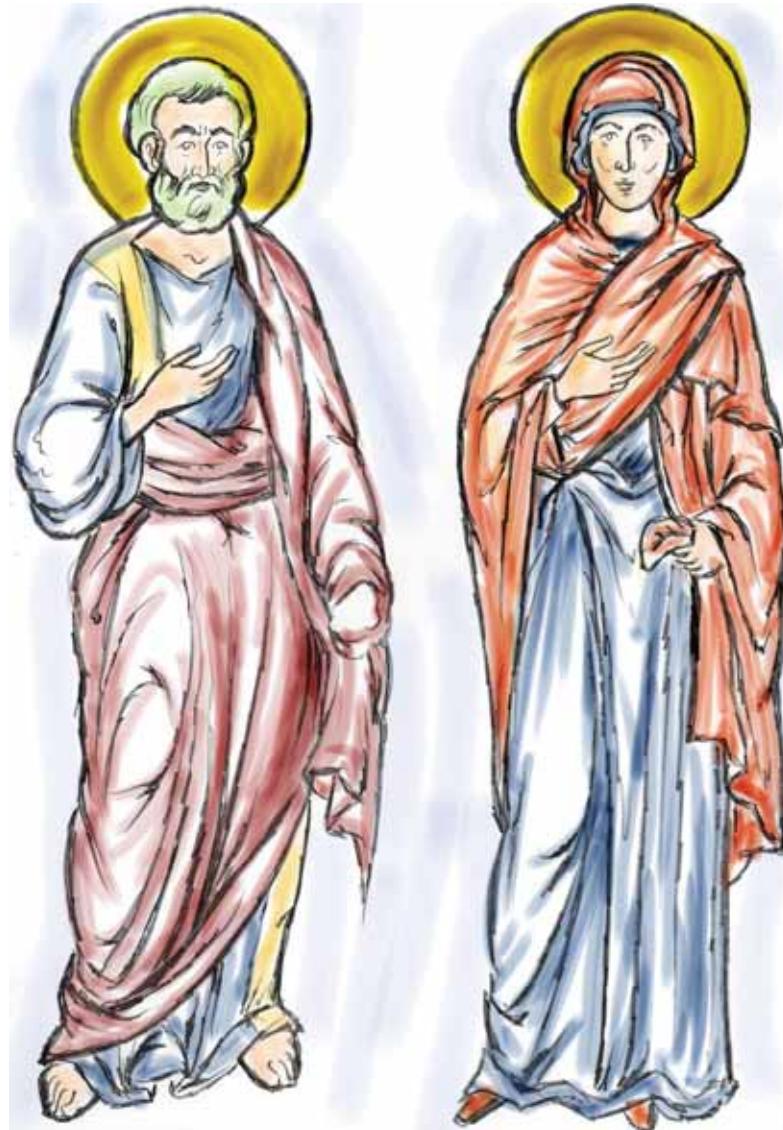
4. Συμπλήρωσε το κείμενο:

Ο “..... της” όπως τον
..... οι άνθρωποι, με την
ζωή του γρήγορα
του Αγίου και ο του
έδωσε τη Του ώστε με
το του να τους
..... να τρόπο
.

Απολυτίκιο
τοῦ γενεθλίου
τῆς Υπεραγίας
Δεσποίνης ἡμῶν
Θεοτόκου

Ὕ γέννησίς σου
Θεοτόκε, χαρὰν
ἐμήνυσε πάσῃ τῇ
οἰκουμένῃ· ἐκ σοῦ
γὰρ ἀνέτειλεν
ὅ Ἡλιος τῆς
δικαιοσύνης,
Χριστὸς ὁ Θεὸς
ἡμῶν· καὶ λύσας
τὴν κατάραν, ἔδωκε
τὴν εὐλογίαν·
καὶ καταργήσας
τὸν θάνατον,
ἔδωρήσατο ἡμῖν,
ζωὴν τὴν αἰώνιον.

Ὕχος δ'.

Η Αγία Άννα του Άθωνα

Στο νοτιοδυτικό άκρο της χερσονήσου του Αγίου Όρους, μια ώρα από τη Μονή Αγίου Παύλου και μισή ώρα από την Νέα Σκήτη, υπάρχει η σκήτη της Αγίας Άννας. Ένα μικρό «χωριό» μοναχών σκαρφαλωμένο στους πρόποδες του όρους Άθω που υπάγεται διοικητικά στην Ιερά Μονή Μεγίστης Λαύρας.

Το Κυριακό (ο κεντρικός ναός της σκήτης) είναι αφιερωμένος στην προμήτορα του Κυρίου την Αγία Άννα. Εκεί φυλάσσονται σαν πολύτιμος θυσανός δύο ιερά κειμήλια: ένα μεγάλο τμήμα από το ιερό λείψανο της Αγίας (το οποίο αφιέρωσε στη σκήτη, το 1686 μ.Χ., ο ιερομόναχος Μαθθαίος, πνευματικός του βοεβόδα Σερμπάν Καντακουζηνού) και η θαυματουργή εικόνα της.

Η Αγία Άννα έχει ιδιαίτερη χάρη από το Θεό να χαρίζει παιδιά σε άτεκνες οικογένειες. Απόδειξη αυτού είναι οι εκατοντάδες φωτογραφίες παιδιών που βρίσκονται κάτω από την ιερή εικόνα της Αγίας.

Ο Ιωακείμ και η Άννα.

Την εποχή εκείνη ζούσε επίσης στα Ιεροσόλυμα ένα άλλο ζευγάρι, ο Ιωακείμ και η Άννα που διακρίνονταν για την μεγάλη τους ευσέβεια και ξεχώριζαν ανάμεσα στους ανθρώπους για την ενάρετη ζωή τους. Είχανε και οι δύο τους μεγάλη πίστη στο Θεό και όπως όλοι οι πραγματικά ευσεβείς άνθρωποι διατηρούσαν μέσα στην ψυχή τους άσβεστη την ελπίδα για τον ερχομό του Μεσσία.

Παράλληλα την μεγάλη τους πίστη στο Θεό την μετέτρεπαν σε έργα αγάπης προς τους συναθρώπους τους. Μάλιστα λένε πως ο Ιωακείμ γύριζε μέσα στην αγορά της πόλης για να βρει ξένους και να τους φιλοξενήσει στο σπίτι του. Και οι δύο διακρίνονταν για την ελεημοσύνη τους και σε όποιον χτυπούσε την πόρτα τους ζητώντας βοήθεια την δίνανε πλουσιοπάροχα. Ελεούσαν τους πάντες ελπίζοντας πως δι' αυτού του τρόπου θα τους ελεούσε κι αυτούς ο Θεός.

Τον πνευματικό τους αγώνα τίποτα δεν μπορούσε να τον κάμψει. Ακόμα και το γεγονός πως δεν είχανε παιδιά δεν τους απογοήτευε. Αν και στην εποχή τους η ατεκνία σε ένα ζευγάρι θεωρούνταν από τους ανθρώπους μεγάλη συμφορά και τιμωρία του

Θεού, εκείνοι οι μακάριοι είχαν παραδώσει τη ζωή τους εξ' ολοκλήρου στο Θεό εμπιστευόμενοι την κρίση Του και διατηρώντας άσβεστη την ελπίδα τους στην πρόνοιά Του. Πίστευαν πως αν ο Θεός ήθελε θα μπορούσε να τους χαρίσει ένα παιδί. Πού να φανταζόντουσαν ότι θα γίνονταν όχι μόνο γονείς ενός τρισευλογημένου παιδιού, αλλά και παππούδες του ίδιου του Χριστού!

Πραγματικά ο Θεός σε μεγάλη ηλικία, κατά θαυμαστό τρόπο, τους αξίωσε να αποκτήσουν ένα χαριτωμένο κοριτσάκι και τόση μεγάλη ήταν η χαρά τους που το ονόμασαν «Μαριάμ» που θα πει «χαρά».

Η Μαριάμ έζησε μαζί τους τρία χρόνια. Μετά οι συνετοί γονείς της, αισθανόμενοι μεγάλη ευγνωμοσύνη στο Θεό για την υπέροχη δωρεά Του, αφιέρωσαν -όπως υπήρχε συνήθεια την εποχή εκείνη- τη Μαριάμ στο ναό. Εκεί στον χειροποίητο ναό θα οικοδομούνταν τα επόμενα χρόνια ο υπέρλαμπρος σωματικός και πνευματικός ναός της Παναγίας μας η οποία θα αξιωνόταν να γίνει η μητέρα του Υιού του ίδιου του Θεού.

ΔΙΔΑΓΜΑ:

.....

.....

.....

.....

.....

.....

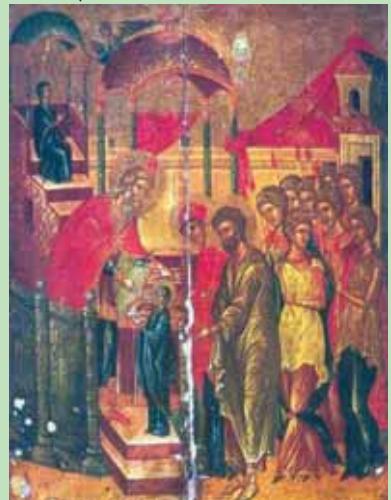
.....

Τα εισόδια της Θεοτόκου

Στις 21 Νοεμβρίου εορτάζουμε τα Εισόδια (η είσοδος δηλαδή στο ναό) της Θεοτόκου όπως έχει επικρατήσει να αποκαλείται στην εκκλησιαστική γλώσσα.

Οταν η Παναγία έγινε τριών χρόνων, οι γονείς της, κρατώντας την υπόσχεσή τους, την οδήγησαν στο ναό και την παρέδωσαν στον αρχιερέα Ζαχαρία. Εκεί παρέμεινε 12 χρόνια.

Παλαιότερα οι χριστιανοί επειδή η Παναγία στην εικόνα της εορτίζεται σε πολύ μικρή ηλικία (κοριτσάκι τριών ετών) την αποκαλούσαν χαϊδευτικά «Παναγούδα» ή «Παναγιοπούλα». Μάλιστα σε μερικά μέρη της Ελλάδος την ημέρα αυτή εορτάζουν οι Παναγιώτηδες και οι Παναγιώτες.

1. Βρες τις κρυμμένες λέξεις:

ΜΑΡΙΑΜ, ΧΑΡΑ, ΙΩΑΚΕΙΜ, ANNA,
ΦΙΛΟΞΕΝΙΑ, ΕΛΕΗΜΟΣΥΝΗ.

A	N	T	I	Ω	A	K	E	I	M
P	N	E	Y	Θ	Φ	I	O	P	A
A	Σ	N	Δ	Φ	I	Γ	H	Ξ	P
K	Λ	Z	A	X	Λ	Ψ	Ω	B	I
E	Λ	E	H	M	O	Σ	Y	N	H
N	Ο	M	E	P	Ξ	T	M	Θ	P
Φ	X	Ω	T	H	E	N	Ξ	Y	Z
N	A	Φ	E	P	N	I	K	O	Λ
A	P	A	Z	E	I	T	O	K	A
P	A	B	I	M	A	P	I	A	M

3. Βρες τα πέντε λάθη στο παρακάτω κείμενο;

Την εποχή εκείνη, ζούσε στην Ιεριχώ ένα ζευγάρι, ο Ιωακείμ και η Ελισάβετ που διακρινόταν για τη μεγάλη τους ευσέβεια. Είχανε και οι δύο μεγάλη πίστη στο Θεό και πίστευαν πως ο Μεσσίας δεν θα έρθει. Ο Θεός βλέποντας την πίστη τους, τους αξίωσε σε μικρή ηλικία να αποκτήσουν ένα κοριτσάκι που το ονόμασαν Μαριάμ, δηλαδή “χαρά”. Όταν η Μαριάμ έγινε πέντε ετών οι γονείς της την αφιέρωσαν στο ναό.

2. Βάλε τις λέξεις στη σωστή σειρά:

ελεημοσύνη όποιον την βοήθεια σε για δύο δίνανε
ζητώντας και χτυπούσε πλουσιοπάροχα την οι δι-
ακρίνονταν τους και πόρτα τους την

.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....

4. Συμπλήρωσε το κείμενο:

..... ο σε
μεγάλη τους
να ένα
..... και τόση
..... ήταν η τους που
το
που θα πει

Απολυτίκιο
τοῦ Εὐαγγελισμοῦ
τῆς Υπεραγίας
Δεσποίνης ἡμῶν
Θεοτόκου

Κήμερον τῆς
σωτηρίας ἡμῶν
τὸ κεφάλαιον, καὶ
τοῦ ἀπ' αἰῶνος
μυστηρίου ἡ
φανέρωσις· ὁ Υἱὸς
τοῦ Θεοῦ, νίδις
τῆς Παρθένου
γίνεται, καὶ
Γαβριὴλ τὴν χάριν
εὐαγγελίζεται.
Διὸ καὶ ἡμεῖς σὺν
ἀντῷ, τῇ Θεοτόκῳ
βοήσωμεν· Χαῖρε
Κεχαριτωμένη, ὁ
Κύριος μετά σου.

΄Ηχος δ'.

Ο Ευαγγελισμός της Θεοτόκου

Με την λέξη Ευαγγελισμός αναφερόμαστε στην χαρούμενη είδηση της γέννησης του Ιησού Χριστού, που δόθηκε από τον αρχαγγελο Γαβριήλ προς την Μαριάμ. Επίσης, με τον ίδιο όρο αναφερόμαστε στην εκκλησιαστική θεομητορική εορτή που τελείται την 25η Μαρτίου (εννέα μήνες πριν σπό τα Χριστούγεννα) προς ανάμνηση του γεγονότος αυτού.

Ευαγγελισμός σημαίνει αναγγελία χαρούμενης είδησης και επυμολογικά προέρχεται από το ευάγγελος (=ευτάγγελος < αγγέλω) μια λέξη που πρωτοσυναντάται στα Ομηρικά έπη.

Ο Ευαγγελισμός της Θεοτόκου.

Η μικρή Μαριάμ έζησε στο ναό του Σολομώντα δώδεκα χρόνια. Εκεί μαζί με άλλα παιδιά βοηθούσε στις ανάγκες του ναού, διακονώντας με πολύ προθυμία, ταπείνωση και υπακοή. Η ευγένεια, το ήθος, η καθαρότητα της ψυχής, η πίστη και η ευλάβεια της Παναγίας δεν διέφυγαν από την προσοχή των ιερέων οι οποίοι την ξεχώρισαν απ' όλους τους άλλους και της ανέθεσαν τη διακονία της περιποίησης του ιερότερου χώρου του ναού, τα Άγια των Αγίων. Στο χώρο αυτό όπου φυλάσσονταν η Κιβωτός της Διαθήκης, δεν επιτρεπόταν η είσοδος σε κανέναν εκτός από τον αρχιερέα κι αυτό μια φορά μόνο το χρόνο.

Όταν έφτασε ο καιρός για να αναχωρήσει από το ναό, εμφανίστηκε στους ιερείς ένας γηραιός άνδρας ο Ιωσήφ, -ο οποίος προκαιρού είχε χάσει τη σύζυγό του- ζητώντας από τους ιερείς να του συστήσουν μία καλή και φρόνιμη κοπέλα για να τον βοηθήσει στο μεγάλωμα των ορφανών παιδιών του. Οι ιερείς έκριναν πως καταλληλότερη ήταν η φρόνιμη και συνετή Μαριάμ και αποφάσισαν να την μνηστεύσουν με το δίκαιο Ιωσήφ. Έτσι η Παναγία βρέθηκε στο σπίτι του Ιωσήφ όπου φρόντιζε με πολύ στοργή και επιμέλεια τα παιδιά του σαν να ητανε δικά της.

Κάποια μέρα η Παναγία μας πήγε σ' ένα πηγάδι που υπήρχε εκεί κοντά για να πάρει νερό για τις ανάγκες του σπιτιού. Εκεί σύμφωνα με την ορθόδοξη παράδοση, την συνάντησε ο αρχάγγελος Γαβριήλ ο οποίος της είπε: "Χαίρε εσύ, η προικισμένη με τη χάρη του Θεού. Ο Κύριος είναι μαζί σου". Έκπληκτη η Παναγία, προσπαθούσε να καταλάβει τι συμβαίνει. Τότε ο αρχάγγελος της είπε ότι ο Θεός την είχε διαλέξει ανάμεσα σε όλες τις γυναίκες για να γίνει μητέρα του Υιού Του, του Μεσσία Ιησού. Και εκείνη σαν γνήσια δούλη του Κυρίου, με μεγάλη πίστη και εμπιστοσύνη στον Θεό, δέχθηκε πολύ ταπεινά την υπέροχη, ουράνια και Θεία τιμή, προσφέροντας τον εαυτό της, σώμα και ψυχή, στο σχέδιο του Θεού για τη σωτηρία του κόσμου.

Από εκείνη τη στιγμή του **Ευαγγελισμού**, το Αγιο Πνεύμα την επεσκίασε και βρέθηκε να σχηματίζεται μέσα στα άχραντα σπλάγχνα της ο μικρός Χριστός. Η προαιώνια υπόσχεση του Θεού έπαιρνε κυριολεκτικά σάρκα και οστά!!!

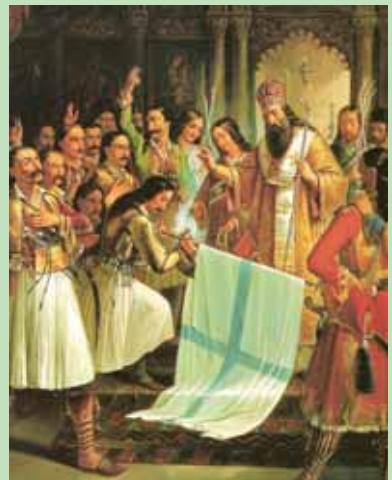
ΔΙΔΑΓΜΑ:

Ο Ευαγγελισμός του Θενους

Στις 25 Μαρτίου μαζί με την μεγάλη θρησκευτική εορτή του Ευαγγελισμού της Θεοτόκου, εμείς οι Έλληνες γιορτάζουμε τον «Ευαγγελισμό» του Γένους μας., την «Επανάσταση του '21».

Η Ελληνική Επανάσταση του 1821 - 1824 είναι το πρώτο μέρος του Ελληνικού αγώνα της ανεξαρτησίας (1821-1832), που διεξήγαγε ο υπόδουλος ελληνισμός ενάντια στην Οθωμανική αυτοκρατορία.

Οι πολεμικές επιχειρήσεις έληξαν, όταν ο Σουλτάνος υποχρεωμένος από την Ρωσία, αποδέχθηκε την αυτονομία της Ελλάδας με την Συνθήκη της Αδριανούπολης το 1829. Τελικά η αναγνώριση της ανεξαρτησίας του Ελληνικού κράτους από την Υψηλή Πύλη έγινε με την συνθήκη του Μαΐου του 1832.

1. Βρες τις κρυμμένες λέξεις:

ΑΡΧΑΓΓΕΛΟΣ, ΘΕΟΤΟΚΟΣ, ΠΗΓΑΔΙ,
ΝΑΖΑΡΕΤ, ΙΩΣΗΦ, ΙΗΣΟΥΣ.

M	A	P	I	A	M	N	A	Y	S
N	B	Θ	E	O	T	O	K	O	S
Ω	I	Ψ	X	Z	A	Σ	Λ	Δ	Φ
Φ	H	Γ	H	Π	Ξ	E	K	Λ	N
E	S	P	T	H	Γ	Y	Θ	I	A
Π	O	A	Σ	Γ	Ω	Δ	Φ	Γ	Z
O	Y	P	A	A	Z	Σ	Y	K	A
E	S	X	Ω	Δ	E	K	H	Λ	R
T	P	Ψ	B	I	Ω	Σ	O	Φ	E
A	Z	N	M	A	Z	A	P	E	T

3. Ποια απ' όλα είναι σωστό;

Εναγγελισμός σημαίνει:

- α. γνωστοποίηση καλών νέων
- β. το να γράφουμε καλές αγγελίες
- γ. το να γίνουμε καλοί άγγελοι

Ο αρχάγγελος ήλθε στη Μαριάμ:

- α. στον ύπνο της
- β. την ώρα της προσευχή της
- γ. την ώρα που έπαιρνε νερό απ' το πηγάδι

Ο αρχάγγελος που μετέφερε το μήνυμα:

- α. ήταν ο Σαμουήλ
- β. ήταν ο Γαβριήλ
- γ. ήταν ο Μιχαήλ

2. Βρες ποιές λέξεις κρύβονται πίσω από τους αναγραμματισμούς

ΛΒΑΓΙΡΗ :

ΝΤΑΗΩΕΣΠΙ :

ΦΩΙΗΣ :

ΑΜΡΑΙΜ :

ΣΗΟΙΥΣ :

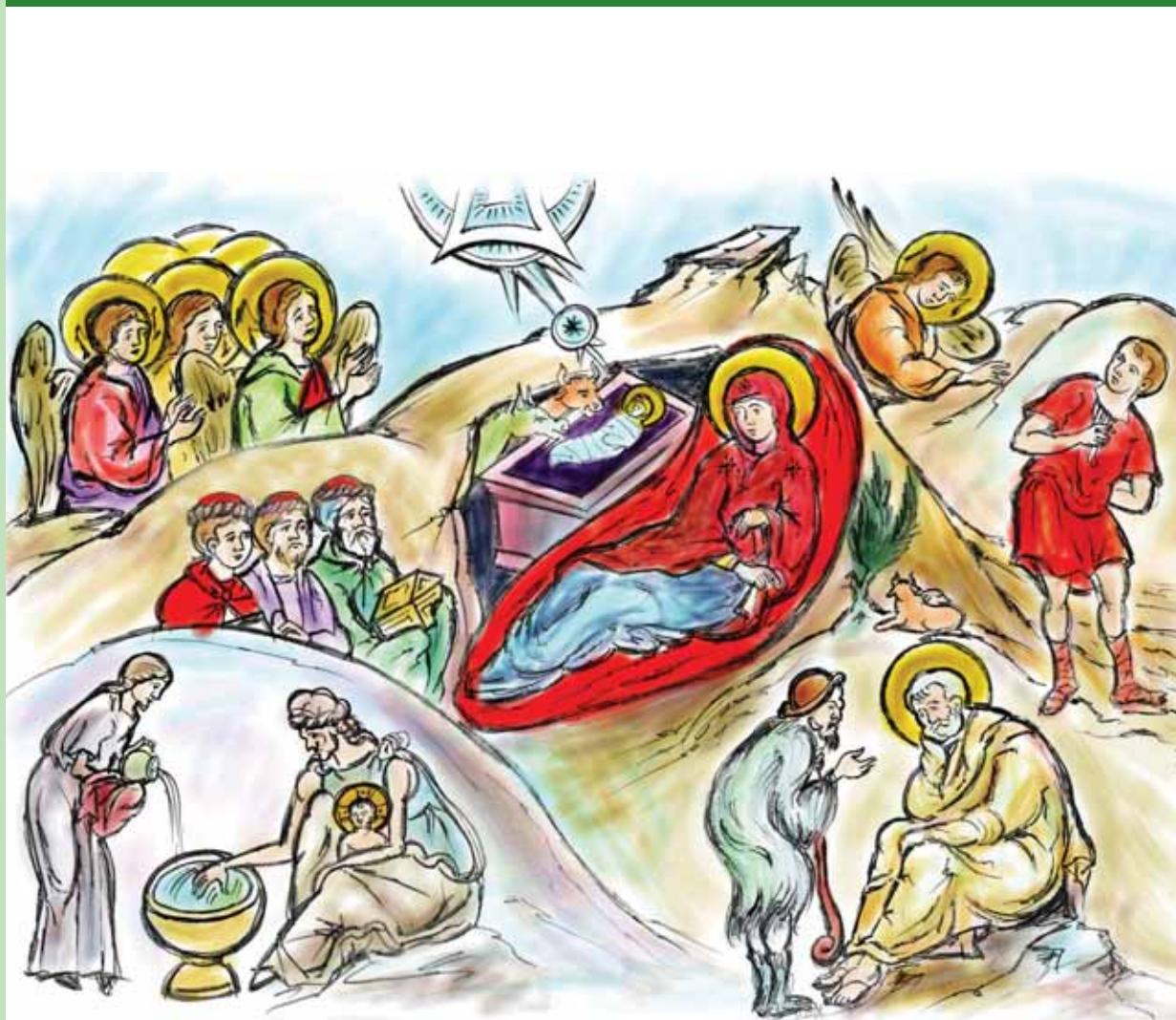
ΘΑΠΥΡΜΙΟ :

4. Συμπλήρωσε το κείμενο:

Η , το , η
 της ψυχής, η και η της
 δεν διέφυγαν από την
 των οι οποίοι την
 απ' όλους τους άλλους και της την
 του χώρου
 του , τα των Αγίων.

Απολυτίκιο
τῆς Γεννήσεως τοῦ
Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ
Χριστοῦ

Η Γέννησίς σου
Χριστέ ὁ Θεός
ἡμῶν, ἀνέτειλε
τῷ κόσμῳ, τὸ φῶς
τὸ τῆς γνώσεως·
ἐν αὐτῇ γὰρ οἱ
τοῖς ἀστροῖς
λατρεύοντες,
ὑπὸ ἀστέρος
ἐδιδάσκοντο,
σὲ προσκυνεῖν,
τὸν Ἡλιον τῆς
δικαιοσύνης, καὶ σὲ
γινώσκειν ἐξ ὑψούς
Ανατολήν. Κύριε
δόξα σοι.

Ἡχος δ'.

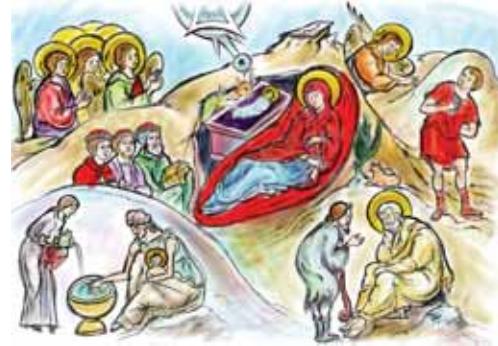
Το σπήλαιο της Βηθλεέμ

Ένα από τα ιερότερα προσκηνήματα των Αγίων Τόπων (είναι μάλιστα ο δεύτερος κατά σειρά προσκυνηματικός τόπος του Χριστιανισμού μετά εκείνον της Αναστάσεως) είναι και η βασιλική της Γεννήσεως του Χριστού στη Βηθλεέμ. Είναι ένας μεγαλοπρεπής ναός χτισμένος σε σχήμα σταυρού ο οποίος σκεπάζει το σπήλαιο μέσα στο οποίο γεννήθηκε ο μικρός Ιησούς Χιτίστηκε το 326 μ.Χ. από τον αυτοκράτορα Αγιο Κωνσταντίνο και τη μητέρα του Αγία Ελένη.

Το εσωτερικό του σπηλαίου είναι διακοσμημένο με πολύτιμα υφάσματα (για να προστατεύουν τα τοιχώματα από τις φθορές) ενώ από την οροφή του κρέμονται πάμπολλες κανδήλες, αφιερώματα των πιστών. Στο κέντρο του σπηλαίου πλαισιωμένο από ένα ασημένιο αστέρι υπάρχει το σημείο όπου γεννήθηκε το Θείο Βρέφος.

Χριστός γεννάται σήμερον...

Οι μήνες περνούσαν και πλησίαζε ο καιρός για να γεννηθεί ο μικρός Χριστός. Τον καιρό εκείνο ο αυτοκράτορας Καίσαρας Αύγουστος έβγαλε διάταγμα να απογραφούν όλοι οι υπήκοοι του ρωμαϊκού κράτους, ο καθένας στον τόπο της καταγωγής του. Έτσι ο Ιωσήφ πήρε την έγκυο Μαριάμ και ξεκίνησε για την μικρή πόλη της Ιουδαίας Βηθλεέμ, απ' όπου καταγόταν ο ίδιος και όλη του η γενιά, που κρατούσε από τον ίδιο το βασιλιά Δανιήλ.

Φτάνοντας εκεί εξ αιτίας του πλήθους που είχε έλθει για τον ίδιο λόγο, δεν βρήκαν κανένα τόπο για να μείνουν. Έτσι αναγκάστηκαν να καταλύσουν σε ένα σπήλαιο που υπήρχε εκεί και χρησιμοποιούνταν ως στάβλος για τα ζώα. Εκεί στο φτωχό σπήλαιο της Βηθλεέμ γεννήθηκε ο Σωτήρας του κόσμου, μέσα σε μια πάχνη όπου τα ζώα τον ζέσταιναν με την ανάσα τους.

Τότε ξαφνικά γέμισε ο ουρανός από πλήθος αγγέλων που έψαλλαν χαρούμενοι: "Δόξα εν υψίστοις Θεώ και επί γης ειρήνη εν ανθρώποις ευδοκία". Λίγο μακρύτερα ένας άλλος άγγελος εμφανίστηκε σε κάποιους βοσκούς που φυλούσαν τα πρόβατά τους στους αγρούς και τους μετέφερε το χαρούμενο μήνυμα της γέννη-

σης του Μεσσία. Έκπληκτοι και πλημμυρισμένοι από ουράνια χαρά, έσπευσαν στο ταπεινό σπήλαιοπου τους υπέδειξε ο άγγελος για να δουν το μικρό Χριστό. Εκεί Τον βρήκαν ξαπλωμένο στα άχυρα της φάτνης και Τον προσκύνησαν με μεγάλη χαρά, συγκίνηση και αγαλλίαση. Επιτέλους η υπόσχεση του Θεού είχε εκπληρωθεί καθώς ήλθε στη γη Αυτός που θα ανέβαζε τους ανθρώπους στον ουρανό.

Ένα υπέροχο άστρο φάνηκε στον ουρανό, τόσο λαμπρό που το είδανε ακόμα και από τη μακρινή ανατολή. Από εκεί ξεκίνησαν τρεις άρχοντες, οι οποίοι παρατηρώντας το παράδοξο αυτό φαινόμενο και αφού συμβουλεύθηκαν τις αρχαίες γραφές τους συμπέραναν ότι γεννήθηκε ένας μεγάλος βασιλιάς και ξεκίνησαν με τη συνοδεία τους για να τον συναντήσουν. Το ταξίδι τους κράτησε πολύ καιρό αλλά έχοντας σαν οδηγό τους το λαμπρό αστέρι φτάσανε τελικά στον τόπο όπου βρισκόταν το παιδί με τη μητέρα του. Εκεί, Τον προσκύνησαν με θαυμασμό και Του πρόσφεραν από τους θησαυρούς τους δώρα βασιλικά: χρυσό, λιβάνι και σμύρνα.

ΔΙΔΑΓΜΑ:

Το χωριό των βοσκών

Λίγα χιλιόμετρα ανατολικά της Βηθλεέμ βρίσκεται το χωριό Βέιτ-Σαχούρ δηλαδή το «χωριό των ποιμένων». Είναι χτισμένο στον τόπο όπου το βράδυ της Γέννησης του Χριστού ο ἄγγελος συνάντησε τους βοσκούς (ποιμένες) και τους μετέφερε το χαρούσυνο μήνυμα της γέννησης του Σωτήρα.

Εκεί βρίσκεται το σπήλαιο των ποιμένων μέσα στο οποίο αγνυπνούσαν την αγία εκείνη νύκτα οι βοσκοί. Το σπήλαιο αυτό οι χριστιανοί το διαμορφώσανε σε μικρό ναό, ενώ σήμερα δίπλα από το σπήλαιο έχει χτιστεί ένας μεγαλύτερος ναός για να εξυπηρετεί τις λατρευτικές ανάγκες των πολλών προσκυνητών.

1. Κύκλωσε το Σωστό ή Λάθος:

1. Τον καιρό που γεννήθηκε ο Χριστός, αυτοκράτορας του Ρωμαϊκού Κράτους ήταν ο Καίσαρας Αύγουστος. **Σ Λ**

2. Ο Ιωσήφ μαζί με τη Μαριάμ πήγαν στη Βηθλεέμ για να επισκεφθούν κάποιους συγγενείς τους. **Σ Λ**

3. Οι Μάγοι ακολούθησαν ένα λαμπρό άστρο που φάνηκε στον ουρανό και βρέθηκαν μπροστά στο Χριστό. **Σ Λ**

4. Οι βοσκοί προσκύνησαν το Θείο Βρέφος και πρόσφεραν τα δώρα τους: χρυσό, λίβανο και σμύρνα. **Σ Λ**

3. Ποια απ' όλα είναι σωστό;

Ο Χριστός γεννήθηκε:

- α. στην Ναζαρέτ**
- β. στη Βηθλεέμ**
- γ. στην Ιερουσαλήμ**

Οι πρώτοι που συνάντησαν το Χριστό:

- α. ήταν οι Μάγοι**
- β. ήταν οι στρατιώτες**
- γ. ήταν οι βοσκοί**

Ο μικρός Χριστός γεννήθηκε:

- α. σε μία κλινική**
- β. σε ένα σπήλαιο**
- γ. σε ένα σπίτι**

2. Βάλε τις λέξεις στη σωστή σειρά:

προσκύνησαν τους θησαυρούς τους βασιλικά και του έβγαλαν σμύρνα από εκεί χρυσό και τον θαυμασμό πρόσφεραν με λιβάνι και δώρα :

.....
.....
.....
.....
.....
.....

4. Συμπλήρωσε το κείμενο:

..... τον βρήκαν στα της και τον με μεγάλη και γιατί είχε στη Αυτός που θα τους στον

Απολυτίκιο
τῆς Υπαπαντῆς τοῦ
Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ
Χριστοῦ

Χαῖρε
Κεχαριστωμένη
Θεοτόκε Παρθένε.
ἐκ σοῦ γὰρ
ἀνέτειλεν ὁ Ἡλιος
τῆς δικαιοσύνης,
Χριστὸς ὁ Θεὸς
ἡμῶν, φωτίζων
τοὺς ἐν σκότει.
Εὐφραίνου καὶ
σὺ Πρεσβῦτα
δίκαιε, δεξάμενος
ἐν ἀγκάλαις τὸν
ἐλευθερωτὴν
τῶν ψυχῶν ἡμῶν,
χαριζόμενον ἡμῖν
καὶ τὴν Ἀνάστασιν.

Ο δίκαιος Συμεών

Ο δίκαιος -όπως τον αποκαλούμε τιμητικά- Συμεών ήταν ένας ευλαβής και φωτισμένος από το Αγιό Πνεύμα γέροντας ο οποίος κατοικούσε στην Ιερουσαλήμ. Τόσο αγία ήταν η ζωή του και τόση θερμή η πίστη και η ελπίδα του στο Θεό που ο Κύριος τον πληροφόρησε πως δεν θα πέθαινε πριν τα μάτια του αντικρίσουν το Χριστό. Η χαρούσυνη αυτή πληροφορία τον εμψύχωνε σ' όλη του τη ζωή.

Όταν έφτασε η μεγάλη ημέρα της υπαπαντής (συνάντησης) οδηγήθηκε από το Αγιό Πνεύμα στο ναό όπου τελικά εκπληρώθηκε η υπόσχεση του Θεού. Ο Συμεών κοιμήθηκε ειρηνικά και η μνήμη του τιμάται στις 3 Φεβρουαρίου.

Η Υπαπαντή του Κυρίου.

Οκτώ ημέρες μετά τη γέννηση του μικρού Χριστού, -σύμφωνα με τα θρησκευτικά έθιμα της εποχής εκείνης- έγινε μία τελετή, στην οποία του δόθηκε το όνομα Ιησούς, που θα πει «ο Θεός σώζει». Αυτό το όνομα ζήτησε να δωθεί στο παιδί, ο αρχάγγελος Γαβριήλ, από την Παναγία την ημέρα του Ευαγγελισμού και τον Ιωσήφ, τον μνηστήρα της, λίγο αργότερα.

Έπειτα από σαράντα ημέρες, όταν έφτασε ο καιρός του καθαρισμού της μητέρας, έπρεπε σύμφωνα με το Μωσαϊκό νόμο, να πάνε το παιδί στα Ιεροσόλυμα, στο ναό του Σολομώντα για να αφιερωθεί στο Θεό, μια που ήτανε το πρώτο παιδί της Μαριάμ και μάλιστα αγόρι. Θα πρόσφεραν μάλιστα και θυσία στο Θεό ένα ζευγάρι τρυγόνια ή δύο μικρά περιστέρια. Έτσι ο Ιωσήφ παρέλαβε το παιδί και τη μητέρα Του και ξεκίνησαν για την αγία πόλη.

Εκεί στα Ιεροσόλυμα, ζούσε ένας πολύ ενάρετος άνθρωπος, ο Συμεών, που είχε μεγάλη πίστη στο Θεό και παρακαλούσε σε όλη του τη ζωή για τον ερχομό του Μεσσία. Γι' αυτό και το Αγιό Πνεύμα είχε πληροφορήσει την καρδιά του πως δεν θα πέθαινε πριν δει με τα ίδια του τα μάτια τον Χριστό. Την ημέρα λοιπόν εκείνη που θα έφταναν στον ναό ο Ιωσήφ με την Παναγία και τον μικρό Ιη-

σού, το Άγιο Πνεύμα του είπε να πάει εκεί και να τους περιμένει.

Όταν λοιπόν η αγία οικογένεια έφτασε στο ναό, ο Συμεών φωτισμένος από το Άγιο Πνεύμα αναγνώρισε τον μικρό Μεσσία και Τον πήρε με πολύ συγκίνηση στην αγκαλιά του. Τα μάτια του, γεμάτα δάκρυα χαράς και ευγνωμοσύνης, κοίταζαν με λαχτάρα το Θείο βρέφος. Τα χείλη του τρεμάμενα από συγκίνηση δοξολογούσαν το Θεό: "Τώρα Κύριε μπορείς να αφήσεις το δούλο σου να πεθάνει ειρηνικά, όπως του υποσχέθηκες, γιατί τα μάτια μου είδαν το σωτήρα που ετοιμασες για όλους τους λαούς...". Έπειτα ευλόγησε τον Ιωσήφ και την Παναγία στην οποία είπε πως το παιδί θα ήταν σημείο αντιλεγόμενο, για να φανερωθούν οι πραγματικές διαθέσεις πολλών ανθρώπων.

Τότε ξεπρόβαλε μέσα από το πλήθος και μια αγία γριούλα, η Αννα, που η ασκητική ζωή της την είχε αξιώσει να λάβει από το Θεό το προφητικό χάρισμα. Εκείνη βλέποντας τον μικρό Χριστό, άρχισε να δοξολογεί το Θεό και μιλούσε για το παιδί σε όλους όσους περιμένανε τη λύτρωση. Επιτέλους ο Σωτήρας του κόσμου βρισκόταν ανάμεσά τους!

ΔΙΔΑΓΜΑ:

.....

.....

.....

.....

.....

.....

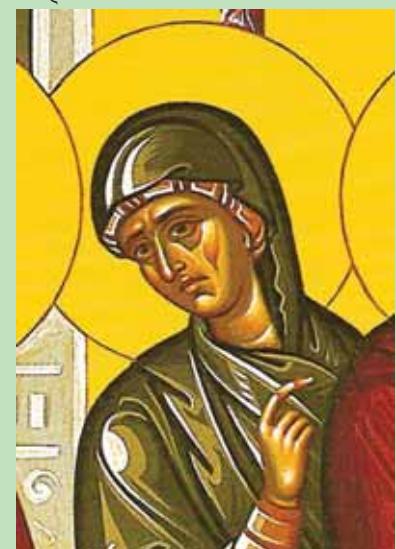
.....

Η προφήτισσα Αννα

Η Αγία προφήτισσα Αννα ήταν κόρη του Φανουρήλ και καταγόταν από τη φυλή του Ασήρ. Παντεύτηκε πολύ νέα και μετά από επτά χρόνια γάμου έμεινε χήρα. Από τότε έζησε μόνη της. Παρηγοριά και ευχαριστησή της ήταν η προσευχή, η νηστεία, η ανάγνωση των Γραφών, η φιλανθρωπία και η συνεχής παρουσία της στο ναό.

Για τον τρόπο αυτό της ζωής της το Άγιο Πνεύμα της έδωσε το χάρισμα της προφητείας. Όταν συνάντησε τον Χριστό ήταν ογδόντα τεσσάρων ετών.

Η μνήμη της τιμάται μαζί με το δίκαιο Συμεών στις 3 Φεβρουαρίου, μία μέρα μετά από την μεγάλη εορτή της Υπαπαντής του Κυρίου.

1. Βρες τις κρυμμένες λέξεις:

ΥΠΑΠΑΝΤΗ, ΣΥΜΕΩΝ, ANNA, ΙΗΣΟΥΣ,
ΣΩΤΗΡΑΣ, ΜΩΣΑΙΚΟΣ.

A	S	Y	M	E	O	P	E	T	O
P	Γ	Κ	Π	Ρ	Τ	Ε	Β	Υ	Θ
Σ	Μ	Ω	Σ	Α	Ι	Κ	Ο	Σ	Ι
Ο	Α	Ι	Σ	Δ	Π	Φ	Α	Γ	Ξ
Τ	Κ	Η	Λ	Ζ	Χ	Α	Ν	Ψ	Σ
Η	Ω	Σ	Υ	Μ	Ε	Ω	Ν	Β	Ω
P	N	O	M	A	Σ	E	A	T	T
A	K	Y	Π	P	A	Ξ	H	B	H
Σ	Ο	Σ	Ω	T	H	P	A	Σ	P
A	N	N	I	A	K	O	Ψ	X	A

3. Ποια απ' όλα είναι σωστό;

Υπαπαντή σημαίνει:

- α. συνάντηση
- β. απάντηση
- γ. συνομιλία

Ο άγιος γέροντας λεγόταν:

- α. Γεδεών
- β. Βιδεών
- γ. Συμεών

Το όνομα που δόθηκε στο παιδί ήταν:

- α. Ιησούς
- β. Εμμανουήλ
- γ. Χριστός

2. Βάλε τις λέξεις στη σωστή σειρά:

το δούλο σου να σωτήρα μου υποσχέθηκες τώρα
για να πεθάνει τους λαούς ειρηνικά γιατί όπως
ετοίμασες τα μάτια του μπορείς το όλους αφήσεις
που είδαν Κύριε

.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....

4. Κάνε την αντιστοίχιση:

Συμεών

μια γερόντισσα με προφητικό
χάρισμα

Άννα

ο άντρας που μνηστεύθηκε
την Παναγία

Μαριάμ

η μητέρα του Ιησού

Ιωσήφ

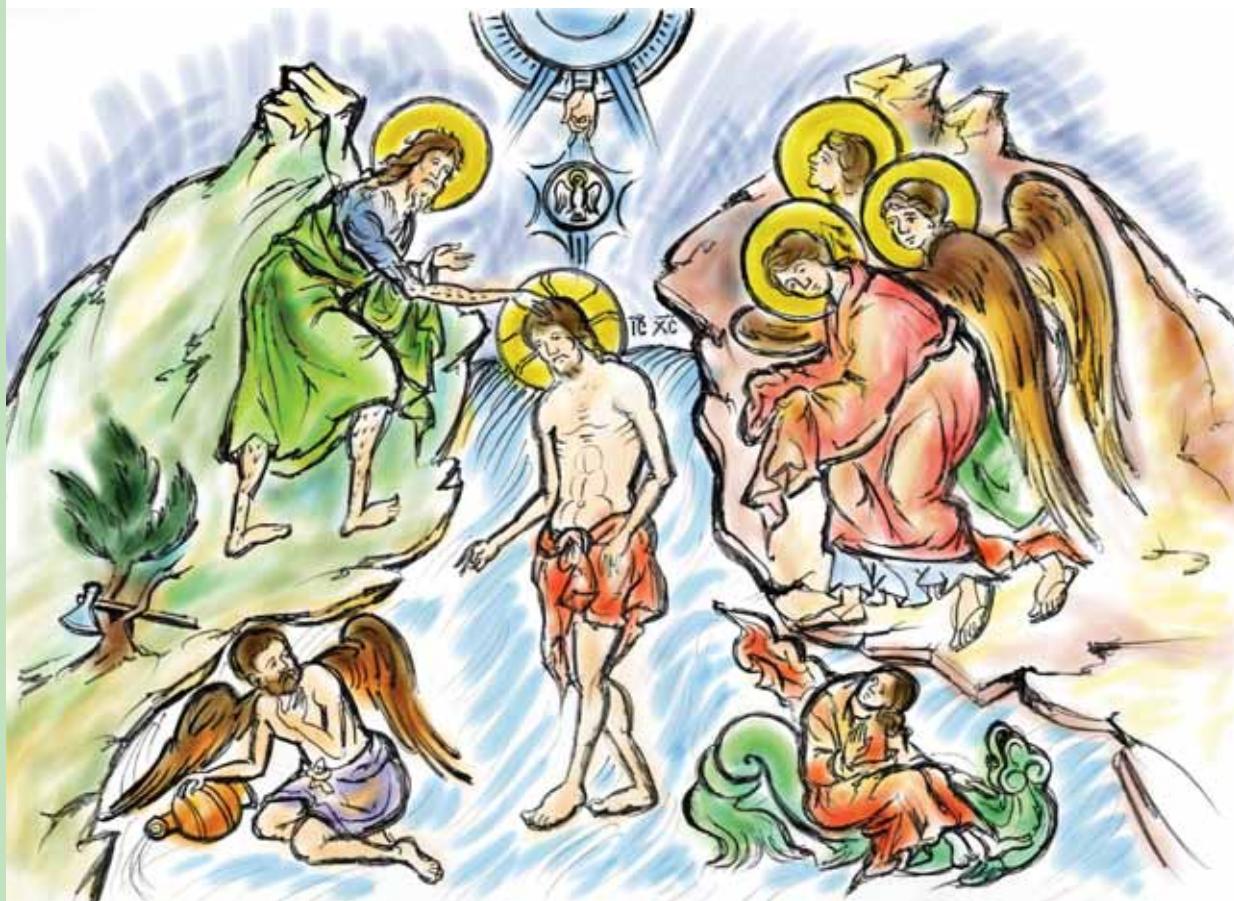
ο αρχάγγελος που
εμφανίστηκε στην Παναγία

Γαβριήλ

ένας πολύ ενάρετος και
πιστός άνθρωπος

Απολυτίκιο
τῶν ἀγίων
Θεοφανείων

Ἐν Ἰορδάνῃ
βαπτιζομένου
σον Κύριε, ἡ τῆς
Τριάδος ἐφανερώθη
προσκύνησις· τοῦ
γὰρ Γεννήτορος
ἡ φωνὴ
προσεμαρτύρει
σοι, ἀγαπητὸν σε
Γίὸν ὄνομάζουσα·
καὶ τὸ Πνεῦμα ἐν
εἴδει περιστερᾶς,
ἐβεβαίου τοῦ λόγου
τὸ ἀσφαλές. Οὐ
ἐπιφανεῖς Χριστὲ
ὁ Θεός, καὶ τὸν
κόσμον φωτίσας
δόξα σοι.

Η Αγία Γραφή

Η Αγία Γραφή είναι το ιερό βιβλίο του χριστιανισμού. Είναι η γραπτή πηγή της Θείας Αποκαλύψεως που μαζί με την ιερή Παράδοση των Αποστόλων και των Πατέρων της Εκκλησίας αποτελούν τις βάσεις της χριστιανικής αλήθειας και πίστεως.

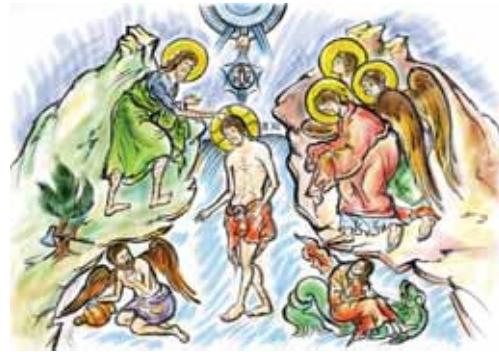
Χωρίζεται σε δύο βασικά μέρη: την Παλαιά και την Καινή Διαθήκη. Στην Παλαιά Διαθήκη (η οποία περιλαμβάνει 49 βιβλία) περιγράφεται πώς ο Θεός προπαρασκεύασε την διά του Χριστού σωτηρία των ανθρώπων. Στην Καινή Διαθήκη (η οποία αποτελείται από 27 βιβλία) περιλαμβάνεται η αποκάλυψη του Θεού προς τους ανθρώπους που έγινε δια μέσου του Υιού Του, του Θεανθρώπου Ιησού Χριστού.

Η Βάπτιση του Ιησού.

Όταν ήρθε ο καιρός για να ξεκινήσει ο Χριστός μας το κοσμοσωτήριο έργο Του, ήταν τριάντα ετών. Μέχρι τότε ο Ιησούς ζούσε μαζί με τη μητέρα Του, και την οικογένεια του Ιωσήφ, «υποτασσόμενος σ' αυτούς» όπως μας λέει η Αγία Γραφή.

Την εποχή εκείνη ο Ιωάννης κήρυξε τον ερχομό της Βασιλείας του Θεού και διαλαλούσε πως είχε φτάσει ο αναμενόμενος Μεσσίας, ο οποίος θα έφερνε τη λύτρωση στους ανθρώπους. Πλήθη λαού συνέρεαν κοντά του για να ακούσουν τη διδαχή του και μετανοημένοι για τις αμαρτίες τους να βαπτιστούν στα νερά του Ιορδάνη ποταμού.

Μια μέρα λοιπόν μέσα στο πλήθος ξεχώρισε ο άγιος Βαπτιστής τον ίδιο τον Χριστό. Δεν Τον είχε δει ποτέ του έως τη στιγμή εκείνη, όμως ο Θεός πληροφόρησε την καρδιά του για το ποιος ήταν αυτός που ερχόταν να βαπτιστεί. Ο Ιωάννης με δέος αντίκρισε Αυτόν που αιώνες τώρα περίμενε το ταλαιπωρημένο ανθρώπινο γένος κι όταν ο Χριστός έφτασε μπροστά του ζητώντας του να Τον βαπτίσει εκείνος αρνήθηκε: «Έγώ έχω ανάγκη να βαπτιστώ από σένα κι εσύ έρχεσαι σ' εμένα»; «Ας τα αφήσουμε αυτά τώρα -του απάντησε ο Ιησούς- γιατί πρέπει να εκπληρώσουμε και οι δύο μας ακριβώς το σχέδιο του

Θεού”.

Τα λόγια του Ιησού έκαμψαν την ευσεβή αντίσταση του Ιωάννη που τελικά βάπτισε τον ίδιο τον Κύριό του. Τότε άνοιξαν οι ουρανοί και το Άγιο Πνεύμα με τη μορφή περιστεριού ήρθε και στάθηκε πάνω από το Χριστό. Αμέσως μια ουράνια φωνή ακούστηκε: “Αυτός είναι ο Υιός μου ο αγαπητός. Σ' Αυτόν εγώ ευαρεστούμαι”. Ήταν ο Θεός Πατέρας, ο οποίος θέλησε με την ίδια Του τη φωνή να «συστήσει» τον Υιό Του σε όλη την ανθρωπότητα και να «κηρύξει» την έναρξη του λυτρωτικού έργου του Ιησού.

Ο Τριαδικός Θεός φανερώθηκε εκεί, στον ποταμό Ιορδάνη, και έγινε ξανά αντιληπτός από τις αισθήσεις των ανθρώπων. Ο Θεός Πατέρας ακούσθηκε με τη φωνή Του, ο Θεός Υιός ήταν εκεί, μέσα στα αγιασμένα νερά του Ιορδάνη και ο Θεός Άγιο Πνεύμα επιβεβαίωνε με την παρουσία Του την αλήθεια της ουράνιας φωνής. Για πρώτη φορά μετά τη φυγή των ανθρώπων από τον Παράδεισο, ο Θεός φανερώνοταν ξανά σ' αυτούς!

ΔΙΔΑΓΜΑ:

Τα Άγια Θεοφάνεια

Τα Θεοφάνεια είναι μεγάλη ετήσια εορτή της ανάμνησης της Βάπτισης του Ιησού Χριστού στον Ιορδάνη ποταμό από τον Άγιο Ιωάννη τον Βαπτιστή.

Εορτάζεται στις 6 Ιανουαρίου και είναι η τρίτη και τελευταία εορτή του Δωδεκαημέρου (εορτών των Χριστουγέννων). Το όνομα προκύπτει από την φανέρωση των τριών προσώπων της Αγίας Τριάδας που συνέβη σύμφωνα με τρεις σχετικές ευαγγελικές περικοπές. Η εορτή των Θεοφανίων λέγεται επίσης και Επιφάνια και Φώτα (ή Εορτή των Φώτων).

Η μεγάλη σημασία της εορτής φαίνεται από το πλήθος των εθίμων και των τοπικών παραδόσεων σε κάθε περιοχή της πατριδίας μας. Κοινή παντού είναι η συνήθεια της κατάδυσης του Τιμίου Σταυρού.

1. Βρες τις κρυμμένες λέξεις:

ΠΑΤΕΡΑΣ, ΥΙΟΣ, ΠΝΕΥΜΑ, ΒΑΠΤΙΣΤΗΣ,
ΜΕΤΑΝΟΙΑ, ΠΕΡΙΣΤΕΡΙ.

Π	Ν	Ε	Υ	Μ	Υ	Ι	Ω	Σ	Α
Α	Σ	Τ	Α	Π	Η	Κ	Η	Λ	Μ
Τ	Π	Ο	Υ	Ε	Ν	Τ	Ω	Ν	Ε
Ε	Ν	Ε	Φ	Ρ	Σ	Ο	Μ	Ι	Τ
Ρ	Ε	Τ	Υ	Ι	Ο	Σ	Υ	Θ	Α
Ο	Υ	Σ	Τ	Σ	Δ	Φ	Γ	Η	Ν
Υ	Μ	Π	Α	Τ	Ε	Ρ	Α	Σ	Ο
Λ	Α	Ξ	Κ	Ε	Λ	Ζ	Α	Χ	Ι
Β	Ψ	Ω	Β	Ρ	Ο	Ι	Κ	Τ	Α
Ι	Ζ	Χ	Ψ	Ι	Ω	Β	Φ	Θ	Ε

3. Ποια απ' όλα είναι σωστό;

Ο Ιωάννης βάπτιζε στον ποταμό:

- α. Νείλο
- β. Ιορδάνη
- γ. Αλιάκμονα

Ο Χριστός ήταν τότε:

- α. 33 ετών
- β. 31 ετών
- γ. 30 ετών

Θεοφάνεια θα πει:

- α. η φανέρωση του Θεού
- β. η φώτιση του Θεού
- γ. η βάπτιση του Χριστού

2. Βάλε τις λέξεις στη σωστή σειρά:

είχε ο καρδιά το ήταν βαπτιστεί ποιος Θεός του
όμως ερχόταν για να την δει που δεν τον πληρο-
φόρησε ποτέ του αυτός

.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....

4. Κάνε την αντιστοίχιση:

Πλήθος λαού συνέρεε

και το Άγιο Πνεύμα
εμφανίστηκε με μορφή
περιστεριού

Τότε άνοιξαν οι ουρανοί

για να βαπτισθεί στα νερά
του Ιορδάνη

Μια μέρα ο Ιωάννης

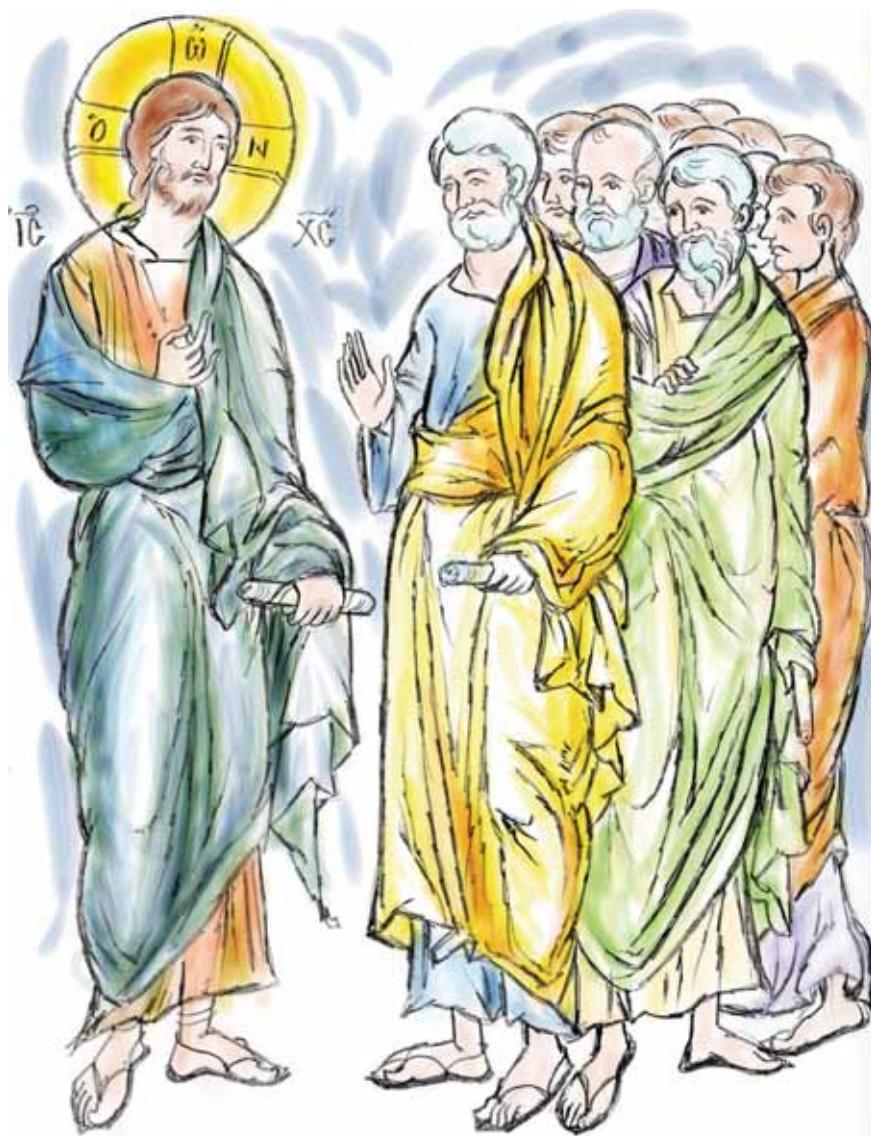
ζητώντας του να Τον
βαπτίσει

Ο Χριστός στάθηκε
μπροστά στον Ιωάννη

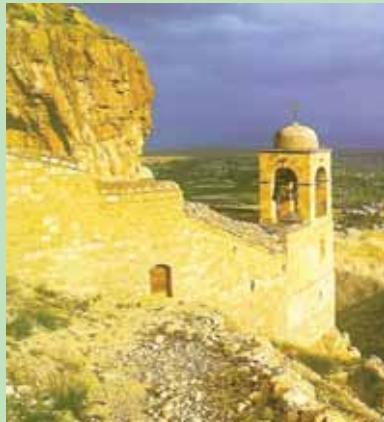
ξεχώρισε μέσα στο πλήθος
τον Ιησού

Απολυτίκιο
Αγίων δώδεκα
Αποστόλων

Ὡς δωδεκάπυρσος,
λυχνία ἔλαμψαν,
οἱ Δωδεκάριθμοι,
Χριστοῦ
Ἄπόστολοι, Πέτρος
καὶ Παῦλος σὺν
Λουκᾷ, Ἀνδρέας
καὶ Ἰωάννης,
Βαρθολομαῖος
Φίλιππος, σὺν
Ματθαίῳ καὶ
Σίμωνι, Μᾶρκος,
καὶ Ἰάκωβος, καὶ
Θωμᾶς ὁ μακάριος,
καὶ ηὔγασαν τοὺς
πίστει βοῶντας·
χαίρετε Λόγου οἱ
ἀντόπται.

Ἡχος γ'. Τήν ώραιότητα.

Το Σαραντάριο όρος

Το βουνό στο οποίο οδηγήθηκε ο Ιησούς αμέσως μετά από τη βάπτισή Του, το λεγόμενο Σαραντάριο, βρίσκεται νοτιοδυτικά από την πόλη Ιεριχώ και πήρε το όνομά του από τις σαράντα ημέρες της νηστείας του Χριστού, που σύμφωνα με την παραδοση ἔκανε εκεί προετοιμαζόμενος για το λυτρωτικό Του έργο. Εκεί δέχτηκε τους πειρασμούς από τον πονηρό τον οποίο τελικά κατίσχυνε με τη σοφία των απαντήσεων Του.

Στο βουνό αυτό υπάρχει σήμερα μοναστήρι που χτίστηκε το 19ο αιώνα περίπου στη θέση ενός παλαιότερου που είχε χτιστεί από τον Όσιο Χαρίτωνα το 340 μ.Χ.. Το σημερινό μοναστήρι είναι χτισμένο σε μια πολύ απόκρυψη, σχεδόν κάθετη, πλαγιά και το περισσότερο είναι λαξευμένο στο βράχο.

Ο Ιησούς ξεκινά το έργο Του.

Μετά τη βάπτισή Του ο Ιησούς οδηγήθηκε από το Άγιο Πνεύμα στην έρημο όπου νήστευσε για σαράντα ημέρες. Εκεί, στο **Σαραντάριο** όρος -κατά την παραδοση- ήρθε ο διάβολος και προσπάθησε να τον πειράξει. Τον προκάλεσε να μετατρέψει τις πέτρες σε ψωμιά για να φάει· να πέσει από το ψηλότερο σημείο του ναού χωρίς να πάθει τίποτα· και τελικά να τον προσκυνήσει για να Του χαρίσει όλα τα βασίλεια του κόσμου. Όμως ο Χριστός με τη σοφία Του, κατανίκησε τον σατανά, που έφυγε ντροπιασμένος. Αμέσως ήρθαν άγγελοι από τον ουρανό και ἀρχισαν να τον υπηρετούν.

Μετά από αυτά ο Χριστός ἀρχισε να περιέρχεται τις πόλεις και τα χωριά και να κηρύγτει το χαρούμενο μήνυμα για τον ερχομό της Βασιλείας του Θεού. Ο κόσμος εντυπωσιάστηκε από τη διδασκαλία Του. Όλοι ομολογούσαν πως ποτέ δεν είχαν ακούσει κάποιον άλλο να τους μιλά με αυτόν τον τρόπο. Όπου πήγαινε τον υποδέχονταν με χαρά και κατέκλυζαν τους χώρους που μιλούσε. Δεν ήταν αυστηρός με τους ανθρώπους, ήταν γλυκομίλητος, ευγενικός στους τρόπους, διακριτικός όταν μιλούσε για τα σφάλματα των ανθρώπων και συγχωρητικός στις αδυναμίες των άλλων. Μιλούσε απλά και κατανοη-

τά, πολλές φορές με παραδείγματα και ιστορίες, τις **παραβολές**, που μπορούσαν να τις κατανοήσουν όλοι. Τα χαριτωμένα και Θεία λόγια Του άγγιζαν τις καρδιές των ανθρώπων και τους συγκινούσαν, τους έστρεφαν σε ειλικρινή μετάνοια για τα λάθη τους και σε δοξολογία προς το Θεό, που τους έδινε δια του Ιησού την ευκαιρία να αλλάξουν ζωή και να στραφούν πάλι με ελπίδα και πίστη προς τον Κύριο.

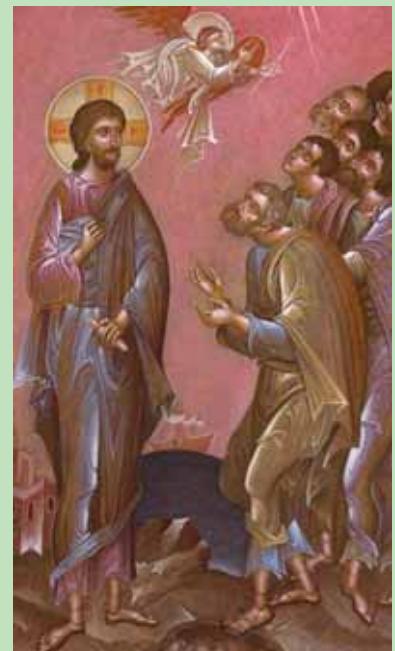
Ο Ιωάννης ο Βαπτιστής γεμάτος χαρά απ' όλα αυτά έλεγε στους μαθητές του: "Αυτός είναι για τον οποίο σας έλεγα. Είναι ο αμνός του Θεού που θα σηκώσει στους ώμους του την αμαρτία του κόσμου". Έτσι κάποιοι από τους μαθητές του Ιωάννη άρχισαν να ακολουθούν τον Ιησού. Πρώτος ήταν ο Ανδρέας κι έπειτα ακολούθησε ο αδελφός του ο Πέτρος. Σιγά σιγά ο Χριστός κάλεσε και άλλους κοντά Του. Έτσι σχηματίστηκε μία ομάδα δώδεκα μαθητών, που αποτελείτο από τους: Ανδρέα, Πέτρο, Ιωάννη και Ιάκωβο (τα παιδιά του Ζεβεδαίου), Φίλιππο, Ναθαναήλ, Ματθαίο, Θωμά, Ιάκωβο (του Αλφαίου), Θαδδαίο, Σίμων ο Κανανίτης και ο Ιούδας.

ΔΙΔΑΓΜΑ:

Οι παραβολές

Οι παραβολές ήταν μικρές ιστορίες διδακτικού χαρακτήρα εμπνευσμένες από την καθημερινή ζωή ή και πραγματικά γεγονότα της εποχής. Ο Χριστός τις χρησιμοποιούσε συχνά ώστε να μπορούν και οι πιο απλοί άνθρωποι να κατανοούν το νόημα της διδασκαλίας Του ή και να παραδειγματίζονται ευκολότερα στη ζωή τους.

Από τις πιο γνωστές παραβολές του είναι αυτές του «καλού Σαμαρείτη», του «άσωτου νιού» ή «του σπλαγχνικού πατέρα», του «πλουσίου και του φτωχού Λαζάρου», των «δέκα παρθένων» κ.α.

1. Βρες τις κρυμμένες λέξεις:

ΦΙΛΙΠΠΟΣ, ΑΝΔΡΕΑΣ, ΠΕΤΡΟΣ, ΙΑΚΩΒΟΣ,
ΘΩΜΑΣ, ΣΙΜΩΝ.

Σ	Π	Ε	Τ	Ρ	Ο	Σ	Α	Ρ	Μ
Η	Ο	Ρ	Α	Σ	Α	Ι	Ι	Β	Ζ
Μ	Λ	Ε	Ν	Ε	Ο	Μ	Α	Ι	Τ
Ο	Τ	Η	Ρ	Δ	Χ	Ω	Κ	Α	Ε
Ν	Ο	Δ	Ω	Τ	Β	Ν	Ω	Φ	Ν
Ι	Ν	Μ	Κ	Ο	Λ	Ε	Β	Α	Χ
Α	Ι	Θ	Ω	Μ	Α	Σ	Ο	Ψ	Ω
Φ	Ε	Β	Ν	Ε	Ρ	Υ	Σ	Θ	Ι
Ε	Τ	Φ	Ι	Λ	Ι	Π	Π	Ο	Σ
Γ	Π	Ο	Π	Α	Σ	Δ	Τ	Φ	Γ

3. Ποια απ' όλα είναι σωστό;

Ο Χριστός μετά τη βάπτισή του πήγε:

- α. στην Ιερουσαλήμ
- β. στην έρημο
- γ. στο σπίτι του

Ο διάβολος βρήκε τον Ιησού:

- α. για να τον προσκυνήσει
- β. για να τον σκοτώσει
- γ. για να τον πειράξει

Ο πρώτος μαθητής του Χριστού ήταν:

- α. ο Πέτρος
- β. ο Φίλιππος
- γ. ο Ανδρέας

2. Βάλε τις λέξεις στη σωστή σειρά:

όλοι μιλούσε και κατανοήσουν απλά τις και να
κατανοητά ιστορίες μπορούσαν πολλές που φορές
παραβολές με τις παραδείγματα

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

4. Συμπλήρωσε το κείμενο:

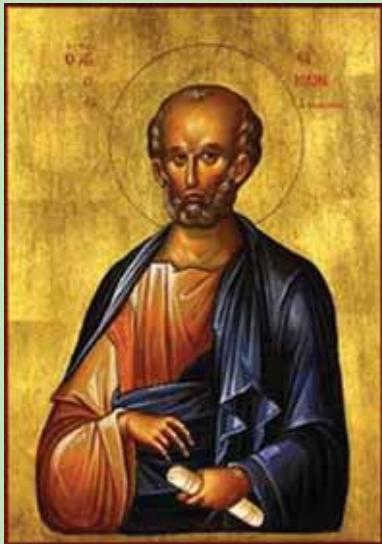
Μετά αντά ο
άρχισε να τις
..... και τα και
να το
..... για τον
της του
..... .

Απολυτίκιο
Αγίου Αποστόλου
Σίμωνος τοῦ
Ζηλωτοῦ.

Ζηλος ἔνθεος,
καταλαβῶν σε,
τοῦ γνωσθέντος
σοι, σαρκὸς ἐν
εἴδει, ζηλωτὴν
ἐν Αποστόλοις
ἀνέδειξε· καὶ τοῦ
Δεσπότου ζηλώσας
τὸν θάνατον, διὰ
Σταυροῦ πρὸς
αὐτὸν ἐξεδήμησας.
Σίμων ἔνδοξε,
Χριστὸν τὸν
Θεὸν ἱκέτευε,
δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ
μέγα ἔλεος.

Τίχος γ'. Θείας πίστεως.

Ο απόστολος Σίμων
ο Κανανίτης

Σύμφωνα με την ορθόδοξη παράδοση ο γαμπρός στο γάμο της Κανά ονομαζόταν Σίμων. Βλέποντας το θαύμα το οποίο τέλεσε ο Χριστός στο γάμο -όπου μετέτρεψε το νερό σε κρασί- τόσο πολύ εντυπωσιάστηκε που θέλησε να τον γνωρίσει καλύτερα.

Όταν άκουσε μάλιστα τον Ιησού να κηρύγγει τα περί της Βασιλείας του Θεού και να οδηγεί τα πλήθη στην πραγματική ευσέβεια και αγάπη προς τον Θεό, θέλησε να τον ακολουθήσει.

Έτσι έγινε ένας από τους δώδεκα Αποστόλους ο Σίμων ο Κανανίτης (από την Κανά δηλαδή) ή Ζηλωτής (εξ αιτίας της θερμής του πίστης).

To πρώτο θαύμα.

Στην περιοχή της Γαλιλαίας, κοντά στη Ναζαρέτ βρισκόταν μία άλλη μικρή πόλη, η Κανά. Εκεί, τον πρώτο καιρό της δημόσιας δράσης του Χριστού μας, έγινε ένας γάμος. Επειδή προφανώς επρόκειτο για συγγενικά πρόσωπα ή φίλους, καλέστηκαν στον γάμο και η Παναγία με τον Ιησού. Μαζί τους ήρθαν και οι πρώτοι μαθητές του Κυρίου.

Μετά την τελετή του γάμου ακολούθησε το καθιερωμένο τραπέζι, όπου οι προσκεκλημένοι έφαγαν και ήπιαν, χόρεψαν και διασκέδασαν συμμετέχοντας έτσι στην χαρά των νεονύμφων. Υπεύθυνος για το τραπέζι του γάμου ήταν κάποιος συγγενής -τον οποίο αποκαλούσαν αρχιτρίκλινο- και τον βοηθούσαν οι διακονητές.

Κάποια στιγμή λοιπόν ο αρχιτρίκλινος διαπίστωσε πως το κρασί τους τελείωνε και με αγωνία ἐσπευσε να ενημερώσει το γαμπρό, που σύμφωνα με την παράδοση ονομαζόταν Σίμων. Μάλλον θα ήταν μεγάλη ντροπή για το γαμπρό να διαπιστωθεί ἐλλειψη αγαθών στο σπίτι του από την πρώτη ημέρα του γάμου του. Πριν λοιπόν να γίνει ευρύτερα αντιληπτό και προκληθεί αναστάτωση, η Παναγία στράφηκε στον Ιησού και Του είπε: "Δεν έχουνε κρασί". Κι ο Ιησούς -λες και το πρώτο θαύμα που θα έκανε ἐπρεπε να είναι προϊόν υπακοής της απάντησε: "Τι σχέση έχουμε εμείς; Δεν ήρθε ακόμα η ώρα μου".

Όμως η Παναγία έχοντας εμπιστοσύνη στην παντοδυναμία -αλλά και την υπακοή και αγάπη προς το πρόσωπό της- του γιου της, στράφηκε χωρίς δεύτερη κουβέντα σ' αυτούς που υπηρετούσαν λέγοντας: "Κάντε ό,τι σας πει".

Τότε ο Ιησούς, υπακούοντας πράγματι στη μητρική εντολή είπε στους υπηρέτες να γεμίσουν με νερό τα έξι μεγάλα πιθάρια (τις υδρίες) στα οποία φύλαγαν νερό για τον **καθαρισμό** των προσκεκλημένων πριν το γάμο. Αφού έγινε αυτό είπε να καλέσουν τον αρχιτρίκλινο -που δεν είχε δει τίποτε από αυτά- για να δοκιμάσει το περιεχόμενο των υδριών. Εκείνος ανυποψίαστος ήρθε και δοκίμασε. Δεν ήταν όμως πλέον στα πιθάρια νερό αλλά ωραιότατο κρασί, τόσο ωραίο μάλιστα που μάλωσε τον γαμπρό πως δεν έκανε καλά που κράτησε για το τέλος το καλύτερο κρασί. Το πρώτο θαύμα του Ιησού είχε μόλις γίνει. Θα ακολουθούσαν πολλά πολλά ακόμα, μια που η αγάπη Του για τους ανθρώπους ήταν και είναι πάντοτε μεγάλη.

ΔΙΔΑΓΜΑ:

Ο καθαρισμός

Σύμφωνα με τα έθιμα των Ιουδαίων, έπρεπε πριν από κάθε θρησκευτική τελετή να πλένονται με επιμέλεια και να φορούν καθαρά και στολισμένα ρούχα.

Εποι και στο γάμο αυτό υπήρχαν στην είσοδο του σπιτιού υδρίες (μεγάλα πέτρινα πιθάρια) γεμάτες με νερό ώστε να πλυθούν όλοι όσοι θα ερχόταν για να συμμετάσχουν στην προσευχή για τους μελλόνυμφους και στη συνέχεια στο εορταστικό τραπέζι.

Κάποιες από εκείνες τις υδρίες της Κανά, σώζονται ακόμη και σήμερα στον εκεί ορθόδοξο ναό, στον τόπο όπου τότε βρισκόταν το σπίτι του γάμου.

1. Βρες τις κρυμμένες λέξεις:

ΚΡΑΣΙ, ΝΕΡΟ, ΥΔΡΙΑ, KANA, ΓΑΜΟΣ,
ΣΙΜΩΝ.

M	N	B	Ω	Ψ	X	Z	Λ	Κ	Ξ
H	Γ	Φ	Δ	Σ	K	P	A	Σ	I
A	Π	O	I	Θ	Y	T	P	P	E
Σ	T	A	N	E	P	O	X	Y	T
E	I	P	T	Y	Θ	I	O	Δ	P
Γ	A	M	O	Σ	A	Σ	Δ	R	Φ
K	Γ	H	Ω	Ξ	K	Λ	Z	I	X
K	A	Λ	O	N	H	Σ	Ψ	A	Ω
B	M	N	E	P	T	Y	Θ	I	O
A	Π	Φ	A	Γ	X	B	M	O	Y

3. Ποια απ' όλα είναι σωστό;

Πού έγινε το πρώτο θαύμα του Ιησού:

- α. στην Ιερουσαλήμ
- β. στην Ναζαρέτ
- γ. στην Κανά

Τι γινόταν εκεί:

- α. κάποια γενέθλια
- β. ένας γάμος
- γ. μια κηδεία

Ποιο ήταν το θαύμα του Χριστού:

- α. ανέστησε ένα νεκρό
- β. μετέτρεψε το κρασί σε νερό
- γ. μετέτρεψε το νερό σε κρασί

2. Βάλε τις λέξεις στη σωστή σειρά:

που αυτό πως κρασί μάλιστα το καλύτερο ήταν
γαμπρό τόσο καλά τέλος ωραίο το μάλωσε το
κράτησε θαυμαστό τον δεν έκανε που για κρασί.

.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....

4. Επέλεξε μέσα από την παρένθεση τη σωστή λέξη που ταιριάζει στο κείμενο:

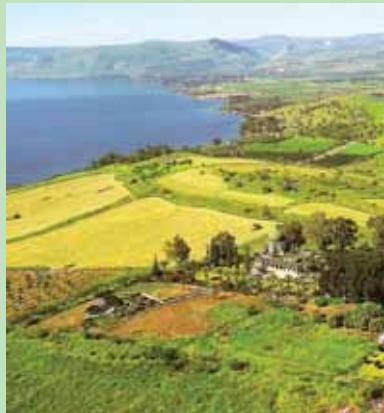
Κάποια στιγμή (ο αρχιτρίκλινος, η Παναγία, ο Ιησούς) διαπίστωσε πως το κρασί τους τελείωσε και με αγωνία έσπευσε να ενημερώσει (το γαμπρό, τη νύφη, τους δούλους). Πριν λοιπόν να γίνει ευρύτερα αντιληπτό και να προκληθεί αναστάτωση (η νύφη, η μητέρα του γαμπρού, η Παναγία) στράφηκε προς τον Ιησού και του είπε: «Δεν έχουνε κρασί». Εκείνος απάντησε πως δεν ήρθε ακόμη η ώρα για τέτοιες πράξεις. Όμως η Παναγία, έχοντας εμπιστοσύνη στο γιο της στράφηκε στους (μαθητές, υπηρέτες, προσκεκλημένους) λέγοντας: «Κάντε ό,τι σας πει».

Τροπάριο

Υπόδειγμα σοφόν
τοῖς μακαρίως
βιοῦσιν προσφέρει
οὐ Χριστός
πνευματικὴ ἐν
πτωχείᾳ. Πραεῖς
δέ καὶ δίκαιοι,
οἵ πενθοῦντες
καὶ κλαίοντες,
καθαρότητα τὴν ἐν
καρδίᾳ ποθοῦντες,
ἐλεήμονες,
δεδιωγμένοι δέ
πάλιν μισθόν
πολύν ἐκλήψονται.

‘Ηχος α’. Τόν τάφον σου,
Σωτήρ.

Το όρος των Μακαρισμάτων

Η ακριβής τοποθεσία του «όρους των Μακαρισμάτων» ή της «επί του όρους ομιλίας» δεν είναι με ακρίβεια γνωστή.

Οι βιβλικοί ιστορικοί και αρχαιολόγοι υποθέτουν ότι βρίσκεται στη δυτική όχθη της λίμνης της Γαλιλαίας μεταξύ των πόλεων Καπερναούμ και Μάγδαλα κοντά στη θέση Επτάπτηγο, εκεί περίπου που τελέστηκε το θαύμα του χορτασμού των «πέντε χιλιάδων».

Στην περιοχή βρέθηκαν πριν λίγα χρόνια τα ερείπια εντυπωσιακού παλαιοχριστιανικού ναού. Σήμερα στην περιοχή υπάρχει προσκύνημα των Ρωμαιοκαθολικών το οποίο επισκέπτονται και οι Ορθόδοξοι χριστιανοί.

Οι πραγματικά ευτυχισμένοι.

Ο Ιησούς περιόδευε με τους μαθητές Του σε όλους τους τόπους της Παλαιστίνης και δίδασκε στις συναγωγές κηρύττοντας το χαρούμοσυνο μήνυμα για τον ερχομό της Βασιλείας του Θεού. Η φήμη του είχε απλωθεί παντού και πλήθη ανθρώπων ερχόταν απ' όλες τις περιοχές για να ακούσουν τη διδασκαλία του και να θεραπευτούν από τις ασθένειές τους.

Κάποια μέρα που το πλήθος του κόσμου ήταν πάρα πολύ ο Κύριος ανέβηκε σε ένα ύψωμα και ἀρχισε να τους διδάσκει σχετικά με το ποιος πραγματικά είναι ο ευτυχισμένος ἀνθρωπος: «Ευτυχισμένοι, μακάριοι είναι οι ταπεινόφρονες, γιατί η Βασιλεία των Ουρανών είναι δική τους. Μακάριοι είναι εκείνοι που πενθούν, γιατί αυτοί θα παρηγορηθούν. Μακάριοι είναι εκείνοι που πεινούν και διψούν για τη δικαιοσύνη του Θεού, γιατί αυτοί θα χορτάσουν. Μακάριοι είναι οι ελεήμονες, γιατί αυτοί θα ελεηθούν. Μακάριοι είναι εκείνοι που έχουν καθαρή καρδιά, γιατί αυτοί θα δουν το Θεό. Μακάριοι είναι οι ειρηνοποιοί, γιατί αυτοί θα ονομαστούν παιδιά του Θεού. Μακάριοι είναι εκείνοι που καταδιώκονται για χάρη του Θεού, γιατί η Βασιλεία των ουρανών είναι δική τους. Μακάριοι θα είστε όταν θα σας κακομεταχειριστούν και θα πουν εναντίον σας κάθε κακό και ψεύτικο

πράγμα εξ αιτίας μου. Να χαιρεστε τότε και να νιώθετε ευτυχισμένοι γιατί η ανταμοιβή σας θα είναι μεγάλη στους ουρανούς». Και πρόσθεσε: «Αλίμονο όμως σ' εσάς τους **πλουσίους** γιατί την αμοιβή σας την έχετε πάρει ήδη σ' αυτό τον κόσμο. Αλίμονο σ' εσάς που τώρα είστε χορτάτοι γιατί θα πεινάστε. Αλίμονο σ' εσάς που τώρα γελάτε γιατί θα θρηνήστε και θα κλάψετε. Αλίμονο αν όλοι οι άνθρωποι σας επαινούν, γιατί το ίδιο έκαναν και οι πρόγονοί σας σε ανθρώπους που δεν το άξιζαν».

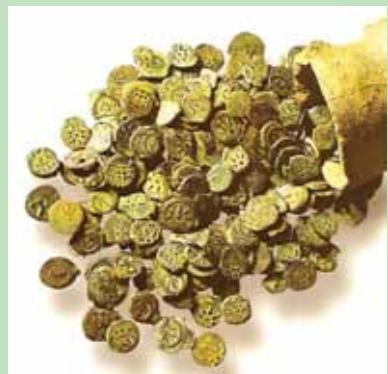
Μεγάλη εντύπωση προκάλεσαν τα λόγια του Ιησού! Μέχρι τότε οι περισσότεροι πίστευαν πως η ευτυχία ήταν το να ζει κανείς μέσα στον πλούτο, την καλοπέραση και τις απολαύσεις. Όμως όλα αυτά είναι πράγματα προσωρινά, που φθείρονται και που μια μέρα θα μας εγκαταλείψουν σ' αυτόν τον κόσμο. Ο Χριστός μας διδάσκει την αλήθεια, πως η πραγματική ευτυχία είναι αυτή που σχετίζεται με τα πνευματικά, τα αιώνια, τα άφθαρτα (γι' αυτό και πολυτιμότερα), αγαθά της Βασιλείας του Θεού!

ΔΙΔΑΓΜΑ:

Ο πλούτος

Ο λαός του Ισραήλ -παρερμηνεύοντας το παραδειγματικό του πατριάρχου Αβραάμ- πίστευε την εποχή εκείνη ότι ο πλούτος είναι δώρο του Θεού σε όποιον είναι ευσεβής και ενάρετος. Αντίθετα η φτώχεια, οι ασθένειες, η ατεκνία και τα όποια προβλήματα θεωρούνταν ως τιμωρίες του Θεού στους αμαρτωλούς και ασεβείς ανθρώπους.

Αυτή η λανθασμένη αντίληψη είχε προκαλέσει μεγάλη υπερηφάνεια στους πλουσίους, που θεωρούσαν τους εαυτούς τους εκλεκτούς του Θεού. Πιστεύοντας έτσι στην δήθεν αρετή τους φρόντισαν να την επιδεικνύουν μπροστά στα μάτια των συμπατριωτών τους. Από την άλλη προκαλούσε μεγάλη απελπισία στους φτωχούς οι οποίοι θεωρούσαν τους εαυτούς τους αμαρτωλούς και μισητούς από το Θεό. Ο Χριστός με τη διδασκαλία του ανέτρεψε αυτές τις αντιλήψεις.

1. Κάνε την αντιστοίχιση:

Μακάριοι είναι εκείνοι που πενθούν	γιατί αυτοί θα χορτάσουν
Αλίμονο στους πλούσιους	γιατί αυτοί θα παρηγορηθούν
Μακάριοι είναι εκείνοι που πεινούν και διψούν για τη δικαιοσύνη του Θεού	γιατί αυτοί θα ονομαστούν παιδιά του Θεού
Μακάριοι οι ειρηνικοί	γιατί την αμοιβή τους την έχουν ήδη πάρει

2. Κύκλωσε το Σωστό ή Λάθος:

1. Αν και συνήθως ο Ιησούς δίδασκε στη φύση, αυτή τη φορά μίλησε στη συναγωγή. **Σ Λ**
2. Η ομιλία του είχε να κάνει με το ποιοί άνθρωποι είναι οι πραγματικά ευτυχισμένοι. **Σ Λ**
3. Αυτοί που σ' αυτή τη ζωή περνούν δύσκολα θα έχουν μεγάλη ανταμοιβή στον ουρανό. **Σ Λ**
4. Αυτοί που τώρα είναι ευτυχισμένοι θα είναι ευτυχισμένοι και στον ουρανό. **Σ Λ**

3. Βρες ποιές λέξεις κρύβονται πίσω από τους αναγραμματισμούς

ΕΛΙΒΣΑΙΑ :

ΝΟΔΗΣΑΚΙΥ :

ΤΥΑΕΧΥΙ :

ΣΑΔΑΛΚΔΙΑΙ :

NBHAOMIAT :

KAMPOIAI :

4. Συμπλήρωσε το κείμενο:

..... θα

..... όταν θα

.... και θα σας κάθε

..... και εξ'

αιτίας τότε και

να γιατί η

..... σας θα

.....

Κοντάκιο
τῆς Κυριακῆς τοῦ
Παραλύτου

Τὴν ψυχήν μον
Κύριε, ἐν ἀμαρτίαις
παντοίαις,
καὶ ἀτόποις
πράξει, δεινῶς
παραλελυμένην,
ἐγειρον, τῇ θεϊκῇ
σου ἐπιστασίᾳ,
ῶσπερ, καὶ τὸν
παράλυτον ἐγειρας
πάλαι, ἵνα κράζω
σεσωσμένος.
Οἰκτίρμον δόξα,
Χριστὲ τῷ κράτει
σου.

'Ηχος γ'. Η Παρθένος
σήμερον.

Η Καπερναούμ

Η Καπερναούμ βρίσκεται στην βόρειοδυτική όχθη της λίμνης της Γαλιλαίας. Ήταν αρχαία πόλη, όμως, η ιδιαίτερα στρατηγική της θέση την κατέστησε σπουδαίο στρατιωτικό και τελωνιακό κέντρο στα χρόνια της Ρωμαϊκής κυριαρχίας στην περιοχή.

Η πόλη αυτή απετέλεσε τον δεύτερο τόπο διαμονής του Ιησού Χριστού μετά τη Ναζαρέτ. Στην ευρύτερη περιοχή της Καπερναούμ γνώρισε τους περισσότερους των μαθητών του, δίδαξε και θαυματούργησε.

Σήμερα στην περιοχή υπάρχουν δύο σημαντικά προσκυνήματα, αυτό του ναού των δώδεκα Αποστόλων και το σπίτι του Αποστόλου Πέτρου.

Ο παράλυτος της Καπερναούμ.

Κάποια ημέρα ο Ιησούς βρέθηκε στην πόλη Καπερναούμ στα παράλια της λίμνης της Γαλιλαίας. Οταν οι κάτοικοι της περιοχής το έμαθαν, έτρεξαν να τον υποδεχθούν. Είχαν ακούσει για την υπέροχη διδασκαλία Του αλλά και για τα πολλά θαύματά Του και έτσι συνωστίζονταν όλοι στο σπίτι όπου είχε πάει εν τω μεταξύ για να Τον δουν και να ακούσουν το χαρμόσυνο μήνυμα της Βασιλείας του Θεού.

Τότε ήρθαν και κάποιοι οι οποίοι κουβαλούσαν μαζί τους ένα παράλυτο πάνω στο κρεβάτι του, με την ελπίδα ο Κύριος να τον λυπηθεί στην κατάσταση που βρισκόταν και να τον θεραπεύσει. Όμως ήταν τόσο πολύ το πλήθος των ανθρώπων που δε στάθηκε δυνατό να πλησιάσουν καν τον Χριστό. Έχοντας όμως ελπίδα στον Κύριο και αγάπη στον δυστυχισμένο από την παραλυσία συνάνθρωπό τους, δεν εγκατέλειψαν την προσπάθεια. Ανέβηκαν στη στέγη του σπιτιού και χαλώντας τα κεραμίδια της, κατέβασαν τον παράλυτο με το κρεβάτι μπροστά στον Ιησού. Εκείνος θαύμασε την πίστη των ανθρώπων και είπε στον παράλυτο: «Παιδί μου σου συγχωρούνται οι αμαρτίες». Τότε κάποιοι Φαρισαίοι που βρίσκονταν εκεί πειράχτηκαν από αυτό το λόγο και σκέφτηκαν: «Μα πώς μιλάει έτσι προσβάλλοντας

το Θεό; Ποιος μπορεί να συγχωρεί αμαρτίες παρά μόνο ο Θεός;». Ο Ιησούς γνωρίζοντας τις κακές τους σκέψεις τους είπε: «Γιατί σκέπτεστε έτσι; Τι είναι πιο εύκολο να πω, σου συγχωρούνται οι αμαρτίες ή σήκω, πάρε το κρεβάτι σου και περπάτα; Άλλα για να δείτε πως ο Γιός του Ανθρώπου έχει την εξουσία να συγχωρεί αμαρτίες -γυρίζει και λέει στον παράλυτο- σ' σένα το λέω, σήκω, πάρε το κρεβάτι σου και πήγαινε στο σπίτι σου». Τότε έγινε μπροστά στα έκπληκτα μάτια όλων κάτι φοβερό! Τα παράλυτα μέλη του ταλαιπωρημένου εκείνου ανθρώπου γέμισαν ζωή και υγεία, κινήθηκαν και ο μέχρι τότε κατάκοιτος σηκώθηκε, πήρε το κρεβάτι του και έφυγε στο σπίτι του ευχαριστώντας το Θεό.

Όλοι όσοι βρίσκονταν εκεί θαύμασαν και δόξασαν το Θεό λέγοντας πως: «Τέτοια πράγματα ποτέ μέχρι τώρα δεν έχουμε δει!». Μόνο οι Φαρισαίοι έφυγαν πικραμένοι για τον τρόπο που απάντησε ο Χριστός στις πονηρές τους σκέψεις, σκέψεις που σιγά σιγά τους έκαναν να Τον μισήσουν.

ΔΙΔΑΓΜΑ:

Οι Φαρισαίοι

Οι Φαρισαίοι ήταν ένα λαϊκό, θρησκευτικό χαρακτήρα κίνημα, με οπαδούς από την τάξη των επαγγελματιών. Τους διέκρινε η πιστή εφαρμογή του γράμματος του νόμου και η προσήλωση στις παραδόσεις. Πίστευαν στην ανάσταση των νεκρών σε αντίθεση με τους Σαδδουκαίους (αντίταλη θρησκευτική παράταξη των ευγενών) αλλά συνάμα θεωρούσαν πως η ιστορία γενικότερα και η ζωή του κάθε ανθρώπου είναι απόλυτα καθορισμένη από το Θεό. Ο Χριστός ήρθε πολλές φορές σε ζήξη μαζί τους κυρίως λόγο της υποκρισίας, της υπερηφάνειας και της αυστηρότητας που τους χαρακτήριζε.

1. Βρες τις κρυμμένες λέξεις:

ΚΑΠΕΡΝΑΟΥΜ, ΓΑΛΙΛΑΙΑ, ΠΑΡΑΛΥΤΟΣ,
ΚΡΕΒΑΤΙ, ΘΕΡΑΠΕΙΑ.

M	A	N	Φ	X	X	T	P	Υ	O
X	Υ	Σ	Ο	N	A	T	E	Φ	P
Π	Σ	Ο	Τ	Υ	Λ	Α	P	Α	Π
B	Φ	T	A	B	Σ	Π	O	Σ	Λ
Σ	Π	O	X	N	Φ	B	R	T	N
A	I	E	Π	A	P	E	Θ	Ξ	O
B	O	Π	Σ	B	Φ	E	O	M	P
K	P	E	B	A	T	I	P	P	Σ
Σ	T	A	I	A	Λ	I	Λ	A	Γ
Φ	Υ	P	O	P	T	N	X	Λ	K

3. Ποια απ' όλα είναι σωστό;

Ο Χριστός θεράπευσε έναν:

- α. τυφλό
- β. δαιμονισμένο
- γ. παράλυτο

Το θαύμα έγινε στην πόλη:

- α. Καπερναούμ
- β. Ναζαρέτ
- γ. Ιερουσαλήμ

Το πλήθος ήταν μεγάλο και αναγκάστηκαν:

- α. να ζητήσουν τη βοήθεια των Φαρισαίων.
- β. να φωνάξουν τον Ιησού έξω από το σπίτι.
- γ. να τον κατεβάσουν από τη σκεπή.

2. Βάλε τις λέξεις στη σωστή σειρά:

πίστη, προσπάθεια, εγκατέλειψαν, κεραμίδια, δεν, παράλυτο, ανέβηκαν, με, αλλά, έχοντας, μεγάλη, στον, κατέβασαν, της, όμως, Κύριο, χαλώντας, του, κρεβάτι, στον, μπροστά, το Ιησού, και, του, σπιτιού, τα, στη, την, στέγη

.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....

4. Επέλεξε μέσα από την παρένθεση τη σωστή λέξη που ταιριάζει στο κείμενο:

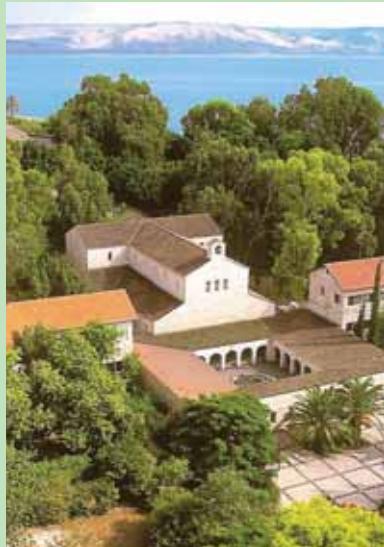
Ο (Ιησούς-παράλυτος-Ιωσήφ) γνωρίζοντας τις κακές τους σκέψεις τους είπε: Γιατί σκέπτεστε έτσι; Τι είναι πιο (όμορφο-εύκολο-σωστό) να πω; σου συγχωρούνται οι αμαρτίες ή σήκω, πάρε το κρεβάτι σου και περπάτα; Άλλα για να δείτε πως (ο Θεός-ο Υιός του ανθρώπου-το Άγιο Πνεύμα) έχει την εξουσία να συγχωρεί αμαρτίες -γυρίζει και λέει στον (οικοδεσπότη-Φαρισαίο-παράλυτο) σήκω, πάρε το κρεβάτι σου και πήγαινε στο σπίτι σου. Όλοι όσοι βρίσκονταν εκεί (θαύμασαν-λυπήθηκαν-φώναξαν) και δόξασαν το Θεό.

Τροπάριο
ἀρτοκλασίας εἰς τὴν
λιτήν τοῦ ἐσπερινοῦ

Πλούσιοι
ἐπτώχευσαν καὶ
ἐπείνασαν·
οἱ δὲ ἐκζητοῦντες
τὸν Κύριον οὐκ
ἐλαττωθήσονται
παντὸς ἀγαθοῦ.

Ἡχος βαρύς.

Ο τόπος του θαύματος

Ο τόπος του θαύματος του χορτασμού των πέντε χιλιάδων ανδρών (αν υπολογιστούν μαζί τους οι γυναίκες και τα παιδιά το πλήθος πρέπει να ξεπερνούσε τις δέκα χιλιάδες) δεν ήταν με ακρίβεια γνωστός. Ο Ευαγγελιστής Ιωάννης μας πληροφορεί ότι συνέβει κοντά στη Βηθσαϊδά. Οι αρχαιολογικές έρευνες εντόπισαν στην τοποθεσία Επτάπηγο, μεταξύ Καπερναούμ και Βηθσαϊδά, τα ερείπια ενός ναού, η διακόσμηση του οποίου και κάποιες επιγραφές, πιστοποιούν το ακριβές σημείο του θαύματος. Σήμερα ο ναός έχει αποκατασταθεί πλήρως και αποτελεί ένα από τα σημαντικά προσκυνήματα των Αγίων Τόπων.

Ο χορτασμός των πέντε χιλιάδων.

Κάποια ημέρα ο Χριστός πήρε τους δώδεκα μαθητές Του και με ένα πλοιάριο κατευθύνθηκαν σε έναν ερημικό τόπο κοντά στην μικρή πόλη Βηθσαϊδά. Όμως ο κόσμος αντιλήφθηκε την αναχώρησή τους και άρχισαν να τους ακολουθούν πεζοί από την ξηρά. Στον δρόμο, ακόμα περισσότεροι άνθρωποι προστέθηκαν στο πλήθος μαθαίνοντας ότι ο Ιησούς βρισκόταν κοντά στον τόπο τους.

Όταν λοιπόν ο Χριστός έφτασε με τους μαθητές Του στο σημείο όπου επιθυμούσαν να αποβιβαστούν βρήκαν εκεί ήδη το πλήθος να τους περιμένει με αγωνία. Όταν ο Ιησούς βγήκε στη στεριά και είδε όλο αυτό τον κόσμο τους σπλαγχνίστηκε γιατί έμοιαζαν σαν πρόβατα που δεν είχαν βοσκό και άρχισε να τους διδάσκει πολλά και θεράπευσε όλους τους αρρώστους τους. Οι ώρες όμως πέρασαν γρήγορα και έφτασε το δειλινό. Τότε οι μαθητές πλησίασαν τον Ιησού και του είπαν: «Η ώρα είναι περασμένη και όπου νά 'ναι θα βραδιάσει, ο τόπος είναι έρημος και εδώ δεν υπάρχει τίποτε φαγώσιμο. Διώξε τον κόσμο να πάει στα κοντινά χωριά και τις αγροικίες να προμηθευτεί τρόφιμα και να βρει κατάλυμα». Ο Ιησούς τους ρώτησε: «Γιατί δεν τους δίνετε εσείς να φάνε;». Και οι μαθητές απάντησαν: «Δεν έχουμε

παρά μόνο πέντε ψωμιά και δύο ψάρια. Δεν φτάνουν για όλους αυτούς τους ανθρώπους. Κι ούτε χρήματα έχουμε τόσα που να φτάσουν να αγοράσουμε για όλους». Τότε ο Ιησούς τους είπε: «Πείτε στους ανθρώπους να κάτσουν κάτω στο χορτάρι ανά ομάδες για φαγητό και φέρτε μου τα ψωμιά και τα ψάρια».

Ο Χριστός τότε πήρε τα πέντε ψωμιά και τα δύο ψάρια, ύψωσε τα μάτια του στο Θεό, Τον ευχαρίστησε, τα ευλόγησε και στη συνέχεια άρχισε να τα κόβει σε κομμάτια και να τα δίνει στους μαθητές για να τα μοιράσουν στον κόσμο. Το θαύμα ήταν εκπληκτικό! Η λίγη εκείνη τροφή πολλαπλασιάστηκε και έφτασε ώστε να χορτάσουν όλοι εκείνοι οι πεινασμένοι άνθρωποι. Πέντε χιλιάδες άνδρες χωρίς να υπολογίζουμε τις γυναίκες και τα παιδιά! Μάλιστα δε, αφού έφαγαν όλοι, μάζεψαν τα περισσεύματα που γέμισαν δώδεκα πολύ μεγάλα καλάθια! Όλοι θαύμασαν τον Ιησού και δόξασαν το Θεό λέγοντας πως σίγουρα αυτός ήταν ο προφήτης που περιμένανε να έρθει στον κόσμο.

ΔΙΔΑΓΜΑ:

Η αρτοκλασία

Σε ανάμνηση της ευλογίας των πέντε ἀρτῶν (ψωμιών) από το Χριστό, έχει καθιερωθεί στην Εκκλησία μας μία τελετή ευλογίας των βασικών προϊόντων της γης, των πλέον απαραίτητων για την τροφή και τη συντήρησή μας, που ονομάζεται «αρτοκλασία».

Τελείται κατά την ακολουθία του Εσπερινού μεγάλων εορτών και περιλαμβάνει την ευλογία πέντε ἀρτῶν, σιταριού, λαδιού και κρασιού. Κατά τη διάρκεια της η Εκκλησία εύχεται για την πλούσια καρποφορία των αγαθών αυτών σε όλο τον κόσμο. Με τον τρόπο αυτό διακηρύσσεται η Πρόνοια του Θεού που «ευλογεί, αγιάζει και τρέφει τα σύμπαντα». Η πίστη αυτή εκφράζεται με τον ωραίο ύμνο: «Πλούσιοι πτώχευσαν και πείνασαν. Οσοι όμως ζητάνε στη ζωή τους τον Κύριο δεν πρόκειται να τους λεύψει κανένα αγαθό»!

1. Επέλεξε τη σωστές λέξεις από τις παρενθέσεις:

Ο (Πιλάτος, Χριστός, Πέτρος) τότε πήρε τα (τρία, τέσσερα, πέντε) (ψάρια, ψωμιά, χταπόδια) και τα (δύο, τρία, πέντε) (ψωμιά, ψάρια, ροδάκινα) ύψωσε τα μάτια του στο (φως, Θεό, νερό), Τον ευχαρίστησε, τα (φίλησε, σταύρωσε, ευλόγησε) και στη συνέχεια άρχισε να τα (κόβει, τρώει, μοιράζει) σε κομμάτια και να τα δίνει στους (πεινασμένους, φτωχούς, μαθητές) για να τα μοιράσουν στον κόσμο.

3. Ποιά απ' όλα είναι σωστό;

Ο Ιησούς πήγε με τους μαθητές Του:

- α. στην πόλη Καπερναούμ.*
- β. στην πόλη Γενισαρέτ.*
- γ. στην πόλη Βηθσαϊδά.*

Οι μαθητές είχαν μαζί τους:

- α. πέντε άρτους και δύο ιχθύες.*
- β. πέντε ψωμιά και τρία ψάρια.*
- γ. Πέντε ψάρια και δύο ψωμιά.*

Από τα ευλογημένα τρόφιμα έφαγαν:

- α. πάνω από πέντε χιλιάδες άνθρωποι.*
- β. μόνο πέντε χιλιάδες άντρες.*
- γ. δύο χιλιάδες άντρες και τρεις χιλιάδες γυναίκες.*

3. Βρες ποιές λέξεις κρύβονται πίσω από τους αναγραμματισμούς

ΙΑΤΡΟ :

ΣΙΧΕΘΥ :

ΙΧΛΑΔΕΣ :

ΥΛΑΙΓΟΕ :

ΙΦΝΟΚΙΑ :

ΘΙΔΗΒΑΣ :

4. Κάνε την αντιστοίχιση:

Ο χορτασμός των...

γιατί δεν είχαν να τους δώσουν τίποτε για φαγητό.

Ο Χριστός είδε τους ανθρώπους σαν...

δώδεκα μεγάλα καλάθια περισεύματα.

Οι μαθητές ζήτησαν από τον Ιησού να διώξει τον κόσμο...

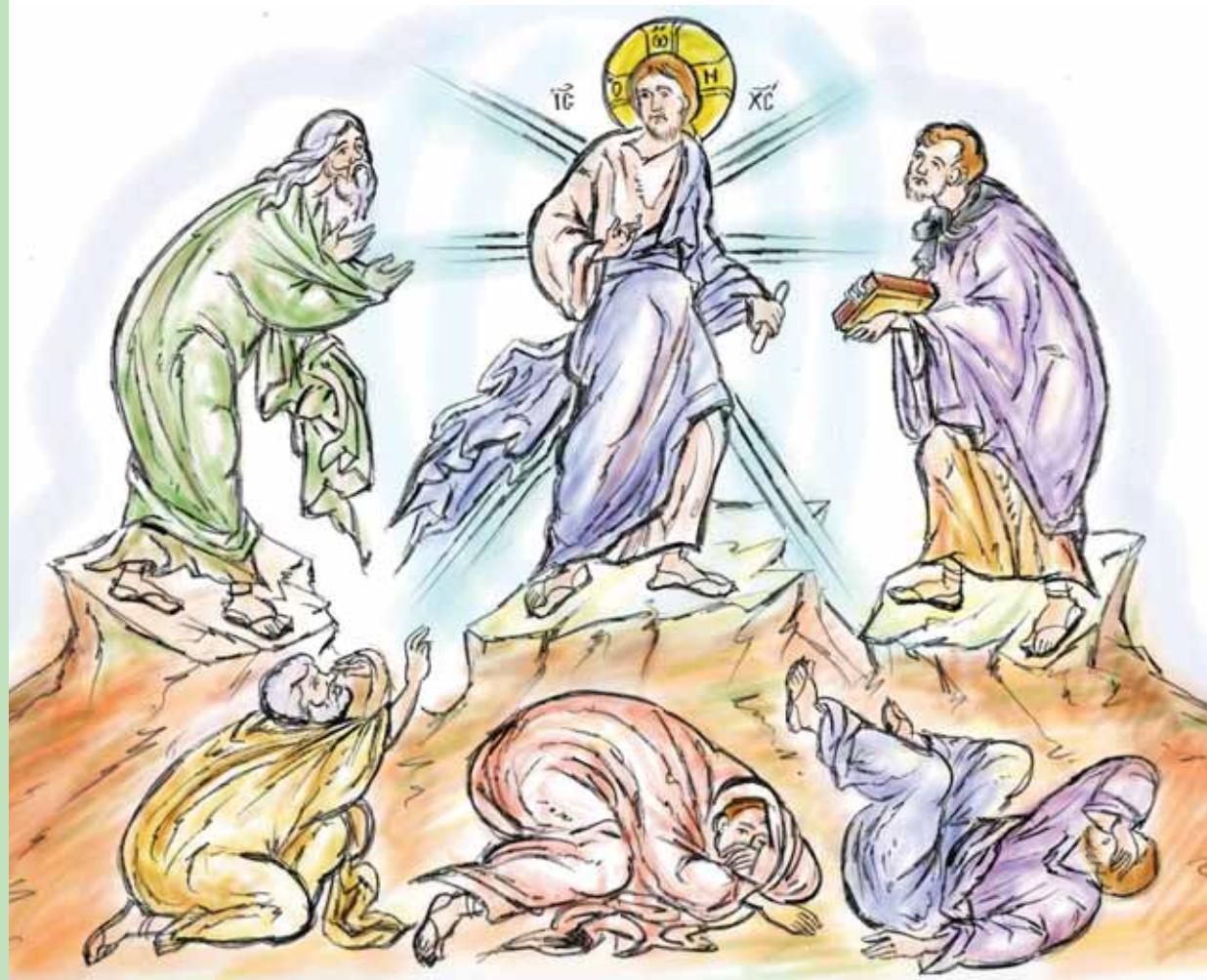
πρόβατα χωρίς βοσκό.

Στο τέλος συγκέντρωσαν...

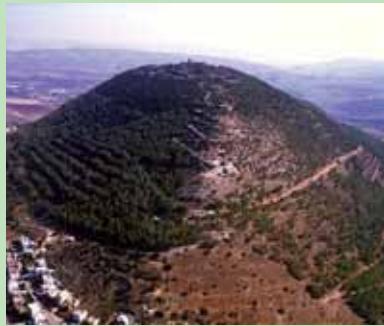
πέντε χιλιάδων.

Απολυτίκιο
τῆς
Μεταμορφώσεως
τοῦ Κυρίου ἡμῶν
Ἰησοῦ Χριστού

Μετεμορφώθης ἐν τῷ ὅρει, Χριστὲ ὁ Θεός, δείξας, τοῖς Μαθηταῖς σου, τὴν δόξαν σου καθὼς ἡδύναντο· λάμψον καὶ ἡμῖν τοῖς ἀμαρτωλοῖς, τὸ φῶς σου τὸ ἀῤῥιον, πρεσβείας τῆς Θεοτόκου, Φωτοδότα δόξα σοι.

ΤΗΧΟΣ βαρύς.

Το όρος Θαβώρ

Στην Καινή Διαθήκη δεν αναφέρει το όνομα του βουνού πάνω στο οποίο συνέβη η μεταμόρφωση του Χριστού. Το μόνο που αναφέρεται είναι ότι ο Ιησούς πήρε τρεις από τους μαθητές του και ανέβηκε σε ένα ψηλό βουνό.

Η χριστιανική παράδοση όμως ταύτισε το ψηλό αυτό βουνό με το όρος Θαβώρ το οποίο βρίσκεται στη νότια Γαλιλαία, μεταξύ της Ναζαρέτ και της λίμνης της Τιβεριάδος, στην περιοχή δηλαδή που κατ' εξοχήν δίδαξε και ἐδρασε ο Χριστός. Επίσης το Θαβώρ υπονοείται ως το βουνό της Μεταμόρφωσης μέσα σε κείμενα της Παλαιάς Διαθήκης (Ψαλμοί του Δαβίδ).

Στο όρος Θαβώρ δόθηκε στα χρόνια των Κριτών μια μάχη μεταξύ Χαναναίων και Ισραηλιτών, στην οποία επικράτησαν οι τελευταίοι -όπως είχε προειπεί η προφήτιδα Δαβιθώρα στον αρχηγό του ισραηλιτικού στρατού Βαράκ- όταν μία ξαφνική νεροποντή ακινητοποίησε τα 900 δρεπανοφόρα πολεμικά ἄρματα των Χαναναίων.

Μεταμόρφωση στο όρος Θαβώρ.

Κάποτε ο Ιησούς πήρε μαζί του τρεις από τους μαθητές Του, τον Πέτρο, τον Ιωάννη και τον Ιάκωβο και ανέβηκαν μαζί σε ένα ψηλό βουνό για να προσευχηθούνε, όπως συνήθιζε ο Κύριος να κάνει με τους μαθητές Του, σε απομονωμένες και ήσυχες τοποθεσίες.

Όταν ανέβηκαν στην κορυφή του βουνού και ἀρχισε ο Χριστός να προσεύχεται, η όψη του προσώπου Του άλλαξε. Άρχισε να λάμπει σαν τον ήλιο, ενώ τα ρούχα του ἔγιναν αστραφτερά σαν το φως και κατάλευκα σαν το χιόνι, τέτοια που κανένας βαφέας πάνω στη γη δεν θα μπορούσε να βάψει τόσο λευκά. Τη στιγμή εκείνη εμφανίστηκαν κοντά Του μέσα σε λαμπρότητα δύο ἄνδρες. Ήταν δύο μεγάλες προσωπικότητες τις Παλαιάς Διαθήκης, ο Μωυσής και ο Ηλίας και συζητούσαν μαζί Του για όσα θα συνέβαιναν λίγο αργότερα στην Ιερουσαλήμ (δηλαδή τα Πάθη και το Σταυρικό θάνατο του Κυρίου) και την εκπλήρωση μέσα από αυτά της αποστολής Του. Τότε ο Πέτρος σαστισμένος, αλλά γεμάτος ουράνια χαρά από όσα ζούσε και ἐβλεπε, είπε στον Ιησού: «Κύριε, είναι ωραία να μείνουμε εδώ! Ας κάνουμε αν θέλεις εδώ τρεις σκηνές, μία για σένα, μία για το Μωυσή και μία για τον Ηλία».

Λέγοντας αυτά ένα φωτεινό σύννεφο ήρθε και τους σκέπασε

όλους. Τότε ακούστηκε η φωνή του Θεού Πατέρα μέσα από το σύννεφο να λέει: «Αυτός είναι ο Υιός μου ο αγαπημένος, ο εκλεκτός μου· αυτόν ν' ακούτε». Όταν το άκουσαν οι τρεις μαθητές φοβήθηκαν τόσο πολύ που έπεσαν με το πρόσωπο στη γη τρέμοντας.

Μόλις συνέβησαν αυτά, ο Ιησούς πλησίασε τους σωριασμένους στο έδαφος μαθητές, τους ἄγγιξε και τους είπε: «Σηκωθείτε και μη φοβάστε». Σήκωσαν τότε τα μάτια τους και δεν είδαν κανέναν άλλο παρά μόνο τον Ιησού.

Ενώ κατέβαιναν από το βουνό ο Χριστός ζήτησε από τους τρεις μαθητές: «Μην πείτε σε κανέναν αυτό που είδατε, ώσπου ν' αναστηθεί ο Υιός του ανθρώπου από τους νεκρούς». Εκείνοι άρχισαν να απορούν για τα λεγόμενά Του και τον ωρούσαν για το τι θα Του συνέβαινε. Ο Χριστός τότε προείπε πως όπως και οι Γραφές το λένε, πρόκειται να πάθει πολλά και να περιφρονηθεί από τους φθονερούς και άπιστους ανθρώπους.

ΔΙΔΑΓΜΑ:

.....

.....

.....

.....

.....

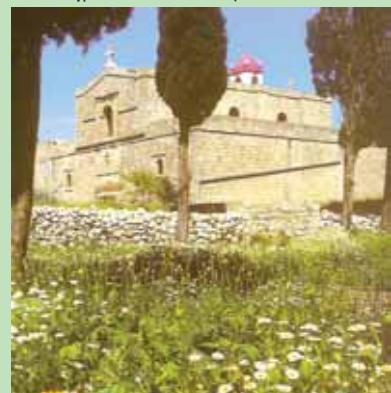
.....

Τια θαύμα στο Θαβώρ

Σήμερα στην κορυφή του όρους Θαβώρ υπάρχει ένα από τα πιο σημαντικά ορθόδοξα προσκυνήματα των Αγίων Τόπων. Είναι το μοναστήρι της Μεταμορφώσεως του Σωτήρος. Μέσα στο ναό της μονής βρίσκεται σύμφωνα με την παράδοση και το σημείο της Μεταμορφώσεως του Κυρίου.

Κάθε χρόνο την ημέρα της εορτής (6 Αυγούστου), κατά τη διάρκεια της Θείας Λειτουργίας, συμβαίνει εκεί κάτι θαυμαστό. Ένα σύννεφο εμφανίζεται από το πουθενά, έρχεται και σκεπάζει την κορυφή του βουνού και περιβάλλει το ναό, όπως τότε την ημέρα που ο Κύριος μεταμορφώθηκε ενώπιον των μαθητών Του!

Το θαύμα αυτό αποτελεί άλλη μια απόδειξη της ζωντανής παρουσίας του Θεού στη ζωή της Εκκλησίας και σίγουρα επιβεβαιώνει την διαχρονική ιερότητα των προσκυνημάτων των Αγίων Τόπων.

1. Βρες τις κρυμμένες λέξεις:

ΘΑΒΩΡ, ΜΩΥΣΗΣ, ΠΕΤΡΟΣ, ΙΑΚΩΒΟΣ,
ΗΛΙΑΣ, ΙΩΑΝΝΗΣ.

E	P	T	S	H	M	N	A	Ω	I
Υ	Θ	Σ	Α	Ι	Λ	Η	Λ	Ι	Α
Α	Σ	Α	Δ	Φ	Γ	Η	Ξ	Α	Κ
Λ	Ζ	Χ	Β	Ψ	Ω	Β	Ν	Κ	Σ
Δ	Σ	Α	Ι	Ω	Α	Ν	Μ	Ω	Η
Φ	Γ	Π	Ε	Τ	Ρ	Ο	Σ	Β	Ν
Η	Ξ	Κ	Λ	Ζ	Χ	Ψ	Ω	Ο	Ν
Β	Ν	Μ	Ε	Ρ	Τ	Υ	Θ	Σ	Α
Ο	Μ	Ω	Υ	Σ	Η	Σ	Π	Α	Ω
Σ	Δ	Φ	Γ	Α	Ω	Τ	Υ	Δ	Ι

3. Ποιά απ' όλα είναι σωστό;

Ο Χριστός πήρε μαζί Του:

- α. τον Πέτρο, τον Παύλο και τον Ιωάννη.
- β. τον Ιωακείμ, τον Ζαχαρία και τον Ιούδα.
- γ. τον Ιάκωβο, τον Ιωάννη και τον Πέτρο.

Ανέβηκαν στο όρος:

- α. Αραράτ.
- β. Τιδώρ.
- γ. Θαβώρ

Τη στιγμή της Μεταμορφώσεως εμφανίστηκαν:

- α. ο Πατέρας και το Άγιο Πνεύμα.
- β. ο Μωυσής και ο Ηλίας.
- γ. ο Ηλίας και ο Ησαΐας.

2. Βάλε τις λέξεις στη σωστή σειρά:

ο, κατάλευκα, άλλαξε, σαν, ανέβηκαν, χιόνι, προσεύχεται, ρούχα, στην, όψη, έγιναν, ήλιου, να, Του, φως, του, του, του, όταν, το, το, και, και, τα, η, άρχισε, κορυφή, αστραφτερά, Χριστός προσώπου σαν.

.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....

4. Επέλεξε τη σωστές λέξεις από τις παρενθέσεις:

Μόλις συνέβησαν αυτά ο (ο Πέτρος, ο Ιωάννης, ο Ιησούς) πλησίασε τους (στεναχωρημένους, τους σωριασμένους, τους τραυματισμένους) στο έδαφος (στρατιώτες, μαθητές, Φαρισαίους), τους άγγιξε και τους είπε: «(Ξεσκονιστείτε, Σηκωθείτε, Όρθιοι) και μη φοβάστε». Σήκωσαν τότε τα (μανίκια, ρούχα, μάτια) τους και δεν είδαν κανέναν άλλο παρά μόνο τον ίδιο τον (Ιησού, Ηλία, Μωυσή).

Τροπάριο

Γίν προσευχήν ό
Ιησοῦς ἐκδιδάσκων
πρός τὸν οὐράνιον
Πατέρα κελεύει
τὰς ἵκεσίας πάντων
ἀναφέρεσθαι,
ἵνα ἄρτον δίδωσι
ἐπιούσιον πᾶσι
πάντας δέ
φυλάττεσθαι
πειρασμῶν
καὶ κινδύνων,
ἀγιασθῆναι δέ τό
ὄνομα αὐτοῦ καὶ
βασιλείαν ἐλθεῖν
ἡμῖν τάχιον.

'Ηχος δ'. Ο ύψωθείς.

“Η Κυριακή προσευχή”

Η «Κυριακή προσευχή» είναι το γνωστό σε όλους μας «Πάτερ ημών..», που στο μάθημα αυτό συναντήσαμε μεταφρασμένο στα νέα ελληνικά. Λέγεται έτσι όχι φυσικά γιατί λέγεται μόνο τις Κυριακές, αλλά γιατί ειπώθηκε και διδάχθηκε στους ανθρώπους από τον ίδιο τον Κύριο μας Ιησού Χριστό (Κυριακή: δηλαδή του Κυρίου).

Το γεγονός αυτό της δίνει μια ιδιαίτερη αξία στην πνευματική μας ζωή, γι' αυτό και πάντοτε τη συναντούμε σε κάθε ιερή ακολουθία που τελείται στους ναούς αλλά και στην αρχή κάθε ατομικής προσευχής.

Μάλιστα από σεβασμό στον Κύριο μας, που μας την παρέδωσε την λέμε πάντα όρθιοι, σε στάση προσοχής, με πολύ σεβασμό, προσοχή και ευλάβεια.

Πάτερ ημών...

Ο Χριστός μας σε όλο το διάστημα της επί γης παρουσίας Του χρειάστηκε πολλές φορές να διδάξει τους ανθρώπους τόσο με το Θείο λόγο Του όσο και με το άγιο παράδειγμά Του. Έτσι συνέβη και με την προσευχή.

Κάποτε ο Χριστός μας προσεύχονταν σε ένα τόπο. Όταν τελείωσε, ένας από τους μαθητές Του του είπε: «Κύριε, δίδαξέ μας πως να προσευχόμαστε σωστά».

Τότε ο Ιησούς τους είπε: «Όταν προσεύχεστε να λέτε: Πατέρα μας, που βρίσκεσαι στους ουρανούς, κάνε να σε δοξάσουν όλοι ως Θεό, κάνε να έλθει η βασιλεία σου, κάνε να γίνει το θέλημά σου κι από τους ανθρώπους στη γη όπως γίνεται από τους αγγέλους στον ουρανό. Δώσε μας σήμερα τον απαραίτητο για τη ζωή μας ἀρτο. Και χάρισέ μας τα χρέη των αμαρτιών μας, όπως κι εμείς τα χαρίζουμε σε όλους όσους μας φταίνε. Και μη μας αφήσεις να πέσουμε σε πειρασμό, αλλά γλίτωσέ μας από τον πονητό. Γιατί σ' εσένα ανήκει παντοτινά η βασιλεία, η δύναμη και η δόξα. Αμήν».

Και συνέχισε να λέει θέλοντας να τους διδάξει πως θα πρέπει με επιμονή, εμπιστοσύνη και βέβαιη ελπίδα να προσεύχονται στο Θεό: «Σας λέω λοιπόν, ζητάτε και θα σας δοθεί, ψάχνετε και θα βρείτε, χτυπάτε και θα σας ανοιχτεί. Γιατί όποιος ζητάει λαμβάνει κι όποιος

ψάχνει βρίσκει κι όποιος χτυπά του ανοίγεται. Ποιος πατέρας από σας, αν του ζητήσει το παιδί του ψωμί θα του δώσει πέτρα; Ή αν θα του ζητήσει ψάρι θα του δώσει φίδι; Αφού λοιπόν εσείς παρ' όλο που είστε απλοί άνθρωποι ξέρετε να δίνετε στα παιδιά σας καλά πράγματα, πολύ περισσότερο ο ουρανιος Πατέρας σας θα δώσει αγαθά σ' όσους του τα ζητούν».

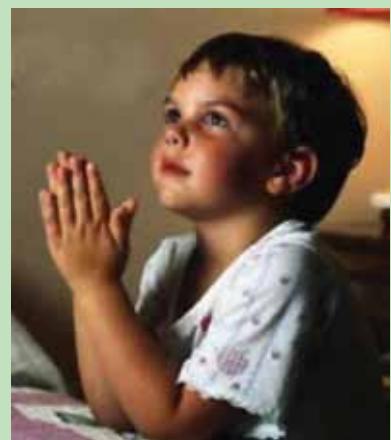
Αλλά και για τον τρόπο της προσευχής πρόσθεσε: «Κι όταν προσέρχεστε, να μην είστε σαν τους υποκριτές που τους αρέσει να στέκονται και να προσεύχονται στα σταυροδρόμια και τις συναγωγές μπροστά στους άλλους για να κάνουν καλή εντύπωση. Σας βεβαιώνω ότι αυτό μόνο κερδίζουν. Εσύ αντίθετα όταν προσεύχεσαι πήγαινε στο πιο απόμερο δωμάτιο του σπιτιού σου κλείσε την πόρτα σου και προσευχήσου εκεί κρυφά στον Θεό Πατέρα σου. Κι ο Θεός που βλέπει τα κρυφά θα σε ανταμείψει στα φανερά. Ὅταν δε προσεύχεσθαι μη φλυαρείτε όπως οι ειδωλολάτρες, γιατί ο Πατέρας σας ξέρει από τι έχετε ανάγκη προτού ακόμα Του το ζητήσετε».

ΔΙΔΑΓΜΑ:

“Αμήν”

Είναι λέξη που προέρχεται από το εβραϊκό λεξιλόγιο και σημαίνει «έτσι ας γίνει», «βέβαια» ή «γένοιτο» ως ισχνοή επιβεβαίωση των λεγομένων. Προέρχεται από το εβραϊκό όντα αμάν που σημαίνει «είμαι όσιος, αξιόπιστος». Κατά τη μετάφραση της Παλαιάς Διαθήκης και των Ευαγγελίων “πέρασε” ως στερεότυπο επιφώνημα στη χριστιανική λατρεία.

Έχει υιοθετήθει γενικά στη λατρεία κατά την ολοκλήρωση των προσευχών, των δοξολογιών ή των ύμνων για να τονίσει τη σημασία και τη σημαντικότητα όσων ειπώθηκαν. Ως κατακλίδα λοιπόν κάθε προσευχής μας στο Θεό εκφράζει την εμπιστοσύνη μας σ' Αυτόν και την ελπίδα μας πως θα πραγματοποιήσει το αίτημά μας αν είναι για το καλό της ψυχής μας.

1. Κύκλωσε το Σωστό ή Λάθος:

3. Ποιό απ' όλα είναι σωστό;

Ο Χριστός διδάσκει τους ανθρώπους να προσεύχονται λέγοντας το Θεό:

α. **Πατ'ερά μας, που βρίσκεσαι στα βουνά**

. **Πατέρα μας, που βρίσκεσαι στους ουρανούς**

γ. **Πατέρα μας, που βρίσκεσαι στη γη**

Στην προσευχή που κάνουμε, όπως μας έμαθε ο Χριστός ζητούμε εκτός από άλλα πράγματα και:

Ο Θεός συγχωρεί τις αμαρτίες μας αν:
α. συγχωρούμε κι εμείς τους ανθρώπους
β. αγαπάμε τον εαυτό μας
γ. αγαπούμε μονάχα όσους μας αγαπούν

2. Κάνε την αντιστοίχιση:

Χτυπάτε και θα βρείτε
Πηγαίνετε και θα σας δοθεί
Ψάχνετε στο πιο απόμερο μέρος του
Σητάτε και θα σας ανοιχτεί

4. Γνωρίζεις το “Πάτερ ημών...”;

Πάτερ ημών το ,
..... Σου,
..... Σου,
..... και επί της γης.
ημών
..... και τα οφειλήματα
..... ημείς
..... μη
..... από του πονηρού. Αμήν. .

Κοντάκιον τῆς
Κυριακῆς τοῦ
Ἄσώτου

Τὴς πατρώας
δόξης σου,
ἀποσκιρτήσας
ἀφρόνως, ἐν κακοῖς
ἐσκόρπισα, ὃν
μοι παρέδωκας
πλούτον· ὅθεν σοι,
τὴν τοῦ Άσώτου
φωνὴν κραυγάζω.
Ἡμαρτον, ἐνώπιόν
σου Πάτερ
οἰκτίρμον· δέξαι με
μετανοοῦντα, καὶ
ποίησόν με ὡς ἔνα
τῶν μισθίων σου.

'Ηχος γ'. Η Παρθένος
σήμερον.

Τα ξυλοκέρατα

Τα ξυλοκέρατα ή χαρουπιά είναι οι καρποί ενός δένδρου που ονομάζεται χαρουπιά. Η χαρουπιά συναντάται στις χώρες της Μεσογείου.

Τα ξυλοκέρατα είναι μακρόστενα και στριφτά (θυμιζουν κέρατα) με πολλά σκληρά σπόρια στο εσωτερικό τους. Έχουν χρώμα πράσινο όταν είναι άγουρα ενώ όταν ωριμάσουν γίνονται σκούρα καφέ και σκληραίνουν πολύ σαν ξύλα (γι' αυτό και λέγονται ξυλοκέρατα). Έχουν αρχικά γλυκιά γεύση -όταν τα τρώει κανείς- ενώ στη συνέχεια στιφή.

Τα χαρούπια χρησιμοποιούνται σαν ζωτοφόφη και στη παρασκευή οινοπνευματωδών ποτών. Από τα σπόρια τους εξάγεται μία κολλώδης ουσία χρήσιμη στη χαρτοβιομηχανία και τη βιομηχανία τροφίμων.

Ένας σπλαγχνικός πατέρας.

Κοντά στον Ιησού ύστοραν και πολλοί τελώνες και αμαρτωλοί που τον άκουγαν με αγαλλίαση, συγκινούνταν από τα σωτήρια λόγια του και άλλαζαν ζωή. Οι Φαρισαίοι όμως διαμαρτύρονταν και τον κατηγορούσαν ότι συναντρέφεται με κακούς και ανήθικους ανθρώπους.

Τότε ο Ιησούς για να τους δείξει πόσο άδικο είχαν συμπεριφερόμενοι έτσι άσπλαγχνα σ' αυτούς τους ανθρώπους, είπε την εξής παραβολή:

«Κάποιος άνθρωπος είχε δύο γιους. Μια μέρα ο μικρότερος ζήτησε από τον πατέρα του το μερίδιο της περιουσίας που του αναλογούσε, κι έφυγε σε μια μακρινή χώρα όπου σκόρπισε τα πάντα ζώντας άσωτη ζωή. Όταν τελείωσαν τα χρήματα έπεσε μεγάλη πείνα στη χώρα εκείνη και ο μικρός γιος ἀρχισε να στερείται. Για να τα βγάλει πέρα αναγκάστηκε να βοσκάει στους αγρούς χοίρους που τους ζήλευε μάλιστα βλέποντας τους να τρώνε ξυλοκέρατα ενώ εκείνος πεινούσε. Τελικά βλέποντας την κατάντια του μετάνιωσε για τα λάθη του και αποφάσισε να γυρίσει πίσω.

Ενώ ακόμη ήταν μακριά, ο πατέρας του τον είδε και ἐτρεξε προς το μέρος του, τον αγκάλιασε με λαχτάρα και τον καταφιλούσε. Τότε

ο γιος του του είπε ταπεινά: «πατέρα αμάρτησα στο Θεό και σε σένα· δεν είμαι άξιος να λέγομαι γιος σου· κράτε με όμως κοντά σου σαν εργάτη». Όμως ο σπλαγχνικός πατέρας γύρισε και λέει στους υπηρέτες: «φέρτε τα καλύτερα ρούχα και ντύστε τον και βάλτε του **δαχτυλίδι** στο χέρι. Σφάξτε και το καλό μοσχάρι να φάμε και να χαρούμε, γιατί ο γιος μου ήταν νεκρός και αναστήθηκε, ήταν χαμένος και βρέθηκε». Κι άρχισε το γλέντι της χαράς.

Σε λίγο επέστρεψε από τους αγρούς ο μεγάλος αδελφός που όχι μόνο δεν χάρηκε με την επιστροφή του αδελφού του αλλά θύμωσε και δεν ήθελε να μπει στο σπίτι. Τότε ο πατέρας βγήκε έξω και τον παρακαλούσε. Εκείνος όμως διαμαρτυρήθηκε για την καλοσύνη και συγχωρητικότητα του πατέρα του που δέχθηκε πίσω και μάλιστα με τόσες τιμές τον άσωτο γιο του. Όμως ο πατέρας του είπε: «παιδί μου, εσύ είσαι πάντοτε μαζί μου κι ότι είναι δικό μου είναι και δικό σου. Έπρεπε όμως να χαρούμε γιατί ο αδελφός σου ήταν νεκρός και αναστήθηκε, ήταν χαμένος και βρέθηκε».

ΔΙΔΑΓΜΑ:

.....

.....

.....

.....

.....

Το πατρικό δαχτυλίδι

Τα παλιά χρόνια υπήρχε η συνήθεια κάθε οικογένεια να διαθέτει ένα σύμβολο, ένα σημάδι που να την χαρακτηρίζει ή να την κάνει αναγνωρίσιμη. Χρησιμοποιούνταν επίσης και σαν σφραγίδα για να δηλώνει την ιδιοκτησία της οικογένειας ή να επικυρώνει διάφορα έγγραφα και επιστολές.

Το σύμβολο αυτό ήταν συνήθως χαραγμένο πάνω σε δαχτυλίδι το οποίο φορούσαν τα μέλη της οικογένειας (συνήθως ο πατέρας και οι γιοι) ώστε να ξεχωρίζουν από τις άλλες.

Σε άλλες περιπτώσεις το φορούσε μόνο ο πατέρας ο οποίος σε βαθιά γεράματα το παρέδιδε στον μεγαλύτερο γιο μαζί με την αρχηγία της οικογένειας και τη διαχείρηση της οικογενειακής περιουσίας.

1. Βρες τις κρυμμένες λέξεις:

ΠΕΡΙΟΥΣΙΑ, ΓΙΟΣ, ΧΡΗΜΑΤΑ, ΞΥΛΟΚΕΡΑΤΑ,
ΔΑΧΤΥΛΙΔΙ, ΥΠΗΡΕΤΕΣ.

I	N	G	X	A	T	E	N	D	E
Δ	K	X	K	Ξ	H	Γ	Δ	Y	T
I	T	P	I	Y	N	I	L	P	O
Λ	K	H	Δ	Γ	A	Ο	K	H	N
Y	N	M	Ξ	X	K	Σ	A	P	Γ
T	Λ	A	K	E	T	O	Y	E	Z
X	I	T	P	Γ	Λ	Δ	Z	T	H
A	K	A	N	T	Λ	K	I	E	Γ
Δ	T	N	X	I	Ξ	Z	O	S	Δ
A	I	Σ	Y	O	I	R	E	P	K

3. Ποιό απ' όλα είναι σωστό;

Ο Ιησούς διηγείται την παραβολή:

- α. του σποριά
- β. του τελώνη και του φαρισαίου
- γ. του σπλαχνικού πατέρα

Διηγήθηκε την παραβολή αυτή επειδή οι Φαρισαίοι:

- α. ήθελαν να ακούσουν μια ιστορία με Φαρισαίους
- β. διαμαρτύρονταν για αυτούς που άκουγαν τον Ιησού
- γ. ανυπομονούσαν να ακούσουν μια παραβολή

Αυτή η παραβολή αλλιώς ονομάζεται:

- α. τον χοιροβοσκού
- β. τον πλούσιου και τον φτωχού γιου
- γ. τον άσωτου γιου

2. Βάλε τις λέξεις στη σωστή σειρά:

ο σένα στο ταπεινά σου με κοντά και του γιος
πατέρα σαν αμάρτησα τότε είπε κράτα άξιος
του είμαι όμως Θεό λέγομαι εργάτη δεν να σου
γιος σε .

.....
.....
.....
.....
.....
.....

4. Κάνε την αντιστοίχιση:

ο μικρός γιος

δε χάρηκε με τον ερχομό του
μικρού γιου

ο μεγάλος γιος

ζήτησε το μερίδιο της
περιουσίας

ο πατέρας

δέχτηκε πίσω το μικρό γιο
και τον συγχώρεσε

Τροπάριο

Παραβολαῖς
 ὅμιλήσας ἐπὶ γῆς
 ὁ Θεánθρωπος
 δέδωκε σοφάς
 ὑποθήκας
 σωτηρίας τοῖς
 θέλονσι. Πτωχείᾳ
 τὸν Λάζαρον
 οἰκτρᾶ ἐλθόντα
 ἐπαξίως ἐπαινεῖ.
 Τοῦ πλονσίου
 δέ τὸν βίον ὡς
 ἐμπαθῆ κελεύει
 ἀρνήσασθαι. Δόξα
 σοι, πλούσιε Θεέ,
 τοῖς πένησι δεικνύς
 τὸν Παράδεισον,
 δόξα τῷ διδάσκοντι
 ἥμᾶς Λαζάρου τὴν
 ταπείνωσιν.

'Ηχος α'. Τῆς ἐρήμου
 πολίτης.

Η αγκαλιά του Αβραάμ

Με την φράση «αγκαλία του Αβραάμ» δηλώνεται μεταφορικά ο Παραδείσος, ο νοητός τόπος δηλαδή όπου μεταβαίνουν οι ψυχές των δίκαιων ανθρώπων και απολαμβάνουν την ουράνια χαρά, την αιώνια γαλήνη και ευτυχία κοντά στο Θεό. Ως δίκαιοι ανθρώποι ενωούνται εκείνοι που γέμισαν την ζωή τους με έργα αγάπης για τους άλλους, αγωνίστηκαν και κατέκτησαν τις αρετές, αγάπησαν με όλη τους τη δύναμη και μέχρι τέλους της ζωής τους το Θεό ή υπέμειναν τις δοκιμασίες και τις αδικίες των άλλων.

Ο πλούσιος και ο φτωχός Λάζαρος.

Ένα από τα μεγαλύτερα πάθη που καταδυναστεύει την ψυχή του ανθρώπου είναι αυτό της φιλαργυρίας. Πολλές φορές ο Χριστός μας μίλησε για το πάθος αυτό, εξηγώντας πόσο κακό προκαλεί στην ψυχή του ανθρώπου. Κάποτε λοιπόν είπε την παρακάτω παραβολή στους μαθητές Του και σε άλλους που είχαν έρθει για να Τον ακούσουν:

«Ήταν ένας πλούσιος που ντύνονταν με πολυτελή ρούχα και το τραπέζι του καθημερινά ήταν λαμπρό. Στην πόρτα του ήταν πεσμένος ένας φτωχός γεμάτος πληγές που τον έλεγαν Λάζαρο. Αυτός ο δυστυχισμένος άνθρωπος προσπαθούσε να χορτάσει με τα ψίχουλα που έπεφταν από το τραπέζι του πλούσιου. Σαν να μην έφταναν τα άλλα βάσανά του έρχονταν και τα σκυλιά του δρόμου και έγλυφαν τις πληγές του. Κάποτε τελικά πέθανε ο φτωχός και οι άγγελοι τον πήγαν στην αγκαλιά του Αβραάμ. Πέθανε και ο πλούσιος και τον θάψανε.

Στον **άδη** που βρισκόταν ο πλούσιος και βασανίζονταν, σήκωσε τα μάτια του και είδε από μακριά τον Αβραάμ και κοντά του τον Λάζαρο. Τότε φώναξε: «Πατέρα Αβραάμ, λυπήσου με και στείλε το Λάζαρο να βρέξει με νερό την άκρη του δαχτύλου του και να μου

δροσίσει τη γλώσσα, γιατί υποφέρω μέσα σ' αυτή τη φωτιά». Τότε ο Αβραάμ του απάντησε: «Παιδί μου, θυμήσου ότι εσύ απόλαυσες όλη την ευτυχία στη ζωή σου και ο Λάζαρος όλη τη δυστυχία. Τώρα λοιπόν αυτός χαίρεται κι εσύ υποφέρεις. Και εκτός απ' όλα αυτά, υπάρχει ανάμεσά μας μεγάλο χάσμα, ώστε αυτοί που θέλουν να έρθουν από εδώ σ' εσάς να μη μπορούν, ούτε εσείς από εκεί μπορείτε να περάσετε σ' εμάς». Είπε πάλι ο πλούσιος: «Τότε σε παρακαλώ, πατέρα, στείλε τον στο πατρικό μου σπίτι να προειδοποιήσει τα αδέλφια μου, να μην έλθουν κι εκείνοι στον τόπο αυτό των βασάνων». Ο Αβραάμ του λέει: «Έχουν τα λόγια του Μωυσή και των προφητών, ας υπακούσουν σ' αυτά». «Όχι πατέρα Αβραάμ -του λέει εκείνος- δεν αρκεί αν όμως πάει σ' αυτούς κάποιος από τους νεκρούς θα μετανοήσουν». Τότε του λέει ο Αβραάμ: «Αν δεν υπακούνε στα λόγια του Μωυσή και των προφητών, τότε και νεκρός ακόμη αν αναστηθεί, δεν πρόκειται να πεισθούν».

ΔΙΔΑΓΜΑ:

Ο Αδης

Στην Ελληνική Μυθολογία σήμαινε τον κάτω κόσμο όπου μεταβαίνουν οι ψυχές μετά θάνατο. Η λέξη αναφερόταν και στον θεό Πλούτωνα.

Ο Πλούτωνας-Αδης και οι δύο νεώτεροι αδελφοί του, ο Ποσειδώνας και ο Δίας, μετά την Τιτανομαχία, έριξαν κλήρο για να καθορίσουν τα βασίλεια που θα κυβερνούσαν. Ο Δίας ανέλαβε τον ουρανό και κυρίαρχος των πάντων, ο Ποσειδώνας τις θάλασσες και κάθε υγρό στοιχείο, ενώ ο Πλούτωνας τον κάτω κόσμο, τον Αδη, το αόρατο βασίλειο στο οποίο πηγαίνουν οι νεκροί όταν αφήνουν τον επίγειο κόσμο.

1. Ποιο απ' όλα είναι σωστό;

Ένα από τα μεγαλύτερα πάθη του ανθρώπου είναι η:

- α. φιλαργυρία
- β. ταπείνωση
- γ. υπακοή

Το όνομα του φτωχού ζητιάνου ήταν:

- α. Αβραάμ
- β. Λάζαρος
- γ. Μωνσής

Όταν πέθανε ο πλούσιος της παραβολής πήγε:

- α. στην αγκαλιά του Αβραάμ
- β. στους προφήτες
- γ. στον άδη

3. Βρες τα πέντε λάθη στο παρακάτω κείμενο και υπογράμμισέ τα:

Κάποτε ήταν ένας φτωχός που ντυνόταν με πολυτελή ρούχα και το τραπέζι του ήταν καθημερινά λαμπρό. Στην πόρτα του ήταν πεσμένος ένας φτωχός γεμάτος πληγές που τον έλεγαν Αβραάμ. Όταν μετά από καιρό πέθανα και οι τρεις, πήγαν στο ίδιο μέρος. Επειδή όμως ο πλούσιος υπέφερε ζητούσε τη βοήθεια του Μωνσή.

2. Συμπλήρωσε το κείμενο.

«..... -του
..... αν
..... σ'
από θα
.....». Τότε ο Αβραάμ: «Αν
..... στα
..... και ,
..... ακόμη
....., δεν
.....» .

4. Κύκλωσε το Σωστό ή Λάθος:

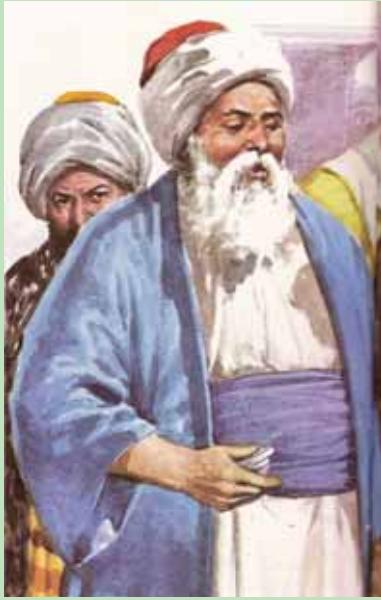
- 1. Ο πλούσιος Λάζαρος προσπαθούσε να χορτάσει με τα ψίχουλα που έπεφταν από το τραπέζι. Σ Λ
- 2. Ο πλούσιος ζήτησε να στείλει στ' αδέλφια του κάποιον για να τους προειδοποιήσει. Σ Λ
- 3. Ο Αβραάμ δέχθηκε να στείλει το Λάζαρο για να βοηθήσει τ' αδέρφια του πλούσιου. Σ Λ
- 4. Αν οι άνθρωποι δεν πιστέψουν στο Χριστό, αυτό δεν θα αλλάξει ακόμη κι αν αναστηθεί νεκρός. Σ Λ

Κοντάκιον
τῆς Κυριακῆς
τοῦ Τελώνου
καὶ Φαρισαίου

Φαρισαίον
φύγωμεν
ὑψηγορίαν, καὶ
Τελώνον μάθωμεν,
τὸ ταπεινὸν ἐν
στεναγμοῖς,
πρὸς τὸν Σωτῆρα
κραυγάζοντες.
Ιλαθι μόνε ἡμῖν
εὐδιάλλακτε.

Ἔχος δ'. Ἐπεφάνης
σήμερον.

Ο τελώνης

Οι τελώνες ήταν επαγγελματίες φοροεισπράκτορες. Ήταν δηλαδή επιφορτισμένοι με την εισπραξή των φόρων για λογαριασμό των Ρωμαίων κατακτητών. Στα χρόνια του Χριστού οι φόροι ήταν πολύ μεγάλοι και οι τελώνες προκειμένου να τους εισπράττουν διέπρατταν αδικίες, κλεψίες και παρανομίες. Μάλιστα συνήθως εισέπρατταν πολλά περισσότερα από όσα ζητούσαν οι Ρωμαίοι για να πλουτίζουν οι ίδιοι σε βάρος των συμπολιτών τους. Για όλα αυτά ο λαός τους μισούσε, τους περιφρονούσε και τους τοποθετούσε με τους χειρότερους αμαρτωλούς.

Ο τελώνης και ο Φαρισαίος.

Μεγάλο κακό για την ψυχή του ανθρώπου η υπερηφάνεια. Μάλιστα όταν αυτή συνοδεύεται εκτός των άλλων και από κομπασμό αλλά και από την περιφρόνηση του συνανθρώπου, τότε γίνεται καταστροφική. Τέτοιου είδους υπερηφάνεια είχαν και οι Φαρισαίοι την εποχή του Χριστού, οι οποίοι είχαν τόσο μεγάλη ιδέα για τον εαυτό τους που συχνά έδειχναν μεγάλη ασπλαγχνία και σκληρότητα στους συνανθρώπους τους, τους οποίους με ευκολία καταδίκαζαν για τα τυχόν λάθη και σφάλματά τους.

Θέλοντας λοιπόν κάποτε ο Χριστός μας να τους διδάξει ότι δεν θα πρέπει να είναι σίγουροι για την ευσέβειά τους και κατ' επέκταση και για τη σωτηρία τους, είπε την εξής παραβολή:

«Δύο άνθρωποι, ανέβηκαν στο ναό για να προσευχηθούν. Ο ένας ήταν Φαρισαίος και ο άλλος **τελώνης**.

Ο Φαρισαίος που διακρίνονταν για την ευσέβειά του και για την κατά γράμμα τήρηση των εντολών του Θεού -όχι γιατί ήταν πραγματικά πιστός ή ευσεβής αλλά γιατί ήθελε να προκαλεί τον θαυμασμό των άλλων στο πρόσωπό του-, στάθηκε επιδεικτικά μέσα στο ναό, σε σημείο που όλοι να τον ακούν και να τον βλέπουν, σήκωσε τα χέρια

προς τον ουρανό κι έκανε την εξής προσευχή κομπάζοντας σχετικά με τον εαυτό του: «Θεέ μου, σ' ευχαριστώ που εγώ δεν είμαι σαν τους άλλους ανθρώπους κλέφτης, άδικος, αμαρτωλός ή και σαν αυτόν εδώ τον τελώνη -είπε με περιφρόνηση δείχνοντάς τον. Εγώ νηστεύω δύο φορές την εβδομάδα και δίνω στο ναό το ένα **δέκατο** απ' όλα τα εισοδήματά μου».

Ο τελώνης αντίθετα, στεκόταν παράμερα και δεν τολμούσε από ντροπή για τις πράξεις του, ούτε τα μάτια να σηκώσει προς τον ουρανό. Μόνο χτυπούσε το στήθος του με τις γροθιές του, θρηνώντας την κατάντια του εαυτού του και ἐλεγε: «Θεέ μου, σπλαχνίσου με τον αμαρτωλό».

Σας βεβαιώνω -έίπε τελειώνοντας τη διήγηση ο Ιησούς- πως αυτός ο ταπεινός τελώνης έφυγε για το σπίτι του αθώος και συμφιλιωμένος με το Θεό, ενώ ο υπερόφανος Φαρισαίος όχι. Γιατί όποιος νιψώνει τον εαυτό του θα ταπεινωθεί κι όποιος τον ταπεινώνει θα νιψωθεί».

ΔΙΔΑΓΜΑ:

Ο φόρος της δεκάτης

Σύμφωνα με το Μωσαϊκό νόμο,
κάθε χρόνο οι Ισραηλίτες ήταν
υποχρεωμένοι να καταβάλλουν
το ένα δέκατο της σοδειάς ή των
ζώων των κοπαδιών τους ή των
εισοδήματων τους γενικά, ως
προσφορά ευχαριστίας στο Θεό.
Μ' αυτό τον τρόπο θέλανε να Του
δείξουνε την ευγνωμοσύνη τους
για όσα αγαθά τους είχε προσφέ-
ρει.

Η «δεκάτη» παραδίδονταν στους ιερέις κι από τα χρήματα αυτά συντηρούνταν οι ίδιοι, οι υπηρέτες του ναού του Σολομώντα και οι φύλακές του, ενώ από αυτά καλύπτονταν και όλα τα έξοδα συντήρησης και λειτουργίας του.

Κάθε τρίτο χρόνο η «δεκάτη» προσφέρονταν ως ελεημοσύνη στους άπορους και φτωχούς.

1. Βρες ποιές λέξεις κρύβονται πίσω από τους αναγραμματισμούς

ΑΗΡΠΥΦΑΕΕΝΙ :

ΗΠΑΒΛΟΑΡ :

ΛΣΩΤΝΕΗ :

ΤΗΩΝΣΥΕ :

ΣΗΟΙΥΣ :

ΡΑΛΤΑΜΣΟΩ :

3. Κάνε την αντιστοίχιση:

εγώ νηστεύω δύο φορές την εβδομάδα

Θεέ μου σ' ευχαριστώ που δεν είμαι αμαρτωλός

Θεέ μου σπλαγχνίσου με τον αμαρτωλό

Φαρισαίος

τελώνης

Εγλω δλινω στο ναό το ένα δέκατο από τα εισοδήματα

2. Ποια απ' όλα είναι σωστό;

Η παραβολή αυτή μας μιλά για την:

- α. προσευχή
- β. υπερηφάνεια
- γ. ευσέβεια

Ποιος έκανε τη σωστότερη προσευχή:

- α. ο τελώνης
- β. κανένας από τους δύο
- γ. ο Φαρισαίος

Ο Ιησούς είπε πως όποιος υψώνει τον εαυτό του:

- α. θα υψωθεί
- β. θα ταπεινωθεί
- γ. δεν θα νηστεύει

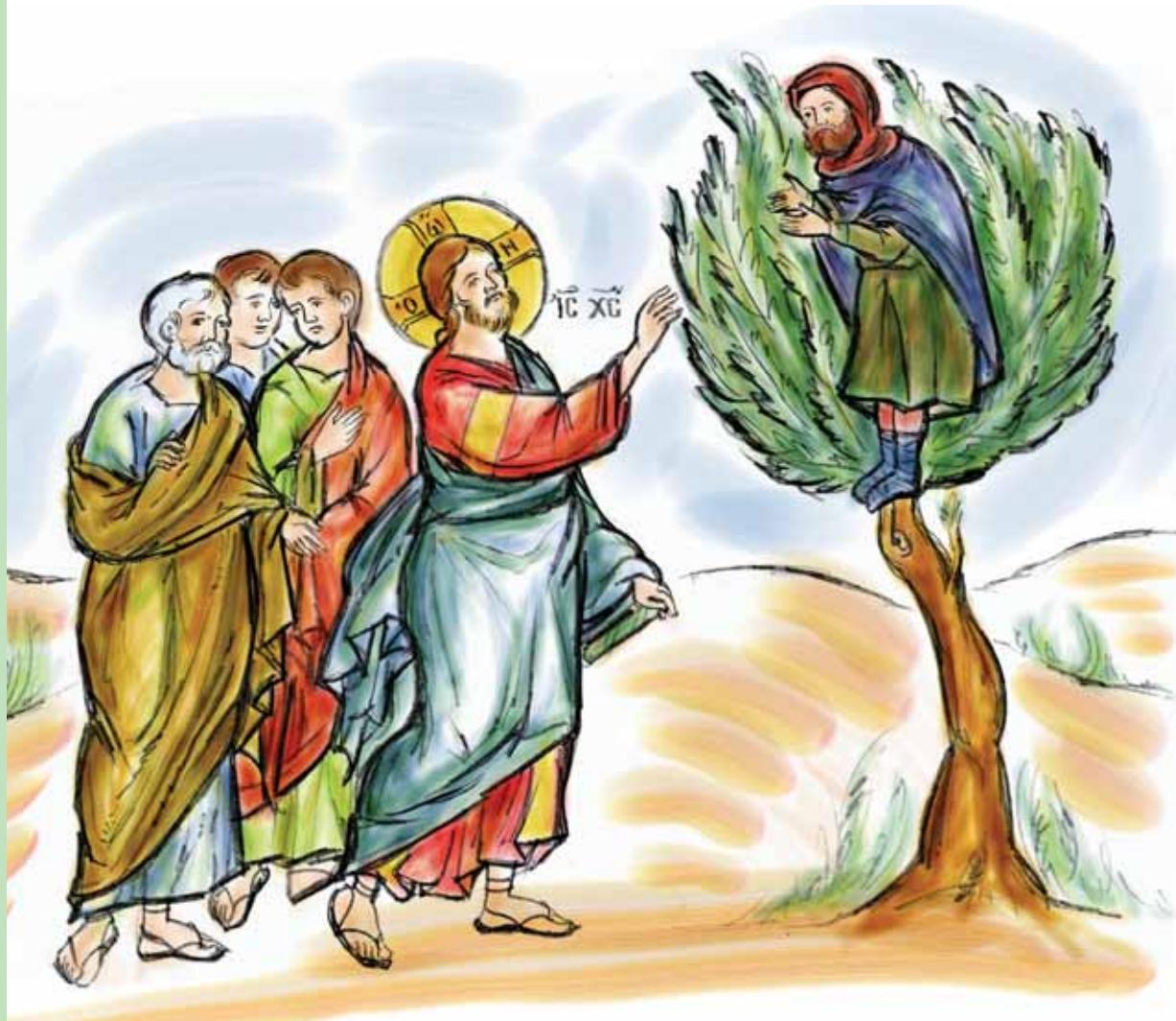
4. Συμπλήρωσε το κείμενο:

Ο ,
..... καὶ
..... τις ,
..... να , τον
..... . Μόνο το
..... του , του
..... : “ μου,
..... , ,

Τροπάριο

Τοῦ σταυροῦ
τήν μωρίαν
ἐπιποθήσας,
Ζακχαῖε,
συκομωρέας
ἀνὴλθες
εἰς ὑψος ἵνα
ἴδῃς* Χριστόν
διαβαίνοντα πεζῆ
εἰς οἶκον σου
θελήσαντα ἐλθεῖν.
Οὐθεν σπεύδων
καταβαίνεις
περιχαρής
γεγονώς,
ἀξιάγαστε.
Δόξα τῷ σὲ
καλέσαντι Χριστῷ,
δόξα τῷ σὲ
μεγαλύναντι, δόξα
τῷ ἐλευθερώσαντι
ἡμᾶς τῇ ταπεινώσει
αὐτοῦ.

*Ηχος α'. Τῆς ἐρήμου
πολίτης.

Η Ιεριχώ

Η Ιεριχώ είναι μια πόλη που βρίσκεται ανατολικά της Ιερουσαλήμ, στο δυτικό άκρο της κοιλάδας του Ιορδάνη ποταμού και βόρεια της Νεκρής Θάλασσας. Το υψόμετρο στο οποίο βρίσκεται είναι -215 μέτρα (δηλαδή κάτω από το υψόμετρο 0 της Μεσογείου θάλασσας). Το τόσο χαμηλό υψόμετρο είναι και η αιτία του ιδιόμορφου κλίματος που επικρατεί στην περιοχή της και που την καθιστά ήσαστη. Είναι μία από τις αρχαιότερες γνωστές πόλεις, από το 8.000 π.Χ., και η μόνη πόλη στην οποία παρουσιάζεται αδιάκοπη συνέχεια της πολιτιστικής ανάπτυξης, από το νομαδικό τρόπο ζωής, ως τον σύγχρονο.

Στην εποχή του Χριστού βρισκόταν πάνω στον κεντρικό δρόμο που διέσχιζε όλη την κοιλάδα του Ιορδάνη, από την λίμνη της Γαλιλαίας ως τη Νεκρά Θάλασσα κι από εκεί στα Ιεροσόλυμα. Γ' αυτό και κάθε φορά που ο Χριστός πήγαινε στα Ιεροσόλυμα περνούσε από την Ιεριχώ.

Ο Ζακχαίος αναζητά τον Ιησού.

Κάποτε ο Ιησούς έφτασε στην πόλη Ιεριχώ και επρόκειτο να περάσει μέσα από αυτήν. Πολύς κόσμος τότε από την πόλη, στο άκουσμα ότι θα περνούσε από εκεί ο Ιησούς, βγήκαν για να τον υποδεχθούν. Ανάμεσά τους ήταν και ένας που τον λέγανε Ζακχαίο. Αυτός ήταν αρχιτελώνης (δηλαδή επικεφαλής των φοροεισπρακτών στην περιοχή του) και πάρα πολύ πλούσιος. Ήθελε κι αυτός να δει τον Ιησούς που τόσα θαυμαστά είχε ακούσει γι' Αυτόν.

Ο κόσμος όμως όπως είπαμε ήταν πολύς κι αυτός όπως ήταν και κοντούλης δεν μπορούσε να δει τίποτα γιατί άλλοι μπαίνανε μπροστά του. Τότε είδε μια συκομουριά που βρίσκονταν στην άκρη του δρόμου απ' όπου θα περνούσε ο Χριστός. Χωρίς να πολυσκεφθεί τους τύπους και την κοινωνική του θέση σκαρφάλωσε γρήγορα επάνω στα κλαδιά του δένδρου και περίμενε να δει τον Ιησού που πλησίαζε προς το μέρος του.

Όταν έφτασε στο σημείο εκείνο ο Κύριος έγινε κάτι το θαυμαστό. Στάθηκε, κοίταξε προς τα πάνω και είπε στον έκπληκτο Ζακχαίο που ήταν μισοκρυμμένος ανάμεσα στη φυλλωσιά του δένδρου: «Ζακχαίε, κατέβα γρήγορα, γιατί σήμερα πρέπει να μείνω στο σπίτι σου».

Εκείνος κατέβηκε αμέσως και τον υποδέχθηκε γεμάτος χαρά.

Όλοι όσοι όμως βρισκόταν εκεί άρχισαν να διαμαρτύρονται που ο Διδάσκαλος θα πήγαινε να μείνει στο σπίτι ενός αμαρτωλού. Ο Ζακχαίος που άκουγε τα ζηλόφθονα σχόλια των συμπολιτών του και συναισθανόμενος πως πραγματικά υπήρξε άδικος και αμαρτωλός στη ζωή του και πως δεν του άξιζε μια τόσο μεγάλη τιμή, στάθηκε και είπε στον Κύριο: «Κύριε, υπόσχομαι να δώσω τα μισά από όλα μου τα υπάρχοντα στους φτωχούς κι σε όλους όσους με άδικο τρόπο απέσπασα χρήματα θα τα γυρίσω πίσω τετραπλάσια».

Τότε ο Ιησούς συγκινημένος από την έμπρακτη μετάνοια του Ζακχαίου και θέλοντας να παραδειγματίσει και τους άλλους γύρω Του, του είπε: «Σήμερα αυτή η οικογένεια σώθηκε, γιατί ακόμα κι αυτός ο τελώνης είναι παιδί του Αβραάμ. Ο Υιός του Ανθρώπου ήρθε για να αναζητήσει και να σώσει αυτούς που έχουν χάσει το δρόμο τους».

ΔΙΔΑΓΜΑ:

.....

.....

.....

.....

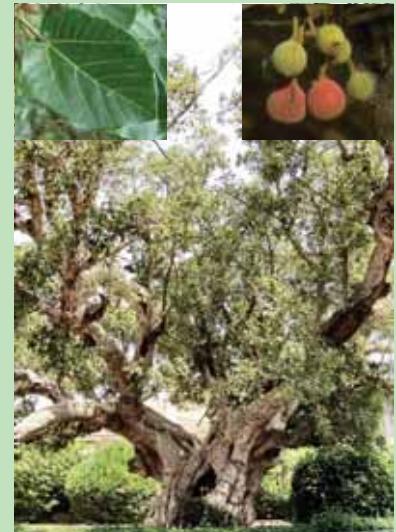
.....

.....

Η συκομουριά

Ένα από τα χαρακτηριστικά της Ιεριχώ είναι το έφορο έδαφός της στο οποίο φυτρώνουν πολλών ειδών δένδρα και λουλούδια. Γι' αυτό και η λέξη «Ιεριχώ» σημαίνει «μυρωδιά».

Μέσα στην πλούσια βλάστησή της συναντούμε και το δένδρο συκομουριά. Είναι είδος συκιάς, της οικογένειας των μορεοϊδών, και μακρόβιο, που ευδοκιμεί κυρίως πολύ θερμά κλίματα. Είναι δένδρο αειθαλές κι έχει φύλλα που μοιάζουν της μουριάς και καρπούς που είναι σαν μικρά σύκα. Καλλιεργείται για τον καρπό του στην Αίγυπτο, την Αβησσηνία, τη Συρία, τη Ρόδο, την Κρήτη και την Κύπρο. Το ξύλο του δέντρου χρησιμοποιείται και αυτό.

1. Κύκλωσε το Σωστό ή Λάθος:

1. Ο Ζακχαίος ήταν Φαρισαίος και πάρα πολύ πλούσιος.

Σ Λ

2. Επειδή ο Ζακχαίος ήταν μικρόσωμος δεν μπορούσε να δει τον Ιησού.

Σ Λ

3. Ο Ιησούς έμεινε στο σπίτι του Ζακχαίου.

Σ Λ

4. Ο Ζακχαίος μετάνιωσε για ότι είχε κάνει στη ζωή του.

Σ Λ

3. Βάλε τις λέξεις στη σωστή σειρά:

πίσω από Κύριε να με όλους υπάρχοντα μου
χρήματα όσους υπόσχομαι φτωχούς τετραπλά-
σια στους δώσω τα κι τα θα τρόπο μισά όλα
απέσπασα τα άδικο σε γυρίσω

.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....

2. Ποια απ' όλα είναι σωστό;

Κάποτε ο Ιησούς έφτασε στην πόλη:

- α. Ιερουσαλήμ
- β. Ναζαρέτ
- γ. Ιεριχώ

Ο Ζακχαίος ανέβηκε σε μια:

- α. συκιά
- β. ροδακινιά
- γ. συκομουριά

Σήμερα αυτή η οικογένεια σώθηκε γιατί ακόμα
κι αυτός ο τελώνης είναι παιδί του:

- α. Χριστού
- β. Αβραάμ
- γ. Ανθρώπου

4. Συμπλήρωσε το κείμενο:

....., προς

..... και

..... που

.....

του : “,

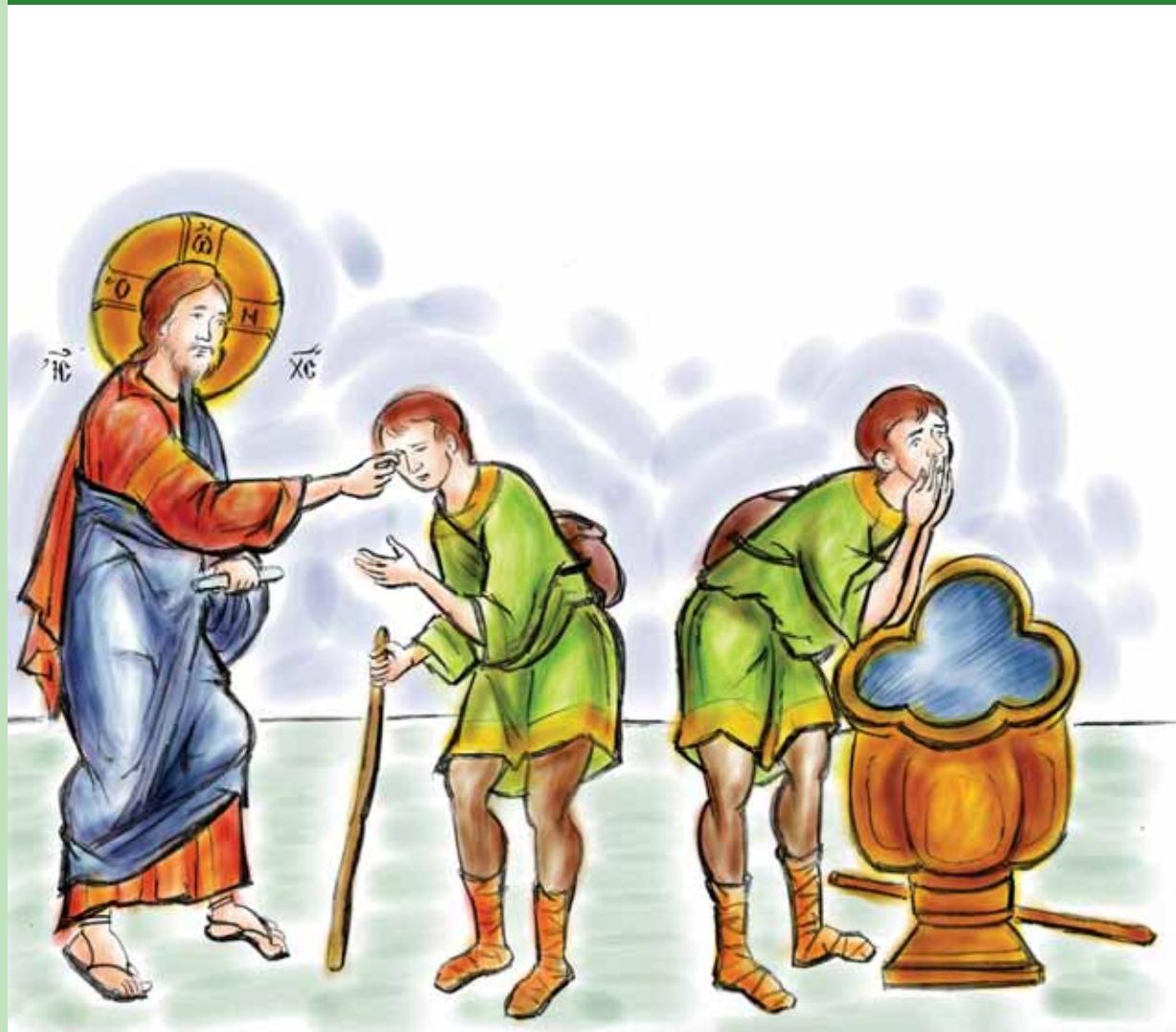
....., γιατί

..... στο

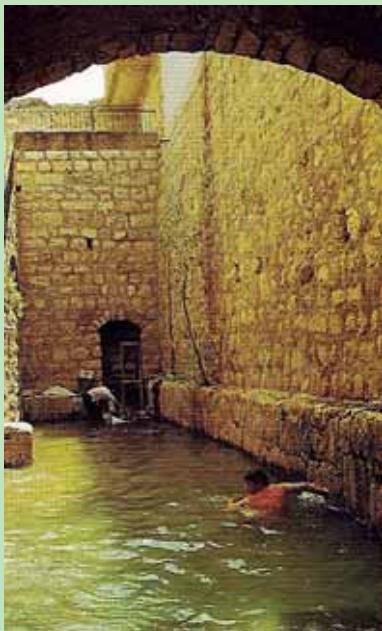
σου .

Κοντάκιο
τῆς Κυριακῆς τοῦ
Τυφλοῦ

Ἐῆς ψυχῆς
τὰ ὅμματα
πεπηρωμένος,
σοὶ Χριστὲ
προσέρχομαι, ώς δ
τυφλὸς ἐκ γενετῆς,
ἐν μετανοίᾳ
κρανγάζων
σοι. Σὺ τῶν ἐν
σκότει τὸ φῶς τὸ
ὑπέρλαμπρον.

Ἡχος δ'. Ἐπεφάνης
σήμερον.

Η κολυμβήθρα του Σιλωάμ

Στην πόλη των ιεροσολύμων υπήρχαν πολλές δεξαμενές προκειμένου να εξασφαλίζεται πόσιμο νερό για τις ανάγκες των κατοίκων και προσκυνητών. Μία από αυτές ήταν και η "κολυμβήθρα" (δεξαμενή, υδραγωγείο) του Σιλωάμ. Ήταν χτισμένη στη δυτική πλευρά του χειμάρου των Κέδρων. Το νερό της ερχόταν από την πηγή Γκιχών με υπόγεια στοά που είχε λαξευτεί μέσα στο βράχο από την εποχή των χρόνων του βασιλιά Εζεκία. Αργότερα το 450 μ.Χ. η αυτοκράτειρα Ευδοκία ἐκτίσε στο χώρο της δεξαμενής ναό που τα ερείπια του σώζονται.

Η θεραπεία του εκ γενετής τυφλού.

Κάποτε ο Ιησούς συνάντησε στο δρόμο του έναν άνθρωπο που είχε γεννηθεί τυφλός. Τότε τον ρώτησαν οι μαθητές του ποιος έφταιγε για την κατάστασή του. Ο Ιησούς τους απάντησε πως κανείς δεν ευθύνονταν γι' αυτό αλλά του συνέβη για να φανερωθεί η δύναμη των έργων του Θεού επάνω του. Αφού είπε αυτά πλησίασε τον τυφλό έφτυσε κάτω, έκανε πηλό και με αυτό άλειψε τα μάτια του. «Πήγαινε να νιφτείς στην **κολυμβήθρα του Σιλωάμ**», του είπε ο Ιησούς κι εκείνος υπακούωντας πήγε. Εκεί νίφτηκε και μέχρι να γυρίσει πίσω βρήκε το φως του.

Οι άνθρωποι που μέχρι τότε τον ήξεραν για τυφλό απορούσαν με τη θεραπεία του και δημιουργήθηκε διχογνωμία μεταξύ τους αν πράγματι είναι αυτός. Εκείνος πάλι χαρούμενος για τη θεραπεία του τους διαβεβαίωνε πως ήταν όντως αυτός που ήξεραν. Τον ρωτούσαν ποιος τον θεράπευσε αλλά εκείνος δεν ήξερε τίποτα για τον ευεργέτη του παρά μόνο ότι ονομάζονταν Ιησούς.

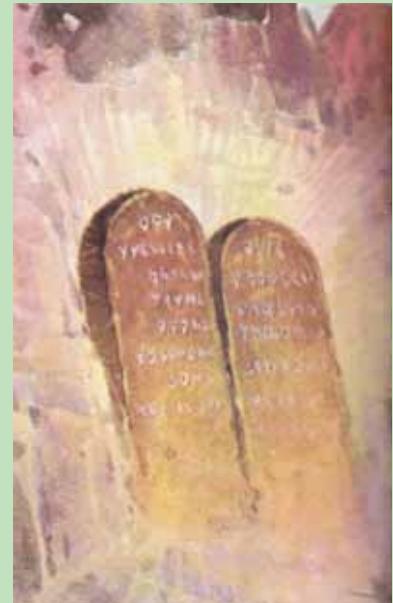
Τότε τον πήγανε στους Φαρισαίους οι οποίοι άρχισαν να τον ρωτούν πάλι ποιος είναι και πως θεραπεύθηκε ξαφνικά. Εκείνος τους τα διηγήθηκε όλα από την αρχή αλλά οι Φαρισαίοι δεν ήθελαν να πιστέψουν ότι ο Ιησούς τον θεράπευσε. Μάλιστα μερικοί λέγανε: «Ο

άνθρωπος αυτός δεν είναι σταλμένος από τον Θεό γιατί δεν τηρεί την **αργία του Σαββάτου** (ήταν Σάββατο εκείνη την ημέρα που έγινε η θεραπεία). Άλλοι έλεγχαν: «Μα πως μπορεί ένας αμαρτωλός να κάνει τέτοια θαύματα;». Ακόμα και τους γονείς του τυφλού καλέσανε αλλά ούτε και τα δικά τους λόγια πίστεψαν.

Αρχισαν πάλι να ρωτάνε για τα ίδια πράγματα τον ταλαιπωρού πρώην τυφλό και να του λένε πως ο Ιησούς είναι αμαρτωλός. Εκείνος όμως τους απάντησε: «Έγώ ξέρω πως ο Θεός τους αμαρτωλούς δεν τους ακούει, αλλά όταν κάποιος τον σέβεται και κάνει το θέλημά του, αυτόν ακούει». Τότε εξοργισμένοι οι Φαρισαίοι τον πέταξαν έξω.

Ο Ιησούς ἔμαθε ὄσα συνέβησαν και βρήκε τον ἀνθρωπο εκείνο και τον ρώτησε: «Πιστεύεις στον Υἱό του Θεού;» Εκείνος αποκρίθηκε: «Ποιός είναι κύριε για να πιστέψω σ' αυτόν;» «Μα τον ἔχεις κιολας δει. Αυτός που μιλάει τώρα μαζί σου, αυτός είναι». Τότε εκείνος είπε: «Πιστεύω Κύριε» και τον προσκύνησε με ευλάβεια.

ΔΙΔΑΓΜΑ:

Η αρχιερατική θεία λειτουργία

Η αργία του Σαββάτου καθιερώθηκε από τότε που ο Θεός παρέδωσε στο Μωυσή τις πλάκες με τις δέκα εντολές στο όρος Σινά. Με την πάροδο των ετών απέκτησε για το λαό του Ισραήλ ιδιαίτερη ιερότητα και προστέθηκαν σ' αυτήν πλήθος αυστηρών διατάξεων που καθόριζαν με κάθε λεπτομέρεια το θέμα της αργίας και το μέτρο των εργασιών που ήταν επιτρεπτό να κάνουν. Για παράδειγμα ορίζονταν ακόμα και η απόσταση που επιτρέπονταν σε κάποιον να βαδίσει το Σάββατο! Σε τέτοιο σημείο είχαν φτάσει που δεν επέτρεπαν ούτε τη θεραπεία την ημέρα εκείνη!

1. Βρες ποιές λέξεις κρύβονται πίσω από τους αναγραμματισμούς

ΦΛΥΣΟΤ :

ΨΛΑΕΙΕ :

ΜΑΘΟΡΗΚΒΛΥ :

ΛΙΜΑΣΩ :

ΠΑΙΕΑΡӨΕ :

ΣΡΕΥΤΗΓΕ :

3. Βρες τα πέντε λάθη στο παρακάτω κείμενο και υπογράμμισέ τα:

Κάποτε ο Ιησούς συνάντησε έναν ἄνθρωπο που είχε γεννηθεί κωφός. Ο ιησούς εξήγησε στους μαθητές πως αυτό του συνέβη επειδή είχε πολλές αμαρτίες. Αφού έφτιαξε με το χώμα πηλό και τον τοποθέτησε στα αυτιά του, τον ἐστειλε στην κολυμβήθρα του Σημεών. Όταν οι ἄνθρωποι που τον ἤξεραν τον είδαν θεραπευμένο δεν τον αναγνώριζαν. Εκείνος όμως όλο χαρά τους διαβεβαίωνε πως είναι ο ίδιος και πως τον θεράπευσε ένας Φαρισαίος.

2. Συμπλήρωσε το κείμενο:

....., τους
..... : “
Ο
..... τους ,
..... τον το
.....
..... ”.
.....

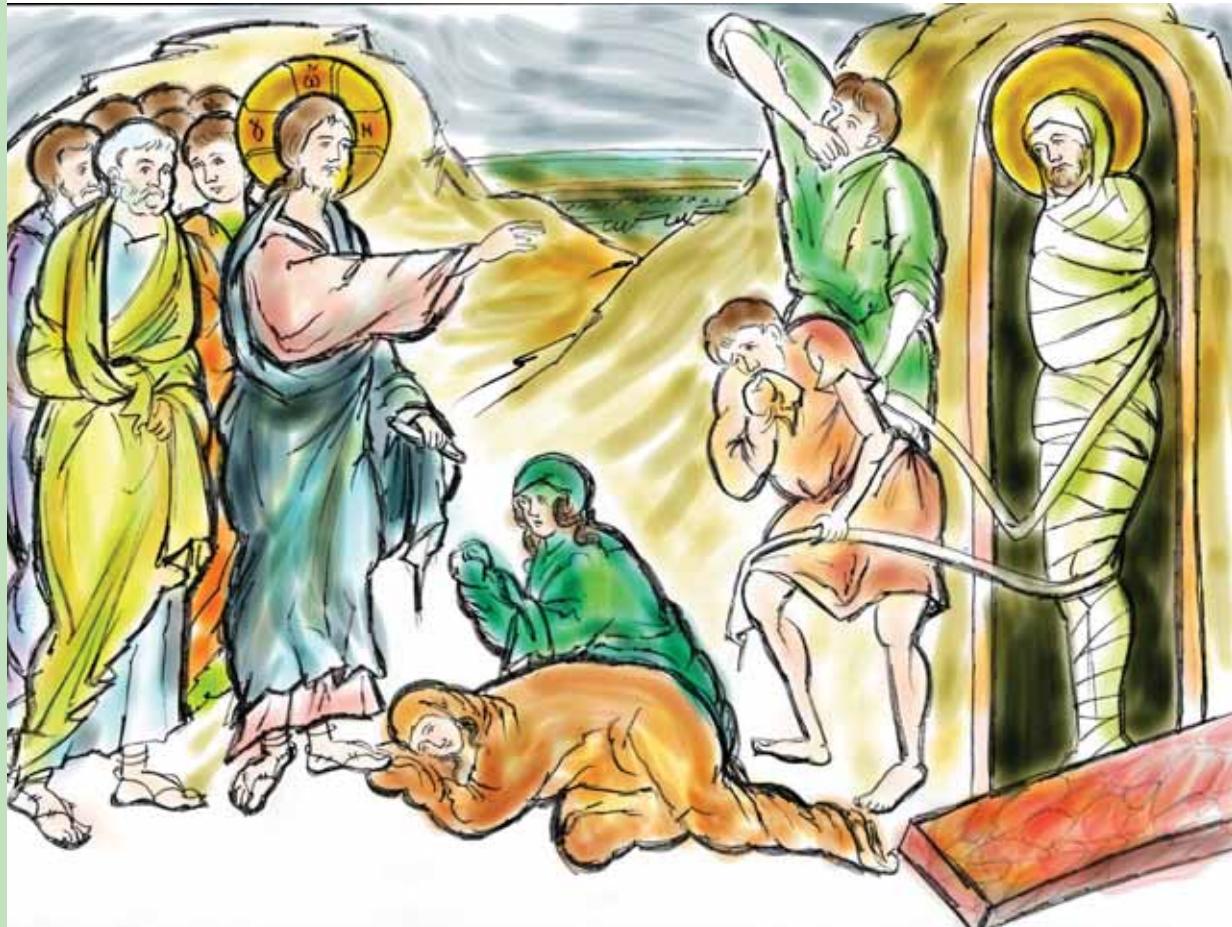
4. Ποιό απ' όλα είναι σωστό;

- 1) α. Οι Φαρισαίοι χάρηκαν με τη θεραπεία του τυφλού
β. Οι Φαρισαίοι θύμωσαν με τον Ιησού γιατί θεράπευσε τον τυφλό Σάββατο
γ. Οι φαρισαίοι πίστεψαν στον Ιησού μετά από το θαύμα

- 2) α. Ο θεραπευμένος τυφλός δεν είπε στους Φαρισαίους ποιος τον θεράπευσε
β. Ο θεραπευμένος τυφλός τους διηγήθηκε ότι είχε συμβεί με τον Ιησού
γ. Ο θεραπευμένος τυφλός έφερε μαζί του και τους γονείς του για να τον πιστέψουν

Απολυτίκιο
τοῦ Σαββάτου τοῦ
Αγίου καὶ Δικαίου
Λαζάρου

Τὴν κοινὴν
Ανάστασιν πρὸ
τοῦ σοῦ πάθους
πιστούμενος, ἐκ
νεκρῶν ἥγειρας
τὸν Λάζαρον
Χριστὲ ὁ Θεός·
ὅθεν καὶ ἡμεῖς ὡς
οἱ παιδεῖς, τὰ τῆς
νίκης σύμβολα
φέροντες, σοὶ τῷ
νικητῇ τοῦ θανάτου
βοῶμεν· Ὁσαννὰ
ἐν τοῖς ὑψίστοις,
εὐλογημένος ὁ
ἐρχόμενος, ἐν
δούματι Κυρίου.

Ἡχος α'.

Η Βηθανία

Η Βηθανία ήταν ένα μικρό χωριό πάνω στο μοναδικό δρόμο που ανέβαινε από την κοιλάδα της Ιεριχώ στην Ιερουσαλήμ, λίγο έξω από την πόλη προς τα νοτιοανατολικά. Έτσι ο οποιοσδήποτε διαβάτης ήθελε να φτάσει στην Ιερουσαλήμ έπρεπε να περάσει υποχρεωτικά από τη Βηθανία.

Το ίδιο συνέβη και με τον Ιησού ο οποίος πέρασε πολλές φορές από εκεί και φιλοξενήθηκε στο σπίτι του αγαπητού φίλου του Λάζαρου και των αδελφών του Μάρθας και Μαρίας. Κάποτε φιλοξενήθηκε - όπως μας πληροφορεί η Κ.Δ.- και στο σπίτι του Σίμωνα του λεπρού.

Η ανάσταση του Λαζάρου.

Στη Βηθανία, ένα μικρό χωριό λίγο έξω από τα Ιεροσόλυμα, κατοικούσε ένας αγαπητός φίλος του Ιησού, ο **Λάζαρος** με τις δυο του αδελφές, τη Μάρθα και τη Μαρία. Κάποτε λοιπόν ο άνθρωπος αυτός αρρώστησε βαριά. Οι αδελφές του έστειλαν μήνυμα στον Ιησού παρακαλώντας Τον να έλθει για να τον θεραπεύσει. Ο Χριστός όμως γνωρίζοντας τι επούκειτο να συμβεί ξεκίνησε δύο ημέρες αργότερα για να πάει εκεί. Εν τω μεταξύ ο Λάζαρος εκοιμήθη.

Όταν ο Χριστός έφτασε στη Βηθανία ο Λάζαρος είχε ήδη τέσσερις ημέρες νεκρός. Μόλις ακούστηκε ότι ο Ιησούς πλησιάζει η Μάρθα έτρεξε να τον προϋπαντήσει. «Κύριε, εάν ήσουνα εδώ δεν θα πέθαινε ο αδελφός μου» του είπε. «Τότε ο Ιησούς της λέει: «Ο αδελφός σου θα αναστηθεί». «Ξέρω ότι θα αναστηθεί κατά την ανάσταση, την έσχατη ημέρα» του απάντησε εκείνη. «Εγώ είμαι η ανάσταση και η ζωή - της είπε πάλι ο Ιησούς-. Όποιος πιστεύει σ' εμένα κι αν ακόμη πεθάνει θα ζήσει και όποιος ζει και πιστεύει σ' εμένα δεν θα πεθάνει ποτέ. Το πιστεύεις αυτό?». «Ναι Κύριε - του απάντησε εκείνη- εγώ πιστεύω ότι εσύ είσαι ο Χριστός ο Υιός του Θεού ο ερχόμενος στον κόσμο».

Εν τω μεταξύ έφτασε και η Μαρία στον τόπο όπου βρίσκονταν ο

Ιησούς και η Μάρθα, συνοδευόμενη από πολύ κόσμο. Όταν Τον πλησίασε κι εκείνη ἐπεσε στα πόδια Του και κλαίγοντας Του είπε: «Κύριε, εάν ήσουνα εδώ δεν θα πέθαινε ο αδελφός μου». Μόλις την είδε ο Ιησούς να κλαίει ἐτσι και μαζί της όλο τον κόσμο που βρισκόταν εκεί, δάκρυσε και είπε: «Που τον ἔχετε βάλει;». Τον πήγανε λοιπόν στο μνήμα που ήταν ἑνα σπήλαιο κλεισμένο με μία μεγάλη πέτρα. «Σηκώστε την πέτρα» είπε ο Χριστός. «Κύριε -Του είπε η Μάρθα- είναι η τέταρτη ημέρα που είναι νεκρός και θα μυρίζει ἀσχημα». Ο Ιησούς της είπε: «Δεν σου είπα ότι εάν πιστέψεις θα δεις τη δόξα του Θεού;». Ἐτσι σήκωσαν την πέτρα. Τότε ο Ιησούς σήκωσε τα μάτια προς τον ουρανό κι αφού ευχαρίστησε τον Θεό Πατέρα φώναξε με δυνατή φωνή: «Λάζαρε, έλα ἔξω». Και πραγματικά εκείνος βγήκε ὅπως ήταν δεμένος με τα σάβανα. «Λύστε τον -είπε ο Χριστός στους ἑπληκτους ανθρώπους που παρακολουθούσαν- και δώστε του να φάει». Μετά από το θαύμα αυτό πολλοί Ιουδαίοι πίστεψαν σ' Αυτόν.

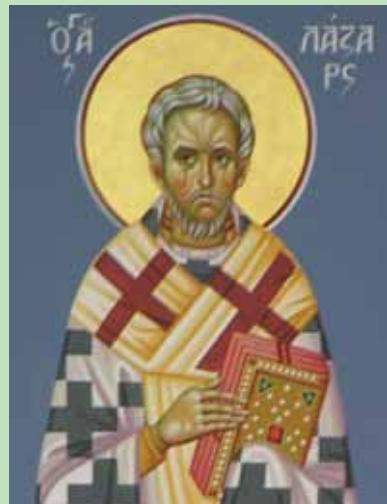
ΔΙΔΑΓΜΑ:

Ο Λάζαρος

Ο Αγιος Λάζαρος μετά την ανάστασή του ἔγινε η ζωντανή απόδειξη της εξουσίας του Κυρίου στη ζωή και το θάνατο. Γι' αυτό και μετά τη Σταύρωση του Ιησού οι φανατικοί Ιουδαίοι προσπάθησαν να τον σκοτώσουν. Τότε φυγαδεύτηκε από τους χριστιανούς στην Κύπρο.

Εκεί ο Αγιος ἔγινε ο πρώτος επίσκοπός της. Ἐζησε ἀλλα τριάντα χρόνια, και ὅπως λένε, δεν γέλασε ποτέ, εξ' αιτίας ὅσων είδε στον ἀδη κατά τις τέσσερις ημέρες που ἐμεινέ νεκρός. Μόνο μια φορά χαμογέλασε ὅταν είδε κάποιον να κλέβει ἑνα πύλινο σκεύος λέγοντας: «το χώμα κλέβει χώμα».

Τελείωσε το επίγειο βίο του στην Κύπρο το ἑτος 63 μ.Χ. και ο τάφος του βρίσκεται στην πόλη των Κιτιέων.

1. Κύκλωσε το Σωστό ή Λάθος:

1. Η Μαρία ήταν αυτή που προϋπάντησε τον Ιησού μόλις έφτασε στη Βηθανία. Σ Λ

Σ Λ

2. Όταν ο Ιησούς είδε τη μαρία και τον υπόλοιπο κ' σμο να κλαίει, δάκρυσε. Σ Λ

Σ Λ

3. Ο Λάζαρος βγήκε από τον τάφο όπως ήταν δεμένος με τα σάβανα. Σ Λ

Σ Λ

Σ Λ

3. Βρες τις κρυμμένες λέξεις:

ΛΑΖΑΡΟΣ, ΕΚΟΙΜΗΘΗ, ΣΠΗΛΑΙΟ,
ΣΑΒΑΝΑ, ΘΑΥΜΑ.

Ι	Λ	Κ	Ι	Λ	Ο	Φ	Ε	Ε	Μ
Κ	Ι	Λ	Α	Ι	Ν	Ξ	Ρ	Δ	Ζ
Π	Θ	Η	Ο	Ι	Α	Λ	Η	Π	Σ
Κ	Ρ	Ρ	Β	Φ	Μ	Δ	Σ	Λ	Ο
Ψ	Η	Θ	Η	Μ	Ι	Ο	Κ	Ε	Θ
Γ	Π	Φ	Γ	Σ	Ρ	Α	Τ	Α	Ν
Α	Ν	Α	Β	Α	Σ	Χ	Υ	Τ	Α
Τ	Δ	Ο	Ζ	Κ	Ρ	Μ	Ω	Γ	Γ
Ε	Η	Α	Ζ	Φ	Α	Ψ	Ξ	Β	Ο
Ο	Λ	Π	Ρ	Ξ	Ο	Κ	Α	Ο	Β

3. Ποια απ' όλα είναι σωστό;

**1. Ο Χριστός αφού ἐμαθε για το Λάζαρο ξεκίνησε
για τη Βηθανία:**

- α. σε τέσσερις ημέρες
 - β. αμέσως
 - γ. σε δύο ημέρες

2. Ο Χριστός είπε στη Μάρθα: “Εγώ είμαι...:

- α. η ανάσταση και η ζωή”
β. η αλήθεια και η ζωή”
γ. το φως του κόσμου”

3. Ο αγαπητός φίλος του Χριστού κατοίκησε στη:

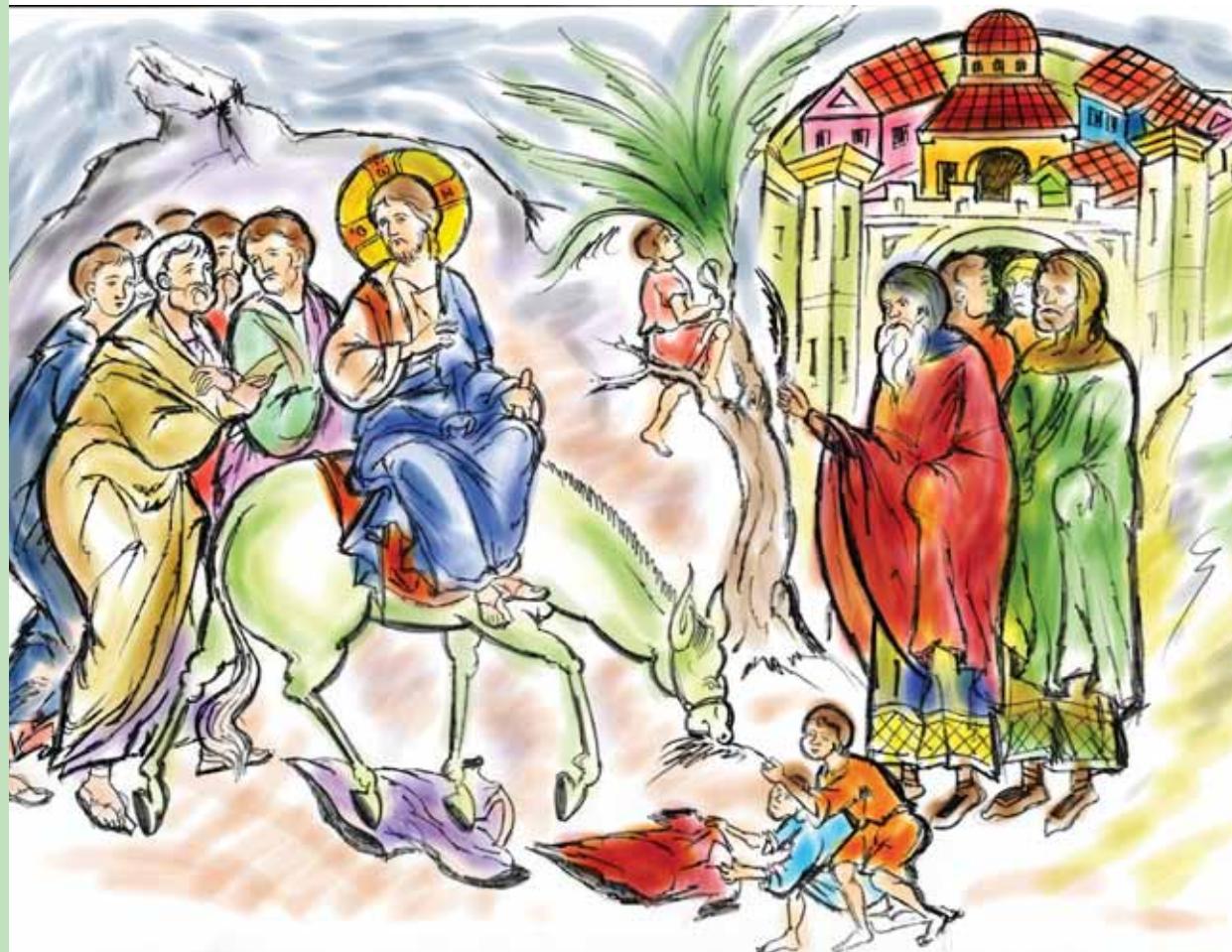
- α. Βηθανία* *β. Βηθλεέμ* *γ. Βεθεσδά*

4. Βάλε τις λέξεις στη σωστή σειρά:

κι η της όποιος εγώ πεθαίνει πιστεύει αυτό
ακόμη θα πάλι ζήσει ποτέ είμαι όποιος ζωή και
το πιστεύει και εμένα ζει σ' Ιησούς ανάσταση ο
είπε και θα αν δεν εμένα σ' πιστεύεις πεθάνει η

Μεγαλυνάριο
Κυριακῆς τῶν Βαΐων

Ἐπὶ πώλου ὄνου εἰς
τὴν Σιών, εἰσῆλθες
Σωτήρ μου, ὑπὸ¹
παίδων καὶ τῶν
βρεφῶν, αἰνούμενος
Λόγε, τὸ Ωσαννὰ
βοώντων,
εὐλογητὸς δὲ
ῆκων, σῶσαι τὸν
ἄνθρωπον.

¹Ηχος πλ. δ'.

Το όρος των Ελαιών

Το όρος των Ελαιών (Χαρ χαζεϊτίμ στα εβραϊκά ή Τζάμπαλ-Ε-Τουρ στα αραβικά) βρίσκεται στην ανατολική απέναντι πλευρά της Ιερουσαλήμ, πάνω και γύρω από το χωριό Γεθσημανή. Είναι μια μικρή οροσειρά με τρεις κορυφές και μεγαλύτερο ύψος τα 730 μέτρα από την επιφάνεια της θάλασσας.

Όπως και το όνομά του φανερώνει, από τα χρόνια του Ιησού ακόμα -αλλά και μέχρι σήμερα- είναι κατάφυτο από αιωνόβια ελαιόδενδρα.

Ηταν ένας ήσυχος τόπος, τον οποίο αγαπούσε ιδιαίτερα ο Ιησούς, γι' αυτό και όποτε βρισκόταν στην Ιερουσαλήμ ή στα περίχωρά της συνήθιζε να αποσύρρεται εκεί με τους μαθητές Του για προσευχή και διαδασκαλία.

Ωσαννά, ευλογημένος ο ερχόμενος...

Το θαύμα της ανάστασης του Ιαζάρου ακούστηκε σε όλη την Ιουδαία και προκάλεσε μεγάλη εντύπωση σε όλους. Έτσι πολλοί πίστεψαν πως πράγματι ο Ιησούς ήταν ο Μεσσίας που περιμένανε.

Πέντε ημέρες πριν από την εορτή του Πάσχα ο Χριστός ξεκίνησε για τα Ιεροσόλυμα. Όταν πλησίαζε στα χωριά Βηθφαγή και Βηθανίαν, προς το **όρος των Ελαιών**, έστειλε δύο από τους μαθητές Του και τους είπε: «Πηγαίνετε στο απέναντι χωριό. Μόλις μπαίνετε μέσα θα βρείτε δεμένο ένα μικρό γαϊδουράκι στο οποίο δεν έχει καθίσει ποτέ άνθρωπος. Λύστε το και φέρτε το εδώ. Κι αν σας ρωτήσει κανείς γιατί το λύνετε να του πείτε ότι ο Κύριος το έχει ανάγκη». Πήγαν λοιπόν οι δύο μαθητές και πράγματι έγιναν όλα όπως τους τα είχε πει. Αφού έφεραν λοιπόν το γαϊδουράκι, έστρωσαν στη ράχη του μερικά ρούχα, έκατσε επάνω του ο Ιησούς και συνέχισαν το δρόμο τους για την αγία πόλη. Τότε επαληθεύθηκε και η προφητεία του **προφήτη Ζαχαρία** που είπε: «Μη φοβάσαι θυγατέρα Σιών, να ο βασιλιάς σου έρχεται καθισμένος σε ένα πουλάρι όνου».

Καθώς πλησίαζαν όμως προς την κατάβαση του όρους των Ελαιών το πλήθος του κόσμου που είχε συρρεύσει στα Ιεροσόλυμα για την

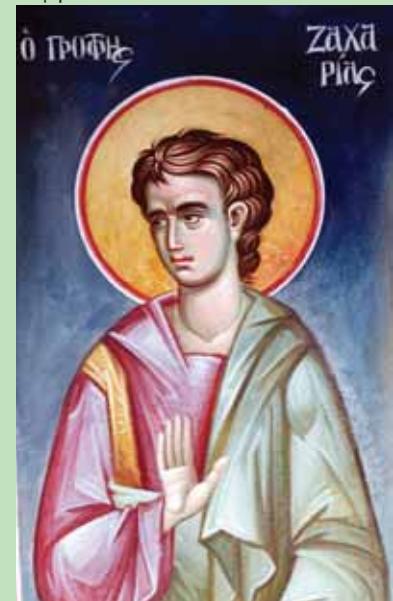

εορτή του Πάσχα αντιλήφθηκε τον Ιησού και άρχισε να Τον επευφημεί. Από στόμα σε στόμα διαδόθηκε σε όλη την πόλη ότι έρχεται ο Χριστός και όλοι βγήκαν για να τον προϋπαντήσουν. Φώναζαν όλοι μαζί από χαρά και ενθουσιασμό για τα θαύματα που είχαν δει και ακούσει: «Ευλογημένος ο βασιλιάς, εκείνος που έρχεται σταλμένος από τον Κύριο. Ειρήνη στον ουρανό και δόξα στον ύψιστο Θεό. Ευλογημένος ο βασιλιάς του Ισραήλ!». Άλλοι έστρωναν τα ρούχα τους ή κλαδιά δένδρων στο δρόμο όπου θα περνούσε. Άλλοι πάλι έκοβαν φοινικόκλαδα και τα κουνούσαν θριαμβευτικά αλαλάζοντας.

Οι μόνοι που δεν συμμετείχαν στην γενική χαρά ήταν οι Φαρισαίοι οι οποίοι μάλιστα ζήτησαν από τον Ιησού να σταματήσει αυτές τις εκδηλώσεις χαράς. Τότε ο Ιησούς τους είπε: «Σας λέω πως και αυτοί να σωπάσουν θα κραυγάσουν και οι πέτρες».

Όταν μπήκε στα Ιεροσόλυμα αναστατώθηκε όλη η πόλη. «Ποιος είναι αυτός;» ρωτούσαν μερικοί που δεν Τον γνώριζαν. Το πλήθος έλεγε: «Αυτός είναι ο προφήτης Ιησούς, από τη Ναζαρέτ της Γαλιλαίας».

ΔΙΔΑΓΜΑ:

Ο προφήτης Ζαχαρίας

Είναι ο ενδέκατος της σειράς των μικρών λεγομένων προφητών της Παλαιάς Διαθήκης. ήταν γιος του Βαραχίου και γεννήθηκε στα χρόνια της βαβυλωνιακής αιχμαλωσίας των Ιουδαίων. Ο προφήτης Ζαχαρίας μαζί με τον Αγγαίο προέτρεπαν τους Ιουδαίους για να χτίσουν ξανά το ναό της Ιερουσαλήμ. Κατά μία παράδοση ανήκε σε ιερατικό γένος και ήταν ιερέας. Ο Ζαχαρίας προφήτευσε τη θριαμβευτική είσοδο του Ιησού στην Ιερουσαλήμ (την Κυριακή των Βαΐων), το τίμημα των τριάντα αργυρών για την προδοσία Του, πεντακόσια χρόνια πριν συμβούν!

1. Βρες τις κρυμμένες λέξεις:

ΠΟΥΛΑΡΙ, ΡΟΥΧΑ, ΙΕΡΟΣΟΛΥΜΑ, ΣΙΩΝ
ΠΑΣΧΑ, ΒΑΣΙΛΙΑΣ.

P	M	P	Ψ	Π	Z	N	Λ	Θ	Ο
Ξ	Η	Κ	Α	Λ	Α	Κ	Π	Χ	Φ
Α	Μ	Υ	Λ	Ο	Σ	Ο	Ρ	Ε	Ι
Ι	Β	Ν	Φ	Τ	Η	Α	Γ	Ζ	Ε
Π	Ι	Ω	Υ	Ρ	Υ	Χ	Θ	Ι	Ε
Σ	Γ	Ι	Ρ	Α	Λ	Υ	Ο	Π	Λ
Θ	Σ	Σ	Χ	Ξ	Β	Ο	Ν	Δ	Β
Ο	Η	Σ	Μ	Γ	Ω	Ρ	Δ	Χ	Μ
Τ	Α	Ε	Ν	Κ	Δ	Α	Ψ	Α	Ω
Π	Ζ	Σ	Α	Ι	Λ	Ι	Σ	Α	Β

3. Κύκλωσε το Σωστό ή Λάθος:

1. Έξω από τα Ιεροσόλυμα βρισκόταν τα χωριά Βηθφαγή
και Βηθλεέμ. Σ Λ

2. Ο Ιησούς στέλνει τρεις από τους μαθητές Του για να του
φέρουν ένα πουλάρι. Σ Λ

3. Ο κόσμος δέχεται το Χριστό στα Ιεροσόλυμα με ενθου-
σιασμό. Σ Λ

4. Οι κάτοικοι των Ιεροσολύμων στρώνουν στο δρόμο
κόκκινα χαλιά. Σ Λ

2. Συμπλήρωσε το κείμενο:

..... και

..... του

που, “

..... , ο

.....

..... σε

..... .

4. Ποια απ' όλα είναι σωστό;

1. Με τον ερχομό του Χριστού στα ιεροσόλυμα
επαληθεύεται η προφητεία του:
α. Ζαχαρία β. Σιών γ. Λαζάρου

2. Αυτοί που δεν χάρηκαν με τον ερχομό του Χριστού
ήταν:

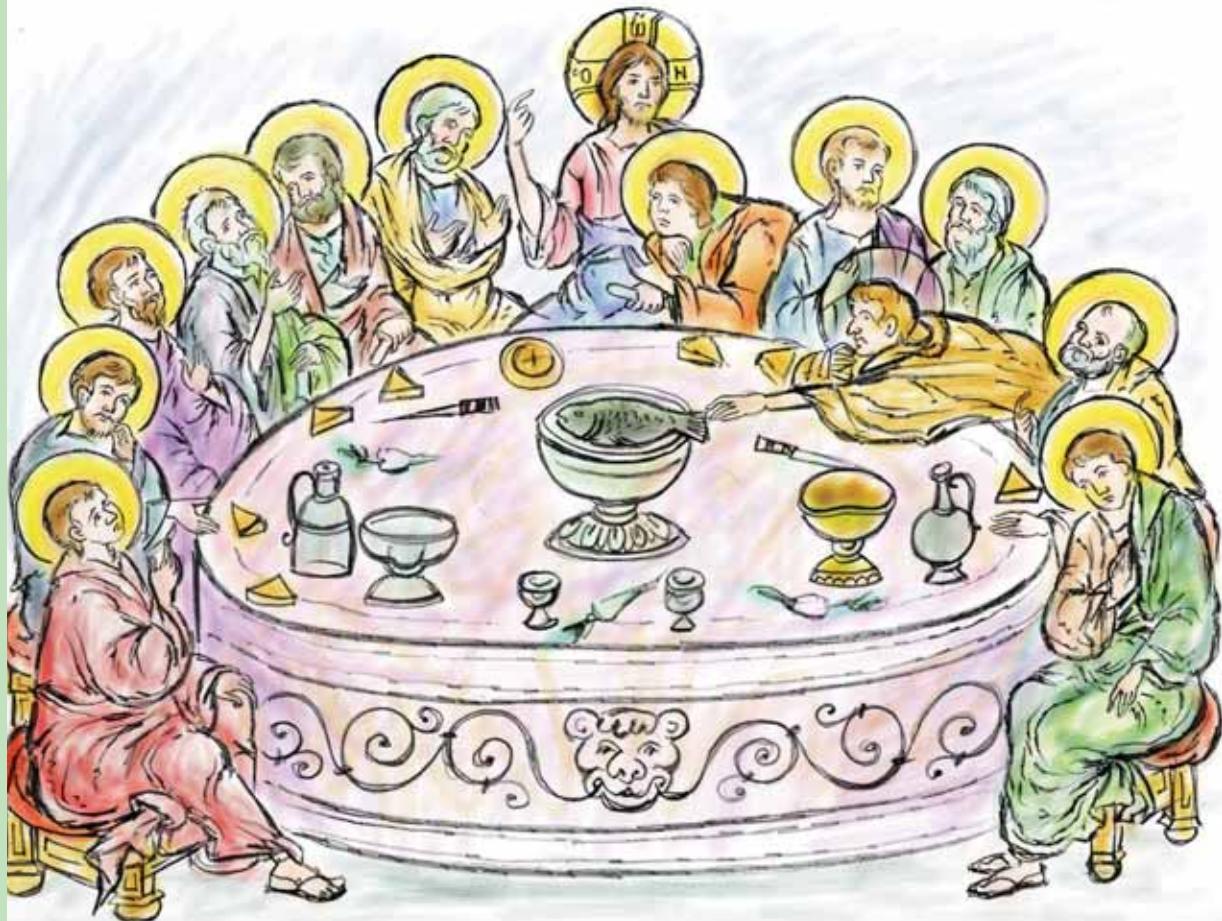
- α. αυτοί που δεν είδαν την ανάσταση του Λαζάρου
β. οι Φαρισαίοι
γ. οι προφήτες

3. Ο Χριστός είπε:

- α. Ακόμη κι αν σωπάσει ο κόσμος, οι πέτρες θα κρανγάσουν
β. Οι πέτρες θα σωπάσουν, ακόμη κι αν ο κόσμος κρανγάσει
γ. Αν δεν πάψετε να κρανγάζετε θα σας ρίξω πέτρες

Τύμνος
τῆς Θείας
Λειτουργίας

Τοῦ δείπνου σου τοῦ μυστικοῦ σήμερον, Υἱὲ Θεοῦ, κοινωνόν με παράλαβε· οὐ μὴ γὰρ τοῖς ἔχθροις σου τὸ μυστήριον εἴπω· οὐ φίλημά σοι δώσω, καθάπερ ὁ Ἰούδας· ἀλλ' ὡς ὁ ληστὴς ὁμολογῶ σοι· Μνήσθητί μου Κύριε ἐν τῇ βασιλείᾳ σου.

‘Ηχος πλ β’.

Η νέα διαθήκη

Με τον όρο «Διαθήκη» στην Αγία Γραφή δηλώνεται η «συνθήκη», η «συμμαχία», η «σύμβαση», η «συμφωνία» ανάμεσα στο Θεό και τον εκλεκτό του λαό τον Ισραήλ (Παλαιά Διαθήκη).

Στην μετά Χριστόν εποχή, η νέα (Καινή) διαθήκη -που καθιερώθηκε με την σταυρική Θυσία του Μονογενούς Υιού του Θεού- η «συμφωνία» αυτή γίνεται μεταξύ του Θεού Πατέρα και του «νέου Ισραήλ», δηλαδή όλων των χριστιανών -πέρα από πάσης φύσεως διακρίσεις- που πιστεύουν σε Αυτόν δια του Ιησού Χριστού και του Ευαγγελίου Του.

Το τελευταίο δείπνο.

Όταν έφτασε η ημέρα του πασχαλινού δείπνου ο Ιησούς και οι μαθητές πήγαν στον ετοιμασμένο γι' αυτό χώρο. Πριν ξεκινήσουν το δείπνο ο Ιησούς έδεσε στη μέση του μία ποδιά, πήρε μια λεκάνη και έπλυνε τα πόδια των μαθητών Του θέλοντας να τους δώσει όχι μόνο παράδειγμα ταπείνωσης αλλά και για το πως θα έπρεπε να αγαπούν και να υπηρετούν ο ένας τον άλλο.

Τυπερα έκατσε στο τραπέζι και είπε στους μαθητές πως κάποιος από αυτούς έμελλε να τον προδώσει. Τότε οι μαθητές λυπήθηκαν και ρωτούσαν: «Μήπως εγώ;». «Αυτός που βούτηξε το ψωμί του μαζί μου στην πιατέλα» απάντησε ο Χριστός και συνέχισε: «Ο Υιός του Ανθρώπου βέβαια θα πεθάνει όπως το λένε οι Γραφές, αλίμονο όμως στον άνθρωπο εκείνον που θα Τον προδώσει. Καλύτερα να μην είχε γεννηθεί». Τότε ο Ιούδας ο Ισκαριώτης -που ήδη είχε έρθει σε συνεννόηση με τους εχθρούς του Ιησού για να Τον προδώσει- ρώτησε: «Μήπως είμαι εγώ διδάσκαλε;». Και ο Κύριος του απάντησε: «Όπως το είπες. Ότι έχεις να κάνεις κάνε το γρίγορα». Εκείνος τότε βλέποντας ότι είχε αποκαλυφθεί έφυγε.

Έπειτα ο Ιησούς πήρε το ψωμί, το ευλόγησε, το έκοψε κομμάτια και έδωσε στους μαθητές λέγοντας: «Πάρτε, φάτε αυτό είναι το

σώμα μου που παραδίδετε για χάρη σας». Ύστερα πήρε το ποτήρι με το κρασί κι αφού είπε την ευχαριστήρια προσευχή τους έδωσε όλους να πιουν λέγοντας: «Πιέτε από αυτό όλοι, αυτό είναι το αίμα μου που επισφραγίζει τη νέα διαθήκη και χύνεται για χάρη όλων, για να συγχωρεθούν οι αμαρτίες». Και συμπλήρωσε: «Αυτό που κάνω τώρα να το κάνετε κι εσείς για να με θυμάστε».

Μετά βλέποντάς τους λυπημένους άρχισε να τους μιλά για την ανάγκη της θυσίας Του· να τους παρηγορεί λέγοντας πως πάντα θα είναι μαζί τους και πως θα έρθει σ' αυτούς ο Παράκλητος, το Άγιο Πνεύμα, για να τους διδάξει όλη την αλήθεια· να τους συμβουλεύει να αγαπούν μέχρι θυσίας ο ένας τον άλλο χωρίς να επιζητούν πρωτιές· και να τους προτρέπει να μένουν πάντα ενωμένοι μαζί Του μέσω της πίστης και της αγάπης. Τέλος προσευχήθηκε με πολλή θέρμη για αυτούς και για όλους όσους θα πιστέψουν μέσω αυτών, κι αφού ψάλλανε τους καθιερωμένους ύμνους βγήκαν έξω για να πάνε στο όρος των Ελαιών.

ΔΙΔΑΓΜΑ:

.....

.....

.....

.....

.....

.....

“... για να με θυμάστε”

Κατά τη διάρκεια του Μυστικού Δείπνου, ο Χριστός τέλεσε για πρώτη φορά το μυστήριο της Θείας Ευχαριστίας, ευλογώντας το ψωμί και το κρασί σε Σώμα και Αίμα Του. Στο τέλος του ζητά από τους μαθητές Του να επαναλαμβάνουν την τέλεση του Μυστηρίου «... για να με θυμάστε» όπως χαρακτηριστικά ανέφερε.

Κάθε φορά λοιπόν που τελείται η Θεία Λειτουργία, οι χριστιανοί δεν κάνουν τίποτε άλλο παρά να υπακούνε στην εντολή του Κυρίου και να θυμούνται με ευγνωμοσύνη την θυσία Του προκειμένου να σωθεί το ανθρώπινο γένος από την αμαρτία και τον θάνατο.

Σ' αυτή τη σωτηρία που πρόσφερε ο Χριστός με τη σταυρική Του θυσία μετέχουν οι πιστοί κάθε φορά που κοινωνούν το Σώμα και το Αίμα Του, γιατί ο ίδιος ο Κύριος μας είχε πει πάλι πως «όποιος τρώει το Σώμα μου και πίνει το Αίμα μου, αυτός είναι μαζί μου κι Εγώ είμαι μαζί του»!

1. Κάνε την αντιστοίχιση:

Μυστικός Δείπνος

Αυτός που πρόδωσε το
Χριστό

Μικρός Χριστός

Τα Τίμια Δώρα

Σώμα και Αίμα Χριστού

Το τελευταίο Πασχαλινό
τραπέζι του Χριστού με
τους μαθητές

Ιούδας

Οποιοσδήποτε κοινωνήσει
το Σώμα και το Αίμα του
Χριστού

3. Κύκλωσε το Σωστό ή Λάθος:

1. Ο Χριστός είδε λυπημένος τους μαθητές Του και αποφάσισε να μη σταυρωθεί. Σ Λ

Σ Λ

Σ Λ

3. Ο Χριστός γνώριζε ποιος θα Του προδώσει. Σ Λ

Σ

Σ

2. Ποια απ' όλα είναι σωστό;

- 1) α. Ο Χριστός είπε στους μαθητές Του πως θα τον συλλάβουν και θα σταυρωθεί
β. Ο Ιούδας δεν πρόδωσε το Χριστό στους Ιουδαίους για τριάντα αργύρια
γ. Ο Χριστός μετά το μυστικό Δείπνο πήρε το δρόμο για την Ιεριχώ

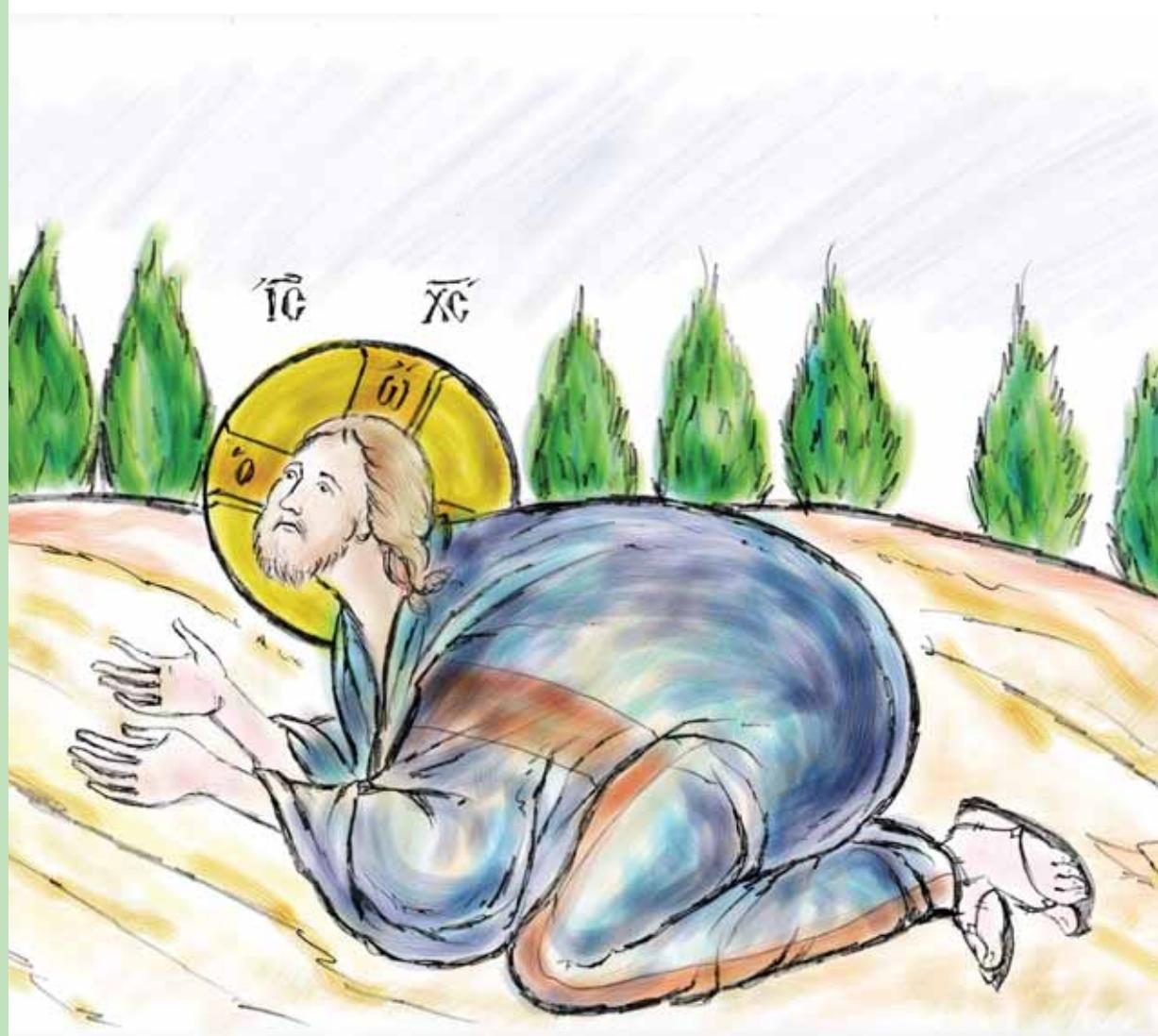
- 2) α. Ο Χριστός στο Μυστικό Δείπνο είπε στους μαθητές Του να Τον ξεχάσουν και να μην μιλήσουν σε κανέναν γι' αυτόν μετά το θάνατό Του
β. Ο Ιούδας βούτηξε το χέρι του στην πιατέλα την ίδια στιγμή με το Χριστό
γ. Ο Μυστικός Δείπνος δεν ήταν το τελευταίο Πασχαλινό τραπέζι του Χριστού με τους μαθητές Του

4. Συμπλήρωσε το κείμενο:

“..... από..... ,
..... το
..... τη για

Απολυτίκιο
Αγίας καὶ Μεγάλης
Πέμπτης

Οτε οἱ ἔνδοξοι
Μαθηταί, ἐν τῷ
νιπτῆρι τοῦ δείπνου
ἐφωτίζοντο, τότε
Ιούδας ὁ δυσσεβής,
φιλαργυρίαν
νοσήσας
ἐσκοτίζετο· καὶ
ἀνόμοις κριταῖς,
σὲ τὸν Δίκαιον
Κριτὴν παραδίδωσι.
Βλέπε χρημάτων
ἐραστά, τὸν διὰ
ταῦτα ἀγχόνη
χρησάμενον.
φεῦγε ἀκόρεστον
ψυχῆν, τὴν
διδασκάλω τοιαῦτα
τολμήσασαν.
Ο περὶ πάντας
ἀγαθός, Κύριε δόξα
σοι.

Η Γεθσημανή

Η Γεθσημανή βρίσκεται λίγο πιο έξω από τα Ιεροσόλυμα (προς τα ανατολικά) στην κοίτη του χειμάρρου των Κέδρων. Ήταν ένα μικρό χωριό με πολλά ελαιοτριβεία για την παραγωγή λαδιού, μια που η περιοχή ήταν κατάφυτη από ελαιόδενδρα.

Η Γεθσημανή είναι συνδεδεμένη με την προσευχή της αγωνίας του Ιησού λίγο πριν συλληφθεί, το φίλημα και τη προδοσία του Ιούδα, αλλά και τον τόπο όπου βρίσκεται ο τάφος της Παναγίας Μητέρας Του.

Σήμερα στο χώρο της προσευχής του Ιησού υπάρχει προσκυνηματικό κτισμένο στα ερείπια παλιάς χριστιανικής βασιλικής, όπως και επίσης ο σεπτός ορθόδοξος ιερός ναός ο αφιερωμένος στην Κοίμηση της Θεοτόκου (όπου και ο τάφος της).

Στον κήπο της Γεθσημανής.

Όταν τελείωσαν το τελευταίο εκείνο δείπνο πήγανε όλοι μαζί στον όρος των Ελαιών, στον κήπο της Γεθσημανής όπου συνήθιζε ο Ιησούς να προσεύχεται.

Εκεί παρακάλεσε τους μαθητές Του να παραμείνουν άγρυπνοι και να προσεύχονται για να μη νικηθούν από τον πειρασμό. Εκείνος πήγε πιο πέρα και έπεσε με το πρόσωπο στη γη και προσεύχονταν ώρα πολύ με αυτά τα λόγια: «Πατέρα, αν είναι δυνατό, ας μην πιω αυτό το ποτήρι. Όμως να μην γίνει το δικό μου θέλημα αλλά το δικό σου».

Σηκώθηκε έπειτα και βρήκε τους μαθητές να κοιμούνται. Τους προέτρεψε και πάλι να παραμείνουν άγρυπνοι και να προσεύχονται. Το ίδιο συνέβη και δεύτερη και τρίτη φορά. Τότε ο Ιησούς τους είπε: «Ούτε λίγη ώρα δεν μπορέσατε να μείνετε ξάγρυπνοι μαζί μου; Να έφτασε αυτός που θα με παραδώσει σε χέρια ανθρώπων αμαρτωλών».

Μιλούσε ακόμα όταν ξαφνικά φάνηκε ένα πλήθος στρατιωτών και υπηρετών του ναού και του συνεδρίου οι οποίοι με ρόπαλα και μαχαίρια ήρθαν για να Τον συλλάβουν. Ανάμεσά τους και ο προδότης μαθητής που τους είχε δώσει σαν σημάδι πως όποιον φιλήσει αυ-

τόν είναι ο Ιησούς και να Τον συλλάβουν. Βγήκε λοιπόν μπροστά από το πλήθος και λέγοντας: «Χαίρε Δάσκαλε» Τον φίλησε. Τότε ο Ιησούς του είπε: «Φίλε, με φιλί θα με παραδώσεις;».

Καθώς το πλήθος ορμούσε για να Τον συλλάβει ο Πέτρος έβγαλε ένα μαχαίρι και χτύπησε με αυτό τον δούλο του αρχιερέα και του έκοψε το αυτί. Ο Ιησούς τον μάλωσε και του υπενθύμισε πως έτσι έπρεπε να γίνουν όλα σύμφωνα με τις Γραφές, ύστερα άγγιξε τον τραυματισμένο και τον θεράπευσε θαυματουργικά. Γύρισε τότε στους ανθρώπους εκείνους και τους είπε: «Κανένας ληστής είμαι και ήρθατε έτσι οπλισμένοι για να με συλλάβετε; Δεν ήμουν μαζί σας κάθε ημέρα στο ναό διδάσκοντας; Γιατί δεν με πιάσατε τότε; Αυτή όμως είναι η ώρα σας, η ώρα που κυριαρχεί το σκοτάδι».

Εκείνοι όμως τυφλωμένοι από το μίσος τους Τον άρπαξαν και αφού τον έδεσαν τον οδήγησαν πρώτα στο σπίτι του **αρχιερέα** Άννα για να ανακριθεί.

Ο αρχιερέας

Ο αρχιερέας ήταν ο επικεφαλής των ιερέων του ιουδαϊκού λαού. Πρώτος αρχιερέας του Ισραήλ ήταν ο αδελφός του Μωυσή, ο Ααρών. Με το πέρασμα των αιώνων ο αρχιερέας πέρα από θρησκευτικός έγινε και πολιτικός ηγέτης του λαού και προέδρευε στο Σανχεντρών, το μεγάλο συνέδρειο των εκπροσώπων του Ισραήλ. Το αξίωμά του ήταν ισόβιο, φορούσε ειδική στολή και ήταν ο μόνος που έμπαινε μία φορά το χρόνο στο ιερότερο χώρο του Ναού του Σολομώντα, την ημέρα της εορτής του Εξιλασμού, για να προσφέρει τη θυσία.

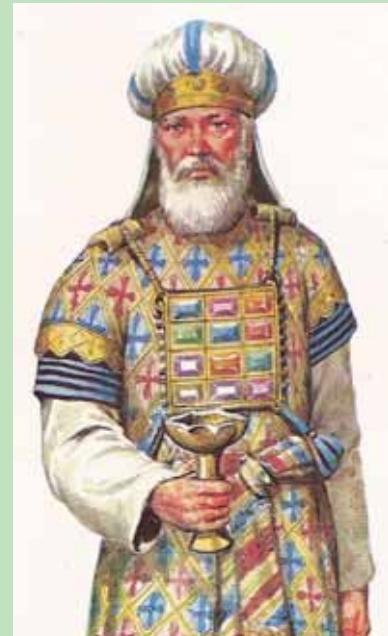
ΔΙΔΑΓΜΑ:

.....

.....

.....

.....

1. Βρες ποιές λέξεις κρύβονται πίσω από τους αναγραμματισμούς

ΥΤΙΑ :

ΣΥΟΩΔΑ :

PAMAIXAI :

ΕΡΑΧΣΑΙΕΡ :

ΣΩΤΑΣΡΕΤΙ :

ΘΗΜΑΝΕΓΣΗ :

3. Κύκλωσε το Σωστό ή Λάθος:

1. Μετά το Μυστικό Δείπνο ο Χριστός προσευχήθηκε στον Πατέρα Του. Σ Λ

Σ Λ

2. Ο Χριστός βρήκε τους μαθητές να κοιμούνται ενώ τους είπε να προσευχηθούν. Σ Λ

Σ Λ

3. “Πατέρα αν είναι δυνατό, ας μη πιω το πικρό αυτό ποτήρι”. Σ Λ

Σ Λ

4. Οι στρατιώτες κατάλαβαν ποιος είαν ο Ιησούς όταν ο Πέτρος προσπάθησε να Τον προστατεύσει. Σ Λ

Σ Α

2. Ποιο απ' όλα είναι σωστό;

1. Μετά το Μυστικό Δείπνο ο Χριστός και οι μαθητές:

- α. πήγαν σ' ένα γάμο στην Κανά
β. πήγαν στο σπίτι του Λαζάρου
γ. πήγαν στη Γεθσημανή

2. Στο όρος των Ελαιών ο Χριστός είπε στους μαθητές:

- ## *α. Προσευχηθείτε*

**β. Πηγαίνετε να ξεκουραστείτε
γ. Πηγαίνετε να φωνάξετε τους Ρωμαίους να με συλλάβουν**

3. Ο Ιούδας είπε: "Θα καταλάβετε ποιος είναι ο διδάσκαλος..."

- α. όταν σας Τον δείξω με το δάχτυλο”
 β. γιατί φοράει άσπρο χιτώνα”
 γ. όταν θα τον φιλήσω στο μάγουλο”

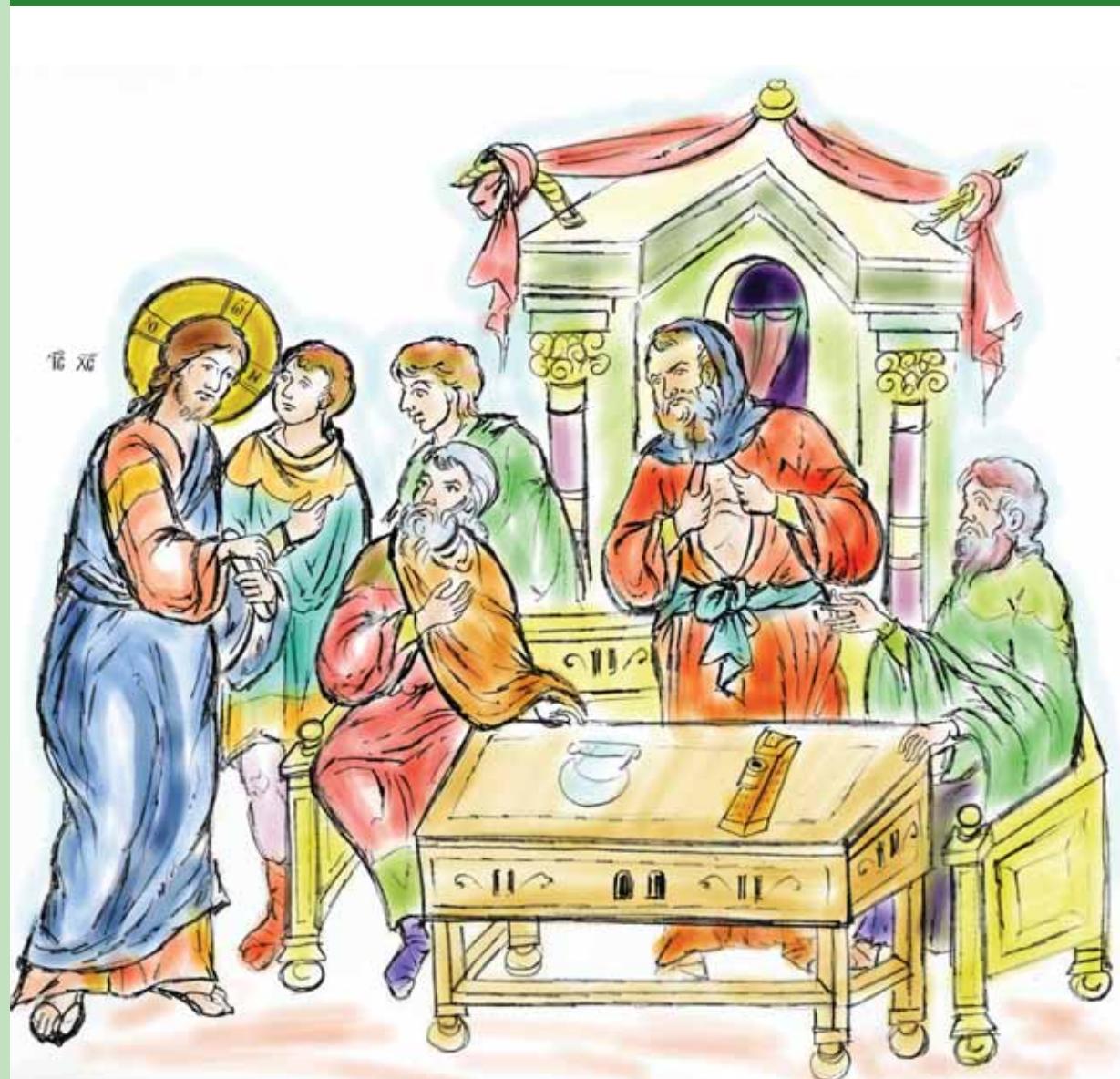
4. Συμπλήρωσε το κείμενο:

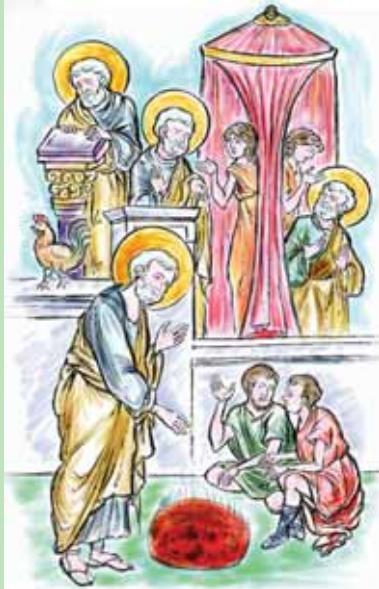
Ἐκ τῶν Μακαρισμῶν
τῆς Μεγάλης
Πέμπτης

Μακάριοι οἱ
ἐλεήμονες, ὅτι αὐτοὶ¹
ἐλεηθήσονται.

Τῶν θεοκτόνων
οἱ ἔσμός, Ιονδαίων
ἔθνος τὸ ἄνομον,
πρὸς Πιλάτον
ἐμμανῶς,
ἀνακράζων ἔλεγε.
σταύρωσον,
Χριστὸν τὸν
ἀνεύθυνον.
Βαραβᾶν δὲ
μᾶλλον οὗτοι
ἡττήσαντο. Ήμεῖς
δὲ φθεγγόμεθα,
ληστοῦ τοῦ
εὐγνώμονος, τὴν
φωνὴν πρὸς αὐτόν.
μνήσθητι καὶ
ἥμῶν Σωτῆρ, ἐν τῇ
Βασιλείᾳ σου.

Ἡχος δ'.

Η ἀρνηση του Πέτρου

Κατά τη διάρκεια του Μυστικού Δείπνου όταν ο Χριστός αποκάλυψε πως κάποιος από τους μαθητές θα Τον πρόδιδε και πως όλοι τους θα Τον εγκατέλειπαν, ο Πέτρος δήλωσε με θάρρος πως δεν θα Τον αρνιόταν ποτέ. Τότε ο Ιησούς του είπε πως πρώτον ο κόκκορας λαλήσει το ξημέρωμα της αυριανής ημέρας θα τον έχει ήδη αρνηθεί τρεις φορές. Πράγματι κατά τη διάρκεια εκείνης της νύχτας όταν ο Χριστός συνελήφθηκε και δικαζόταν ο φοβισμένος Πέτρος που τα παρακολούθουσε όλα τον αρνήθηκε τρεις φορές. Την τελευταία άκουσε τον κόκκορα να λαλεί και τότε θυμήθηκε τα λόγια του Ιησού και μετανοιωμένος έκλαψε πικρά.

Άρων, ἄρων σταύρωσον αυτόν...

Στο ανάκτορο του αρχιερέα μαζεύτηκαν οι ἀρχοντες του λαού και όλο το συνέδριο του Ισραήλ για να δικάσουν τον Ιησού. Παρουσιάστηκαν πολλοί ψευδομάρτυρες όμως δεν έβρισκαν καμία βάσιμη κατηγορία εναντίον Του. Τελικά ο ίδιος ο αρχιερέας αναγκάστηκε να Τον ρωτήσει ευθέως: «Σε εξορκίζω στο όνομα του Θεού να μας πεις, εσύ είσαι ο Υιός του Θεού;» Τότε ο Ιησούς του απάντησε: «Εγώ είμαι και σας λέω ότι θα δείτε τον Υιό του ανθρώπου να κάθεται στα δεξιά του Θεού». Τότε ο αρχιερέας ξέσχισε οργισμένος τα ρούχα του και είπε: «Τι ανάγκη έχουμε από μάρτυρες. Ακούσαμε οι ίδιοι τις βλασφημίες Του. Τι αποφασίζετε γι' αυτόν;» Και τότε όλοι οι σύνεδροι ἀρχισαν να φωνάζουν: «Είναι ένοχος θανάτου!» και μαζί με τα λόγια ἀρχισαν να Τον χτυπούν, να Τον φτύνουν και να Τον κοροϊδεύουν.

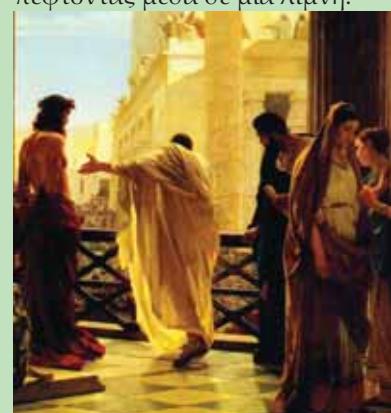

καταδίκη Τον έστειλε στον βασιλιά της Γαλιλαίας Ηρώδη για να τον δικάσει μια που καταγόταν από εκεί.

Ο Ηρώδης που έτυχε να βρίσκεται στα Ιεροσόλυμα εκείνες τις ημέρες χάρηκε που είδε τον Ιησού γιατί είχε την περιέργεια να Του γνωρίσει. Όμως όσες ερωτήσεις κι αν Του έκανε δεν έλαβε καμία απάντηση. Έτσι Του έστειλε πίσω στον Πιλάτο.

Υπήρχε έθιμο τις ημέρες εκείνες να χαρίζεται η ποινή σε κάποιον κατάδικο που επέλεγε ο λαός. Έτσι ο Πιλάτος ζήτησε από το συγκεντρωμένο πλήθος να διαλέξει μεταξύ του Ιησού και ενός κατάδικου του Βαραββά. Άρχισαν τότε όλοι να φωνάζουν υπέρ του Βαραββά όπως τους είχαν πει να κάνουν οι άρχοντες. «Και τι να κάνω τον Ιησού τον λεγόμενο Χριστό;» ρώτησε ο Πιλάτος. «Να σταυρωθεί!» φώναξε το πλήθος με ένα στόμα. «Τι κακό έκανε;» ξαναρώτησε ο Πιλάτος. Όμως το πλήθος συνέχιζε να φωνάζει εναντίον Του. Τότε ο Πιλάτος πήρε νερό και αφού έπλυνε τα χέρια του μπροστά τους είπε: «Εγώ είμαι αθώος από το αίμα αυτού του ανθρώπου». Και ο όχλος απάντησε: «Το αίμα Του ας βαρύνει εμάς και τα παιδιά μας». Τότε απελευθέρωσε ο Πιλάτος παρέδωσε τον Ιησού για να σταυρωθεί.

ΛΙΛΑΓΜΑ:

1. Βρες ποιές λέξεις κρύβονται πίσω από τους αναγραμματισμούς

HIKA :

ΝΟΣΔΥΙΕΡ :

MEOΙΘ :

РАПОТАИРО :

ΜΥΕΕΤΡΟΔΨΣΡΑ :

三

3. Ποιο απ' όλα είναι σωστό;

- 1. Όταν οι ψευδομάρτυρες δεν μπόρεσαν να κατηγορήσουν το Χριστό, Τον ρώτησε ο ίδιος ο:**

 - α. Πιλάτος β. Βαραββάς γ. αρχιερέας**

Το συνέδριο συζητώντας για τον Ιησού αποφάσισαν να Τον ελευθερώσει και να θανατώσει το Βαραββά

 - β. να Τον σκοτώσει**
 - γ. να Τον ανακρίνει ξανά**

Ο Πιλάτος δεν ήθελε να θανατώσει τον Ιησού επειδή

 - α. δεν το ήθελε το πλήθος**
 - β. ήταν αθώος**
 - γ. δεν το ήθελε το συνέδριο**

2. Κύκλωσε το Σωστό ή Λάθος:

- 1.** Στο ανάκτορο του αυτοκράτορα μαζεύτηκε το συνέδριο για να δικάσει τον Ιησού. **Σ Λ**

2. Όταν ο αρχιερέας άκουσε τον Ιησού οργίστηκε και έσκισε τα ρούχα του. **Σ Λ**

3. Αφού τον ανέκριναν για δυο ημέρες, έπειτα Τον οδήγησαν στο πραιτόριο. **Σ Λ**

4. Ο Ηρώδης ήταν αυτός που αποφάσισε να σταυρωθεί ο Χριστός. **Σ Λ**

4. Συμπλήρωσε το κείμενο:

“..... από

.....

.....” . Καὶ τοῦ

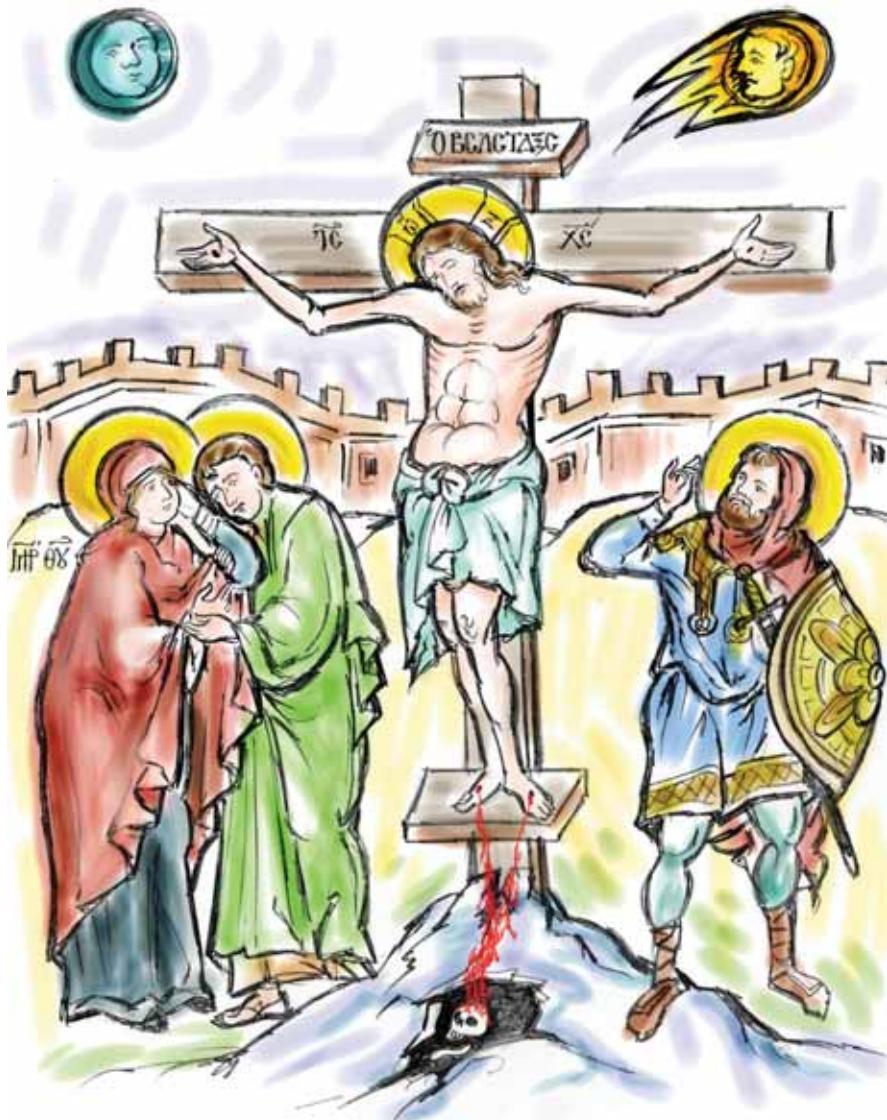
"To

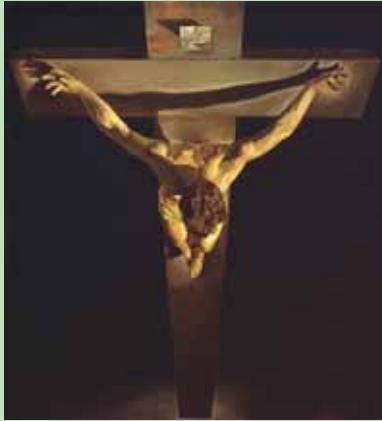
..... Kal"

Απολυτίκιο
εἰς τήν ἀπόλυσιν
τοῦ ὁρθού τῆς
Ἀγίας καὶ Μεγάλης
Παρασκευῆς

Ἐξηγόρασας ἡμᾶς
ἐκ τῆς κατάρας τοῦ
νόμου, τῷ τιμώ σου
ἄιματι· τῷ Σταυρῷ
προσηλωθεῖς,
καὶ τῇ λόγχῃ
κεντηθείς, τῇ
ἀθανασίᾳ
ἐπήγασας
ἀνθρώποις, Σωτὴρ
ἡμῶν δόξα σοι.

‘Ηχος δ’.

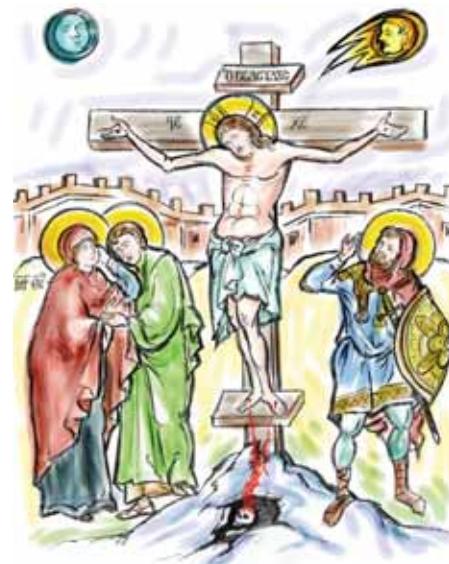
Ο σταυρικός θάνατος

Ο σταυρικός θάνατος συναντάται σαν τόπος εκτέλεσης καταδίκων σε διάφορους λαούς της αρχαιότητας. Αρχικά χρησιμοποιήθηκε από τους Αστύριους και τους Ινδούς ενώ σταδιακά πέρασε στους Βαβυλωνίους, Μήδους και Πέρσες, Αιγυπτίους, Ελληνες και τελικά στους Ρωμαίους.

Για τους Ιουδαίους ο σταυρικός θάνατος ήταν ο πλέον ατιμωτικός μια που ο κατάδικος καρφώνονταν πάνω στο σταυρό γυμνός σε κοινή θέα, πράγμα που θεωρούνταν μεγάλη ντροπή και εξευτελισμός. Στο σταυρό ο άνθρωπος δεν πέθαινε από τα καρφιά αλλά από ασφυξία μια που τον κρέμαγαν με τέτοιο τόπο ώστε το βάρος του να πέφτει προς τα μπροστινά και να του στερεί τη δυνατότητα να ανασταίνει κανονικά. Έτσι σιγά σιγά από την εξάντληση ο καταδικος πέθαινε από έλλειψη οξυγόνου.

Σήμερον κρεμάται επί ξύλου...

Μετά την επικύρωση της καταδίκης του Ιησού από τον Πιλάτο, Τον παρέλαβαν οι Ρωμαίοι στρατιώτες και αφού τον έγδυσαν Του φόρεσαν ένα κόκκινο μανδύα. Υστερα έπλεξαν στεφάνι από αγκάθια και το έβαλαν στο κεφάλι Του. Του έδωσαν και ένα καλάμι σαν σκήπτρο να το κρατάει. Γονάτισαν μετά μπροστά Του και τον ειρωνεύονταν λέγοντας: «Χαίρε βασιλιά των Ιουδαίων». Έπειτα αφού Τον μαστίγωσαν του φόρεσαν πάλι τα δικά Του ρούχα και Του φόρτωσαν στους ώμους τον **σταυρό**. Του για να τον κουβαλήσει μέχρι το **Γολγοθά** όπου θα εκτελούνταν. Στην πορεία ο Ιησούς εξαντλημένος από το μαστίγωμα και τις ταλαιπωρίες έπεσε και δεν μπορούσε να σηκώσει μόνος Του ρον σταυρό. Τότε οι στρατιώτες τράβηξαν έναν από το πλήθος που παρακαλούθουσε, κάποιον Σίμωνα από την Κυρήνη και τον αγγάρεψαν να σηκώσει το σταυρό.

Όταν έφτασαν στον τόπο εκείνο του έβγαλαν πάλι τα ρούχα Του και τα μοιράστηκαν. Προσπάθησαν να του δώσουν να πιει και δηλητηριασμένο κρασί όμως ο Ιησούς δεν ήθελε να πιει. Υστερα Τον σταύρωσαν μαζί με δύο ληστές και πάνω στο σταυρό Του βάλανε πινακίδα που έγραφε: «Αυτός είναι ο βασιλιάς των Ιουδαίων».

Όσοι ήταν κοντά Τον έβριζαν και Τον κορόιδευαν λέγοντας: «Εσύ που θα γκρέμιζες τον ναό και σε τρεις μέρες θα τον ξαναέχτιζες, σώσε τον εαυτό σου και κατέβα από το σταυρό». Επίσης και οι αρχιερείς μαζί με τους γραμματείς και τους άρχοντες έλεγαν: «Άλλους έσωσε, τον εαυτό του δεν μπορεί να τον σώσει! Αν είναι πράγματι ο Μεσσίας ας κατέβει από τον σταυρό για να τον πιστέψουμε». Ο Ιησούς που άκουγε όλα αυτά παρακαλούσε το Θεό και έλεγε: «Μη τους μετρήσεις Πατέρα την αμαρτία αυτή. Δεν ξέρουν τι κάνουν».

Και ενώ ήταν ακόμη μεσημέρι έγινε σκοτάδι σε όλη τη γη και ο ήλιος χάθηκε για τρεις ώρες περίπου. Το μεγάλο καταπέτασμα του ναού σχίστηκε στη μέση από πάνω ως κάτω. Τότε ο Ιησούς φώναξε και είπε: «Πατέρα, στα χέρια Σου παραδίδω το πνεύμα μου». Και λέγοντας αυτά ξεψύχησε.

Τότε η γη σείσθηκε από σεισμό και οι βράχοι σχίστηκαν και πολλοί τάφοι άνοιξαν και πολλά σώματα αγίων νεκρών αναστήθηκαν και εμφανίστηκαν στην πόλη. Όταν τα είδε όλα αυτά ο εκατόνταρχος που ήταν εκεί για να φυλάγει τον τόπο της εκτέλεσης είπε έκπληκτος: «Αλήθεια, αυτός ήταν ο Υιός του Θεού!».

ΔΙΔΑΓΜΑ:

Ο Γολγοθάς

Πολλές φορές επηρεασμένοι από τις κινηματογραφικές ταινίες ή ζωγραφικούς πίνακες δημιουργούμε την εντύπωση πως ο Γολγοθάς ήταν ένα ψηλό βουνό ή λόφος κάπου μακρινά από τα Ιεροσόλυμα στην κορυφή του οποίου σταυρώθηκε ο Ιησούς. Η πραγματικότητα είναι αρκετά διαφορετική.

Ο Γολγοθάς (που στα εβραϊκά σημαίνει «κρανίο») ήταν ένας βράχος λίγο έξω από την πόλη των Ιεροσολύμων. Εκεί συνήθιζαν να πετούν τα σκουπίδια τους οι κάτοικοι της πόλης και εκεί όπου εκτελούνταν οι καταδικασμένοι σε θάνατο εγκληματίες ή επαναστάτες. Μια αρχαία παράδοση επίσης έλεγε πως κάπου εκεί γύρω ήταν θαμένος ο προπάτορας Αδάμ.

Σήμερα ο Γολγοθάς βρίσκεται στο εσωτερικό του μεγάλου Ναού της Αναστάσεως που κτίσθηκε αρχικά από την Αγία Ελένη.

1. Βρες τις κρυμμένες λέξεις:

ΠΑΤΕΡΑΣ, ΣΤΕΦΑΝΙ, ΣΤΑΥΡΟΣ, ΑΡΧΙΕΡΕΑΣ,
ΑΜΑΡΤΙΑ, ΒΑΣΙΛΙΑΣ.

Θ	E	Σ	A	P	E	T	A	Π	Z
M	Φ	Δ	A	K	A	H	Ψ	P	K
Λ	H	Σ	Δ	I	H	T	Σ	I	Π
B	T	M	Γ	P	Λ	Π	Θ	T	T
Σ	T	E	Φ	A	N	I	O	Σ	K
Γ	Σ	O	P	Υ	A	T	Σ	I	I
B	H	E	Ξ	O	Υ	Σ	I	A	N
Υ	Π	H	Θ	A	M	Z	E	Λ	B
M	Σ	A	E	P	E	I	X	P	A
Ξ	A	M	A	P	T	I	A	Π	Σ

3. Κύκλωσε το Σωστό ή Λάθος:

- Αφού έδωσαν στο Χριστό το σταυρό, Τον οδήγησαν στη Γεθσημανή για να Τον σταυρώσουν. Σ Λ
 - Μετά την καταδίκη του Ιησού Τον παρέλαβαν οι στρατιώτες και αφού τον έγδυσαν Του φόρεσαν ένα καφέ μανδύα. Σ Λ
 - Ο Ιησούς ξεψύχησε τις πρωϊνές ώρες. Σ Λ
 - Όταν πέθανε ο Χριστός σχίστηκε το καταπέτασμα του ναού στη μέση. Σ Λ

2. Ποιο απ' όλα είναι σωστό;

1. Με το που πέθανε ο Ιησούς πίστεψε ο:

- α. Πιλάτος β. Ιούδας γ. εκατόνταρχος*

2. Όση ώρα βρισκόταν ο Χριστός στο σταυρό:

- α. μερικοί αρχιερείς Τον κορόϊδευναν
β. προσεύχονταν στο Θεό να Τον σώσει
οι μαθητές Του προσπάθησαν να Τον σώσουν

3. Τι έλεγε ο Ιησούς την ώρα της σταύρωσης για τους σταυρωτές Του;

- α. “Σίγουρα έκαναν λάθος. Εγώ είμαι αθώος”
 β. “Πατέρα συγχώρεσέ τους”
 γ. “Η τιμωρία σας θα είναι πολύ μεγάλη”

4. Συμπλήρωσε το κείμενο:

“Ay 0

.....TOV.....

τον ὅπερ τοῦτον τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν

..... το

..... : "Mŋ"

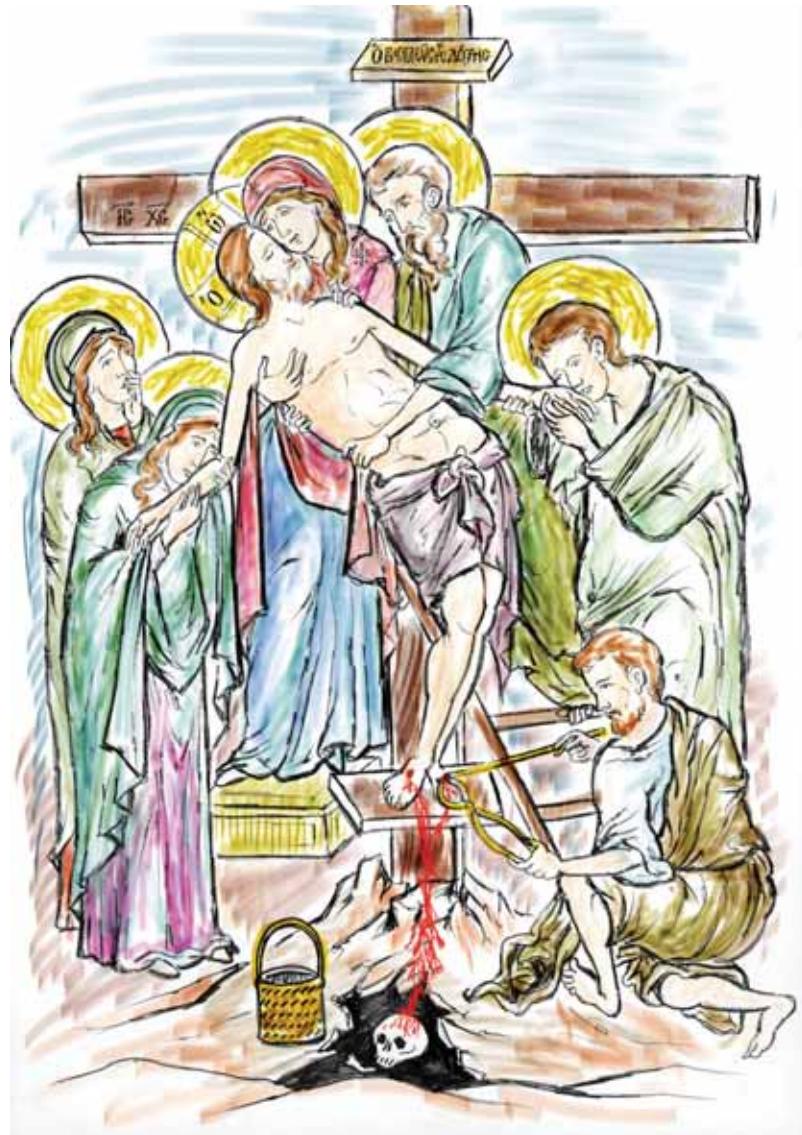
..... την

22

Απολυτίκιο
Αγίου καὶ Μεγάλου
Σαββάτου

Ο εὐσχήμων
Ιωσήφ, ἀπὸ τοῦ
ξύλου καθελῶν,
τὸ ἄχραντόν σου
σῶμα, σινδόνι
καθαρὰ εἰλήσας
καὶ ἀρώμασιν, ἐν
μνήματι καινῷ,
κηδεύσας ἀπέθετο.

΄Ηχος β'.

Ο λογχισμός

Το χτύπημα με την λόγχη του κονταριού στην πλευρά του Ιησού δεν ήταν τυχαίο. Ήταν πρακτική των στρατιώτων που θέλανε μ' αυτό τον τρόπο να βεβαιωθούν ότι πράγματι ο σταυρωμένος είχε πεθάνει. Πολλές φορές σκληραγγημένοι κατάδικοι προσποιούνταν ότι πέθαιναν με την ελπίδα να τους κατεβάσουν από το σταυρό και στη συνέχεια να τους παραλάβουν οι δικοί τους ως δήθεν νεκρούς και έτσι να σωθούν. Γι' αυτό και οι στρατιώτες φρόντιζαν να λογχίζουν τα σώματα των νεκρών για να βλέπουν κάποια πιθανή αντίδραση των σταυρωμένων.

Η Ταφή του Κυρίου.

Ήταν μέρα Παρασκευή και για να μη μείνουν τα σώματα στο σταυρό κατά το Σάββατο -γιατί ήταν μεγάλη η γιωτή την ημέρα εκείνη- οι Ιουδαίοι παρεκάλεσαν τον Πιλάτο να κατεβάσουν τα σώματα των εκτελεσμένων αφού πρώτα τους αποτελειώσουν σπάζοντας τα κόκκαλα των ποδιών τους. Πήγαν λοιπόν οι στρατιώτες και αφού έκαναν όπως τους διέταξαν στους δύο ληστές, είδαν ότι ο Ιησούς είχε ήδη πεθάνει. Για να βεβαιωθούν όμως Τον κάρφωσαν με μια λόγχη στην πλευρά Του και από την πληγή έτρεξε αίμα και νερό (δείγμα ότι πράγματι ήταν νεκρός). Γύρισαν λοιπόν και ανέφεραν στον Πιλάτο ότι συνέβη και εκείνος απόρησε που είχε κιόλας πεθάνει ο Ιησούς, μια που το μαρτύριο της σταύρωσης κρατούσε συνήθως πολλές ώρες.

Έπειτα από αυτά εμφανίστηκε στον Πιλάτο κάποιος Ιωσήφ από την πόλη Αριμαθαία που ήταν κρυφός μαθητής του Ιησού και βουλευτής στο αξιώμα -άνθρωπος δίκαιος και αγαθός- και παρεκάλεσε τον ηγεμόνα να του επιτρέψει να πάρει το σώμα του Ιησού για να το ενταφιάσει. Κι ο Πιλάτος το επέτρεψε.

Έτσι ο Ιωσήφ με τη βοήθεια κάποιου Νικόδημου κατέβασε το σώμα του Ιησού από το σταυρό και αφού το καθάρισε με μίγμα σμύρ-

νας και αλόγης το τύλιξε με σεντόνια όπως συνήθιζαν να κάνουν οι Ιουδαίοι και το ενταφίασαν σε ένα άδειο μνήμα σκαλισμένο σε βράχο που υπήρχε εκεί κοντά. Μετά κύλισαν μια μεγάλη πέτρα και έκλεισαν μ' αυτήν την είσοδο του τάφου.

Στον Πιλάτο πήγαν επίσης και οι αρχιερείς και οι Φαρισαίοι οι οποίοι τυφλωμένοι ακόμα από το μίσος και την κακία τους για τον Ιησού, του είπαν: «Κύριε, θυμηθήκαμε ότι εκείνος ο απατεώνας είχε πει όσο ζούσε πως μετά από τρεις ημέρες θα αναστηθεί. Δώσε λοιπόν διαταγή να ασφαλισθεί ο **τάφος** μήπως έρθουν οι μαθητές του τη νύχτα και τον κλέψουν και πουν μετά στο λαό ότι αναστήθηκε από τους νεκρούς και τότε η τελευταία απάτη θα είναι χειρότερη από την πρώτη». Και ο Πιλάτος τους είπε: «Πάρτε φρουρά, πηγαίνετε και ασφαλίστε τον τάφο όπως νομίζετε». Αυτοί τότε πήγαν και ασφάλισαν τον τάφο σφραγίζοντάς τον και βάζοντάς τη φρουρά των στρατιωτών να τον φυλάνε.

ΔΙΔΑΓΜΑ:

Ο Τάφος του Κυρίου

Ο τάφος του Ιησού βρίσκεται λίγα μέτρα από το σημείο της σταύρωσης.

Σήμερα ο τάφος του Ιησού βρίσκεται στο κέντρο του Ναού της Αναστάσεως και είναι το iερότερο προσκύνημα της χριστιανοσύνης. Πάνω από τον τάφο υψώνεται ένα επιβλητικό μαρμάρινο κουβούκλιο που χωρίζεται σε δύο μέρη.

Το πρώτο, ο προθάλαμος, όπου υπάρχει ένα τεμάχιο του λίθου με τον οποίο είχε σφραγίσθει η είσοδος του τάφου από τους κηδευτές του Κυρίου, τον Ιωσήφ και τον Νικόδημο. Στο δεύτερο είναι ο τάφος του Κυρίου πάνω από τον οποίο κρέμονται πάρα πολλά καντήλια αφιερωμένα από ευλαβείς χριστιανούς.

1. Κύκλωσε το Σωστό ή Λάθος:

1. Οι Ιουδαίοι ζήτησαν από τον Πιλάτο να κατευάσουν από τους σταυρούς τους νεκρούς επειδή η επόμενη ήταν Κυριακή.

Σ Λ

2. Για να βεβαιωθούν ότι ο Χριστός πέθανε, τρύπησαν την πλευρά Του με μια λόγχη.

Σ Λ

3. Ο Ιωσήφ από την Αριμαθαία ήταν ένας από τους δώδεκα μαθητές.

Σ Λ

4. Ο Πιλάτος δεν επέστρεψε να ταφεί το Σώμα του Χριστού.

Σ Λ

3. Βρες τις κρυμμένες λέξεις:

ΝΙΚΟΔΗΜΟΣ, ΙΩΣΗΦ, ΜΝΗΜΑ, ΠΕΤΡΑ,
ΑΛΟΗ, ΣΜΥΡΝΑ.

M	A	P	S	G	R	S	A	H	N
T	S	H	Ξ	Z	O	Π	Λ	I	Δ
Θ	O	N	A	E	H	Ο	K	Γ	H
Λ	A	Π	M	Δ	B	O	Γ	K	Θ
I	N	Ψ	H	Φ	Δ	I	Λ	A	Z
B	P	Ω	N	H	B	A	E	A	X
Δ	Υ	A	M	Σ	Υ	Σ	Σ	I	T
Γ	Μ	Ο	Ξ	Ω	Ω	A	K	A	Z
Φ	Σ	Φ	T	I	M	Ψ	X	Λ	Υ
H	Ω	P	O	Φ	A	R	T	E	Π

2. Κάνε την αντιστοίχιση:

Ιωσήφ

Ρωμαίος έπαρχος

Πιλάτος

ζήτησε από τον πιλάτο να θάψει τον Ιησού

Νικόδημος

βοήθησε στην ταφή του Χριστού

4. Βάλε τις λέξεις στη σωστή σειρά:

τότε, μήπως, απάτη, πουν, διαταγή, έρθουν, λαό, είναι, και, τάφος, από, ασφαλισθεί, τελευταία, νύχτα, τους, ότι, κλέψουν, λοιπόν, πρώτη, χειρότερη, μετά, να, και, την, στο, ο, νεκρούς, μαθητές, από, δώσε, τη, τον, και, του, οι, αναστήθηκε, η, θα

Τροπάριο
Άγίας καὶ Μεγάλης
Κυριακῆς τοῦ Πάσχα

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ θάνατον πατήσας,
καὶ τοῖς ἐν τοῖς μνήμασι ζωὴν χαρισάμενος.

'Ηχος πλ. α'.

Η Κυριακή

Η Κυριακή, όπως και το όνομά της το λέει, είναι η ημέρα που ανήκει στον Κύριο και είναι εξ' ολοκλήρου αφιερωμένη σ' Αυτόν. Αφιερωμένη στη λατρεία Του και στην ενασχόληση με πνευματικά και ψυχοφελή έργα.

Την εποχή του Ιησού ήταν η πρώτη ημέρα μετά το Σάββατο και ονομάζονταν «μία Σαββάτου» και ακολούθουσαν η δεύτερη (Δευτέρα), η τρίτη (Τρίτη) κ.τ.λ..

Τα ξημερώματα της ημέρας αυτής αναστήθηκε ο Χριστός και από τότε έγινε για τους χριστιανούς η ιερότερη ημέρα της εβδομάδας αφιερωμένη στην Ανάσταση του Κυρίου. Εξ' αιτίας αυτού του γεγονότος, καθιερώθηκε μάλιστα ως ημέρα αυστηρής αργίας, αντικαθιστώντας την ιουδαϊκή αργία του Σαββάτου.

Χριστός Ανέστη!

Τα ξημερώματα της άλλης ημέρας - **Κυριακής** - τρεις γυναίκες, η Παναγία μητέρα του Κυρίου, η Μαρία η Μαγδαληνή και η Σαλώμη ζεκίνησαν με αρώματα για να αλείψουν το νεκρό σώμα του Ιησού. Καθώς πήγαιναν άρχισαν να αναρωτιούνται πως θα μετακινούσαν την μεγάλη πέτρα που έφραζε την είσοδο του τάφου.

Εν τω μεταξύ έγινε μεγάλος σεισμός στον τάφο και ένας άγγελος κατέβηκε από τον ουρανό και κύλισε την μεγάλη πέτρα και κάθησε πάνω της. Το πρόσωπό του ήταν φωτεινό σαν το φως της αστραπής και τα ρούχα του λευκά σαν το χιόνι. Μέσα ο τάφος ήταν άδειος. Το σώμα του Ιησού δεν ήταν πλέον εκεί. Είχε ήδη αναστηθεί από τους νεκρούς. Οι στρατιώτες που φύλαγαν τον τάφο βλέποντας αυτά τόσο πολύ φοβήθηκαν που έπεσαν κάτω σαν νεκροί. Τότε ο άγγελος μίλησε στις γυναίκες: «Μη φοβάστε. Ξέρω ότι ζητάτε τον Ιησού τον σταυρωμένο. Δεν είναι εδώ, αναστήθηκε όπως σας το είχε πει. Ελάτε, δείτε τον τόπο όπου ήταν ο Κύριος. Πάτε όμως γρήγορα να πείτε στους μαθητές Του ότι αναστήθηκε από τους νεκρούς και πηγαίνει στη Γαλιλαία, εκεί θα τον δείτε».

Εκείνες βγήκαν γρήγορα από τον τάφο με φόβο αλλά και χαρά μεγάλη και έτρεξαν να το αναγγείλουν στους μαθητές Του.

Καθώς πήγαιναν είδαν μπροστά τους τον Ιησού ο οποίος τις χαι-

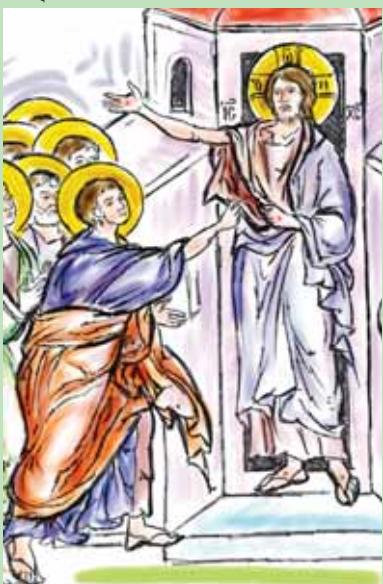
ρέτισε. Εκείνες έπεσαν στα γόνατα και τον προσκύνησαν με δάκρυα χαράς στα μάτια. Τότε Εκείνος τις είπε: «Μη φοβάστε, πηγαίνετε να πείτε στους αδελφούς μου να ξεκινήσουν για την Γαλιλαία. Εκεί θα με δουν». Μετά από αυτό οι γυναίκες πήγαν στο σπίτι όπου κρύβονταν οι μαθητές από φόβο για την μανία των Ιουδαίων κι εκεί τους διηγήθηκαν ότι είχε συμβεί. Άλλα δυστυχώς εκείνοι δεν τις πίστεψαν. Μόνο ο Πέτρος και ο Ιωάννης έτρεξαν στον τάφο και ενώ τον βρήκαν άδειο γύρισαν πίσω με μεγάλη απορία. Το απόγευμα της ίδιας ημέρας εμφανίστηκε και σε άλλους δύο μαθητές καθώς πήγαιναν προς το χωριό Εμμαούς. Άλλα και εκείνους πάλι δεν τους πίστεψαν.

Υστερα από αυτά και προκειμένου να πιστέψουν οι μαθητές ότι πράγματι είχε αναστηθεί, ο Χριστός εμφανίστηκε ανάμεσά τους και τους παρατήρησε για την απιστία τους. Για να μη νομίζουν μάλιστα ότι είναι όραμα ή φάντασμα τους έδειξε τις πληγές στα χέρια και την πλευρά Του και ζήτησε να Του δώσουν κάτι να φάει. Τότε όλοι οι μαθητές χάρηκαν που είχαν ξανά μαζί τους τον αγαπημένο τους Ιησού.

ΔΙΔΑΓΜΑ:

Η ψηλάφηση του Θωμά

Μετά την Ανάστασή Του ο Ιησούς εμφανίστηκε στους μαθητές Του μια που δεν πίστευαν στα λόγια των γυναικών που έλεγαν ότι είχε αναστηθεί. Την στιγμή της εμφάνισής Του έλλειπε από την ομάδα των μαθητών ο Θωμάς ο οποίος όπταν αργότερα επέστρεψε και άκουσε τους μαθητές να του λένε ότι είχαν δει τον Κύριο εκείνος δήλωσε πως μόνο αν αγγιζε με τα χέρια του τις πληγές Του τότε θα πίστευε. Οκτώ ημέρες μετά ο Χριστός ξανά εμφανίστηκε και κάλεσε να βάλει τα χέρια του στις πληγές για να πάψει να απιστεί. Τότε εκείνος έκπληκτος τον προσκύνησε ομολογώντας Τον Κύριο και Θεό του.

1. Ποιό απ' όλα είναι σωστό;

1. Πόσες από τις γυναίκες που πήγαν ν' αλείψουν το νεκρό σώμα του Χριστού με αρώματα ονομαζόταν “**Μαρία**”;

α. μία β. τρεις γ. δύο

2. ποιές γυναίκες πήγαν ν' αλείψουν με αρώματα το νεκρό σώμα του Χριστού;

- α. Η Μαρία η μητέρα του Χριστού, η Σαλώμη και η Μάρθα
- β. Η Μαρία η μαγδαλινή, η Σαλώμη και η μαρία η μητέρα του Χριστού
- γ. Η Μαρία η Μαγδαληνή και η Παναγία

3. Κύκλωσε το Σωστό ή Λάθος:

1. Οι γυναίκες που πήγαν να αλείψουν το νεκρό σώμα του Ιησού με αρώματα Τον είδαν αναστημένο. Σ Λ

2. Οι μαθητές στους οποίους εμφανίστηκε ο αναστημένος Χριστός πήγαιναν προς τη Γαλιλαία. Σ Λ

3. Ο Χριστός εμφανίστηκε και στους δώδεκα μαθητές μαλώνοντάς τους για την απιστία τους. Σ Λ

4. Για να μην πιστέψουν οι μαθητές ότι ο Χριστός είναι φάντασμα, έκανε ένα θαύμα. Σ Λ

2. Συμπληρώστε την αναστάσιμη προσευχή.

Ανάστασιν Χριστού ,
..... Άγιον, Κύριον τον μόνον αναμάρτητον. Τον Σου Χριστέ προσκυνούμεν και την Σου υμνούμεν και
..... . Συ γαρ ει Θεός ημών, εκτός άλλου ουκ οίδαμεν. Το όνομά Σου ονομάζομεν. Δεύτε οι προσκυνήσωμεν την Του Αγίαν Ανάστασιν. Ιδού γαρ ήλθε δια του χαρά εν όλω τω Δια παντός τον Κύριον την Ανάστασιν Σταυρόν γαρ υπομείνας δι' ημάς θανάτω ώλεσεν.

4. Βάλε τις λέξεις στη σωστή σειρά:

πηγαίνει, δείτε, ήταν, εκεί, πείτε, όπως, τους, τον, εδώ, γρήγορα, και, όπου, νεκρούς, δείτε, ελάτε, είναι, Κύριος, μαθητές, πει, ότι, στους, γαλιλαία, τόπο, από αναστήθηκε, Του, θα, δεν, όμως, αναστήθηκε, είχε, το, σας, τον, να, στη, πάτε

.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....

Απολυτίκιο
τῆς Αναλήψεως
τοῦ Κυρίου

Ἄνελήφθης ἐν δόξῃ Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, χαροποιήσας τὸν Μαθητάς, τῇ ἐπαγγελίᾳ τοῦ Αγίου Πνεύματος, βεβαιωθέντων αὐτῶν διὰ τῆς εὐλογίας, ὅτι σὺ εἶ ὁ Γιὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ Λυτρωτὴς τοῦ κόσμου.

΄Ηχος δ'.

Η Ανάληψη

Η Ανάληψη είναι μία από τις μεγάλες Δεσποτικές (του Δεσπότου Χριστού δηλαδή) εορτές της Ορθοδόξου Εκκλησίας.

Είναι κινητή εορτή και λέγεται έτσι γιατί δεν γιορτάζεται σε σταθερή ημερομηνία αλλά πάντα σε διαφορετική μια που εξαρτάται από τη γιορτή του Πάσχα. Γιορτάζεται λοιπόν σαράντα ημέρες μετά το Πάσχα μια που τότε (μετά από σαράντα μέρες από την Ανάστασή Του) ανελήφθηκε ο Χριστός στους ουρανούς.

Το γεγονός της Ανάληψης έχει μεγάλη σημασία για τη σωτηρία μας μια που η ανθρώπινη φύση, με το αναστημένο σώμα του Ιησού, επέστρεψε ξανά κοντά στον πλάστη και Δημιουργό της Θεό.

Ανελήφθης εν δόξη...

Ο Χριστός μας μετά την Ανάστασή Του εμφανίστηκε αρκετές φορές στους μαθητές Του, προκειμένου να πιστέψουν χωρίς καμία αμφιβολία στο ότι αναστήθηκε από τους νεκρούς και για να τους συμβουλέψει για όλα όσα θα ακολουθούσαν. Αυτά έγιναν σε διάστημα σαράντα ημερών.

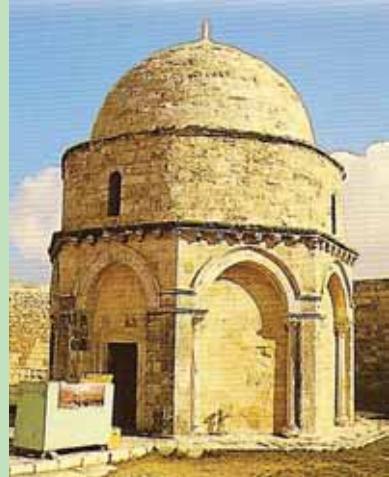
Την τελευταία ημέρα εμφανίστηκε πάλι εκεί που ήταν μαζεμένοι κι αφού στάθηκε ανάμεσά τους τους είπε: «Ειρήνη σε σας». Μετά έκατσε και ἀρχισε να τους λέει: «Θυμάστε ότι σας είχα πει ακόμα όταν ήμουν μαζί σας, ότι έτσι έπρεπε να γίνουν όλα ώστε να εκπληρωθούν όσα είναι γραμμένα στο νόμο του Μωυσή, στους Προφήτες και στους Ψαλμούς για μένα;» Τότε τους άνοιξε το νου για να καταλάβουν τις Γραφές και τους είπε: «Έτσι είναι γραμμένο και έτσι έπρεπε να πάθει ο Χριστός και να αναστηθεί από τους νεκρούς την τρίτη ημέρα και να κηρυχθεί στο όνομα Του μετάνοια και άφεση των αμαρτιών σε όλα τα έθνη. Εσείς είστε μάρτυρες όλων αυτών. Γι' αυτό σας στέλνω να πάτε σε όλο τον κόσμο, για να κηρύξετε το ευαγγέλιο σε όλη την κτίση, βαπτίζοντάς τους στο όνομα του Πατέρα, του Υιού και του Αγίου Πνεύματος, διδάσκοντάς τους να τηρούν όλα όσα σας δίδαξα. Και εγώ θα είμαι μαζί σας πάντοτε μέχρι το τέλος αυτού του κόσμου. Όποιος πιστέψει στα

λόγια σας και βαπτιστεί θα σωθεί. Εκείνος όμως που δεν θα πιστέψει θα κατακριθεί. Όσοι πιστέψουν θα γίνονται σ' αυτούς διάφορα σημεία και θαύματα: στο όνομά μου θα βγάζουν δαιμόνια, θα μιλούν νέες γλώσσες, φίδια θα σηκώνουν και αν τυχόν πιουν κάτι θανατηφόρο δεν θα τους βλάπτει. Ακόμα και αρρώστους θα ακουμπάνε με τα χέρια τους και θα γίνονται υγιείς». Τελειώνοντας τους είπε: «Τώρα όμως εσείς μείνετε στην Ιερουσαλήμ μέχρις ότου πάρετε δύναμη από τον ουρανό όπως σας το υποσχέθηκα».

Μετά από αυτά τους οδήγησε έξω ως τη Βηθανία και αφού σήκωσε τα χέρια και τους ευλόγησε άρχισε να αποχωρίζεται από αυτούς ανεβαίνοντας προς στον ουρανό όπου κάθισε στα δεξιά του Πατέρα. Καθώς ανέβαινε ακόμα δύο άγγελοι εμφανίστηκαν ανάμεσά τους και τους είπαν: «Τι στέκεστε και κοιτάτε στον ουρανό με απορία; Αυτός είναι ο Ιησούς που αναλήφθηκε από σας στον ουρανό, αλλά θα έλθει πάλι κατά τον ίδιο τρόπο όπως είδατε!»

ΔΙΔΑΓΜΑ:

Ο τόπος της Ανάληψης

Το σημείο όπου συνέβη η Ανάληψη του Ιησού Χριστού στους ουρανούς βρίσκεται στην νότια κορυφή του όρους των Ελαίων στα ανατολικά της Ιερουσαλήμ.

Εκεί κατά τα πρώτα χριστιανικά χρόνια κτίσθηκε οκτάγωνος Ναός, το Εμβάμιον, όπως τον ονόμαζαν οι βυζαντινοί, ο φωτεινός σταυρός του οποίου φαίνονταν απ' όλη την Ιερουσαλήμ. Αργότερα ο Ναός καταστράφηκε από τους Πέρσες για να ξαναχτισθεί και πάλι με τα ίδια σχέδια από τους σταυροφόρους.

Σήμερα το πρόσκυνημα αυτό δυστυχώς έχει καταληφθεί από τους μουσουλμάνους οι οποίοι όμως επιτρέπουν την επίσκεψη των χριστιανών.

1. Βρες τις κρυμμένες λέξεις:

ΒΗΘΑΝΙΑ, ΑΝΑΛΗΨΗ, ΑΓΓΕΛΟΙ,
ΟΥΡΑΝΟΣ, ΠΡΟΦΗΤΕΣ, ΨΑΛΜΟΙ.

Σ	Ε	Τ	Η	Φ	Ο	Ρ	Π	Ω	Ι
Υ	Θ	Σ	Ψ	Ι	Λ	Η	Λ	Ι	Α
Α	Σ	Α	Η	Φ	Γ	Η	Ξ	Α	Κ
Λ	Σ	Χ	Λ	Ψ	Ω	Β	Ν	Κ	Σ
Δ	Ο	Α	Α	Γ	Γ	Ε	Λ	Ο	Ι
Φ	Ν	Π	Ν	Τ	Ρ	Ο	Σ	Β	Ν
Η	Α	Κ	Α	Ι	Ν	Α	Θ	Η	Β
Β	Ρ	Μ	Ε	Ρ	Τ	Υ	Θ	Σ	Α
Ο	Υ	Ω	Υ	Σ	Η	Σ	Π	Α	Ω
Σ	Ο	Φ	Ι	Ο	Μ	Λ	Α	Ψ	Ι

3. Συμπλήρωσε το κείμενο:

..... είναι
έπρεπε ο
..... από
.....
..... καὶ στο
.....
..... τῶν σε
.....

2. Κύκλωσε το Σωστό ή Λάθος:

1. Η εντολή που έδωσε ο Χριστός στους μαθητές Του ήταν να κηρύξουν σε όλο τον κόσμο το χαρμόσυνο μήνυμα του ευαγγελίου.

Σ Λ

2. Το Άγιο Πνεύμα φώτισε τους μαθητές την ημέρα που ο Χριστός αναλήφθηκε.

Σ Λ

3. Ο Χριστός θα τιμωρήσει όποιον δεν πιστεύει σ' Αυτόν.

Σ Λ

4. Ο Χριστός εμφανιζόταν μετά την ανάσταση Του για σαράντα ημέρες.

Σ Λ

4. Ποιά απ' όλα είναι σωστό;

Όταν ο Χριστός αναλήφθηκε στον ουρανό:

- α. κάθισε σ' έναν μεγαλοπρεπή θρόνο
- β. κάθισε στα δεξιά του Θεού
- γ. κάθισε στα αριστερά του Θεού

Ο Ιησούς είπε στους μαθητές πως με τη χάρη του Θεού
θα μπορούν:

- α. να τιμωρούν τον κόσμο
- β. να κάνουν μαγικά
- γ. να θεραπεύουν ανθρώπους

Ο Χριστός ανελήφθη στο όρος:

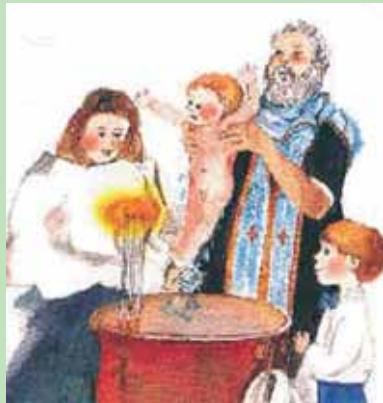
- α. Σινά
- β. Αραράτ
- γ. των Ελαιών

Απολυτίκιο
τῆς Αγίας
Πεντηκοστῆς

Ἔύλογητὸς
εἰ Χριστὲ ὁ
Θεός ἡμῶν, ὁ
πανσόφους, τοὺς
ἀλιεῖς ἀναδείξας,
καταπέμψας
αὐτοῖς τὸ Πνεῦμα
τὸ Ἅγιον, καὶ
δι' αὐτῶν, τὴν
οἰκουμένην
σαγηνεύσας,
Φιλάνθρωπε
δόξα σοι.

΄Ηχος πλ. δ'.

Το Άγιο Βάπτισμα

Είναι ένα από τα Μυστήρια της Εκκλησίας μας. Είναι το πρώτο της ζωής ενός χριστιανού μια που με αυτό γίνεται μέλος της Εκκλησίας του Χριστού και -σύμφωνα με το λόγο του Ιησού- αποκτά πλέον ελπίδα σωτηρίας.

Κατά τη Βάπτιση ο ιερέας βυθίζει στο αγιασμένο νερό τον βαπτιζόμενο τρεις φορές στο όνομα του Πατρός και του Υιού και του Αγίου Πνεύματος, αφού πρώτα ο βαπτιζόμενος ομολογήσει την πίστη του στο Θεό απαγγέλοντας το Σύμβολο της Πίστεως.

Σήμερα οι χριστιανοί βαπτίζονται σε νηπιακή ηλικία. Έτσι αντί γι' αυτούς, την πίστη τους στο Θεό την ομολογούν οι «ανάδοχοι» ή «νοούν» τους, οι οποίοι είναι υποχρεωμένοι να διδάξουν στο παιδί καθώς μεγαλώνει την Ορθόδοξη πίστη.

Η κάθοδος των Αγίου Πνεύματος.

Περιμένοντας οι μαθητές την εκπλήρωση της υπόσχεσης του Κυρίου, για την δύναμη που θα τους στέλνονταν από τον ουρανό, έφτασε η ημέρα της εορτής της Πεντηκοστής. Ήταν όλοι τους μαζευμένοι στο ανώγι της οικίας στην οποία μένανε. Τότε ξαφνικά ήλθε από τον ουρανό μια βοή σαν να φυσούσε δυνατός άνεμος, που γέμισε όλο το σπίτι. Μαζί με τη βοή παρουσιάστηκαν φλόγες φωτιάς σαν γλώσσες οι οποίες διαμορφάστηκαν σε όλους όσους βρίσκονταν εκεί και στάθηκαν πάνω από τα κεφάλια τους. Τότε γέμισαν όλοι με Αγιο Πνεύμα και ἀρχισαν να μιλούν άλλες γλώσσες καθώς το Πνεύμα τους έδινε τη δύναμη του λόγου.

Εκείνες τις ημέρες βρισκόταν στα Ιεροσόλυμα Ισραηλίτες που κατοικούσαν σε διάφορα μέρη του κόσμου - Πάρθοι, Μήδοι, Ελαμίται, κάτοικοι της Μεσοποταμίας, της Ιουδαίας, της Καππαδοκίας, του Πόντου, της Ασίας, της Φρυγίας, της Παμφυλίας, της Αιγύπτου, της Λιβύης αλλά και Ρωμαίοι και προστήλυτοι ακόμα - και που είχαν έρθει για να γιορτάσουν εκεί τις άγιες ημέρες. Όλοι αυτοί όταν άκουσαν αυτή τη βοή μαζεύτηκαν γύρω από το σπίτι όπου ήταν οι μαθητές και έμειναν κατάπληκτοι διότι ο καθένας τους άκουγε να μιλούν την

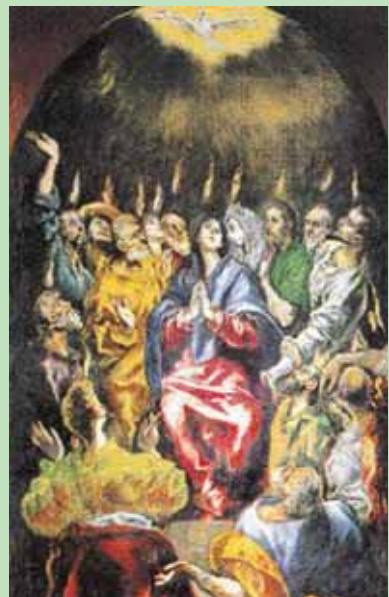
δική του γλώσσα. Θαύμαζαν λοιπόν και ἐλεγαν μεταξύ τους: «Δεν είναι αυτοί που μιλούν Γαλιλαίοι; Πώς συμβαίνει να τους ακούμε ο καθένας μας στη δική μας μητρική γλώσσα να μιλούν για τα μεγαλεία του Θεού; Τι ἀραγε να σημαίνει αυτό?».

Τότε ο απόστολος Πέτρος γεμάτος από τη χάρη του Αγίου Πνεύματος ύψωσε τη φωνή του και μίλησε στο συγκεντρωμένο πλήθος για όλα όσα τους είχαν μόλις συμβεί. Επίσης τους μίλησε για τον Ιησού Χριστό, τον Υιό του Θεού και για όσα είχαν γραφτεί στις ιερές Γραφές για το πρόσωπό Του και τους θύμισε πως αυτοί Τον είχαν καταδικάσει σε θάνατο. Τότε εκείνοι συγκινήθηκαν βαθειά και ωρτησαν τον Πέτρο τι θα ἐπρεπε να κάνουν. Εκείνος τους απάντησε: «Μετανοήστε και ο καθένα σας ας βαπτιστεί στο όνομα του Ιησού Χριστού για να συγχωρεθούν οι αμαρτίες σας και να λάβετε το χάρισμα του Αγίου Πνεύματος. Γιατί η υπόσχεση του Θεού είναι για όλους τους ανθρώπους». Εκείνοι άκουσαν τα λόγια αυτά με χαρά και βαπτίσθηκαν την ημέρα εκείνη τρεις χιλιάδες. Ήταν η πρώτη ημέρα της Εκκλησίας του Χριστού στον κόσμο. Ένας κόσμος που δεν θα ήταν ποτέ ξανά ο ίδιος!

ΔΙΔΑΓΜΑ:

Η γιορτή της Πεντηκοστής

Η γιορτή της Πεντηκοστής είναι η τρίτη μεγαλύτερη γιορτή της χριστιανοσύνης. Είναι η ημέρα κατά την οποία με την κάθοδο του Αγίου Πνεύματος στους Αποστόλους ιδρύθηκε η Εκκλησία του Χριστού. Γιορτάζεται πενήντα ημέρες μετά από την γιορτή του Πάσχα, γι' αυτό και η ημερομηνία της δεν είναι σταθερή (είναι κινητή εορτή). Κατά την γιορτή της Πεντηκοστής οι χριστιανοί μαζεύονται στους ιερούς Ναούς και μετά από μία μεγαλόπρεπη Θεία Λειτουργία γονατίζουν όλοι και οι ιερείς αναπέμπουν προσευχές στο Θεό για τη σωτηρία των όλων των χριστιανών, ζώντων και κεκοιμημένων.

1. Κύκλωσε το Σωστό ή Λάθος:

1. Το Άγιο Πνεύμα εμφανίστηκε σαν λευκό περιστέρι.

Σ Λ

2. Όταν οι μαθητές γέμισαν με Άγιο Πνεύμα άρχισαν να θεραπεύουν αρρώστους.

Σ Λ

3. Εκείνες τις ημέρες βρισκόταν στα ιεροσόλυμα Ισραηλίτες από διάφορα μέρη του κόσμου.

Σ Λ

4. Ο Απόστολος Παύλος μίλησε στο συγκεντρωμένο πλήθος για ότι είχε μόλις συμβεί.

Σ Λ

3. Συμπλήρωσε το κείμενο:

..... και

σας στο

.....

να οι

και το

του

2. Βρες τις κρυμμένες λέξεις:

ΓΛΩΣΣΑ, ΦΛΟΓΑ, ΚΕΦΑΛΙΑ, ΙΟΥΔΑΙΑ,
ΠΟΝΤΟΣ, ΚΑΠΠΑΔΟΚΙΑ.

A	P	T	A	I	A	Δ	Υ	Ο	I
Φ	I	Σ	Α	Ι	Λ	Η	Λ	Ι	Κ
Α	Σ	Κ	Δ	Φ	Α	Γ	Ο	Λ	Φ
Λ	Ζ	Ε	Ο	Ψ	Ω	Β	Ν	Κ	Σ
Α	Σ	Φ	Ι	Δ	Α	Ν	Μ	Ω	Τ
Σ	Γ	Α	Ε	Τ	Α	Ο	Σ	Β	Ο
Σ	Ξ	Λ	Λ	Ζ	Χ	Π	Ω	Ο	Ν
Ω	Ν	Ι	Ε	Ρ	Τ	Υ	Π	Σ	Α
Λ	Μ	Α	Υ	Σ	Η	Σ	Π	Α	Ω
Γ	Δ	Π	Ο	Ν	Τ	Ο	Σ	Δ	Κ

4. Βάλε τις λέξεις στη σωστή σειρά:

για, πως, που, μας, Θεού, άραγε, αυτό, δική, τους,
συμβαίνει, μας, καθένας, μιλούν, δεν, να, Γαλιλαί-
οι, αυτοί, είναι, ο, ακούμε, να, μεγαλεία, τα, γλώσ-

σα, μιλούν, μητρική, στη, σημαίνει, τι, να,

.....

.....

.....

.....

Κοντάκιο
τῆς Κυριακῆς
τῆς Ἀπόκρεω

Οταν ἔλθης ὁ Θεός, ἐπὶ γῆς μετὰ δόξης, καὶ τρέμασι τὰ σύμπαντα, ποταμὸς δὲ τοῦ πυρός, πρὸ τοῦ βήματος ἔλκη, καὶ βίβλοι ἀνοίγωνται, καὶ τὰ κρυπτὰ δημοσιεύωνται, τότε ῥῦσαι μέ, ἐκ τοῦ πυρός τον ἀσβέστον, καὶ ἀξιώσον, ἐκ δεξιῶν σου μὲ στῆναι, Κριτὰ δικαιότατε.

‘Ηχος α’.

Η αιώνια φωτιά

Με αυτή την έκφραση ο Χριστός μας περιγράφει την κατάσταση εκείνη που γνωρίζουμε αλλιώς ως «Κόλαση».

Είναι η κατάσταση εκείνη της αιώνιας δυστυχίας, φόβου, ένοχης συνείδησης και αγωνίας, στην οποία πρόκειται να περιέλθουν όλοι οι αμετανόητοι για τις αμαρτίες τους άνθρωποι. Τα αρνητικά αυτά συναισθήματα που θα βιώνουν σε υπέρτατο βαθμό, παρομοιάζονται από τον Ιησού ως «φωτιά» σε πολλά σημεία της διδασκαλίας Του.

Χαρακτηριστική είναι και μία άλλη σχετική έκφρασή Του που παρομοιάζει την κόλαση με «ακούμητο σκουλίκι» που θα κατατρώγει τους αμαρτωλούς.

Και πάλιν ερχόμενον μετά δόξης...

Η κάθοδος του Αγίου Πνεύματος ήταν η μία υπόσχεση του Κυρίου μας. Η δεύτερη ήταν ότι μια μέρα θα επέστρεφε ξανά στον κόσμο, αυτή τη φορά όμως ως δίκαιος Κριτής.

Γί αυτή Του την Δεύτερη Παρουσία στον κόσμο Τον ρώτησαν κάποτε οι μαθητές Του κι εκείνος την περιέγραψε ως εξής: «Όταν έλθει ο Υιός του ανθρώπου με όλη Του τη δόξα και όλοι οι ἄγγελοι μαζί Του, τότε θα καθίσει σε θρόνο μεγαλοπρεπή και θα μαζευτούν μπροστά Του όλα τα έθνη και θα χωρίσει τους ανθρώπους όπως ο βισκός χωρίζει τα πρόβατα από τα κατσίκια. Θα τοποθετήσει τα πρόβατα στα δεξιά Του και τα κατσίκια στα αριστερά Του. Τότε θα πει ο Βασιλιάς σ' εκείνους που θα είναι στα δεξιά: «Ἐλάτε οι ευλογημένοι του Πατέρα μου, κληρονομήστε την Βασιλεία που είναι ετοιμασμένη για σας από τον καιρό της δημιουργίας του κόσμου. Γιατί πείνασα και μου δώσατε να φάω, δίψασα και μου δώσατε να πιω, ξένος ήμουνα και με πήρατε στο σπίτι σας, γυμνός ήμουνα και με ντύσατε, αρρώστησα και μ' επισκεφθήκατε, στη φυλακή ήμουνα και ήλθατε σ' εμένα». Τότε θα του αποκριθούν οι δίκαιοι: «Κύριε, πότε σε είδαμε να πεινάς και σε θρέψαμε ή να διψάς και σε ποτίσαμε; Ξένο και σε φιλοξενήσαμε, η γυμνό και σε ντύσαμε; Άρωστο ή φυλακισμένο και

ήλθαμε να σε δούμε;». Και ο Βασιλιάς θα τους απαντήσει: «Αλήθεια σας λέω, ό,τι κάνατε σε ένα από τούτους τους ασήμαντους αδελφούς μου, σε μένα το κάνατε». Τότε θα πει και σ' εκείνους που θα είναι στα αριστερά: «Φύγετε από μένα καταραμένοι στην **αιώνια φωτιά**, που έχει ετοιμαστεί για τον διάβολο και τους δαίμονές του, γιατί πείνασα και δεν μου δώσατε να φάω, δίψασα και δεν μου δώσατε να πιω, ξένος ήμουνα και δεν με φιλοξενήσατε, γυμνός ήμουνα και δεν με ντύσατε, ασθενής ήμουν και φυλακισμένος και δεν ήρθατε να μ' επισκεφθείτε». Τότε θα αποκριθούν και αυτοί: «Κύριε, πότε σε είδαμε να πεινάς ή να διψάς και να είσαι ξένος ή γυμνός ή ασθενής ή φυλακισμένος και δεν σε υπηρετήσαμε?». Τότε θα απαντήσει σ' αυτούς: «Αλήθεια σας λέω, ό,τι δεν κάνατε σε ένα από τους ασήμαντους τούτους, ούτε σε μένα το κάνατε». Και αυτοί θα μεταβούν στην αιώνια κόλαση ενώ οι δίκαιοι στην **αιώνια ζωή**!».

Έτσι περιέγραψε ο Χριστός μας την φοβερή εκείνη ημέρα. Μακάρι τώρα που ξέρουμε τι είναι αυτό που θα ζητήσει από τον καθένα μας να προσπαθήσουμε να το εφαρμόσουμε στη ζωή μας. Κι αυτό δεν είναι τίποτε άλλο από την έμπρακτη **αγάπη!**

ΛΙΛΑΓΜΑ:

Η αιώνια ζωή

Η έκφραση «αώνια ζωή» που χρησιμοποιεί εδώ ο Χριστός δηλώνει αυτό που απλά καταλαβαίνουμε όλοι ως «Παράδεισο» ή ως «Βασιλεία του Θεού». Πρόκειται δηλαδή για τη ζωή των δικαίων, αυτή που θα ζήσουν μετά την κρίση της Δευτέρας Παρουσίας του Κυρίου, μαζί με τον Θεό στην κατάσταση της αιώνιας χαράς, ευτυχίας και μακαριότητας.

Δεν πρόκειται φυσικά για κάποιο συγκεκριμένο χώρο ή τόπο μια που όλα αυτά σύμφωνα με τη Γραφή «θα παρέλθουν»- αλλά την κατάσταση εκείνη της αιώνιας συμβίωσης με το Δημιουργό μας Θεό και τη μετοχή μας στην θεϊκή Του δόξα.

1. Κάνε την αντιστοίχιση:

πεινούσα	και ήλθατε σε μένα
στη φυλακή ήμουν	και με πήρατε στο σπίτι σας
γυμνός ήμουν	και με επισκεφθήκατε
ασθενής ήμουν	και μου δώσατε να φάω
διψούσα	και με ντύσατε
ξένος ήμουν	και μου δώσατε να πιω

2. Κύκλωσε το Σωστό ή Λάθος:

- Ο Ιησούς υποσχέθηκε στους μαθητές Του πως μια μέρα θα επέστρεφε. **Σ Λ**
- Ο Χριστός στη Δεύτερη παρουσία Του θα έλθει για να διδάξει ξανά το Ευαγγέλιο. **Σ Λ**
- Ο Χριστός θα βάλλει τους ψηλούς στα δεξιά και τους κοντούς στα αριστερά Του. **Σ Λ**
- Οι δίκαιοι θα κληρονομήσουν την ετοιμασμένη γι' αυτούς Βασιλεία του Θεού. **Σ Λ**

3. Βρες ποιές λέξεις κρύβονται πίσω από τους αναγραμματισμούς

ΑΗΓΠΑ :

ΗΛΟΣΚΑ :

ΦΙΑΩΤ :

ΑΥΡΙΟΣΠΑ :

ΑΥΤΕΔΡΕ :

ΠΡΑΙΔΑΣΟΣΕ :

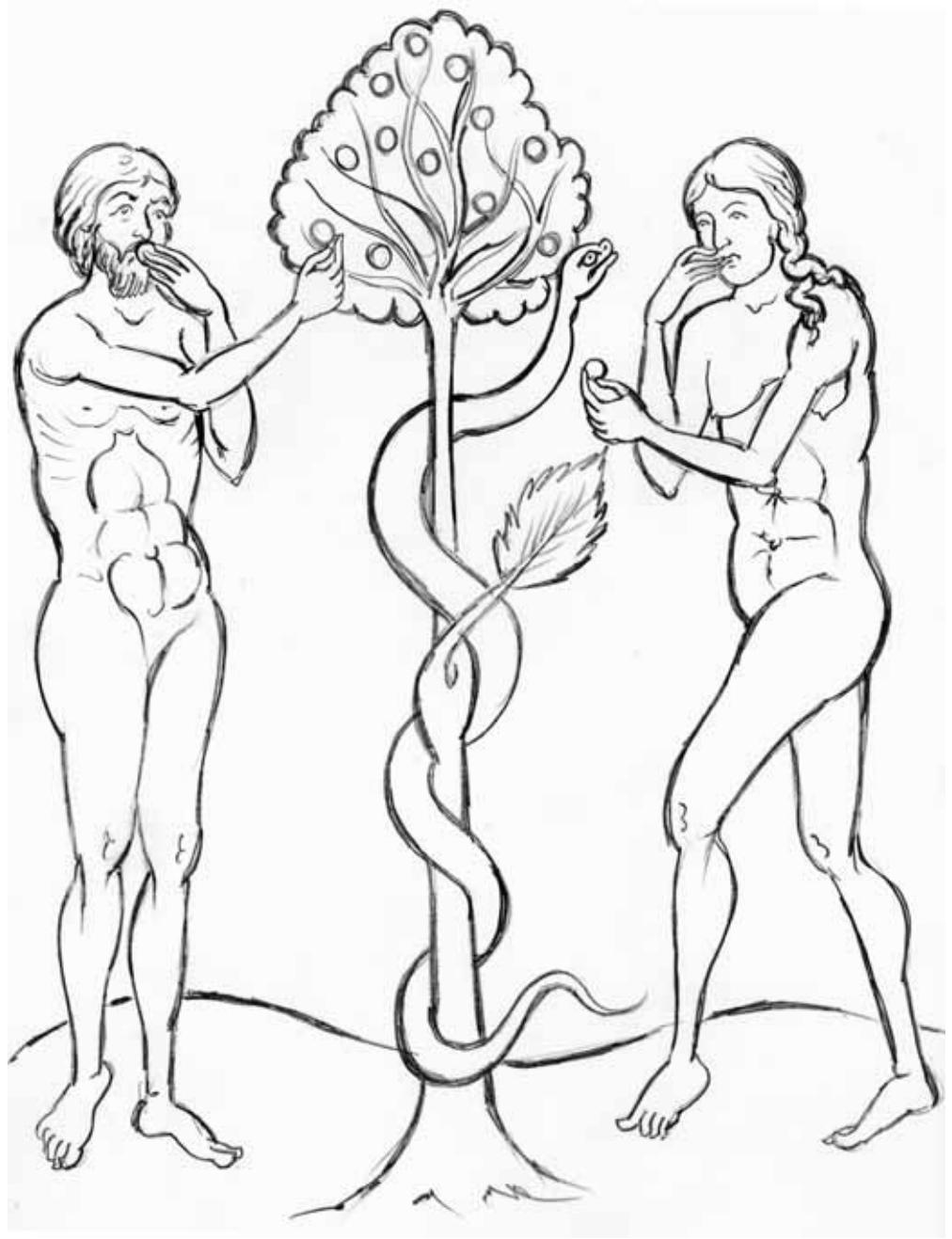
4. Ποιο απ' όλα είναι σωστό;

- Η μία υπόσχεση του Ιησού στους μαθητές ήταν:**
 - ότι θα τους έκανε πλούσιους
 - ότι θα τους έστελνε το Αγιο Πνεύμα
 - ότι θα τους έπαιρνε την άλλη μέρα μαζί Του
- Η δεύτερη υπόσχεση του Ιησού ήταν:**
 - ότι θα επέστρεφε ξανά
 - ότι θα φρόντιζε για την αποκατάστασή τους
 - ότι θα κατέστρεφε τους εχθρούς τους
- Κατά τη Δευτέρα Παρουσία Του, ο Χριστός:**
 - θα κρίνει τους ανθρώπους
 - θα θεραπεύσει όλους τους ασθενείς
 - θα δικάσει τους κακούς

B' Ενότητα

χρωμάτισε τις εικόνες

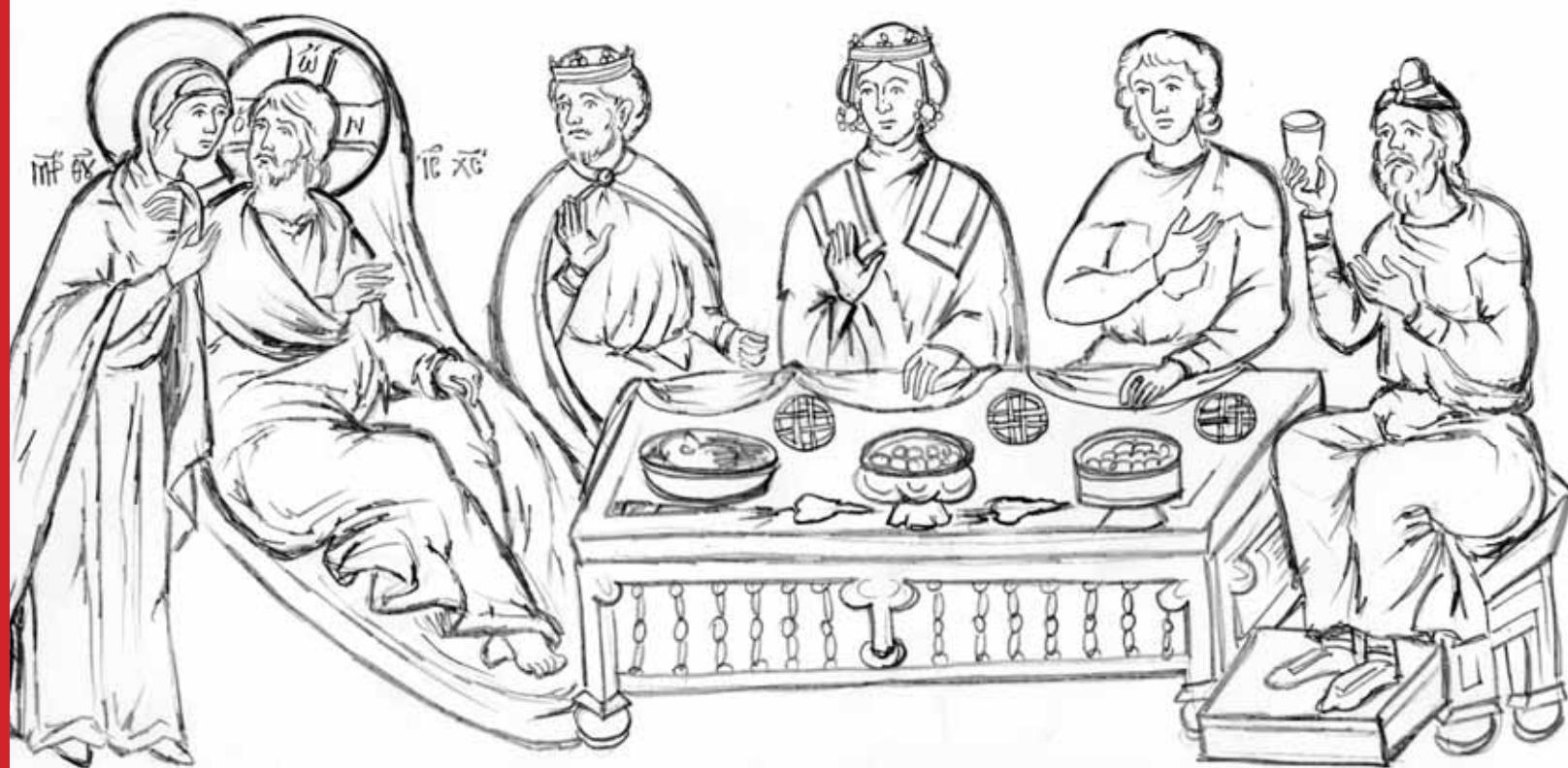

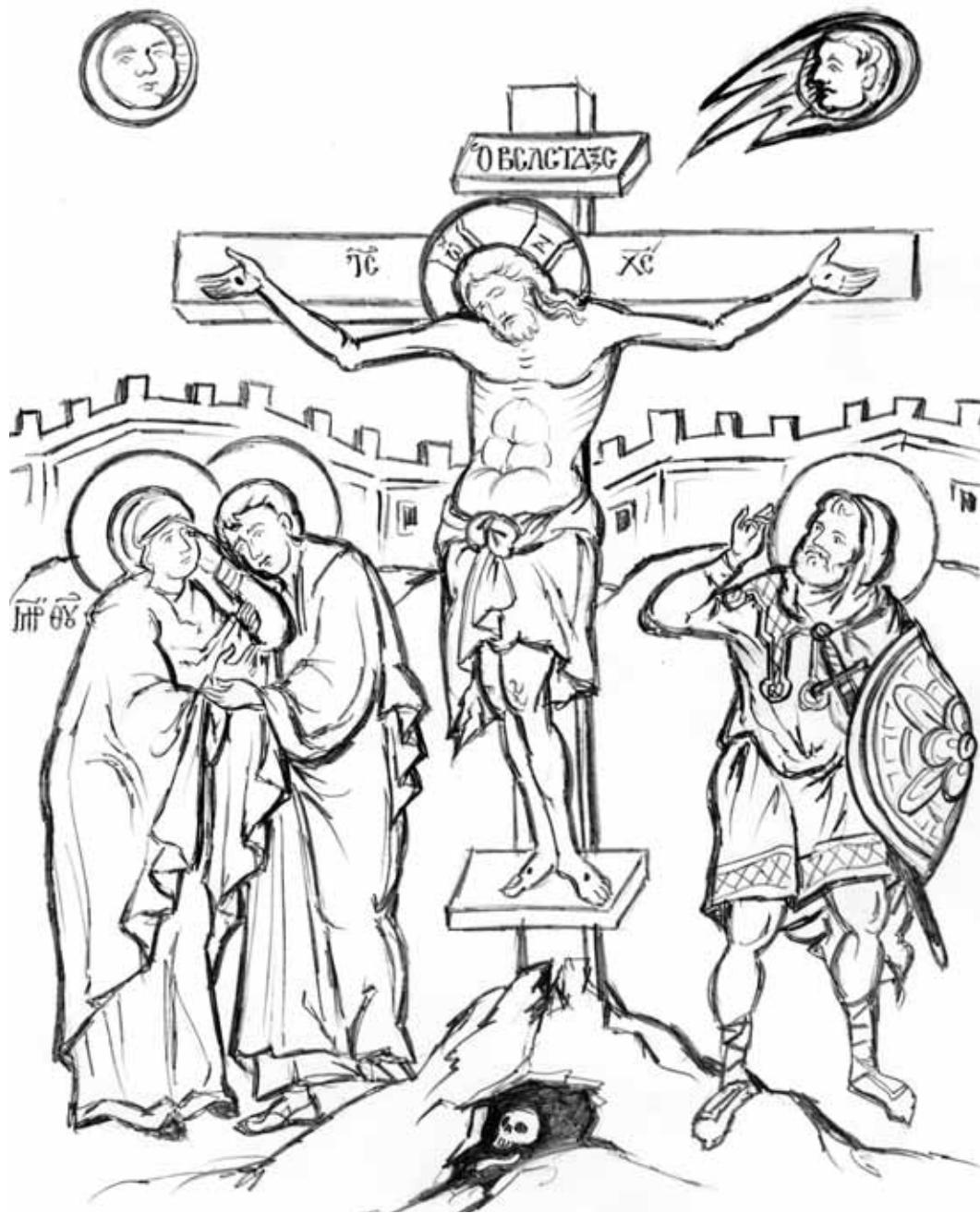

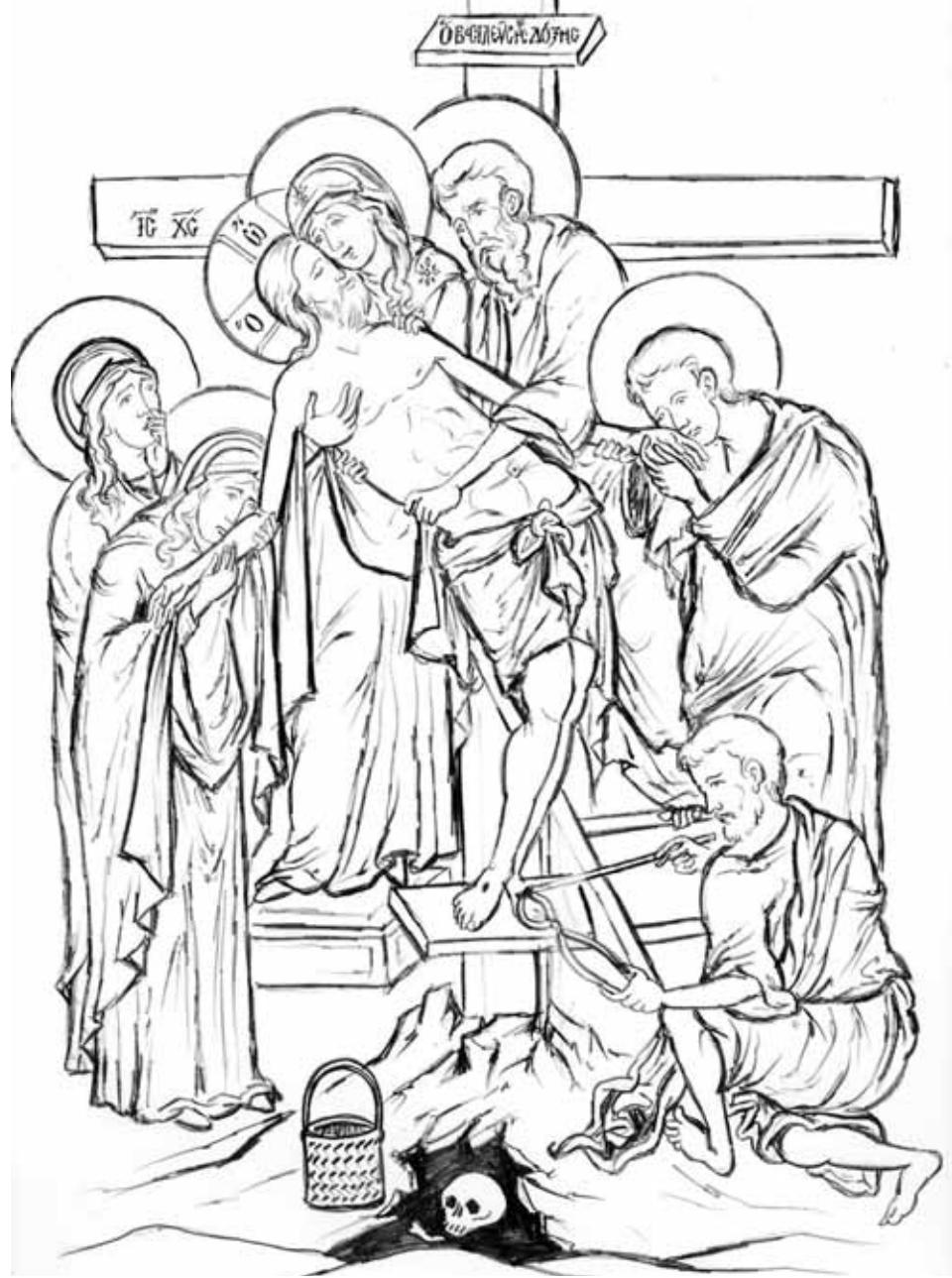

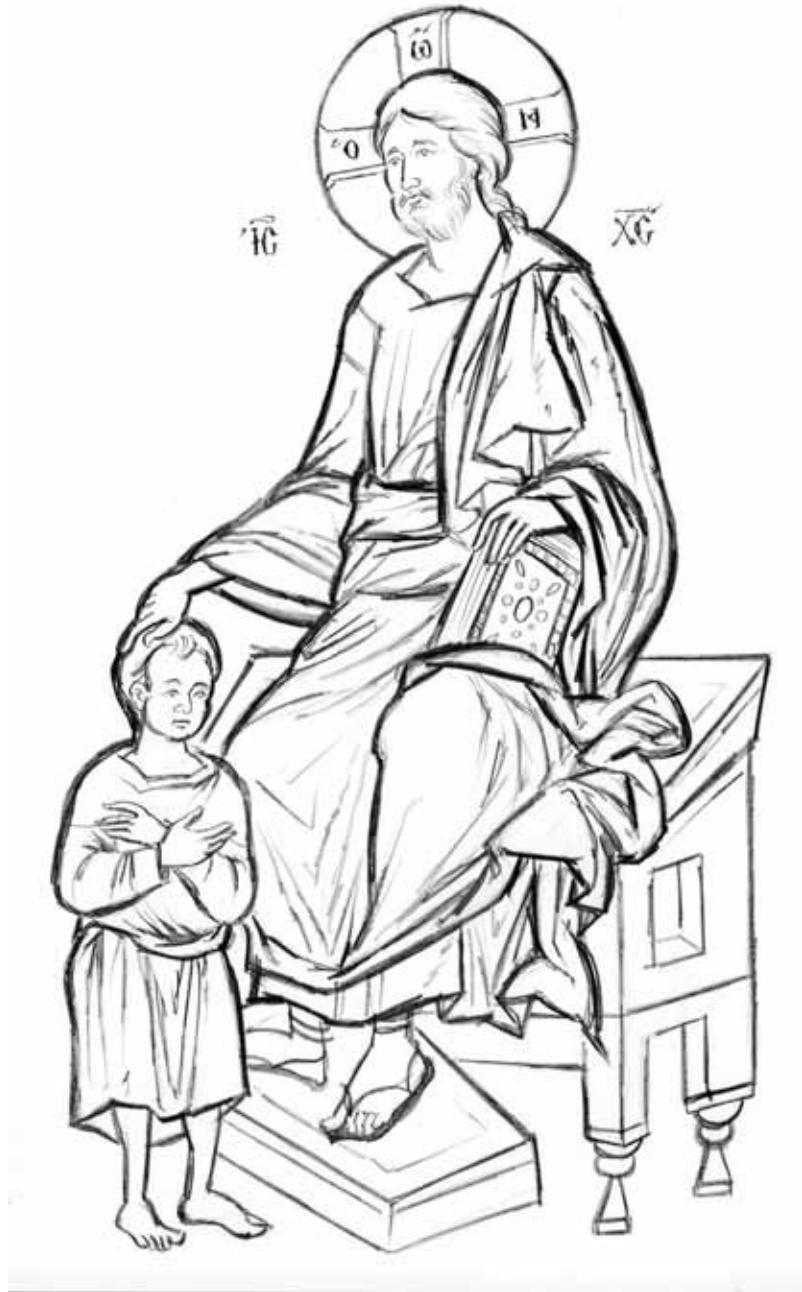

Γ' Ενότητα

προσευχές για κάθε μέρα

ΠΡΟΣΕΥΧΗ ΠΡΩΙΝΗ

Εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ
τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. Ἀμήν.

Δόξα Σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα Σοι.

Βασιλεῦ Οὐρανίε, Παράκλητε, τὸ
Πνεῦμα τῆς ἀληθείας, ὁ πανταχοῦ παρῶν
καὶ τὰ πάντα πληρῶν, ὁ θησαυρὸς τῶν
ἀγαθῶν καὶ ζωῆς χορηγός, ἐλθὲ καὶ
σκήνωσον ἐν ἡμῖν, καὶ καθάρισον ἡμᾶς
ἀπὸ πάσης κηλίδος, καὶ σῶσον, Ἀγαθέ, τάς
ψυχάς ἡμῶν.

(τὸ Τρισάγιο)

Ἄγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος
Αθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. (τρεῖς φορές)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι,
καὶ νῦν, καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰώνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε
ιλάσθητι ταῖς ἀμαρτίαις ἡμῶν, Δέσποτα,
συγχώρησον τάς ἀνομίας ἡμῖν, Ἅγιε
ἐπίσκεψαι καὶ ἵασαι τάς ἀσθενείας ἡμῶν,

ΠΡΟΣΕΥΧΗ ΠΡΩΙΝΗ

Στὸ ὄνομα του Πατέρα, του Υιού και
του Αγίου Πνεύματος. Αμήν.

Δόξα σ' Εσένα, Θεέ μας, Δόξα σ' Εσένα.

Βασιλιά Ουρανίε, Παρηγορητή, το
Πνεῦμα της Αλήθειας, που είσαι παντού
καὶ γεμίζεις τα πάντα, που είσαι ο
θυσαυρός όλων των αγαθών και χορηγός
της ζωῆς, ἐλα και κατοίκησε μέσα μας, και
καθάρισέ μας από κάθε κηλίδα, και σώσε
Αγαθέ τις ψυχές μας.

(τὸ Τρισάγιο)

Ἄγιε Θεέ, Ἅγιε Ισχυρέ, Ἅγιε Αθάνατε,
ελέησέ μας. (τρεῖς φορές)

Δόξα στον Πατέρα, στον Υἱό και στο Άγιο
Πνεύμα, τώρα και πάντοτε και στους
αιώνες των αιώνων. Αμήν.

Πανάγια Τριάδα, ελέησέ μας. Κύριε
ιλπήσου μας για τις αμαρτίες μας,
Δέσποτα συγχώρησε τις ανομίες μας, Άγιε
επισκέψου και θεράπευσαι τις ασθένειές

ζνεκεν τοῦ ὄνόματός Σου.

Κύριε ἐλέησον, Κύριε ἐλέησον,
Κύριε ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι,
καὶ νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἄμην.

Πάτερ ήμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς,
ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά Σου, ἐλθέτω ἡ
Βασιλεία Σου, γεννηθήτω τὸ θέλημά Σου
ώς ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον
ήμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον, καὶ
ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ
ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν. Καὶ
μὴ εἰσενέγκης ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ
ρῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ότι σου ἔστιν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις
καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ
τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἄμην.

(Μετὰ τὰ ἐπόμενα τριαδικά)

Ἐξεγερθέντες τοῦ ὑπνου προσπίπτομέν
Σοι, Ἀγαθέ, καὶ τῶν Ἀγγέλων τὸν ὕμνον
βιωμεν Σοι, Δυνατέ. Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος εἰ
ὁ Θεός, διὰ τῆς Θεοτόκου ἐλέησον ἡμᾶς.

μας, χάριν του ονόματός Σου.

Κύριε ελέησε, Κύριε ελέησε, Κύριε ελέησε.

Δόξα στον Πατέρα, στον Υἱό καὶ στο Ἁγιο
Πνεύμα, τώρα καὶ πάντοτε καὶ στους
αιώνες των αιώνων. Αμήν.

Πατέρα μας, που είσαι στους ουρανούς,
ας είναι αγιασμένο το ὄνομά Σου, ας ἐλθει
η Βασιλεία Σου, ας γίνει το θέλημά Σου
όπως στον ουρανό ἔτσι καὶ στη γη. Το ψωμί
που ἔχουμε ανάγκη δώσε μας σήμερα, καὶ
συγχώρεσέ μας, ὅπως κι εμείς συγχωρούμε
τους ἄλλους. Καὶ μην επιτρέψεις να
πέσουμε σε πειρασμό, αλλά γλύτωσέ μας
ἀπό το πονηρό.

Γιατί δική Σου είναι η βασιλεία καὶ η
δύναμη καὶ η δόξα, του Πατέρα καὶ του
Υἱού καὶ του Ἁγίου Πνεύματος, τώρα καὶ
πάντοτε καὶ στους αιώνες των αιώνων.
Αμήν.

(Μετὰ τα επόμενα τριαδικά)

Ξυπνώντας, μπροστά Σου γονατίζουμε
Ἀγαθέ, καὶ των Ἀγγέλων τὸν ὕμνο Σου
φωνάζουμε, Δυνατέ. Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος
είσαι Θεέ, διὰ τῆς Θεοτόκου ελέησέ μας.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Τῆς κλίνης καὶ τοῦ ὑπνου ἐξεγείρας
με, Κύριε, τὸν νοῦν μου φώτισον, καὶ τὴν
καρδίαν καὶ τὰ χεῖλη μου ἀνοιξον, εἰς τὸ
νῦνεῖν Σε, Ἀγίᾳ Τριάς, Ἅγιος, Ἅγιος,
εἰς ὁ Θεός, διὰ τῆς Θεοτόκου ἐλέησον ἡμᾶς.

Καὶ νῦν, καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἄμην.

Αθρόον ὁ Κριτής ἐπελεύσεται, καὶ
ἐκάστου αἱ πράξεις γυμνωθήσονται. Ἀλλὰ
φόβῳ κράξομεν ἐν τῷ μέσῳ τῆς νυκτός.
Ἄγιος, Ἅγιος, Ἅγιος εἰς ὁ Θεός, διὰ τῆς
Θεοτόκου ἐλέησον ἡμᾶς.

Κύριε ἐλέησον. (δώδεκα φορές)
(Εὐχαριστήρια εὐχή)

Ἐκτοῦ ὑπνου ἐξανιστάμενος, εὐχαριστῶ
Σοι, Ἀγίᾳ Τριάς, ὅτι διὰ τὴν πολλήν
Σου ἀγαθότητα καὶ μακροθυμίαν, οὐκ
ἀργίσθης ἐμοὶ τῷ ραθύμῳ καὶ ἀμαρτωλῷ,
οὐδὲ συναπώλεσάς με ταῖς ἀνομίαις μου,
ἀλλ' ἐφιλανθρωπεύσω συνήθως καὶ πρὸς
ἀπόγνωσιν κείμενον ἥγειράς με, εἰς τὸ
ὅρθισαι καὶ δοξολογῆσαι τὸ κράτος
Σου. Καὶ νῦν, φώτισόν μου τὰ ὅμματα
τῆς διανοίας, ἀνοιξόν μου τὸ στόμα, τοῦ
μελετᾶν τὰ λόγια Σου, καὶ συνιέναι τάς

**Δόξα στον Πατέρα, στον Υἱό καὶ στο Ἁγιο
Πνεύμα.**

Σηκώνοντάς με από το κρεββάτι και τον
ύπνο Κύριε, τον νου μου φώτισε, και την
καρδιά και τα χείλη μου ἀνοιξε, για να Σε
υμνήσω Αγία Τριάδα. Άγιος, Άγιος, Άγιος
είσαι Θεέ, δια της Θεοτόκου ελέησέ μας.

**Και τώρα και πάντοτε και στους αιώνες
των αιώνων. Αμήν.**

Ξαφνικά ο Κριτής θα ἔρθει και τον
καθενός οι πράξεις θα φανερωθούν. Με
φόβῳ Σου φωνάζουμε τη νύκτα. Άγιος,
Άγιος, Άγιος είσαι Θεέ, δια της Θεοτόκου
ελέησέ μας.

Κύριε ελέησε. (δώδεκα φορές)
(Εὐχαριστήρια ευχή)

Καθώς σηκώθηκα από τον ύπνο, Σε
ευχαριστώ Αγία Τριάδα, που από την
πολύ Σου αγαθότητα και μακροθυμία
δεν οργίσθηκες μ' εμένα τον ράθυμο και
αμαρτωλό, ούτε με κατέστρεψες εξ' αιτίας
των ανομιών μου, αλλά όπως συνήθως
έδειξες φιλανθρωπία και με ξύπνησες για
να προσευχηθώ και να Σε δοξολογήσω. Και
τώρα, φώτισέ μου τα μάτια του μυαλούν,
ἀνοιξέ μου το στόμα, για να μελετήσω

ἐντολάς Σου, καὶ ποιεῖν τὸ θέλημά Σου,
καὶ φάλλειν Σοι ἐν ἔξομολογήσει καρδίας,
καὶ ἀνυμνεῖν τὸ πανάγιον ὄνομά Σου,
τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου
Πνεύματος, νῦν, καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς
αιῶνας τῶν αἰώνων. Αμήν.

Δι' εὐχῶν τῶν Ἅγιων Πατέρων ἡμῶν,
Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ ὁ Θεός ἡμῶν, ἐλέησον
καὶ σῶσον ἡμᾶς. Αμήν.

τα λόγια Σου, να κατανοήσω τις εντολές
Σου, να κάνω πάντα το θέλημά Σου, να
Σου φάλλω από τα βάθη της καρδιάς μου
και να υμνήσω το πανάγιο ὄνομά Σου,
του Πατέρα και του Υιού και του Αγίου
Πνεύματος, τώρα και πάντα και στους
αιῶνες των αἰώνων Αμήν.

Με τις ευχές των Ἅγιων Πατέρων μας,
Κύριε Ιησού Χριστέ Θεέ μας, ελέησε και
σώσε μας. Αμήν.

ΕΥΧΗ ΠΡΙΝ ΤΟ ΓΕΥΜΑ

Πάτερ ήμων, ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς,
ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά Σου, ἐλθέτω ἡ
βασιλεία Σου, γεννηθήτω τὸ θέλημά Σου
ώς ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον
ήμων τὸν ἐπιούσιον δὸς ήμīν σήμερον, καὶ
ἄφες ήμīν τὰ ὀφειλήματα ήμων,
ώς καὶ ήμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ήμῶν,
καὶ μὴ εἰσενέγκης ήμᾶς εἰς πειρασμὸν ἀλλὰ
ρῦσαι ήμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Αγίῳ Πνεύματι
καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Αμήν.

Κύριε ἐλέησον, Κύριε ἐλέησον, Κύριε
ἐλέησον.

Χριστὲ ὁ Θεός, εὐλόγησον τὴν βρῶσιν
καὶ τὴν πόσιν τῶν δούλων σου, ὅτι ἄγιος
εἶ πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας
τῶν αἰώνων. Αμήν.

ΕΥΧΗ ΠΡΙΝ ΤΟ ΜΕΣΗΜΕΡΙΑΝΟ ΦΑΓΗΤΟ

Πατέρα μας, που είσαι στους ουρανούς,
ας είναι αγιασμένο το όνομά Σου, ας ἐλθει
ἡ Βασιλεία Σου, ας γίνει το θέλημά Σου
όπως στον ουρανό ἔτσι καὶ στη γη. Το ψωμί
που ἔχουμε ανάγκη δώσε μας σήμερα, καὶ
συγχώρεσέ μας, όπως κι εμείς συγχωρούμε
τους ἄλλους. Καὶ μην επιτρέψεις να
πέσουμε σε πειρασμό, αλλά γλύτωσέ μας
ἀπό το πονηρό.

Δόξα στον Πατέρα, στον Υἱό καὶ στο Άγιο
Πνεύμα, τώρα καὶ πάντοτε καὶ στους
αιώνες των αιώνων. Αμήν.

Κύριε ελέησε, Κύριε ελέησε,
Κύριε ελέησε.

Χριστέ Θεέ μας, ευλόγησε το φαγητό
καὶ το ποτό των δούλων σου· γιατί είσαι
Άγιος, τώρα καὶ πάντοτε καὶ στους αιώνες
των αιώνων. Αμήν.

ΕΥΧΗ ΜΕΤΑ ΤΟ ΓΕΥΜΑ

Εύχαριστοῦμεν σοι, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὅτι καὶ τῇ παροῦσῃ ἡμέρᾳ ἐνέπλησας ἡμᾶς τῶν ἐπιγείων σου ἀγαθῶν. Μὴ στερήσεις ἡμᾶς καὶ τῆς ἐπουρανίου σου βασιλείας, ἀλλ' ὡς ἐν μέσῳ τῶν Μαθητῶν σου παρεγένου, Σωτήρ, τὴν εἰρήνην διδοὺς αὐτοῖς, ἐλθὲ καὶ μεθ' ἡμῶν καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Δόξα Πατρὶ καὶ Γίῳ καὶ Ἀγίῳ Πνεύματι καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Αμήν.

Κύριε ἐλέησον, Κύριε ἐλέησον, Κύριε ἐλέησον.

Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, εὐλόγησον τά περισσεύματα τῶν κλασμάτων τῆς τραπέζης ταύτης καὶ πλήθυνον αὐτά ἐν τῷ οἴκῳ τούτῳ καὶ εἰς τόν κόσμον Σου ἄπαντα, ὅτι ἄγιος εἶ πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Αμήν.

Δι' εὐχῶν τῶν Ἅγίων Πατέρων ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Αμήν.

ΕΥΧΗ ΜΕΤΑ ΤΟ ΜΕΣΗΜΕΡΙΑΝΟ

Σε ευχαριστούμε, Χριστέ Θεέ μας, που κι αυτή την ημέρα μας χόρτασες από τα επίγεια αγαθά Σου. Μη μας στερήσεις καὶ της επουρανίας Βασιλείας Σου. Άλλα όπως ήλθες καὶ στάθηκες ανάμεσα στους μαθητές Σου, Σωτήρα μας, χαρίζοντάς τους την ειρήνη, ἔτσι ἐλα καὶ μαζί μας καὶ σώσε μας.

Δόξα στον Πατέρα, στον Γιό καὶ στο Ἀγιό Πνεύμα, τώρα καὶ πάντοτε καὶ στους αιώνες των αιώνων. Αμήν.

Κύριε ελέησε, Κύριε ελέησε,
Κύριε ελέησε.

Χριστέ Θεέ μας, ευλόγησε τα περισσεύματα των φαγητών αυτού του τραπεζιού καὶ πλύθηνε τα στο σπίτι μας καὶ σε όλο Σου τον κόσμο· γιατί είσαι Ἅγιος, τώρα καὶ πάντοτε καὶ στους αιώνες των αιώνων. Αμήν.

Με τις ευχές των Ἅγιων Πατέρων μας,
Κύριε Ιησοῦ Χριστέ Θεέ μας, ελέησε καὶ
σώσε μας. Αμήν.

ΕΥΧΗ ΠΡΙΝ ΤΟ ΔΕΙΠΝΟ

Φάγονται πένητες καὶ ἐμπλησθήσονται
καὶ αἰνέσουσι Κύριον οἱ ἐκζητοῦντες
αὐτὸν, ζήσονται αἱ καρδίαι αὐτῶν εἰς
αἰώνα αἰώνος. Ἄμήν.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι
καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰώνας τῶν
αἰώνων. Ἄμήν.

Κύριε ἐλέησον, Κύριε ἐλέησον,
Κύριε ἐλέησον.

Χριστὲ ὁ Θεός, εὐλόγησον τὴν βρῶσιν
καὶ τὴν πόσιν τῶν δούλων σου, ὅτι ἄγιος
εἶ πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰώνας
τῶν αἰώνων. Ἄμήν.

ΕΥΧΗ ΠΡΙΝ ΤΟ ΔΕΙΠΝΟ

Θα φάνε οι φτωχοί καὶ θα χορτάσουν καὶ
θα υμνήσουν τὸν Κύριο ὃσοι τὸν αγαπούν,
θα ζήσουν οι καρδιές τους αιώνια. Αμήν.

Δόξα στὸν Πατέρα, στὸν Υἱό καὶ στὸ Ἅγιο
Πνεύμα, τώρα καὶ πάντοτε καὶ στους
αιώνες των αιώνων. Αμήν.

Κύριε ελέησε, Κύριε ελέησε,
Κύριε ελέησε.

Χριστέ Θεέ μας, ευλόγησε τὸ φαγητό
καὶ τὸ ποτό τῶν δούλων σου· γιατί είσαι
Ἄγιος, τώρα καὶ πάντοτε καὶ στους αιώνες
των αιώνων. Αμήν.

ΕΥΧΗ ΜΕΤΑ ΤΟ ΔΕΙΠΝΟ

Εὐφρανας ἡμᾶς, Κύριε, ἐν τοῖς ποιήμασί σου καὶ ἐν τοῖς ἔργοις τῶν χειρῶν σου ἡγαλλιασάμεθα. Ἐσημειώθη ἐφ' ἡμᾶς τὸ φῶς τοῦ προσώπου σου, Κύριε. Ἐδωκας εὐφροσύνην εἰς τάς καρδίας ἡμῶν. Απὸ καρποῦ τῶν ἀγαθῶν σου ἐνεπλήσθημεν, ὅτι σύ, Κύριε, κατὰ μόνας ἐπ' ἐλπίδι κατώκησας ἡμᾶς. Αμήν.

Δόξα Πατρὶ καὶ Γεννητῇ
καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰώνας τῶν
αἰώνων. Αμήν.

Κύριε ἐλέησον, Κύριε ἐλέησον,
Κύριε ἐλέησον.

Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ ἐλεῶν καὶ τρέφων
ἡμᾶς ἐκ τῶν αὐτοῦ πλουσίων δωρεῶν τῇ
αὐτοῦ χάριτι καὶ φιλανθρωπίᾳ πάντοτε,
νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰώνας τῶν
αἰώνων. Αμήν.

Δι' εὐχῶν τῶν Ἀγίων Πατέρων ἡμῶν,
Κύριε Ἰησοῦ Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐλέησον
καὶ σῶσον ἡμᾶς. Αμήν.

ΕΥΧΗ ΜΕΤΑ ΤΟ ΔΕΙΠΝΟ

Μας γέμισες χαρά Κύριε με τα
δημιουργήματά Σου και από τα ἔργα των
χεριών Σου νιώσαμε αγαλλίαση. Φάνηκε
σε μας το φως του προσώπου Σου. Εδωσες
χαρά στις καρδιές μας. Από τους καρπούς
των αγαθών Σου χορτάσαμε· γιατί εσύ
Κύριε κατοίκησες μέσα στον καθένα μας
με ελπίδα. Αμήν.

Δόξα στον Πατέρα, στον Γεννητή
Πνεύμα, τώρα και πάντοτε και στους
αἰώνες των αἰώνων. Αμήν.

Κύριε ελέησε, Κύριε ελέησε,
Κύριε ελέησε.

Ας είναι ευλογημένος ο Θεός, που
μας ελεεί και μας τρέφει από τα πλούσια
αγαθά Του, εξ' αιτίας της χάρος και της
φιλανθρωπίας Του, τώρα και πάντοτε και
στους αἰώνες των αἰώνων. Αμήν.

Με τις ευχές των Αγίων Πατέρων μας,
Κύριε Ιησού Χριστέ Θεέ μας, ελέησε και
σώσε μας. Αμήν.

ΠΡΟΣΕΥΧΗ ΠΡΟ ΤΟΥ ΥΠΝΟΥ

Εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος. Ἀμήν.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Βασιλεῦ οὐρανίε, Παράκλητε, τὸ πνεῦμα τῆς ἀληθείας, ὁ πανταχοῦ παρών καὶ τὰ πάντα πληρῶν, ὁ θησαυρὸς τῶν ἀγαθῶν καὶ ζωῆς χορηγός, ἐλθὲ καὶ σκήνωσον ἐν ἡμῖν καὶ καθάρισον ἡμᾶς ἀπὸ πάσης κηλίδος καὶ σῶσον Ἀγαθὴ τάς ψυχάς ἡμῶν.

(τὸ Τρισάγιο)

Ἄγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Αθάνατος ἐλέησον ἡμᾶς. (τρεῖς φορές)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰώνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε ἵλασθητι ταῖς ἀμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τάς ἀνομίας ἡμῖν. Ἅγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τάς ἀσθενείας ἡμῶν,

ΠΡΟΣΕΥΧΗ ΠΡΙΝ ΤΟΝ ΥΠΝΟ

Στὸ ὄνομα τοῦ Πατέρα, τοῦ Υἱού καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος. Ἀμήν.

Δόξα σ' Εσένα, Θεέ μας, Δόξα σ' Εσένα.

Βασιλιά Ουράνιε, Παρηγορητή, τὸ Πνεῦμα τῆς Αλήθειας, που είσαι παντού καὶ γεμίζεις τα πάντα, που είσαι ο θυσαυρός όλων των αγαθῶν καὶ χορηγός της ζωῆς, ἐλα καὶ κατοίκησε μέσα μας, καὶ καθάρισέ μας από κάθε κηλίδα, καὶ σώσε Αγαθέ τις ψυχές μας.

(τὸ Τρισάγιο)

Ἄγιε Θεέ, Ἅγιε Ισχυρέ, Ἅγιε Αθάνατε, ελέησέ μας. (τρεῖς φορές)

Δόξα στον Πατέρα, στον Υἱό καὶ στο Ἅγιο Πνεύμα, τώρα καὶ πάντοτε καὶ στους αἰώνες των αιώνων. Ἀμήν.

Πανάγια Τριάδα, ελέησέ μας. Κύριε λυπήσου μας για τις αμαρτίες μας, Δέσποτα συγχώρησε τις ανομίες μας, Ἅγιε επισκέψου καὶ θεραπευσαι τις ασθένειές

ζένεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε ἐλέησον, Κύριε ἐλέησον,
Κύριε ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἀγίῳ Πνεύματι
καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Αμήν.

Πάτερ ήμῶν, ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς,
ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά Σου, ἐλθέτω ἡ
βασιλεία Σου, γεννηθήτω τὸ θέλημά Σου
ώς ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον
ήμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον, καὶ
ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ
ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν, καὶ
μὴ εἰσενέγκης ἡμᾶς εἰς πειρασμὸν ἀλλὰ
ρῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ὄτι σοῦ ἔστιν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις
καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ
τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Αμήν.

(μετὰ, τὰ ἐπόμενα τροπάρια)

Τὴν ἡμέραν διελθών, εὐχαριστῶ σοι,
Κύριε, τὴν ἐσπέραν αἰτοῦμαι σὺν τῇ νυκτὶ
ἀναμάρτητον παράσχου μοι, Σωτήρ, καὶ
σῶσον με.

μας, χάριν του ονόματός Σου.

Κύριε ελέησε, Κύριε ελέησε, Κύριε ελέησε.

Δόξα στον Πατέρα, στον Υἱό και στο Ἀγιο
Πνεύμα, τώρα και πάντοτε και στους
αιώνες των αιώνων. Αμήν.

Πατέρα μας, που είσαι στους ουρανούς,
ας είναι αγιασμένο το ὄνομά Σου, ας ἐλθει
η Βασιλεία Σου, ας γίνει το θέλημά Σου
όπως στον ουρανό ἔτσι και στη γη. Το ψωμί
που ἔχουμε ανάγκη δώσε μας σήμερα, και
συγχώρεσέ μας, ὅπως κι εμείς συγχωρούμε
τους ἄλλους. Και μην επιτρέψεις να
πέσουμε σε πειρασμό, αλλά γλύτωσέ μας
ἀπό το πονηρό.

Γιατί δική Σου είναι η βασιλεία και η
δύναμη και η δόξα, του Πατέρα και του
Υιού και του Ἁγίου Πνεύματος, τώρα και
πάντοτε και στους αιώνες των αιώνων.
Αμήν.

(μετὰ, τα ἐπόμενα τροπάρια)

Περνώντας την ἡμέρα σ' ευχαριστώ
Κύριε, και να μου δώσεις Σου ζητώ
ἀναμάρτητη τη νύχτα, Σωτήρα μου και
σώσε με.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Τὴν ἡμέραν παρελθών, δοξολογῶ σε Δέσποτα, τὴν ἐσπέραν αἰτοῦμαι σὺν τῇ νυκτὶ ἀσκανδάλιστον παράσχου μοι, Σωτήρ, καὶ σῶσον με.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τὸν αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Τὴν ἡμέραν διαβάζε, ύμνολογῶ σε, Ἀγιε τὴν ἐσπέραν αἰτοῦμαι σὺν τῇ νυκτὶ ἀνεπίβουλον παράσχου μοι, Σωτήρ, καὶ σῶσον με.

Κύριε ἐλέησον. (δώδεκα φορές)
(Εὐχὴ γιὰ τὰ παιδιά)

Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ προσδεξάμενος τὰ παιδιά ἐλθόντα πρὸς σέ, πρόσδεξαι καὶ ἐκ τῶν χειλέων ἐμοῦ τοῦ παιδός σου τὴν ἐσπερινὴν ταύτην δέησιν. Σκέπασον μὲν ἐν τῇ σκέπῃ τῶν πτερύγων σου, ἵνα ἐν εἰρήνῃ κοιμηθήσομαι καὶ ὑπνώσω καὶ διέγειρόν με ἐν καιρῷ εὐθέτῳ πρὸς σὴν δοξολογίαν, ὡς μόνος ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος.

(Εὐχὴ γιὰ τὸν μεγαλυτέρον)

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, εἰ τι ἡμαρτον ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ, λόγῳ, ἔργῳ καὶ διανοίᾳ,

Δόξα στον Πατέρα, στον Υἱό και στο Ἁγιο Πνεύμα.

Αφήνοντας πίσω την ημέρα, Σε δοξολογῶ Δέσποτα, και να μου δώσεις Σου ζητώ ασκανδάλιστη τη νύχτα, Σωτήρα μου και σώσε με.

Και τώρα και πάντοτε και στους αιώνες των αιώνων. Ἀμήν.

Διαβαίνοντας την ημέρα, Σε υμνολογώ Ἀγιε, και να μου δώσεις Σου ζητώ ακίνδυνη τη νύχτα, Σωτήρα μου και σώσε με.

Κύριε ελέησε. (δώδεκα φορές)
(Ευχὴ για τα παιδιά)

Κύριε Ιησού Χριστέ, Εσύ που δέχθηκες τα παιδιά να ἐρθουν κοντά Σου, δέξου και από τα δικά μου χείλη, του παιδιού Σου, την βραδινή αυτή δέηση. Σκέπασέ με κάτω από την προστασία Σου, ώστε με ειρήνη να κοιμηθώ και σήκωσέ με πάλι σύντομα για να σε δοξολογήσω, σαν ο μόνος αγαθός και φιλάνθρωπος που είσαι.

(Ευχὴ για τοὺς μεγαλυτέρους)

Κύριε Θεέ μου, ότι αμαρτία ἐκανα αυτή την ημέρα, με λόγια, με ἔργα ἢ με σκέψεις,

πάντα μοι ώς ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος συγχώρησον. Υπνον εἰρηνικὸν καὶ ἀτάραχον δῶρησαὶ μοι καὶ ὅῦσαι με ἀπὸ πάσης ἐπηρείας καὶ ἐπιβουλῆς τοῦ πονηροῦ. Διανάστησον δὲ με ἐν καιρῷ εὐθέτῳ πρὸς σὴν δοξολογίαν, ὅτι εὐλογητὸς εἶ σὺν τῷ μονογενεῖ σου Υἱῷ καὶ τῷ παναγίᾳ σου Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

(τὸ Σύμβολο τῆς Πίστεως)

Πιστεύω εἰς ἔνα Θεόν, Πατέρα παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων. Καὶ εἰς ἔνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων. Φῶς ἐκφωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρὶ, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο. Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος Αγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα. Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα. Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ κατὰ τάς Γραφᾶς. Καὶ ἀνελθόντα

όλα να μου τα συγχωρέσεις σαν αγαθός καὶ φιλάνθρωπος που είσαι. Δώσε μου ύπνο ειρηνικό και ατάραχο και γλύτωσέ με από κάθε επήρεια και επιβουλή του πονηρού. Σήκωσέ με πάλι σύντομα για να σε δοξολογήσω, γιατί ευλογημένος είσαι μαζί με το μονάκριβο Υἱό και το πανάγιο Πνεύμα Σου, τώρα και πάντοτε και στους αιώνες των αιώνων. Αμήν.

(τὸ Σύμβολο τῆς Πίστεως)

Πιστεύω σε ἔνα Θεό, Πατέρα παντοκράτορα, δημιουργό του ουρανού και της γῆς, ὀλων των ορατών και των αόρατων. Και σε ἔνα Κύριο Ιησού Χριστό, τον Υιό του Θεού τον μοναδικό, που από τον Πατέρα γεννήθηκε προαιώνια. Φως από το Φως, Θεός αληθινός από Θεό αληθινό, που γεννήθηκε και δεν φτιάχτηκε, που είναι από την ίδια ουσία με τον Πατέρα και από τον οποίο ἐγιναν τα πάντα. Αυτόν που για μας τους ανθρώπους και για τη δική μας σωτηρία κατέβηκε από τους ουρανούς και ἐλαβε σάρκα από το Αγιο Πνεύμα και τη Μαρία την Παρθένο και ἐγινε ἀνθρωπός που σταυρώθηκε για μας στα χρόνια του Πόντου Πιλάτου και ἐπαθε και τάφηκε. που αναστήθηκε την τρίτη ημέρα

εἰς τοὺς οὐρανούς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρός. Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρίναι ζῶντας καὶ νεκρούς, οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος. Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ Ἁγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν προφητῶν. Εἰς μίαν, ἀγίαν, καθολικὴν καὶ Ἀποστολικὴν Ἑκκλησίαν. Όμολογῷ ἐν βάπτισμα εἰς ἀφεσιν ἀμαρτιῶν. Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν. Καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰώνος. Ἀμήν.

(ἐπειτα)

Θεοτόκε Παρθένε, χαῖρε Κεχαριτωμένη Μαρία, ὁ Κύριος μετά σου. Εὐλογημένη σὺ ἐν γυναιξὶ καὶ εὐλογημένος ὁ καρπὸς τῆς κοιλίας σου, ὅτι σωτῆρα ἔτεκες τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Βαπτιστὰ τοῦ Χριστοῦ, πάντων ἡμῶν μνήσθητι, ἵνα ρυθῶμεν τῶν ἀνομιῶν ἡμῶν σοι γὰρ ἐδόθη χάρις πρεσβεύειν ὑπὲρ ἡμῶν.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

σύμφωνα με τις Γραφές· που ανέβηκε στους ουρανούς και ἐκατσε στα δεξιά του Θεού Πατέρα· που πάλι θα ἔρθει με δόξα για να κρίνει ζωντανούς και νεκρούς και που η βασιλεία Του δεν θα ἔχει τέλος. Και στο Πνεύμα το Ἁγιο, το Κύριο, αυτό που δίνει ζωή, που εκπορεύεται από τον Πατέρα και που μαζί με τον Πατέρα και τον Υιό προσκυνήται και δοξάζεται, αυτό που μίλησε μέσα από τους προφήτες. Σε μία, αγία οικουμενική και Αποστολική Εκκλησία. Ομολογώ ἐνα βάπτισμα για την ἀφεση των αμαρτιῶν. Περιμένω την ανάσταση των νεκρών και την αιώνια ζωή. Αμήν.

(ἐπειτα)

Θεοτόκε Παρθένε, Κεχαριτωμένη Μαρία, να χαίρεσαι, ο Κύριος είναι μαζί σου. Εὐλογημένη είσαι ανάμεσα στις γυναίκες και ευλογημένος είναι ο καρπός της κοιλίας σου, γιατί γέννησες τον Σωτήρα των ψυχῶν μας.

Βαπτιστὰ τοῦ Χριστοῦ, όλους μας θυμήσου, για να γλυτώσουμε από τις ανομίες μας· σ' εσένα δόθηκε η χάρη να πρεσβεύεις για μας.

Ικετεύσατε ύπερ ήμῶν, ἄγιοι Ἀπόστολοι,
καὶ ἄγιοι πάντες, ἵνα ωσθῶμεν κινδύνων
καὶ θλίψεων ὑμᾶς γὰρ θερμοὺς προστάτας
πρὸς τὸν Σωτῆρα κεκτήμεθα.

Καὶ νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Αμήν.

Τύπο τὴν σὴν εὐσπλαγχνίαν κατα-
φεύγομεν, Θεοτόκε τάς ἡμῶν ἱκεσίας μὴ
παρίδης ἐν περιστάσει, ἀλλ' ἐκ κινδύνων
λύτρωσαι ἡμᾶς, μόνη ἀγνή, μόνη
εὐλογημένη.

Δι' εὐχῶν τῶν Ἀγίων Πατέρων ἡμῶν,
Κύριε Ιησοῦ Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐλέησον
καὶ σῶσον ἡμᾶς. Αμήν.

(ξαπλώνοντας νὰ ποῦμε)

Ἐν τῇ σκέπῃ τῶν πτερύγων σου
σκεπασθήσομαι καὶ ὑπνώσω ὅτι σύ, Κύριε,
κατὰ μόνας ἐπ' ἐλπίδι κατώκισάς με.

(πλησιάζοντας νὰ κοιμηθοῦμε)

Εἰς χεῖρας σου, Κύριε, παρατίθημι
τὴν ψυχὴν καὶ τὸ σῶμα μου. Αὐτὸς με
εὐλόγησον, αὐτὸς με ἐλέησον καὶ ζωὴν
τὴν αἰώνιον χάρισαι μοι. Αμήν.

Δόξα στον Πατέρα, στον Υἱό και στο Ἅγιο
Πνεύμα.

Ικετέψτε για μας ἄγιοι Απόστολοι και
όλοι οι ἄγιοι, για να γλυτώσουμε από τους
κινδύνους και τις θλίψεις· εσάς ἔχουμε
θερμοὺς προστάτες πρὸς τὸν Σωτῆρα.

Και τώρα και πάντοτε και στους αιώνες
των αιώνων. Αμήν.

Κάτω από την ευσπλαγχνία σου
καταφεύγομε Θεοτόκε· τις ικεσίες μας
στις δύσκολες στιγμές μη παραβλέψεις,
αλλά από τους κινδύνους λύτρωσέ μας,
μόνη αγνή, μόνη ευλογημένη.

Με τις ευχές των Αγίων Πατέρων μας,
Κύριε Ιησοῦ Χριστέ Θεέ μας, ελέησε και
σώσε μας. Αμήν.

(ξαπλώνοντας νὰ ποῦμε)

Κάτω από την προστασία Σου
σκεπάζομαι και κοιμάμαι γιατί εσύ Κύριε
κατοίκησες μέσα στον καθένα μου με
ελπίδα.

(πλησιάζοντας νὰ κοιμηθοῦμε)

Στα χέρια Σου Κύριε παραδίδω την ψυχή
και το σῶμα μου. Ευλόγησέ με, ελέησέ με
και χάρισαι μου την αιώνια ζωή. Αμήν.

ΠΡΟΣΕΥΧΗ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΝΑΡΞΗ ΤΩΝ ΚΑΤΗΧΗΤΙΚΩΝ ΜΑΘΗΜΑΤΩΝ

Εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ
τοῦ ἁγίου Πνεύματος. Ἀμήν.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Βασιλεῦ οὐρανίε, Παράκλητε, τὸ πνεῦμα
τῆς ἀληθείας, ὁ πανταχοῦ παρὸν καὶ τὰ
πάντα πληρῶν, ὁ θησαυρὸς τῶν ἀγαθῶν
καὶ ζωῆς χορηγός, ἐλθὲ καὶ σκήνωσον
ἐν ἡμῖν καὶ καθάρισον ἡμᾶς ἀπὸ πάσης
κηλίδος καὶ σῶσον Ἀγαθὲ τάς ψυχάς
ἡμῶν.

(ἐπειτα τὴν εὐχὴν)

Υἱὲ καὶ λόγε τοῦ Θεοῦ τοῦ ζῶντος, ὁ
κηρύσσων ἐν ταῖς Συναγωγαῖς ἐν τοῖς
Σάββασι καὶ λέγων τὰ περὶ τῆς βασιλείας
τοῦ Θεοῦ, ὁ διδάσκων τὰ πλήθη ἐν τῇ
ἐρήμῳ καὶ παρὰ τὸν αἰγιαλὸν καὶ ἐν
τῷ ὅρει καὶ τῇ στοᾷ τοῦ Σολομῶντος,
ῶστε ἐξίστασθαι πάντας καὶ λέγειν, ὅτι
οὐδέποτε οὕτως ἐλάλησεν ἀνθρωπος, ὡς
Σύ, ὁ Θεάνθρωπος Κύριος. Ο τὸ Πανάγιόν
Σου Πνεῦμα καταπέμψας τοὺς θείους
καὶ ἰεροῖς Ἀποστόλοις καὶ τὸν ἄνωθεν
φωτισμὸν παρέχων καὶ διδοὺς ἡμῖν λόγον
καὶ σοφίαν ἐν ἀνοίξει τοῦ στόματος ἡμῶν

ΠΡΟΣΕΥΧΗ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΝΑΡΞΗ ΤΩΝ ΚΑΤΗΧΗΤΙΚΩΝ ΜΑΘΗΜΑΤΩΝ

Στο ὄνομα του Πατέρα, του Υιού και
του Αγίου Πνεύματος. Αμήν.

Δόξα σ' Εσένα, Θεέ μας, Δόξα σ' Εσένα.

Βασιλιά Ουρανίε, Παρηγορητή, το
Πνεύμα της Αλήθειας, που είσαι παντού
καὶ γεμίζεις τα πάντα, που είσαι ο θυσαυρός
όλων των αγαθῶν καὶ χορηγός της ζωῆς,
έλα καὶ κατοίκησε μέσα μας, καὶ καθάρισέ
μας από κάθε κηλίδα, καὶ σώσε Αγαθέ τις
ψυχές μας.

(ἐπειτα τὴν ευχήν)

Υἱέ καὶ λόγε του ζωντανού Θεού, Εσύ
που κήρυντες στις συναγωγές τα Σάββατα
κι ἐλεγες όσα αφορούν τη Βασιλεία του
Θεού και δίδασκες τα πλήθη στην ἑρημο,
στο γιαλό, στο βουνό και στη στοά του
Σολομώντα, ώστε να εκπλήσσονται όλοι
και να λένε ότι ποτέ ἀλλοτε δε μίλησε
ἀνθρωπος όπως εσύ ο Θεάνθρωπος
Κύριος. Εσύ που ἐστειλες το Πανάγιό
Σου Πνεύμα στους θείους και ιερούς
αποστόλους και παρέχεις τον φωτισμό που
ἔρχεται από τον ουρανό και δίδεις λόγο και
σοφία όταν ανοίγουμε το στόμα μας και

καὶ ἀγιάζων τοὺς εἰς Σὲ πιστεύοντας. Ὁ Θέλων ἡμᾶς οὐ μόνον ἀκροατᾶς, ἀλλὰ καὶ ποιητᾶς τοῦ Νόμου καὶ παραγγείλας τοῖς Μαθηταῖς Σου βόσκειν τὰ ἀρνία Σου καὶ ἐκτρέφειν τὴν νεολαίαν Σου ἐν παιδείᾳ καὶ νουθεσίᾳ Κυρίου.

Ἐλθὲ καὶ σκήνωσον ἐν ἡμῖν ἐν τῇ ὥρᾳ ταύτῃ, ἐν ἡ καταρχόμεθα τοῦ κύκλου τῶν Κατηχητικῶν μαθημάτων καὶ κατάπεμψον ἡμῖν τὸν θείον Σου φωτισμόν. Δὸς ἡμῖν πνεῦμα σοφίας, πνεῦμα συνέσεως, εἰς τὸ εἰδέναι τὸ θέλημά Σου καὶ ὁρθοτομεῖν τὸν λόγον τῆς Ἀληθείας Σου. Διάνοιξον τοὺς ὄφθαλμοὺς τῶν παιδῶν καὶ νέων, τοῦ συνιέναι τὰς Γραφὰς καὶ δίδαξον αὐτοὺς μελετᾶν ἐν φόβῳ τὸν νόμον Σου καὶ πορεύεσθαι τὰ διαβήματά Σου.

Σὺ γὰρ εἶ, ὁ φωτισμὸς τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν καὶ Σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, εἰς τοὺς αἰῶνας. Αμήν.

Δι' εὐχῶν τῶν Ἅγιων Πατέρων ἡμῶν,
Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐλέησον
καὶ σῶσον ἡμᾶς. Αμήν.

αγιάζεις αυτούς που πιστεύουν σε Σένα. Εσύ που δε θέλεις μόνο ακροατές αλλά καὶ ανθρώπους που θα εκτελούν το Νόμο Σου καὶ που παρήγγειλες στους μαθητές Σου να βόσκουν τα πρόβατά σου καὶ να εκτρέφουν τη νεολαία Σου με παιδείᾳ καὶ νουθεσίᾳ Κυρίου.

Ἐλα καὶ μείνε μαζί μας αυτή την ὥρα που αρχίζουμε τον κύκλο των κατηχητικών μαθημάτων καὶ στείλε σε μας τον θείο σου φωτισμό. Δώσε μας πνεύμα σοφίας, πνεύμα συνέσεως ώστε να γνωρίζουμε το θέλημά Σου καὶ να λέμε σωστά το λόγο τῆς αλήθειάς Σου. Ανοιξε τα μάτια παιδιών καὶ νέων να κατανοούν τις Γραφές καὶ δίδαξέ τους να μελετούν με σεβασμό το Νόμο Σου καὶ να πορεύονται στα ίχνη Σου.

Εσύ είσαι ο φωτισμός των ψυχῶν καὶ των σωμάτων μας καὶ σε Σένα προσφέρουμε τη δόξα σ' όλους τους αιώνες. Αμήν.

Με τις ευχές των Αγίων Πατέρων μας,
Κύριε Ιησού Χριστέ Θεέ μας, ελέησε καὶ
σώσε μας. Αμήν.

ΠΡΟΣΕΥΧΗ ΓΙΑ ΤΟ ΚΑΤΗΧΗΤΙΚΟ

Εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ
τοῦ ἁγίου Πνεύματος. Ἀμήν.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Βασιλεῦ οὐρανίε, Παράκλητε, τὸ πνεῦμα
τῆς ἀληθείας, ὁ πανταχοῦ παρὸν καὶ τὰ
πάντα πληρῶν, ὁ θησαυρὸς τῶν ἀγαθῶν
καὶ ζωῆς χορηγός, ἐλθὲ καὶ σκήνωσον
ἐν ἡμῖν καὶ καθάρισον ἡμᾶς ἀπὸ πάσης
κηλίδος καὶ σῶσον Ἀγαθὲ τάς ψυχάς
ἡμῶν.

(καὶ τὴν ἐπόμενη εὐχή)

Χριστέ, τό φῶς τό ἀληθινόν, τό
φωτίζον καὶ ἀγιάζον πάντα ἀνθρώπον
ἔρχομενον εἰς τόν κόσμον, σημειωθήτω
ἐφ' ἡμᾶς τό φῶς τοῦ προσώπου σου, ἵνα
ἐν αὐτῷ ὁψόμεθα φῶς τό ἀπρόσιτον καὶ
κατεύθυνον τά διαβήματα ἡμῶν, πρός
ἐργασίαν τῶν ἐντολῶν σου, πρεσβείαις
τῆς παναχράντου σου Μητρός καὶ πάντων
σου τῶν ἁγίων. Ἀμήν.

(στό τέλος τοῦ μαθήματος)

Δι' εὐχῶν τῶν ἁγίων Πατέρων ἡμῶν,
Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐλέησον
καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ΠΡΟΣΕΥΧΗ ΓΙΑ ΤΟ ΚΑΤΗΧΗΤΙΚΟ

Στο ὄνομα του Πατέρα, του Υιού και
του Αγίου Πνεύματος. Αμήν.

Δόξα σ' Εσένα, Θεέ μας, Δόξα σ' Εσένα.

Βασιλιά Ουράνιε, Παρηγορητή, το
Πνεύμα της Αλήθειας, που είσαι παντού
καὶ γεμίζεις τα πάντα, που είσαι ο
θυσαυρός όλων των αγαθῶν καὶ χορηγός
της ζωῆς, ἐλα καὶ κατοικησε μέσα μας, καὶ
καθάρισέ μας από κάθε κηλίδα, καὶ σώσε
Αγαθέ τις ψυχές μας.

(καὶ τὴν ἐπόμενη εὐχή)

Χριστέ, Εσύ που είσαι το αληθινό φως
που φωτίζει καὶ αγιάζει κάθε ἀνθρώπο
που ἔρχεται στον κόσμο, ας φανεί καὶ σε
μας το φως του προσώπου Σου, ώστε να
αξιωθούμε να δούμε το απρόσιτο φως· καὶ
κατεύθηνε τα βήματα της ζωῆς μας ἐτοι
ώστε να εφαρμόζουμε τις εντολές Σου, με
τις πρεσβείες της πανάχραντης Μητέρας
Σου καὶ όλων των αγίων Σου. Αμήν.

(στό τέλος τοῦ μαθήματος)

Με τις ευχές των Αγίων Πατέρων μας,
Κύριε Ιησού Χριστέ Θεέ μας, ελέησε και
σώσε μας. Αμήν.

Δ' Ενότητα

λίγη ώρα για τραγούδι

ΔΥΟ ΧΙΛΙΑΔΕΣ ΧΡΟΝΙΑ ΜΕ ΤΟ ΧΡΙΣΤΟ

Το βλέμμα της ψυχής μου αφήνω
την πνοή του λόγου Σου δεν σβήνω
ζητάω κι εγώ σωτηρία
να μην ξεγελιέμαι από την αμαρτία.

Γι' αυτό μέσα στη φωτιά του κόσμου,
μέσ' τη δύσκολη συχνά ζωή,
άγρυπνος κρατώ στην καρδιά μου
τη δική Σου τη μορφή.

Δυο χιλιάδες χρόνια με τον Χριστό,
Δυο χιλιάδες χρόνια και σ' ακολουθώ,
βοήθα ν' ανεβαίνω της ζωής το βουνό^{δώσ'} μου θάρρος ποτέ μη φοβηθώ.

Αν κάποια στιγμή σαν άνθρωπος λυγίσω
με όπλο μου την προσευχή θα σηκωθώ
να ξαναρχίσω.

Μ' ελπίδα και πίστη θα συνεχίσω
το παράδειγμα στον πλησίον μου να δείξω
πως τίποτα δεν αξίζει χωρίς Εσένα,
δίκαιε, φιλάνθρωπε Πατέρα.

Δυο χιλιάδες χρόνια με τον Χριστό,...

-τα πλάγια γράμματα είναι η Επαδός (ρεφρέν).

ΧΑΡΑ ΣΤΑ ΜΑΤΙΑ

Χαρά στα μάτια που δακρύζουν
για κάποιον άλλον που πονά,
γιατί τα μάτια αυτά θα δούνε,
του Παραδείσου τα αγαθά.

Χαρά στα χέρια αυτά που ντύνουν
μικρά παιδιά και ορφανά,
γιατί τα χέρια αυτά θα γίνουν
φτερά για να πετούν ψηλά.

Χαρά στο στόμα όπου λέει
λόγια παρήγορα γλυκά,
γιατί το στόμα αυτό θα ψάλει
με τους αγγέλους Ωσαννά.

Χαρά στο σπίτι όπου ανοίγει
την πόρτα στον περαστικό,
γιατί η πόρτα αυτή ανοίγει
στην Παναγιά και στον Χριστό.

-τα έντονα γράμματα σημαίνουν
επανάληψη.

ΑΓΙΟΣ Ο ΘΕΟΣ

Αν μπορούσες να βρεθείς στο γαλάζιο του βυθού,
θά άκουγες εκεί τη φωνούλα του ψαριού
κι αν μπορούσες ν' ανεβείς στην ψηλότερη κορφή,
θά 'κουγες εκεί την ουράνια προσευχή.

*Άγιος ο Θεός, Άγιος Ισχυρός,
Άγιος Αθάνατος, ελέησον ημάς.*

Αν μπορούσες να βρεις το περιβόλι της καρδιάς,
θά 'κουγες εκεί τον ύμνο της χαράς
κι αν μπορούσες ν' αγαπάς δύο φίλους περιττούς,
θ' άκουγες με μιάς εκείνους τους ψαλμούς.

*Άγιος ο Θεός, Άγιος Ισχυρός,
Άγιος Αθάνατος, ελέησον ημάς.*

ΕΜΠΡΟΣ ΑΔΕΛΦΙΑ

Εμπρός αδέρφια όλοι μαζί,
να κάνουμε τη γη να φέρει μια στροφή
και 'κείνο το ψηλό βουνό
να κυλήσουμε μέσα στο γιαλό.

*Μη λες δεν είσαι δυνατός,
στα χέρια σ' έχει ο Χριστός.
Όσα είναι δύσκολα κι αδύνατα για σε
δυνατά γι' Αυτόν είν' αδερφέ.*

Εμπρός παιδιά με μια καρδιά,
πιάστε τη γη από κάθε μια γωνιά
και όλα μαζί στον ουρανό¹
να την υψώσουμε να βρει το Θεό.

Μη λες δεν είσαι δυνατός...

Τον αγριεμένο ποταμό
να τον διασχίσουμε δίχως δισταγμό
με το κεφάλι ψηλά
και με το βλέμμα σταθερά μπροστά..

Μη λες δεν είσαι δυνατός...

ΔΟΞΑ ΣΟΙ ΤΩ ΔΕΙΞΑΝΤΙ ΤΟ ΦΩΣ

Βγήκα να συνάξω στην κιθάρα μου
τα δοξολογήματα απ' την πλάση
την αυγή, το δείλι, το καταμεσήμερο
στο γιαλό, στα δάση.

Απ' τη γη ως τ' άστρα ένας ψαλμός
“Δόξα σοι τω δείξαντι το φως”.

Πήρα τα φτερά μου και ταξίδεψα
στων ανθρώπων τα πλατιά λημέρια
βρήκα στο παλάτι και στο ξεροκάλυβο
υψωμένα χέρια.

Στην καρδιά τ' ανθρώπου ένας ψαλμός
“Δόξα σοι τω δείξαντι το φως”.

Ακου της καμπάνας γλυκολάλημα
στο γλυκό τον όρθρο και το δείλι
όπου αφηλό καμπαναριό ή ταπεινό γλωσσίδι.
Τον αγέρα μέθυσε ένας ψαλμός
“Δόξα σοι τω δείξαντι το φως”.

Στης καρδιάς μου το φτωχό το φλάουτο
τώρα εγώ και πώς να σε υμνήσω;
πώς το μέγα πού 'χω δοξολόγημα
σε ψαλμό ν' αρχίσω;
Γίνομαι λατρείας Σου ναός
“Δόξα σοι τω δείξαντι το φως”.

Ο ΣΠΙΝΟΣ

Σε φουντουμένου δένδρου κλωνάρι
κάθεται σπίνος και κελαηδεί,
τόσην ακούει τέρψη και χάρη
τον πλησιάζει ένα παιδί.

-Σπίνε μ' αρέσει το ψάλσιμο σου
τα λέγεις όλα όλα καλά .

Πλην ποίος είναι διδάσκαλός σου
που σου μαθαίνει τα μουσικά.

-Μάθε παιδί μου, διδάσκαλος μου
που μου μαθαίνει τη μουσική,
είναι ο Πλάστης όλου του κόσμου
η εύνοια του η πατρική.

ΦΙΛΕ ΜΟΥ

Φίλε μου κι αν είσαι μοναχός
μακριά απ' τους άλλους μα κοντά στον
Λυτρωτή
τους καίει ο ήλιος μα δεν βλέπουνε το φως
γιατί είπαν μόνοι τους δεν έχουνε ψυχή.

Μαζί θα μάθουμε πως η σωστή σειρά¹
πριν την Ανάσταση έχει τον Γολγοθά
πως ο Χριστός η ελπίδα, το φως
μέσ' την καταιγίδα είναι μια κιβωτός.

Φίλε μου αν είσαι ο πιο φτωχός
κι αν θα δουλέψεις για της μέρας το ψωμί
σε κάθε εμπόδιο κάνεις μια προσευχή
φίλε μου είσαι ο πιο πλούσιος της γης.

Μαζί θα μάθουμε πως η σωστή σειρά ...

Φίλε μου πολύ θα κουραστείς
μα κι αν παλέψεις κι αν ματώσεις θα χαρείς
κοίταξε πάνω στην κορφή είναι ένα φως
στο μονοπάτι σου μπροστά είν' ο Χριστός.

Μαζί θα μάθουμε πως η σωστή σειρά ...

ΜΕΣΑ Σ' ΕΝΑ ΠΛΟΙΟ

Μέσα σ' ένα πλοίο ήταν ο Χριστός
και δώδεκα ψαράδες φοβισμένοι,
το κύμα ήταν μεγάλο το καράβι μικρό
καμιά ελπίδα δεν τους μένει.

Τον είδαν να σηκώνεται στο κύμα να μιλά
κι η θάλασσα ευθύς να γαληνεύει,
ήτανε ψαράδες κι είχαν δει πολλά
μα τούτο δεν το είδανε ξανά.

Ποιος πες μας ποιος είσαι ποιος;
Εσύ που τους ανέμους διατάζεις
Εσύ που την βροχή σταματάς
και την φουρτούνα κοπάζεις.

Και σήμερα φουρτούνα και σήμερα βροχή,
ο πόλεμος, ψευτιά και αδικία,
ο τρόμος του θανάτου απλώνεται στη γη,
μ' ατάραχοι μένουν οι πιστοί.

Τυφώνουμε τα χέρια μας ψηλά στον ουρανό,
Εσύ είσαι η μόνη ελπίδα που μας μένει
γύρω μας απλώνεται γαλήνη θεϊκή
κι οι άνθρωποι ωρούν εκστατικοί.

Ποιος πες μας ποιος είσαι ποιος;...

ΜΑΚΡΟΘΥΜΙΑ

Σαν το καράβι είναι η ψυχή,
ψάχνει να 'βρει κάποιο λιμάνι,
όταν κάτι την ταλαιπωρεί
ψάχνει ασφάλεια μέσ' το σκοτάδι.
Να να να ... Ω ω ω

Βρες τη χαρά στην Εκκλησία,
ζήτα να δεις κι εσύ σωτηρία οδό,
με πίστη, ζωή, μακροθυμία,
που οδηγούνε μόνο στο Χριστό.

Μόνο ο άνθρωπος αν θέλει πολύ
και το πιστέψει αληθινά,
θ' ακολουθήσει το Χριστό πιστά
για να ζήσει παντοτινά.
Να να να ... Ω ω ω

Βρες τη χαρά στην Εκκλησία,...

Μακρόθυμοι να είμαστε για πάντα στη ζωή
γιατί ο Χριστός για μας ήρθε πάνω στη γη,
μα έλα τώρα, έλα φώναξε κι εσύ σ' όλο τον κόσμο,
σ' όλο τον κόσμο ν' ακουστεί:
ΖΗΤΩ Η ΖΩΗ!!!

ΟΜΟΡΦΗ ΜΙΚΡΗ ΒΑΡΚΟΥΛΑ

Όμορφη μικρή βαρκούλα
για πού έβαλες πανί,
έχει θάλασσα κι αγέρα,
δεν φοβάσαι μοναχή.

Μη με βλέπετε μικρούλα
κι αραγμένη στο γιαλό,
τ' όνομά μουν είναι Πίστις,
και τα κύματ' αψηφώ.

Όμορφη μικρή βαρκούλα
δες το πλοίο στ' ανοιχτά,
κινδυνεύει να βουλιάξει,
κι εσύ είσαι τόση δα.

Μη με βλέπετε μικρούλα...

Όμορφη μικρή βαρκούλα
πάρ' και μένανε μαζί,
στο ταξίδι που πηγαίνεις,
στου Χριστού μας τη ζωή.

Μη με βλέπετε μικρούλα...

ΣΥ ΠΟΥ ΚΟΣΜΟΥΣ ΚΥΒΕΡΝΑΣ

Συ που κόσμους κυβερνάς
και ζωή παντού σκορπάς,
άκου τούτη τη στιγμή
των παιδιών σου τη φωνή.

Φώτιζέ μας την ψυχή
στο καλό στην αρετή,
δίνε μας από ψηλά
θάρρος δύναμη χαρά.

Για να ζούμε εδώ στη γη
με γαλήνη, με τιμή
και να υμνούμε αιώνια Σε
πάνσοφε Δημιουργέ.

Ο ΘΕΟΣ ΕΙΝΑΙ ΕΚΕΙ

Προσέχετε ματάκια τι κοιτάτε,
ο Θεός είναι εκεί, κι όλα τα παρατηρεί,
προσέχετε ματάκια τι κοιτάτε.

Προσέχετε αυτάκια τι ακούτε,
Ο Θεός είναι εκεί, κι όλα τα παρατηρεί,
προσέχετε αυτάκια τι ακούτε.

Προσέχετε χειλάκια τι θα πείτε,
Ο Θεός είναι εκεί, κι όλα τα παρατηρεί,
προσέχετε χειλάκια τι θα πείτε.

Προσέχετε χεράκια τι κρατάτε,
ο Θεός είναι εκεί, κι όλα τα παρατηρεί,
προσέχετε χεράκια τι κρατάτε.

Προσέχετε ποδαράκια που θα πάτε,
ο Θεός είναι εκεί, κι όλα τα παρατηρεί,
προσέχετε ποδαράκια που θα πάτε.

Πρόσεχε μικρή καρδούλα τι πιστεύεις,
ο Θεός είναι εκεί, κι όλα τα παρατηρεί,
πρόσεχε μικρή καρδούλα τι πιστεύεις.

ΕΙΡΗΝΗ 2000

Από τα πρώτα βήματά μας μέσ' τον κόσμο παντού ακούμε την ειρήνη που θα 'ρθει.
Λόγια μεγάλα που φαντάζουνε μονάχα μα λείπει απ' όλα ετούτα η ζωή.

Την ψυχική ειρήνη προσδοκούμε και τη γαλήνη που δεν βρίσκουμε στη γη.
Για να στεριώσει το γιοφύρι της ειρήνης τα χέρια απλώνουμε ψηλά στο Λυτρωτή.

Δυο χιλιάδες χρόνια κι αν περάσουν μάταια την ειρήνη αναζητούν,
οι ισχυροί κι οι τρανοί αυτού του κόσμου με τη βία προσπαθούν να επιβληθούν.

*Όμως η ειρήνη είν' εντός μου
και βασιλιάς του κόσμου
ήσουν και θα 'σαι Συ.
Το Σταυρό σαν αντικρύζω
αιώνια αγάπη φωλιάζει στην ψυχή.*

ΔΥΟ ΛΟΓΑΚΙΑ ΑΠΛΑ

Δυο λογάκια απλά, θα σου πω μυστικά.
Σε πιστεύω Χριστέ. Σου το είπα ποτέ;

Σε πιστεύω βαθιά, μου το λέει η καρδιά,
κι έχω απόψε χαρά, να το πω δυνατά.

Σε πιστεύω Χριστέ,
μη μ' αφήσεις ποτέ,
ασφάλισέ με γερά,
μέσ' τη δική σου αγκαλιά.

Αξίωσέ με να 'ρθώ 'κει ψηλά στον Ουρανό,
να σε θωράκιστο κοντά. Ω, Παραδείσου Χαρά!

Πόνος, θλίψη, δάκρυα δε θα υπάρχουνε πια,
ανάλαφρη η ψυχή, αιώνια Εσέ θα δοξολογεί.

Ω, ποια τέτοια άλλη χαρά να σε βλέπω αιώνια.
Αξίωσέ με να 'ρθώ 'κει ψηλά στον Ουρανό.

Σε πιστεύω Χριστέ,...

Σε πιστεύω Χριστέ,...

ΣΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ ΜΑΣ ΤΟ ΛΙΜΑΝΙ

Στου Χριστού μας το λιμάνι,
θ' αρμενίζω με χαρά
ύστερα από κάθε πάλη
μεσ' τα κύματα βαθειά.

Λατρευτέ μας Χριστέ
και του πλοίου μας οδηγέ,
που μεθάς την καρδιά
του πιστού που Σε αγαπά.

Εμπρός, λοιπόν,
παιδιά, παλέψτε με χαρά,
μη φοβάστε τίποτα
ούτε και τα κύματα
που σπαράζουν σε θεριά
στον πλοίον τα πλευρά.

Με τη βάρκα θ' αρμενίζω,
στο λιμάνι σου Χριστέ,
για να έβρω τη γαλήνη
και Εσένα λατρευτέ.

Στα γαλάζια νερά
μέσα στην ήσυχη νυχτιά,
θα υμνούμε Εσέ
πάνσοφέ μας Δημιουργέ.

Εμπρός, λοιπόν, παιδιά...

ΕΥΩΔΙΑ ΧΡΙΣΤΟΥ

Στης αγάπης τον ήλιο η ζωή μας ανθίζει
τ' ακριβά θείας Χάρης μύρα γύρω σκορπίζει.

*Ανοιχτές οι καρδιές μου στη δροσιά του ουρανού
κι έγινε η ζωή μου ευωδία Χριστού.*

Της λατρείας θυμίαμα η κάθε στιγμή
κι ο μεγάλος Πατέρας όλους μας ευλογεί.

Ανοιχτές...

Στης αγάπης τον ήλιο η ζωή μας κυλάει
τη δροσιά την ουράνια σ' όλους γύρω σκορπάει.

Ανοιχτές...

ΣΤΗΣ ΧΑΡΑΣ ΤΟ ΜΟΝΟΠΑΤΙ

Στης χαράς το μονοπάτι
στ' ουρανού το σκαλοπάτι
βρήκα το Χριστό.

Μού 'μαθε να αγαπάω,
μού 'μαθε να τραγουδάω,
μού 'μαθε να ζω.

Δεν αλλάζω, δε θα κάνω πίσω
δεν μπορώ χωρίς Αυτόν να ζήσω.
Την καρδιά μου διάπλατα θ' ανοίξω
το Χριστό να συναντήσω.

Έσκυψε στο πρόβλημά μου
σκούπισε τα δάκρυά μου
ο Ιησούς Χριστός.
Οδήγησε τα βήματά μου,
Του χρωστάω τη χαρά μου,
μ' έφερε στο φως.

Δεν αλλάζω...

ΔΕΝ ΛΑΛΕΙΣ ΓΛΥΚΟ ΜΟΥ ΑΪΔΟΝΙ

Δεν λαλείς, λαλείς γλυκό μ' αηδόνι,
το πρωί με την δροσιά, λάλα αηδόνι μου γλυκά.
...

Να ξυπνή, ξυπνήσεις τον υγιό μου,
πού 'ναι στο ψηλό βουνό, 'κεί στον γέρο Όλυμπο.
...

Να του πεις, του πεις γλυκό μ' αηδόνι
να θυμάται την ευχή, την ευχή της μάνας του.
...

Αν δεν διώ, δεν διώξει τους εχθρούς μας
απ' την ένδοξή μας γη, τη Μακεδονία μας.
...

Δεν τον έ, τον έχω πια παιδί μου
μάνα του δεν είμαι πια, λάλα αϊδόνι μου γλυκά.

-επαναλαμβάνετε η κάθε στροφή

ΚΑΤΗΧΗΤΙΚΟ ΦΩΛΙΑ

Νιώθω πρώτη μου φορά
τόση απέραντη χαρά,
κι η καρδιά μου ευτυχισμένη
δεν χορταίνει να το λέει.

Κατηχητικό φωλιά,
για τον Θεού τη φαμελιά,
Θεέ μου νά 'μαστε μαζί¹
στον Ουρανό όπως και στη γη.

Πρώτα χρόνια στον Χριστό
χαρά γεμάτα και παλμό,
το αιώνιο αγγίζω
και την νιότη μου ασφαλίζω

Κατηχητικό φωλιά ...,

Κι αν τα λόγια δεν το εκφράζουν,
οι καρδιές μας το φωνάζουν,
είναι ωραία η ζωή
όταν είμαστε μαζί.

Κατηχητικό φωλιά ...,

ΔΩΔΕΚΑ ΕΥΖΩΝΑΚΙΑ

Δώδεκα ευζωνάκια τ' αποφασίσανε,
στον πόλεμο να πάνε, Παναγιά μου,
να πολεμήσουνε.

Στο δρόμο που πηγαίναν, στη Μαύρη θάλασσα,
μαύρη φουρτούνα πιάνει, Παναγιά μου,
σκίζονται τα πανιά.

Δεν κλαίω το καράβι, δεν κλαίω τα πανιά,
κλαίω τον καπετάνιο, Παναγιά μου,
τα δώδεκα παιδία.

Βοήθα, Παναγιά μου, να τα γλιτώσουμε,
κι όσα καντήλια έχεις, Παναγιά μου,
θα στ' ασημώσουμε.

Βοήθα, Παναγιά μου, και συ πατρο-Κοσμά,
να πάρουμε την Πόλη, Παναγιά μου,
και την Αγιά Σοφιά.

ΣΤΑ ΚΑΚΟΤΡΑΧΑΛΑ ΤΑ ΒΟΥΝΑ

Στα κακοτράχαλα τα βουνά
με το σουραύλι και το ζουρνά
πάνω στην πέτρα την αγιασμένη,
χορεύουν τώρα τρεις αντρειωμένοι,
ο Νικηφόρος κι ο Διγενής
κι ο γιος της Άννας της Κομνηνής.

Δική τους είναι μια φλούδα γης
μα εσύ Χριστέ μου τους ευλογείς
για να γλιτώσουν αυτή τη φλούδα,
απ' το τσακάλι και την αρκούδα.
Δες πως χορεύει ο Νικηταράς
κι αηδόνι γίνεται ο ταμπουράς.

Από την Ήπειρο στο Μοριά,
κι απ' το σκοτάδι στη λευτεριά,
το πανηγύρι κρατάει χρόνια,
στα μαρμαρένια του χάρου αλώνια.
Κριτής κι αφέντης είν' ο Θεός,
και δραγουμάνος του ο λαός.

ΣΤΟΥ ΒΟΣΠΟΡΟΥ ΤΑ ΑΓΙΟΝΕΡΙΑ

Στου Βοσπόρου τ' αγιονέρια,
κάτω απ' την Αγιά Σοφιά,
μια γερόντισσα στενάζει μπρός στην Παναγιά.
Σώπα, μάνα, πες μας για τη συμφορά.

Κάψανε τη Σμύρνη, πήραν τ' Αϊβαλί¹
Κλαίει όλη η Μικρασία την καταστροφή,
σώπα, μάνα, κάνε πάλι υπομονή.

Αχ, αχ ανατολή, γη της Ιωνίας, γη Ελληνική
Θα ρθουν πάλι στους αιώνες
τ' Αλεξάνδρου οι Μακεδόνες
Σώπα, μάνα, κάνε πάλι υπομονή.

Στου Βοσπόρου τ' αγιονέρια
κάτω απ' την Αγιά Σοφιά,
ήρθε ένα Σμυρνιό καράβι μαύρα τα πανιά.
Σώπα, τζάνεμ', πες μας για τη συμφορά.

Κάψανε τη Σμύρνη, πήραν τ' Αϊβαλί.
Κλαίει όλη η Μικρασία την καταστροφή,
σώπα, τζάνεμ', κάνε πάλι υπομονή.

Αχ, αχ ανατολή, γη της Ιωνίας...

МАКЕДОНИА

**Μακεδονία ξακουστή
του Αλεξάνδρου η χώρα
που έδιωξε τους βάρβαρους,
κι ελεύθερη είσαι τώρα.**

**Ήσουν και θα 'σαι Ελληνική,
Ελλήνων το καμάρι
κι εμείς θα σ' αντικρίζουμε
περήφανα και πάλι.**

**Οι Μακεδόνες δεν μπορούν
να ζούνε σκλαβωμένοι
όλα και αν τα χάσουνε,
η λευτεριά τους μένει.**

**Το διαμαντένιο στέμμα σου
για βάλε στο κεφάλι
για να φανεί η δόξα σου,
Μακεδονία πάλι.**

Η ΜΙΚΡΗ ΚΑΜΠΑΝΑ

Μια φορά κι ένα καιρό ήταν μια μικρή καμπάνα,
είχε ήχο λιγυρό, καθαρό σαν νερομάνα.

*Nτιν ντιν ντιν ρι ντιν νταν,
ντιν ντιν νταν, ντιν ντιν νταν,
ντιν ντιν ρι ντιν νταν νταν.*

Ήρθε αγέρι δροσερό, κάποια νύχτα θολωμένη
και στο φέγγος το θαυμό τη καμπάνα είναι θλιψμένη.

Nτιν.....

Αχ, αγέρι απαλό πάρε τη φτωχή φωνή μου
κι άιντε στην Αγια-Σοφία 'κεί που μένει η ψυχή μου.

Nτιν.....

Είν' ένα φτωχό πουλί στα κλωνάρια φωλιασμένο
δίχως τούτη τη φωνή θα πεθάνει πονεμένο.

Nτιν.....

Να 'ρθει πάλι ο καιρός, η καμπάνα να χτυπήσει,
και Αρχάγγελος ξανά την Αγια-Σοφία ν' ανοίξει.

Nτιν

Η ΠΑΤΡΙΚΗ ΓΗ

Έχω ένα πόθο, πόθο στην ψυχή μου,
πότε θα γυρίσω στην γη την πατρική μου,
μέσ' τα πλατάνια και στα ελάτια
στα κρυστάλλινα νερά,
ν' ακούς αηδόνι να ξεφαντώνει
μέσ' τη φεματιά.

Ν' ανέβω πάνω, πάνω στο ξωκλήσι
και στην Παναγιά μου να προσευχηθώ,
λίγο λιβάνι κι' ένα τρισάγιο στον εσπερινό,
για τους γονιούς μου που έχουν φύγει
απ' τον κόσμο αυτό

Να περπατήσω, στα παλιά λημέρια,
και μέσ' τα καρτέρια για να κυνηγώ,
μέσ' τα πλατάνια και στα ελάτια
στα κρυστάλλινα νερά,
ν' ακούς αηδόνι να ξεφαντώνει
μέσ' τη φεματιά.

ΑΝΥΜΝΩ ΚΙ ΕΥΛΟΓΩ

Πάνω στα αιθέρια
πιο ψηλά απ' τα αστέρια
φτάν' η προσευχή μου
κι η φωνή μου.

Ανυμνώ κι ευλογώ
Θεέ μου τ' όνομά Σου
και να κάνω ποθώ
τ' άγιο θέλημά Σου.

Η καταφυγή μου
Συ είσαι στη ζωή μου
σε ποθεί μονάχα
η ψυχή μου.

Ανυμνώ κι ευλογώ...

Όταν ο Θεός μου
είναι βοηθός μου
βλέπω την αλήθεια
και το φως μου.

Ανυμνώ κι ευλογώ...

Επίλογος

Αγαπητό μας παιδί,

με τη βοήθεια του Θεού ολοκληρώσαμε το βιβλίο που εξέδωσε η Ιερά Μητρόπολή μας τόσο για σένα όσο και για όλα τα άλλα παιδιά που φοιτάται στα κατηχητικά τμήματα των ενοριών μας. Το να έχει κάθε παιδί του κατηχητικού το δικό του βιβλίο, στο οποίο θα σημειώνει ότι του κάνει εντύπωση από το μάθημα, θα ζωγραφίζει, θα τραγουδά, θα προσεύχεται, θα το έχει ως ενθύμιο όταν μεγαλώσει για να του θυμίζει τις όμορφες στιγμές που πέρασε μέσα στην αγκαλιά του Χριστού και της Εκκλησίας, ήταν μια πρωτότυπη ιδέα για τα κατηχητικά δεδωμένα της Εκκλησίας μας, που πρωτοεφαρμόστηκε στην Ιερά Μητρόπολή μας ήδη από το 2003.

Εμείς φέτος με τη βοήθεια και τη συμπαράσταση όλων εκείνων που τα ονόματά τους μνημονεύουμε στις πρώτες σελίδες του βιβλίου (και τους οποίους θεομά ευχαριστούμε για τη βοήθεια και τη συμπαράστασή τους), προσπαθήσαμε απλά να ανανεώσουμε και να εμπλουτίσουμε λίγο περισσότερο την αρχική ιδέα, με μικρές περιλήψεις του κάθε μαθήματος που άκουσες στο κατηχητικό σου, με εικόνες που φτιάχτηκαν ειδικά γι' αυτό το βιβλίο, τις οποίες μάλιστα μπορείς και να χρωματίσεις στο δεύτερο μέρος του βιβλίου, με προσευχούλες που θα μπορείς

να τις μάθεις και να τις λες κάθε μέρα για να σε κρατούν πάντα κοντά στο Θεό, με όμορφα χριστιανικά τραγούδια που θα σου κρατούν συντροφιά κάθημερινά και φυσικά με... πολύ πολύ αγάπη. Ελπίζουμε πως καταφέραμε σε μεγάλο βαθμό το στόχο μας, αν και το εγχείρημα ήταν δύσκολο, μια που πρώτη φορά προσπαθήσαμε κάτι σε αυτό το επίπεδο. Γι' αυτό αν βρίσκεις και τίποτα λαθάκια να μας δικαιολογείς...

Όμως για όσα καλά και ωφέλιμα υπάρχουν δεν πρέπει να ευχαριστείς εμάς, αλλά τον καλό μας Μητροπολίτη, που με την ευλογία του, το ενδιαφέρον και την πατρική του αγάπη, μας εμπιστεύθηκε και στήριξε την προσπάθεια αυτή μέχρι την επιτυχή ολοκλήρωσή της. Καλά θα κάνεις όμως να ευχαριστήσεις και τον ιερέα της ενορίας σου, που φρόντισε ώστε το βιβλίο αυτό που κρατάς στα χέρια σου, να σου παρασχεθεί δωρεάν, σαν ένα μικρό δείγμα της αγάπης και του ενδιαφέροντός του για την πνευματική σου προκοπή. Μην ξεχάσεις όμως να ευχαριστήσεις και τον καλό κατηχητή ή την κατηχήτριά σου που όλη αυτή τη χρονιά προσπάθησαν να σου διδάξουν την αλήθεια της ορθοδόξου πίστεώς μας.

Εμείς με τη σειρά μας ευχόμαστε το βιβλίο αυτό να είναι και να παραμείνει ένας πιστός σύντροφος στη ζωή σου, μιας ζωής κοντά στον Ιησού Χριστό, που θέλησε να Τον γνωρίσεις μέσα από τις σελίδες του...

Καλό καλοκαίρι...
(σε περιμένουμε στις κατασκηνώσεις μας!!!)

Και μην ξεχνάς...
το φθινόπωρο πάλι μαζί!

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Πρόλογος 7
του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου κ. Παντελεήμονος

A. Ενότητα

Μαθήματα κατηχητικών συνάξεων	9
Μάθημα 1ο: <i>Η προσδοκία του Λυτρωτή.</i>	11
Μάθημα 2ο: <i>Ο κήρυκας της μετανοίας.</i>	15
Μάθημα 3ο: <i>Ο Ιωακείμ και η Άννα.</i>	19
Μάθημα 4ο: <i>Ο Ευαγγελισμός της Θεοτόκου.</i>	23
Μάθημα 5ο: <i>Χριστός γεννάται σήμερον.</i>	27
Μάθημα 6ο: <i>Η Υπαπαντή του Κυρίου.</i>	31
Μάθημα 7ο: <i>Η Βάπτιση του Ιησού.</i>	35
Μάθημα 8ο: <i>Ο Ιησούς ξεκινά το έργο Του.</i>	39
Μάθημα 9ο: <i>Το πρώτο θαύμα.</i>	43
Μάθημα 10ο: <i>Οι πραγματικά ευτυχισμένοι.</i>	47
Μάθημα 11ο: <i>Ο παράλυτος της Καπερναούμ.</i>	51
Μάθημα 12ο: <i>Ο χορτασμός των πέντε χιλιάδων.</i>	55
Μάθημα 13ο: <i>Μεταμόρφωση στο όρος Θαβώρ.</i>	59
Μάθημα 14ο: <i>Πάτερ ημών.</i>	63
Μάθημα 15ο: <i>Ένας σπλαγχνικός πατέρας.</i>	67
Μάθημα 16ο: <i>Ο πλούσιος και ο φτωχός Λάζαρος.</i>	71
Μάθημα 17ο: <i>Ο τελώνης και ο Φαρισαίος.</i>	75
Μάθημα 18ο: <i>Ο Ζακχαίος αναζητά τον Ιησού.</i>	79
Μάθημα 19ο: <i>Η θεραπεία του εκ γενετής τυφλού.</i>	83

Μάθημα 20ο: <i>Η ανάσταση του Λαζάρου.</i>	87
Μάθημα 21ο: <i>Ωσαννά, ευλογημένος ο ερχόμενος.</i>	91
Μάθημα 22ο: <i>Το τελευταίο δείπνο.</i>	95
Μάθημα 23ο: <i>Στον κήπο της Γεθσημανή.</i>	99
Μάθημα 24ο: <i>Άρων, ἄρων στεύρωσον αυτόν.</i>	103
Μάθημα 25ο: <i>Σήμερον κρεμάται επί ξύλου.</i>	107
Μάθημα 26ο: <i>Η Ταφή του Κυρίου.</i>	111
Μάθημα 27ο: <i>Χριστός Ανέστη!</i>	115
Μάθημα 28ο: <i>Ανελήφθης εν δόξῃ.</i>	119
Μάθημα 29ο: <i>Η κάθοδος του Αγίου Πνεύματος.</i>	123
Μάθημα 30ο: <i>Και πάλιν ερχόμενον μετά δόξης.</i>	127
Β. Ενότητα	
Χρωμάτισε τις εικόνες	131
Γ. Ενότητα	
Προσευχές για κάθε ημέρα	163
Δ. Ενότητα	
Λίγη ώρα για τραγούδι	181
Επίλογος	196

έλα
κι
εσύ στην
κατασκήνωση
της Ιεράς
Μητροπόλεως
στην Παναγία
Δοβρά!!!

Φιλοξενία Δοβρά 2012

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ
ΒΕΡΟΙΑΣ, ΝΑΟΥΣΗΣ ΚΑΙ ΚΑΜΠΑΝΙΑΣ

ΓΡΑΦΕΙΟ ΝΕΟΤΗΤΟΣ

Η Ιερά Μητρόπολη Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας στα πλαίσια των δραστηριοτήτων του Γραφείου Νεότητος, διοργανώνει φέτος το καλοκαίρι δωδεκαήμερα φιλοξενίας για παιδιά Δημοτικού, Γυμνασίου και Λυκείου στον ξενώνα της Ιεράς Μονής Παναγίας Δοβρά.

Τα δεκαήμερα φιλοξενίας έχουν ως εξής:

1. Αγόρια Δημοτικού: 1 Ιουλίου - 12 Ιουλίου

(παιδιά 3ης Δημοτικού - 6ης Δημοτικού)

2. Αγόρια Γυμνασίου-Λυκείου: 13 Ιουλίου - 24 Ιουλίου

(παιδιά 1ης Γυμνασίου - 3ης Λυκείου)

3. Κορίτσια Γυμνασίου-Λυκείου: 25 Ιουλίου - 5 Αυγούστου

(παιδιά 6ης Δημοτικού - 3ης Λυκείου)

4. Κορίτσια Δημοτικού: 16 Αυγούστου - 27 Αυγούστου

(παιδιά 3ης Δημοτικού - 5ης Δημοτικού)

Περισσότερες πληροφορίες σχετικά με την φιλοξενία (ποσό συμμετοχής, ατομικά εφόδια, άφιξη-αναχώρηση, επισκεπτήριο) στο Γραφείο Νεότητος της Ιεράς Μητροπόλεως (Βενιζέλου 29, 6ος όροφος – τηλ. 23310 29484 / ώρες λειτουργίας 10π.μ - 1μ.μ. καθημερινά εκτός Σαββάτου και Κυριακής).

B. ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΜΕΝΟΥ

ΕΠΩΝΥΜΟ:

ΟΝΟΜΑ:

ΟΝΟΜΑ ΠΑΤΕΡΑ:

ΠΟΛΗ/ΧΩΡΙΟ:

ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ:

ΤΗΛΕΦΩΝΟ:

ΗΜΕΡΟΜΗΝΙΑ ΓΕΝΝΗΣΗΣ:

ΤΑΞΗ (το 2010-2011):

ENOPIA:

Θέλετε να δηλώσετε κάποιο πρόβλημα υγείας του παιδιού που το καθιστά εναίσθητο στην συμβίωση με άλλα παιδιά ή στο περιβάλλον (διαιτολόγιο, γυμναστική, δραστηριότητες);

Γ. ΥΠΕΥΘΥΝΗ ΔΗΛΩΣΗ ΚΗΔΕΜΟΝΑ

Ο / Η παρακάτω υπογραφόμενος/η,
πατέρας / μητέρα / κηδεμόνας του/της

δηλώνω υπεύθυνα ότι επιτρέπω στο παιδί μου να συμμετάσχει στο

1° 2° 3° 4° (κυκλώστε)

δωδεκαήμερο φιλοξενίας στον ξενώνα της Ιεράς Μονής Παναγίας Δοβρά.

Υπογραφή Κηδεμόνα

Φιλοξενία Δοβρά 2012

Φιλοξενία Δορβρά 2012

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ
ΒΕΡΟΙΑΣ, ΝΑΟΥΣΗΣ ΚΑΙ ΚΑΜΠΑΝΙΑΣ

ΓΡΑΦΕΙΟ ΝΕΟΤΗΤΟΣ

Η Ιερά Μητρόπολη Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας στα πλαίσια των δραστηριοτήτων του Γραφείου Νεότητος, διοργανώνει φέτος το καλοκαίρι δωδεκαήμερα φιλοξενίας για παιδιά Δημοτικού, Γυμνασίου και Λυκείου στον ξενώνα της Ιεράς Μονής Παναγίας Δοβρά.

Τα δεκαήμερα φιλοξενίας έχουν ως εξής:

1. Αγόρια Δημοτικού: 1 Ιουλίου - 12 Ιουλίου

(παιδιά 3ης Δημοτικού - 6ης Δημοτικού)

2. Αγόρια Γυμνασίου-Λυκείου: 13 Ιουλίου - 24 Ιουλίου

(παιδιά 1ης Γυμνασίου - 3ης Λυκείου)

3. Κορίτσια Γυμνασίου-Λυκείου: 25 Ιουλίου - 5 Αυγούστου

(παιδιά 6ης Δημοτικού - 3ης Λυκείου)

4. Κορίτσια Δημοτικού: 16 Αυγούστου - 27 Αυγούστου

(παιδιά 3ης Δημοτικού - 5ης Δημοτικού)

Περισσότερες πληροφορίες σχετικά με την φιλοξενία (ποσό συμμετοχής, ατομικά εφόδια, άφιξη-αναχώρηση, επισκεπτήριο) στο Γραφείο Νεότητος της Ιεράς Μητροπόλεως (Βενιζέλου 29, 6ος όροφος – τηλ. 23310 29484 / ώρες λειτουργίας 10π.μ - 1μ.μ. καθημερινά εκτός Σαββάτου και Κυριακής).

Β. ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΜΕΝΟΥ

ΕΠΩΝΥΜΟ:

ΟΝΟΜΑ:

ΟΝΟΜΑ ΠΑΤΕΡΑ:

ΠΟΛΗ/ΧΩΡΙΟ:

ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ:

ΤΗΛΕΦΩΝΟ:

ΗΜΕΡΟΜΗΝΙΑ ΓΕΝΝΗΣΗΣ:

ΤΑΞΗ (το 2010-2011):

ENOPIA:

Θέλετε να δηλώσετε κάποιο πρόβλημα υγείας του παιδιού που το καθιστά ευαίσθητο στην συμβίωση με άλλα παιδιά ή στο περιβάλλον (διαιτολόγιο, γυμναστική, δραστηριότητες);
.....
.....

Γ. ΥΠΕΥΘΥΝΗ ΔΗΛΩΣΗ ΚΗΛΕΜΟΝΑ

Ο / Η παρακάτω υπογραφόμενος/η ,
πατέρας / μητέρα / κηδεμόνας του/της

δηλώνω υπεύθυνα ότι επιτρέπω στο παιδί μου να συμμετάσχει στο

1° 2° 3° 4° (κυκλώστε)

δωδεκαήμερο φιλοξενίας στον ξενώνα της Ιεράς Μονής Παναγίας Δοβρά.

Υπογραφή Κηδεμόνα

Φιλοξενία Δούρδι 2012

